

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 27 / Hejmar: 321 / Îlon 2008

Yaşam olacaksa özgürce ve Önderlikle olacaktır

Parti toplumsal hareketin kurmay örgütüdür

PKK adına yeniden yapılanmaya giderken, eski yapılanmanın neden işlevsiz kaldığını çok iyi bilmek ve göz önüne getirmek gerekir. Eski yapılanmanın üç temel noktada eleştirisini yaptık. Birincisi, parti kavramının, devlet kavramının bir uzantısı ve ulaştıranı olarak esas alınmasıydı. Devlet odaklı parti olmanın demokratikleşme, özgürlük ve eşitliğin öz ve biçimsel gelişmesiyle diyalektik bir çelişki içinde olmasıydı. PKK de kendini bu anlayıştan tam anlamıyla kurtaramamıştı. İkincisi iktidara bakıştı. İktidar olmaya göre şekillenmiş bir partinin toplumsal demokratikleşmeyi hep gerileteceği, işletmeyeceği hususuydu. Buna göre yetişmiş kadrolar halka dayanmak yerine, ya bizzat otorite olmaya ya da otoritelere dayanmaya ağırlık verirler. Onlara hep çekici gelen iktidarın rantlarına dayalı cazibeli yaşamdır. Üçüncüsü, savaş konusunda yapılmıştı. Savaşın doğasını tanımadan, ne çeşit olursa olsun, kutsal bir araç gibi yaklaşılmıştı. Hâlbuki hayati zorunlu savunmalar dışında her savaş bir cinayetti. Tarihte tüm sömürücü iktidarların temelinde savaşlar vardı. Toplumsal kural ve kurumlaşmalar savaşa endeksliydi. Savaşta başarmak tüm hakların temeli sayılmaktaydı. Bu anlayışın da sosyalist ve demokratik olamayacağı açıktı. Sosyalist bir parti demek ki ne devlet odaklı, ne iktidar amaçlı, ne de hepsinin temelinde yatan tayin edici unsur olarak savaşa endeksli olabilirdi. Kendini yeniden tanımlamadan, yeniden bir yapılanmaya gitmesinin tekrar önemli yanlışlık ve hatalara düşürülebileceği önemle belirtilmişti.

O halde parti tanımlamamız bu özeleştirilerin karşılığını esas almalıdır. Devlet odaklı olmayan, iktidar ve savaşı yeni toplumsal dönüşümün merkezine koymayan bir tanımlama gerekir. Son sınıflı toplum sistemi olan kapitalizmin temelinde de iktidar ve savaş olduğuna göre, kapitalizmi aşmayı hedefleyen bir partinin, iktidarı ve savaşı da toplumun temelinden dışlaması gerekir. Bu ancak toplumun komünal varoluş ve demokratik duruşunu demokratik, özgür ve eşitçi bir topluma dönüştürmeyle gerçekleşebilir. Bu unsurlar göz önüne getirildiğinde, parti tanımımız demokratik, özgür ve eşitçi topluma doğru dönüşmeyi esas alan bir programla, bu programdan çıkarı olan tüm toplumsal kesimleri ortak bir stratejiye bağlayan, başta sivil toplum örgütlenmesi olmak üzere çevreci, feminist, kültürel geniş bir örgütlenmeye ve eylem biçimlerine dayanan, meşru savunmayı ihmal etmeyen bir taktiği esas alan toplumsal hareketin kurmay örgütüdür.

Parti tanımımızın içeriğine yön veren temel bakış açısı olarak teorimize vereceğimiz ad da, bu bağlamda olmak kaydıyla yine eskiden olduğu gibi 'bilimsel sosyalizm' olabilir. Veya sosyal bilimin en kapsamlı genellemesi olarak felsefe, toplumun özgürlük bilinci olarak ahlak ve dönüştürme iradesi demek olan politika üçlüsünün ortak ifadesi olarak 'demokratik sosyalizm' de denilebilir. Mühim olan ad değil içerik tanımlamasıdır. Parti teorisiz olamaz, zihniyetsiz beden düşünülemeyeceği gibi teorisiz parti düşünülemez. Teori bilimsel gelişmenin en üst genellemesini kapsamak kadar, ahlakı ve toplumu dönüştürme iradesi olarak politikayı bir sanat olarak kavramayı içermek durumundadır. Partinin zihniyeti sosyal bilimi, ahlakı ve politikayı birlikte sürekli kullanarak toplumsal dönüşümü kendi kendine yürüyen bir olgu haline getirinceye kadar, kapitalist sistem altında yaşadıkça gereklidir.

Zihniyet partinin anlam gücüdür. Parti zihniyetinin sosyal bilimi çok iyi kavraması gereği açıktır. Tüm bilimsel gelişmeyi kapsayan, bilimlerin en son tamlayanı olarak sosyal bilim, dönüştürülmek istenen toplumun aydınlatıcı gücüdür. Eskiden mitolojik, dinsel ve felsefi ekollerle aydınlatılmaya çalışılan toplumsal olgu, uzun yürüyüşünde sınırlı da olsa sosyal bilimsel bir izaha kavuşmaya yaklaşmıştır. Toplumu bilimsel kavramak büyük bir güç verir. Bu anlamda sosyolojiyi sınırlı da olsa kavramak, toplumsal dönüşümün en güçlü yanıdır. Fakat bu yetmez. Şu hususu iyi bilmek gerekir ki, insanlık tarihindeki tüm mitolojik, dinsel, felsefi ve bilimsel çalışmalar son tahlilde toplumsal kaynaklıdır ve toplumun gerçeğini, sorunları ve çözümlerini aydınlatmak ve gereklerini yerine getirmek için inşa edilmişlerdir. Toplumdan ayrı bir varlıkları yoktur. Toplumu anlamadan ne bireyi, ne eşya ve doğayı hakkıyla kavramak mümkündür. Toplumun başına gelen insansal felaketlerin temelinde savaş ve iktidarlar, devlet cehalet ve zorbalık yatmakstadır. Ancak toplumu kavradıkça bu cehalet ve zorbalık kurumlarını aşabiliriz.

Bu yazı Rêber Apo'nun "Bir Halkı Savunmak" kitabından alınmıştır

İçindekiler

10. Kongre Önderlik gerçeği ve PKK militanlığında yeniden partileşme Kongresidir

"PKK'nin 10. Kongresi kendisini "Önder Apo'ya Özgürlük Kongresi" olarak tanımladı. İçeriği, karar düzeyi ve iddiası böyledir. Bu anlamda Önderlik gerçekliğiyle, Önderlik çizgisiyle ve şehitler gerçeğiyle en ileri düzeyde bir birleşme isteğini, çabasını, kararlılığını ifade ediyor. İnsanlık tarihinin en büyük özgürlük duruşla..." **(2'de)**

10. KONGRE ÖNDERLİK GERÇEĞİ VE PKK MİLİTANLIĞINDA YENİDEN PARTİLEŞME KONGRESİDİR

"10. Kongre yapılanlar yanında yapılamayanlar veya yapılmayanlar kimler tarafından, neden yapılmamış konularını tartışımıştır. Ciddi bir yetersizlik söz konusudur. Bu durum yetersiz pratikleşme yanında ağır bedellerin ödenmesini beraberinde getirmiştir. Bunun da elbette Önderlik çizgisine tam ulaşmamadan kaynaklandığı tespit edilmiştir. Bu temelde 10. Kongre, tıpkı 3. Parti Kongremiz gibi kadroların eleştiri özeleştiri temelinde çizgiye girme sözü vererek yeniden partiye katılmalarını sağlatan bir kongre olmuştur. Böyle bir partileşme sürecini de başlatmıştır"

PKK'nin 10. Kongresi kendisini "*Önder Apo'ya Özgürlük Kongresi*" olarak tanımladı. İçeriği, karar düzeyi ve iddiası böyledir. Bu anlamda Önderlik gerçekliğiyle, Önderlik çizgisiyle ve şehitler gerçeğiyle en ileri düzeyde bir birleşme isteğini, çabasını, kararlılığını ifade ediyor. İnsanlık tarihinin en büyük özgürlük duruşlarından biri olan İmralı direnişinin selamlanması ve sahiplenmesi temelinde, bunun somut örgütsel pratikleşmesi olan kahraman şehitlerimizin anılarına sahip çıkma ve özlemlerini gerçekleştirmek üzere daha kararlı bir mücadele yürütme isteğini, arzusunu, kararlılığını ortaya koymuştur. Bu çerçevede 10. Kongre için bir 'açıklık ve netlik kongresi', 'Apocu çizgide bir kararlaşma ve birlik' kongresi demek en doğru tanım olacaktır.

İçerik, çerçeve olarak Özgürlük hareketimizin yeni bir karar düzeyini ortaya çıkarmak açısından yeterli bir kongre olmuştur. Belki daha erken yapılabilirdi. Gerçekten de hem tüzük itibariyle, hem de yönetimimizin değerlendirme, kararlaştırma ve planlama ihtiyacı açısından geç kalan, zamana sarkan bir kongre oldu. Esas olarak bir yıl önce gerçekleşecekti. Bu gecikmede düşman saldırılarının belli bir payı vardır. Daha doğrusu 2007 yılı boyunca uluslararası komplo çerçevesinde inkârcı, imhacı sistemin oluşturduğu yeni imha ve tasfiye amaçlı planlı saldırının çok yönlü bir biçimde hareketimize, gerillaya, Medya savunma alanlarına ve halka dönük saldırılarını erteleme gerekçesi olarak ortaya koyduk. Erteleme gerekçesi bir yanıyla düşman saldırısıyken diğer yanıyla da bizim de tam hazır olmadığımız söylenmelidir. Özellikle geçen bir yıl içindeki gelişmeler, ideolojik, örgütsel, çizgi mücadelesi açısından hareketimizin yaşadıkları, bu konuda ulaştığı düzey, bizi yeni kararlar alma gücüne daha fazla ulaştırdı. Demek ki önceleri ideolojik, örgütsel mücadele düzeyimiz ve karar alma gücümüzde belirli zayıflıklar vardır. Bu zayıflığın da düşman etkisi olduğu söylenebilir. İdeolojik, örgütsel duruş anlamında karar alamayacak bir durumda olmak, düşmanın üzerine gidip onu yenme gücünü gösterememek, bir yönüyle onu düşüncede, duyguda bir tasarım olarak yenme gücüne ulaşamama anlamına gelir. Bu çerçeveden baktığımızda böyle bir gecikmenin temel nedeni düşman etkisidir. Ama bunun düşmanın dışarıdan yönelttiği siyasi, askeri saldırılardan çok, içten yönelttiği ideolojik, örgütsel saldırılardan kaynaklanmış olma gerçeği daha fazladır. Bir yıl içerisinde biz bu durumu daha net ve açık olarak gördük. Bu konuda hareket olarak Önderlik çizgisinde netleşme, görüş, eylem birliği yaratmada daha ileri bir düzeye geldik. Çizgi dışı ruh hali, anlayış ve davranışları daha net görerek onlar karşısında daha kesin ve bütünlüklü bir duruş ortaya çıkardık. Çizgi dışılıklara karşı mücadele ve bunun ortaya çıkardığı olumlu örgütsel ortam sonucundadır ki içinde bulunduğumuz süreçte düşmanın dıştan yönelttiği askeri siyasi saldırılar ne olursa olsun, onları aşma, boşa çıkarma gücünü gösterebildik. Dikkat edilirse bahar ve kışa göre azalmış bir askeri, siyasi saldırı durumu söz konusu değildir. Ama biz geçen dönemlerde yapamadığımız bir çalışmayı, içinde bulunduğumuz süreçte yapabildik. Bu esas olarak Önderlik çizgisinde netleşme, kararlaşma, birleşme gücünden kaynaklandı. Geçtiğimiz bir yıl içerisinde Hareketimiz böyle bir güç kazandı. Güçlü bir partileşme süreci içerisinde oldu. Bu durum bizi böyle bir kongre yapmaya götürdü.

Kongre nicelik ve nitelik bakımından her türlü sorunu cesaretle gündemleştirip tartıştıracak, onlara çözüm üretecek, karar alabilecek, bu temelde Özgürlük hareketimizi yeni bir sürece taşıyabilecek nitelikteydi. yaptığı tartışmalar ve ortaya koyduğu duruşla hareketimizin Önderlik çizgisinde yeniden inşa sürecini başarıyla, hamlesel düzeyde ilerletebilecek kararlar ortaya çıkartma güç ve iradesine sahip olduğunu göstermiştir. Bu anlamda kongre bir yeterliliğe sahipti.

10. Kongre ile Parti hareketimiz önceki sürece göre partileşmede güçlü bir hamle yapmış, bir aşama kaydetmiştir. PKK'nin 1981 yılındaki 1. Konferansında partileşmede, kadro bilincinde, duruşunda yol açtığı keskin, kesin ani sıçrama söz konusuydu. 10. Kongre açısından da partileşme noktasında

> **“Bütün kadro yapısı Önder Apo’nun 3. doğuş olarak tanımladığı ve yeni paradigma temelinde oluşturduğu, özgürlük, eşitlik ve demokrasi çizgisinde partileşme sözü doğrultusunda güçlü bir çizgi partileşmesini ortaya çıkartma yönünde adım atmıştır. Kongre bu temelde Apocu çizgiyi daha çok oturtan, çizgi esaslarına göre parti olma gereğini ortaya çıkartan bir toplantı olmuştur”**

Apocu çizgide birleşme, kararlaşma, parti ruhunu, bilincini, duyarlılığını, irade ve iddiasını yeniden kazanmada güçlü, niteliksel bir gelişme yaşadığımız, hamlesel bir ilerleme sağladığımız belirtilmelidir. Bu kongre yeniden inşa sürecinin 2. Kongresi oluyor. PKK’nin 30. resmi kuruluş yıldönümüne doğru gidiyoruz. Bu 30 yıllık tarihin 10. Kongresi oluyor. PKK’nin 30. kuruluş yıldönümüne giderken, 10. Kongre temelinde ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel bakımdan Önderlik ve şehitler çizgisinde çok daha iddialı, iradeli, bütünlüklü ve güçlü olduğumuzu rahatlıkla ifade edebiliriz. 10. Kongre ruhu bize büyük bir güç, güven, umut ve heyecan veriyor. İddiamızı, azmimizi daha da büyütüyor. Büyük bir coşkunun, heyecanın yaşanmasına yol açıyor. 10. Kongre gerçeği bunu ifade ediyor. Kongre ortamına ve ruhuna hâkim olan ruhun, bilincin, davranışın böyle olduğunu rahatça söyleyebiliriz.

Başarma azmi ve iradesini ortaya çıkartan bir kongreydi

10 gün boyunca Hareketimizin ideolojik, örgütsel, taktiksel bakımdan bulunduğu sorunları tartışma, onlara çözüm içeren kararlar alma gücü göstermiştir. Önümüzdeki süreci aydınlatan, önümüze büyük hedefler koyan ve onları başarma azmini, iradesini ortaya çıkartan bir kongre yaşanmıştır. Bunun da böyle ifade edilmesinde, bilinmesinde yarar var. Özcesi bileşim ve nitelik bakımından yeterli olan ve 21-30 Ağustos tarihleri arasıda gerçekleşen bir kongre olmuştur.

Sorumlu organlar, raporlar sunmuş, hesap vermişlerdir. Bu çerçevede siyasal durum değerlendirmesi ve Êdî Bese hamlesi kapsamında Özgürlük mücadelemizin daha ileri bir düzeye çekilmesini içeren bir siyasi, taktik duruş ortaya çıkarılmıştır. Yine geçen dönemin ideolojik, örgütsel çalışma pratiği irdelenmiştir. Yapılanlar yanında yapılamayanlar veya yapılmayanlar kimler tarafından, neden yapılmamış konuları tartışılmış, gerekli hesap sorma gerçekleşmiştir. Geçen dönemin pratik faaliyetinin değerlendirilmesinde çıkan sonuç esas olarak şudur; ciddi bir yetersizlik söz konusudur. Bu durum yetersiz pratikleşme yanında ağır bedellerin ödenmesini beraberinde getirmiştir. Bunun da elbette basit nedenlerden kaynaklanmadığı, esas olarak Önderlik çizgisine girme, çizgi esaslarına göre düşünme, yaşama, çalışma ve davranmadan uzak durarak Önderlik çizgisine tam ulaşmamadan kaynaklandığı tespit edilmiştir. Bu temelde 10. Kongre, tıpkı 3. Parti Kongremiz gibi kadroların özeleştiri temelinde söz vererek, çizgiye katılma, girme sözü vererek yeniden partiye katılmalarını sağlatan bir kongre olmuştur. Böyle bir partileşme sürecini de başlatmıştır. Geçen dönemin yönetim görevini üstlenen kadroların kapsamlı eleştiri özeleştirisi temelinde tüm kadrolar bu eleştiri özeleştiriler doğrultusunda tutum belirleyip söz vermişlerdir. Böylece bütün kadro yapısı Önder Apo’nun 3. doğuş olarak tanımladığı yeni paradigma temelinde oluşturduğu, yeni özgürlük, eşitlik ve demokrasi çizgisinde partileşme sözü temelinde güçlü bir çizgi partileşmesini ortaya çıkartma yönünde adım atmıştır. Kongre bu temelde yeniden inşayı Apocu çizgiye daha çok oturtan, çizgi esaslarına göre parti olma gereğini ortaya çıkartıp bu temelde güçlü bir irade ve kararlılık düzeyini yaratan toplantı olmuştur. Bu da bütün kadroların böyle bir yenilenme, Önderlik çizgisi çerçevesinde yeniden kararlaşma ve katılım yapması oluyor. Bu katılım gerçeği de partinin duruşunun çizgi esaslarına göre belirgin, net kılınması sürecini başlatmış ve bir anlamda geliştirmiş oluyor. Kongremiz ancak bu temelde görev ve sorumluluklara sahip çıkılıp onları pratikte başarıyla yerine getirme sağlanırsa, geçen dönemin yaşanmış olan eksikliklerin hesabının verilmiş olabileceğini önemle vurgulamıştır.

Tüzükte bazı değişiklikler yapıldı

Programda çok fazla bir değişiklik olmamıştır. Sadece Önderliğin ‘Demokratik Özerklik ve Özerk Kürdistan’ belirlemeleri programa eklenmiştir. Tüzükte bazı değişiklikler yapılmıştır. Yeniden inşa kongresinin hazırladığı tüzüğün bazı bölümleri değiştirilmiş ya da daha net tanımlanmıştır. Geçen 3 yılı aşkın sürenin ortaya çıkardığı pratik örgütsel tecrübelerin gereklerine göre daha yeterli ve anlaşılır kılınır hale gelmiştir. Onun ötesinde tabii ideolojik, siyasi, sosyal, ekonomik, meşru savunma ve benzeri alanlara dönük önümüzdeki süreçte Hareketimizin ve halkımızın yapması gereken görevleri belirleyen, izlemesi gereken doğrultuyu ortaya çıkartan kararlar alınmıştır. Sonuçta yeni bir yönetim seçimiyle ve yönetimin planlama ve işbölümü yapmasıyla kongremiz başarıyla tamamlanmıştır. Genel gündemlerin ele alınış tarzına ilişkin kısa tanımları yapabiliriz.

Her şeyden önce şunu ifade etmeliyiz; bütün bu gündemlerin belirlenebilmesi, böyle bir kongre iradesinin ve gücünün ortaya çıkması, son bir yılda ideolojik, örgütsel çizgi savaşımında hareketimiz içerisinde parti dışı, tasfiyeci eğilim ve duruşlara karşı bir tutum ve mücadelenin geliştirilmesi sonucu gerçekleşmiştir. Bu kongrede ortaya çıkan kararlılık düzeyini ve gücünü bize veren ve devrimci çizgide yönlendiren ise, fiziki ve psikolojik işkencenin en üst düzeyde gerçekleştirilmesine ve kronik zehirleme temelinde imha sürecinin dayatılmasına rağmen Önder Apo’nun İmralı’da geliştirdiği çok kararlı, iradeli ve iddialı direniş tutumu, teorik planda ortaya çıkardığı düşünceler ve yaptığı çalışmalar olmuştur. Bize güç veren, kongre yapma ve karar alma iradesini oluştu-

ran, kesinlikle bu husustur. En başta bunu böyle belirtmek gerekiyor. Önder Apo da çokça belirtti *"Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek lazım"*. Bu anlamda PKK'nin 10. Kongreyi yapabilmesi, böyle bir kararlaşma ve irade bütünlüğü ortaya çıkartabilmesi, geleceğe daha iddialı bir bakış ve yürüyüş gerçekleştirmesi kesinlikle Önderlik duruşu ve çalışmaları sayesindedir. Böyle bir kongrenin gerçekleştirilmesinde bizim hazırlıklarımızın zayıf olduğu ifade edilebilir. Bu zayıflığı gideren, elbette ki Önder Apo'nun çalışmaları olmuştur. En son savunma, her türlü parti dışı eğilimi ve onun kaynağını görme, ona karşı kararlı bir tutum geliştirme anlamında bütün arkadaş yapımızda güçlü bir düşünce açıklığıyla birlik ortaya çıkarmıştır. Özellikle kapitalist modernitenin çözümlenmesi, onun temel güç kaynağının liberalizm olarak ifade edilmesi ve ona karşı kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı demokratik toplum yaşamının ölçü ve özelliklerinin gelişmesi gerektiğinin belirlenmesi birçok bakımdan netleşme yaratmıştır. Böylece Önderlik çizgisinin birey ve toplum yaşamında pratikleşmesinin nasıl olacağı konusunda hem bir düşünce yoğunlaşması hem de duruş birliğini ortaya çıkarmıştır. Daha şimdiden mevcut savunmaların düşünce dünyamız üzerindeki etkisi bu kadar fazladır. Daha çok okunup tartışılır, daha derinden incelenip özümsenir ise, o zaman zihniyet değişim durumumuzun, Önderliğin belirttiği gibi zihniyet devrimimizin daha derin ve kapsamlı olacağı, düşünce güç ve birliğinin daha çok artacağı kesindir.

10. Kongre yeniden inşa gerçeğini önemli oranda netleştirdi

Bu anlamda Önderliğin hem görüşmelerde ifade ettiklerinden oluşturulan ek rapor hem de savunması,10. Parti Kongremizin hazırlanmasını sağlayan, düşünsel temeli kadar irade ve kararlılığını da ortaya çıkartan belgeler olmuştur. Aynı zamanda Önderliğin büyük direnişinin vicdanımızda, duygumuzda, ruhumuzda, bilincimizde yol açtığı etki hepimizde gerçekleri daha iyi görme, olup bitenleri daha gerçekçi değerlendirme, yani yaptıklarımızı ve yaşadıklarımızı daha derinden bir eleştiri ve özeleştiri sürecinden geçirmeyi ortaya çıkartmıştır. Bizi ciddi bir sorumluluk içine çekmiştir. Hem olup bitenleri sorumlu bir yaklaşımla somut gerçekliği içinde ele alma gücünü, sorumluluğunu ortaya çıkartmış hem de olup bitenleri analiz etme, hata ve eksikliklerini bulup onları aşarak, yerlerine doğruyu koyacak bilinci, düşünceyi, irade, iddia ve kararlılığı ortaya çıkartma gücüne kavuşturmuştur. Eğer 10. Kongre yeniden inşa gerçeğini önemli oranda netleştirdi ve tamamladı diyorsak, 10. Kongre Apocu temelde güçlü bir netleşme, kararlaşma ve birleşmeyi sağladı diyorsak, 10. Kongre kapsamlı bir eleştiri özeleştiri temelinde örgüt yapımızı daha çok birlikte düşünür, yaşar ve davranır hale getirdi diyorsak, elbette ki bütün bunların hepsi Önderlik duruşundan kaynaklanmıştır.

Gerçekleri ve doğruları söyleyerek avunamayız. Biz ülkeye gelirken Önderlik *"yanlış yapmayacağının, işleri başarıyla yapacağının garantisi nedir? Bize garanti ver"* demişti. Ben partinin beni tanımasından, Önderliğin örgüt yapısını güçlendirmiş olmasına kadar gerekçeler sundum ve bu temelde parti hata yaptırtmaz dedim. Önderlik *"O partiye aittir", "sen kendin ne vereceksen ver"* dedi. Tabii ki belirttiğimiz bütün gerçekler Önderliğe aittir. Biz bunları belirterek, görev ve sorumluluklarımız karşısındaki zayıf duruşumuzu örtbas edemeyiz. Evet, bütün bunlar bir gerçek, ama bu gerçeğin öteki yüzü de şu; Önderlik bu kadar büyük bir direniş, mücadele ve üretim içindeyken biz ise bu duruşa yakışmayacak bir zayıflık içindeyiz. Dolayısıyla *"bak Önderlik işleri ne kadar iyi yapıyor, bravo!"* deyip, alkış çalıp kendimizi yaşatamayız. Bu, kötü bir duruş olur. Kesinlikle tehlikeli bir duruş olur. O bakımdan bu ifade ettiklerim tersinden şunu da gösteriyor, bunun karşısında biz görevlerimizi yapmış değiliz. Bu da aslında bir bakıma Önderliğe görev ve sorumlulukları yükleyerek, Önderliğin yarattıkları üzerinden yaşamaya devam ettiğimiz anlamına gelir. Önderlik birçok kez uyardı bizi, *"hala burada da benim sırtımdan yaşamak isteniliyor"* dedi. Şimdi mevcut durum biraz onu gösteriyor. Onu görmemiz gerekli. Kongrenin böyle başarıyla sonuçlanmış olmasında Önderlik duruşunun ve çabasının belirleyici rolünü ifade ederken, aynı şekilde görev ve sorumluluklarımızı yeterince ve zamanında, istenilen düzeyde yerine getirmediğimiz de görülmelidir. Bu da tabii 10. Kongrenin eleştiri çizgisi temelinde kendi durumumuzun, bireysel ve örgütsel düzeydeki duruşumuzun bir özeleştirisi olmalıdır. Tüm kadro yapımız kendisini bu gerçekliğin bir parçası olarak görmeli, 10. Kongrenin ortaya koyduğu Önderlik çizgisi ve örgütsel duruş temelinde çalışmaları sahiplenmeli ve yürütmelidir.

10. Kongre biraz bu bilince de ulaşmayı, buna göre görev ve sorumlulukları hep Önderliğe yükleyen değil de, kendi üzerine de alarak, hareketimizin bütün görev ve sorumluluklarının gereğini pratikte başarıyla yapan bir organizasyon ortaya çıkartmayı önüne bir hedef olarak koymuştur. Parti hareketimizin gerçekleştirmesi gereken duruşun böyle bir duruş olması gerektiğini kapsamlı, ayrıntılı tartışmış, değerlendirmiş buna göre de bir yön çizmiştir. Ortaya çıkan doğrultu temelinde özeleştirel bir yaklaşım göstererek parti örgütümüzü bütün görev ve sorumlulukları başarıyla yapacak bir düşünce ve örgütlülük düzeyine ulaştırmayı, bu temelde kurumlaşır, işler ve çalışır kılmayı temel hedef olarak belirlemiştir.

10. Kongrenin bu süreçte yapılmış olması büyük bir önem arz ediyor

Siyasal gündem tartışmaları yürütülmüş ve bu doğrultuda siyasi, askeri duruma ilişkin; yeni dönemin siyaset belgesi isimli bir kararlaşma ortaya çıkmıştır.

10. Kongrenin böyle bir süreçte yapılmış olması, siyasi, askeri açıdan büyük bir önem arz ediyor. Çünkü iyi biliyoruz ki karşıt cephe imha ve tasfiye amaçlı planlı bir saldırı yürütüyor. Bu saldırı 2005 Ağustos'unda oluşturulan yeni topyekun savaş konseptine dayanıyor. Bu konsept temelinde 2007 yılı boyunca 7 aylık süre içerisinde yapılan hazırlık çalışmaları sonrasında oluşturulan imha ve tasfiye planının uygulaması oluyor. Bu planın ABD'den İran'a kadar kapitalist devletçi sistemin bütün karşıt uçlarını hemen hemen içinde birleştirdiğini biliyoruz. Adeta dünyada birbirine düşman olan ve birbirini yok etme tutumu içinde olan devletler, siyasi güçler bile bize dönük imha ve tasfiye amaçlı saldırı öngören bu plan içerisinde birleşmişlerdir.

Bush ve Erdoğan görüşmesi sonrası 2007 Aralık ayı başından bu yana da bu plan uygulanmaya çalışılıyor. Planı yapanların birkaç ay içinde sonuç almak istediklerinden kuşku duymamak gerekir. Aslında 2008 yazına ulaşmadan PKK'nin imha ve tasfiye edileceği hesap ediliyordu. Gabar'dan Bestlere tüm Botan'a dönük saldırılar, yine 2 Aralık'tan başlamak üzere bütün medya savunma alanlarına dönük hava operasyonları, kış ortasında 21 Şubat'ta Ana karargâha dönük kara operasyonu bu amaçla gerçekleştirilmişti. PKK'nin 2008 yazında bitirilmesi önlerine hedef olarak konmuştu. Fakat bu imha ve tasfiye planı doğrultusunda yürütülen saldırıların boşa çıkartıldığını, esas olarak başarısız kılındığını biliyoruz. Botan'da bazı kayıplar vermiş olsak da -ki bu esas olarak tasfiyeciliğin yaratmış olduğu zemin ve oluşturduğu örgütlenmeye dayanarak gerçekleşti- diğer alanlarda hem hava saldırılarının boşa çıkartılmasında hem de Zap operasyonunun yenilgiye uğratılmasında başta gerilla olmak üzere tüm güçlerimiz önemli bir başarı ortaya çıkarmayı bildi. Bunun sonucunda plan büyük bir aksaklığa uğradı, birçok yönüyle uygulanamaz hale geldi. Planı yürüten güçler, kendi içlerinde yeni bir sarsıntı yaşadılar. Planın başarıya ulaşamaması Türkiye devleti ve devlet yönetimi içerisinde iktidar çatışmasını arttırdı ve ortaya ciddi bir siyasi kriz çıktı.

Türkiye'nin İran ve Suriye ile ilişki ve ittifakı, yine Avrupa ve ABD ilişki ve ittifakında çeşitli dalgalanmalar oldu. Ancak şunu da bilmek lazım, bütün bunları sona erdirmek, yeniden bu imha ve tasfiye saldırısını yürütmek üzere yeni bir ittifak, uzlaşma ortaya çıkardılar. Tayip Erdoğan ve İlker Başbuğ uzlaşması, PKK'yi imha ve tasfiye amacı etrafında Türkiye devlet yönetiminin yeni bir uzlaşma ve ittifak yaratmasını ifade etti. Buna dayalı olarak İran ve Suriye ile de ittifak kurmaya çalıştılar. Yeniden Avrupa'nın, ABD'nin desteğini almaya çalıştılar. Bunun için ABD'yi ve Avrupa'yı rahatsız eden bazı uç kesimlerin üzerine gittiler. Böylece ABD'nin ve Avrupa'nın desteğini belli ölçüde yine aldılar. Tüm bu ilişkilerin sonucu Temmuz'dan itibaren önü kesilmiş, başarısız kılınmış olan imha ve tasfiye amaçlı saldırıyı Kuzey'de, Güney'de, Doğu'da, Kürdistan'ın her tarafında yeniden gündeme getirdiler. Askeri saldırılar yanında siyasi, ekonomik, kültürel, ideolojik, psikolojik saldırıları da arttırarak sürdürdüler. Zaten yeni Genelkurmay başkanı olan kişi; PKK'ye karşı olan saldırının bütün bu alanları kapsadığını her fırsatta açıkça söylüyor ve herkesi göreve davet ediyor. İşbirlikçi ve PKK karşıtı Kürtler dahil tüm gericiliğin üzerine görev yüklüyor, onları PKK'ye karşı saldırmaya yöneltiyor.

Bütün örgütsel çalışmalarımızın önünü kesmek istiyorlardı

Geçen yılki saldırıların amacı, PKK'nin daha güçlü bir ideolojik, örgütsel ve siyasi, askeri duruş kazanmasını önlemekti. Yaz sürecinde güçlü ideolojik, siyasi, askeri hamleler yapmasının önüne geçmekti. Bunu gerçekleştirmek amacıyla aslında 2007'de yaptıkları planlama çerçevesinde, askeri alan başta olmak üzere, ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ideolojik ve psikolojik saldırıyı çok yönlü sürdürdüler. Kendilerine göre PKK'nin toparlanmasına fırsat vermeyeceklerdi. Böylece teröre öldürücü darbeyi bu saldırılarla vuracaklardı. Bütün ideolojik, örgütsel çalışmaların önünü alacaklardı. Fakat biliniyor ki bu saldırılar da boşa çıkarıldı.

Êdî Bese Hamlesinin ikinci aşaması ise düşmanın yeniden planladığı tasfiye saldırılarını boşa çıkartmak, ona karşı etkili bir mücadeleyi geliştirmek üzere gündeme getirildi. 18 Mayıs'tan itibaren başlatılan bu ikinci aşama, bir yandan düşmanın imha ve tasfiye amaçlı saldırılarına karşı siyasi ve askeri hamleyi, yani serhıldan ve meşru savunma çizgisinde gerillayı geliştirmeyi öngörürken, diğer yandan da ideolojik, örgütsel çizgi mücadelesini geliştirerek her türlü parti dışı eğilime karşı mücadeleyi öngördü. Bizi içten kemiren, kaleyi içten fethetme anlamında Parti hareketimizi düşman adına içten fethetmeyi öngören her türlü parti dışı, tasfiyeci eğilime karşı ideolojik, örgütsel mücadele yürüterek Apocu çizgide sağlam bir duruş kazanmayı hedefledi. Biz 'Êdî Bese' Hamlesinin 2. aşamasını düşman saldırısının içeriğine uygun

olarak daha geniş ve kapsamlı hale getirdik. 2. aşamayı ideolojik, örgütsel, siyasi, askeri, ekonomik bütün alanlarda bir direniş olarak tanımladık. Bu çerçevede de koşullar ne olursa olsun kendimizi daha iyi planlayarak, örgütleyerek, daha disiplinli hareket ederek ve zamanı daha iyi değerlendirmeye çalışarak, bütün alanlarda birlikte çalışma yapmayı öngördük.

Türkiye yönetimi siyasi ve askeri olarak felç olmuştur

Halk serhıldanı ve gerillanın aktif savunma savaşı gelişti, imha ve tasfiye amaçlı saldırı geliştiren düşman gücüne etkili darbeler vuruldu. Bunun günümüzde ulaştığı düzey ve boyut görülüyor. Aslında Ağustos başından bu yana gerillanın aktivitesi giderek artmış ve Eylül başı itibariyle zirveye ulaşmıştır. Öngörülen **orta yoğunluklu savunma savaşı** önemli ölçüde ortaya çıkarılmıştır. 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle başta Türkiye ve Kuzey Kürdistan olmak üzere yurtdışında ve Kürdistan'ın diğer parçalarında geliştirilen eylemlilikler 'Êdî Bese' Hamlesinin 2. aşamasını geliştirme anlamında önemli etkinlikler olmuştur. 2008 1 Eylül Barış yürüyüşleri güçlü ve kitlesel bir biçimde geçti. Kürt sorununa demokratik çözüm isteğiyle daha bilinçli somut mesaj veren önemli bir eylemdi. Halkın serhıldanlarındaki canlılığını Türkiye'deki etkinliklerde de Avrupa'daki kültür festivalinde de gördük. Bütün bunların karşıt siyasi cephe üzerinde oldukça bunaltıcı bir etki yarattığı tartışma götürmez bir gerçektir. Türkiye yönetimi, askeri, siyasi kanatlarıyla neredeyse felç olmuştur. İrade ortaya koyamaz durumda, çeşitli yanlış, yalan propaganda ve yönlendirmeyle toplumun gündemini saptırıp, içine düştüğü çıkmazı toplumdan gizlemeye çalışmaktadır. Bunu AKP hükümetinin yaklaşımlarında da yeni Genelkurmay başkanı'nın yaklaşımında da görüyoruz. Başarısızlıklarını İlker Başbuğ da Erdoğan da itiraf ettiler. Temel stratejilerini, gerillaya katılımı engellemeye bağlamışlardı, ne var ki bunda başarısız olduklarını peş peşe söylediler. Bu söylemde amaçları ne olursa olsun bir gerçeğin itirafı olduğu tartışma götürmez. Halk desteklemezse terör sona erer diyerek, halka baskı yapmanın ortamını hazırlamaya çalışıyorlar. Halk üzerinde yeni bir baskı, tutuklama, işkence furyası geliştirmeye hazırlanıyorlar, onun plan ve hazırlığını yapıyorlar. Ama bu işin bir yanıdır, diğer yanı ise; söyledikleri de yaptıkları da şimdiye kadar başarılı olamadıklarının itirafıdır.

2008 yazında kapsamlı bir askeri, siyasi mücadele yürüttük. Böyle bir mücadelenin yanında geçen yıllardan farklı olarak ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi açısından da en yoğun ve etkili bir parti mücadelesi vardı. Bir yerde gizli sosyal reformculuk deniliyor, bir yerde gizli tasfiyecilik deniyor, bir yerde gizli pişmanlık deniliyor, bir yerde derin tasfiyecilik deniliyor. Hangi isimle isimlendirilirse isimlendirilsin, ama Parti hareketimize içten dayatılmakta olan bireyci, tepkici, tutucu, grupçu, sağ pasifist, liberal, geri çekici, tasfiyeci tutum ve yaklaşımlara karşı güçlü bir ideolojik, örgütsel mücadele geliştirdik. Başta gerilla olmak üzere bu tür eğilimlerin kendisini örgütleyerek, gruplaştırarak hareketimizin geleceği açısından bir tehdit oluşturma durumuna son verdik. Dıştaki düşmana karşı siyasi ve askeri cephede yürüttüğümüz mücadeleyi içten zayıflatan, düşmanın beşinci kolu olarak içimizde ajanlık biçiminde örgütsel yapımızı ve ideolojik duruşumuzu zayıflatmaya dönük bu tür duruş ve çabaları boşa çıkardık. Bu tür kişilikleri, eğilimleri geçtiğimiz süreçte güçlü bir ideolojik, örgütsel mücadele temelinde, sınıf ve cins mücadelesi temelinde yoğun bir sorgulamaya aldık. Sonuçta açığa çıkartılıp mahkûm edilen, her türlü parti dışı tasfiyeci eğilim olmuştur. Tasfiyeciliğin tasfiyesi, bu yoğun askeri, siyasi mücadele sürecinde ve onunla birlikte gerçekleşmiştir. Bir de bu cepheden güçlü bir mücadele hamlesi yürüttük. Tüm örgüt yapımızın bu gerçeği görmesi gerekir.

“2008 yazında kapsamlı bir askeri, siyasi mücadele yürüttük. Böyle bir mücadelenin yanında geçen yıllardan farklı olarak ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi açısından da en yoğun ve etkili bir parti mücadelesi verdik. Parti hareketimize içten dayatılmakta olan bireyci, tepkici, tutucu, grupçu, sağ pasifist, liberal, geri çekici, tasfiyeci tutum ve yaklaşımlara karşı güçlü bir ideolojik, örgütsel mücadele geliştirdik”

PKK 10. Kongresiyle Apocu çizgide netleşme yaşanmıştır

Bu ideolojik, örgütsel mücadelenin hem sonucu hem de zirvesi, PKK 10. Kongresi oluyor. 10. Kongremiz her bakımdan içinde bulunduğumuz süreçte Özgürlük hareketimize dayatılan imha ve tasfiye amaçlı saldırılara karşı hareketimizin verdiği en güçlü cevabı oluşturuyor. PKK'yi zayıflatacağız, gerileteceğiz, marjinalleştireceğiz, darbe vuracağız, böleceğiz, parçalayacağız, dağıtacağız, tasfiye edeceğiz diyenlerin umutları ve hesapları kursaklarında kalmıştır. Tam tersine 2008 güzüne girerken, PKK askeri ve siyasi olarak zirvede bir eylemlilik yaşarken, ideolojik ve örgütsel cephede de Parti 10. Kongresiyle Apocu çizgide netleşme, kararlaşma ve partileşme anlamında en güçlü bir parti duruşu ortaya çıkarmıştır. Bu düzey hareketimizin elbette ki en güçlü durumlarından birini ifade ediyor. Ulaşılan bu düzeyi iyi anlaşılmşlı, küçük görülmemelidir. Kaldı ki bütün dış çevreler ile düşman da bu gerçeği bir biçimde itiraf etmek zorunda kalıyor. Bize karşı imha ve tasfiye amaçlı, planlı saldırıyı sürdüren düşman karargâhı, Hareketimizin içinde bulunduğu süreçte geriletilemeyip daha da güçlendiğini itiraf etti. İlker Başbuğ da Erdoğan da bunu söyledi. Bu kadar vurduk, kırdık, öldürdük, ama daha da güçlü hale geldiler, sayıları azalmadı diyorlar. Bu güç tabii ki siyasi ve askeri cephede yürütü-

len mücadeleyle ortaya çıkıyor. Gerillanın Zagrosta, Dersim'de, Botan'da, Amed'te, Erzurum'da, Amanos'ta vurduğu darbelerle bu düzey ortaya çıkıyor. Yine Doğu Kürdistan ve Medya savunma bölgelerindeki sağlam meşru savunma duruşuyla ortaya çıkıyor. Bu direnişi yaratan Apocu çizginin özümsenmesi temelinde ulaşılan ideolojik, örgütsel birlik düzeyidir. Bütün mücadelelere öncülük eden parti örgütlenmesinin ulaştığı sağlamlık düzeyidir. Bu durum 10. Kongre gerçekliğiyle zirveye ulaşmıştır. 10. Kongre ortaya çıkardığı düzeyle siyasi ve askeri gelişmeleri daha da ilerletecektir.

Örgütsel durum;

Kongrede örgütsel çalışmayı halk ve parti örgütlenemesi olarak iki noktada ele aldık. Halk örgütlenmesi anlamında geçen dönemde çok değişik programlar ve tarzlar temelinde faaliyet yürütmüş olsak da, 2005 baharından bu yana Demokratik konfederalizm diye tanımladığımız bir siyasal, toplumsal örgütlenme projesi temelinde bir sistem örgütlemeye çalıştık. Bu doğrultuda çok çeşitli kurumlar geliştirdiğimiz de biliniyor. Zaten halkın örgütlenmesi için daha önce gelişmiş bir zemin vardı. Daha doğuşundan gönümüze kadar çok değişik mücadele biçimleri temelinde yürütülen çalışmaya dayalı olarak milyonları içine alan geniş bir kitle tabanı yarattığımız bilinmektedir. Partimizin bu tabanı sürekli serhıldana sevk ettiği bir gerçektir. Kendi içinde çeşitli kurumlaşmalar olsa da çok fazla örgütlü hale getirilemeyen, ama önemli bir mücadele duruşu olan bir toplumsal tabanın varlığı söz konusudur. Demokratik konfederalizm sisteminin tanımlanmasında Önder Apo'nun geliştirdiği kapsamlı, ayrıntılı düşünceler mevcuttur. Bunların bir programa, sözleşmeye kavuşturulması zor olmamıştır. Bu da elimizde önemli bir örgütlenme zeminiydi. Öte yandan Partimizin bir de 25-30 yıllık kitle çalışması tecrübesi vardı. Yeni oluşan bir hareket değiliz. Uzun yıllar boyunca halkın çeşitli kesimleri içinde çalışarak örgütlenme yaptığımız, bu anlamda da önemli bir tecrübe yarattığımız bir gerçektir. Fakat bütün bunlara rağmen 2005 baharında Önderliğimizin önümüze koyduğu Demokratik konfederal sistemi yaygın örgütlemeye kavuşturmada çok fazla başarılı olduğumuz söylenemez. Demokratik konfederalizmi üstten, bürokratik yapılanma anlamında inşasında yaptıklarımız halkın örgütlülüğünün geliştirilmesi temelinde tamamlanamadı. Sistemin öncülüğünü yapacak olan kadın ve gençlik kitlesinin Demokratik konfederalizmin çizgisinde, örgütlülüğü ciddi olarak yaratılamadı. Yine Demokratik konfederalizmin dayanağı olan emekçi kitlelerin örgütlenerek siyasi, sosyal yaşam üzerinde etkisini gösteren, ağırlığını koyan bir örgütsel gelişme ortaya çıkartılamadı. Kuşkusuz inkârcı olmamak, hiçbir şey yapılmadı dememek lazım. Halk iradesinin en üst organı olan yasama meclisi, bunun içinden çıkan yürütme ve toplumsal sistemimizin kurumlaşmasını gözeten ve toplumdan gelen sorunları çözmeye uğraşan yargı sisteminde bazı kurumlaşmalar içine girildi. Yine parçalarda bu temelde komün, meclis düzeyinde bazı kurumların oluşturulması yönünde adımlar atıldı. Özgür yurttaş çalışması çerçevesinde şehir meclislerinin örgütlenmesi yönünde bazı adımlar atıldı. Ama bütün bunların hepsi Demokratik konfederalizm sisteminin inşaşı dikkate alınınca çok yetersiz, zayıf gelişmelerdir. Önderliğin ortaya koyduğu sistemin belirginliği, açıklığı, diğer yandan örgütlenmek üzere daha önce ideolojik ve psikolojik olarak kazanılmış milyonlarca hazır kitlenin bulunması ve etkili bir çalışma ortamı, güçlü bir deney ve tecrübenin olması dikkate alınırsa yapılanlar gerçekten de yok denilecek kadar azdır. Bu yetersizliğin ciddi bir eleştiri, özeleştiri gerektirdiği açıktır. Ancak bu kadar yapılır demek asla mümkün değildir.

Elbette halk kendi kendine örgütlenmeyecektir. Hele hele Kürdistan'da bunun gerçekleşmesi asla mümkün değildir. Başkalarının gelip örgütlemesini de bekleyemeyiz. Devlet gelip Kürt sorununu çözsün diyebilir miyiz? Bu eşyanın tabiatına aykırıdır. Bir de Demokratik konfederalizmin zaten ruhuna da, özüne de, içeriğine de aykırıdır. Biz çözümü devletten beklemeyi değil de devleti daraltmayı, sınırlamayı, halkın demokratik varlığını ve yaşamını öngören bir toplum örgütlemesi yaratmayı amaçlıyoruz. O zaman bunu kim yapacaktı? Tabii ki parti diye tanımladığımız kadrolar yapacaktı. Kadrolardan oluşan parti örgütlerimiz yapacaktı. Eğer 3 yılı aşkın bir süre içerisinde meclis ve komün esasına dayalı demokratik halk örgütlülüğü sistemini geliştirmede ciddi adımlar atamamış toplum, halk örgütlülüğünü yaratamamışsak bunun tek sorumlusunun Partimiz olduğu, Partimiz adına kitleler içerisinde çalışan kadrolar olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Demek ki Parti öncülüğü görevi yerine getirilememiştir. Halka öncülük edilememiştir. Halk bilinçlendirilerek Demokratik konfederalizm çizgisi içerisine çekilememiştir. Örgütlenemeyen bir halkın tabii ki eylemi olmaz. Eylem gücünü geliştiremez. Bu açıdan da mevcut halk örgütlenmesinde, Demokratik konfederalizmin inşasında yaşanan hata ve yetersizliklerden elbette Partimizin, onun kadrolarının kendisini sorumlu görmesi ve neden böyle olduğunu sorgulayarak nedenlerini bulup aşması gerekir.

Kadronun görevi halkı bilinçlendirmek ve örgütlemektir

10. Kongremiz bir de bu gerçekliği sorgulayan, halk örgütlenmesindeki zayıflığın nedenlerini ortaya çıkartarak mahkûm eden ve aşılmasını öngören bir kongre olmuştur. Neden Demokratik konfederalizm inşa edilemedi? 30 yılı aşkın bir süredir Önderlik ve parti mücadelesiyle ortaya çıkmış, her şeyini özgürlük ve demokrasi mücadelesine veren bu cesur ve fedakâr halk kitlesi, kadınları ve gençleri neden örgütlenemedi? Bu sorgulandığında görülecektir ki kadroda bürokratikleşme, halktan ve kitleden kopukluk yaşanmıştır da ondan.

Örgütlenme zayıflığının oluşmasında öncülüğün yadsınması temel etken olduğu görülmüştür. Halkı bilinçlendirme ve örgütleme görevinin kadroda, partide olduğunun inkâr edilmesi var. Bırakalım öncü olmayı, bilinç götür-

meyi, kendini halktan birisi gibi görme ve öyle yaşamak isteyen bir eğilimin ortaya çıkması söz konusudur. Buna bilmem şu eğilim, bu eğilim deniliyor, sivil toplumculuk deniliyor, ölçülerin geriye çekilmesi deniliyor, kadroluktan uzaklaşma, bilmem kendini sempatizan, taraftar düzeyine çekme deniliyor. Ne denilirse denilsin bütün bunlar partinin inkârı, kadronun inkârı, öncülüğün inkârı oluyor. Bütün bunların toplamı da elbette Önderliğin inkârı olmaktadır. Bilinç Önderliktir, Parti Önderliktir, öncülük Önderliktir. Önderliği inkâr eden, Önderlik görev ve sorumluluğuna sahip çıkmayan, anlamını, özünü kaybetmiş bir kadro anlayışı ve duruşunun ortaya çıkmasından söz edilebilir.

Partinin imkânlarıyla kendisini yaşatanlar var

Parti zihniyeti ve kadro ölçülerinin geriye çekilmesi bu dereceye kadar varmıştır. Gerçekten de halktan kopan, parti ve mücadelenin imkânlarıyla kendisini şu veya bu biçimde yaşatmaya çalışan zayıf, beceriksiz, iradesi, iddiası küçük, birbiriyle örgütsel dayanışması, birliği az bir kadro duruşu ortaya çıkmıştır. Bu duruşla elbette ki Demokratik konfederalizm inşa edilemez. Elbette ki halk meclislerine ve komünlerine dayalı toplum örgütlemesi gelişemez. Toplumun örgütlenmesi gelişirse böyle kendini yaşatan kadroyu hiç kimse kabul etmez. Demokratik konfederalizmin olduğu yerde bireyci ve asalak kadrolar kendini yaşatamaz. Bu nedenle bu tür kadrolar kendini yaşatmak için imkânları ve yetkiyi elde tutmak istiyorlar. Bu bakımdan yeni örgütsel sisteme, demokratik konfederalizmin inşa sisteminin kurumlaşmasına karşı bir duruş ve çalışma tarzı içinde oluyorlar. Açıkça bir tutuculuk, bir bireycilik ve kendini yaşatma durumu var. Bu tabii ki partileşmeye ve Önderliğin öngördüğü demokratik özgürlükçü sisteme karşı bir direniş içinde olmaktır. Öte yandan yeniden yapılanma döneminde provakatif tasfiyeci eğilimin saldırılarının yarattığı savrulma ile kadro ve parti gücümüz erimiş, iddia ve iradesini, görev ve sorumluluklarına sahip çıkma gücünü kaybederek hem öncü rolünden uzaklaşmış hem de halktan kopmuş, bürokratikleşmiş, bireycileşmiş bir durumu yaşamıştır.

Yeniyi yaratmakta muğlâk olan eskiye gider

Esas neden bu olmakla birlikte kitle çizgisinin esas alınmasında, uygulanmasında ciddi savrulmaların yaşandığı kongremizin tespit ettiği diğer önemli bir gerçek olmuştur. Kitle çizgisi dediğimiz nedir? Hangi kesimleri öne alacağız, hangi kesimleri arkaya alacağız? Bunda bir muğlâklık ve belirsizlik ortaya çıkmıştır. Her muğlâklık, belirsizlik; hâkim olanı, egemen olanı esas almaya götürür. Dolayısıyla yeniyi yaratmakta muğlâk olan, eskiye gider. Demokratik konfederalizmi kendi kitlesi temelinde inşa etmekte muğlâk olanın devlete ve devletçi zihniyette olan sınıflara hizmet edeceği tartışma götürmez bir gerçekliktir. Nitekim geçen dönemde başta Türkiye ve Kuzey Kürdistan olmak üzere gerçekleşen pratik böyle olmuştur.

Kadın ve gençlik öncülüğü, kitlesel çalışmada esastır denilerek, öncülük verilmesi gereken yoksul, emekçi, ezilen sınıf ve tabakalar, kesimler görülmez hale gelmiş, göz ardı edilmiştir. PKK'nin toplumsal tabanı en çok ezilen, dışlanan, sömürülen, baskı altına alınan kesimler olduğu gerçeği adeta yok sayılmıştır. Demokratik konfederalizmi inşa edecek toplumsal kesimin ezilen emekçi kesimler olduğu görülmemiştir. Emekçilere dayanma geri, eski anlayışların hortlatılması gibi değerlendirilmiş, yenilik adına devletçi sistemin sosyal dayanakları öne çıkartılıp esas alınmıştır. Bu örgütlenmemiz ve mücadelemiz açısından ciddi bir tehdit arz ediyor. Bizim açımızdan toplumsal parçalanmadan zarar gören sınıflara ve kesimlere dayanarak toplumcu bir örgütlenme yaratabiliriz. Bu gerçeklik göz ardı edilerek ağalara, beylere dayanan, varlıklı egemen kesimlere dayanan demokratik bir halk örgütlenmesi yaratmaktan söz edilmiştir. Böylece örgütsel ortam ardına kadar orta sınıfa açılmıştır. Küçük burjuva kesimler ve orta sınıf, hatta egemen sınıflar bu durumu fırsat bilerek bütün 35 yıllık mücadeleyle ortaya çıkartılan ulusal demokratik değerler üzerinde biraz da geçmiş tarihten gelen örgütlenmeye ve yönetmeye yatkın güçlerini, ellerindeki imkânlara dayanarak tam bir hegemonya kurmuşlardır. Böylece Önderlik çizgisi bir tarafa bırakılmış, aslında bir tür baskı ve sömürü ifade eden, kendilerini yaşatmayı öngören bir sistem kurmuşlardır.

Dayanmamız gereken toplumsal taban emekçi sınıflardır

Şunu vurgulamakta fayda var; orta ve egemen sınıflar toplumsallığın parçalanıp sınıflaşmanın ortaya çıkmasından yararlanan sınıflardır. Emekçiler, ezilen sınıflar, sömürü ve istismara uğrayan topluluklar ise toplumsallığın parçalanmasıyla kendilerini sömürü ve baskı ortamında bulmuşlardır. Bu nedenle bizim sistemimizi kurmada gerçek anlamda taban olacak ve sistemimize sahip çıkacak olanlar emekçiler ve ezilen topluluklardır. Ne var ki bütün siyasi, toplumsal örgütlenmelerimiz içerisinde gerçekten bizim ideolojik ve teorik anlayışımıza uygun bir toplumsal tabana oturmuş, ezilen emekçi kesimleri öne çıkaran, onlara dayalı bir çalışma, örgütlenme durumu yaratma azdır, zayıftır. Onun yerine başat olan orta kesimdir. Önderliğimiz demokratik toplumcu siyaset anlayışını ve toplumsal sistemini emekçilere, ezilen, sömürülen ve istismar edilen topluluklara dayandırırken bundan sapılarak Demokratik konfederalizm bir orta sınıf hareketi ve sistemi haline getirilmiştir. PKK sanki bir orta sınıf hareketiymiş gibi görülmüştür.

Bu durum bir yandan PKK'yi özünden, ideolojik çizgisinden boşaltmaya çalışırken alttan alta gizli yöntemlerle, PKK'nin 15-20 bin şehit vererek ortaya çıkardığı bütün değerleri ve birikimi gasp eden, onun üzerinde kendisini yaşatan bir egemenlik sistemi yaratmaya çalışmıştır. Bu anlamda dayanmamız gereken toplumsal tabandan bir kay-

ma, bir terslik var, bunun düzeltilmesi gerekiyor. Bu düzeltilmediği müddetçe var olan örgütlenmenin Önder Apo'nun Demokratik konfederalizm sisteminin örgütlenmesi olmayacağı tartışma götürmez derecede açıktır. Burada da bir savrulma olmuştur. Toplumsal kesimlerden hangisine öncelik sırası vereceğimizi bilememiz gerekiyor. Elbette herkesimi örgütlemeliyiz, devletten zarar gören herkesimi örgütlemeye ve sistemimiz içine çekmeye çalışmalıyız. Bu açıdan dar sınıf yaklaşımına düşmeden orta sınıfları da örgütleyeceğiz. Küresel kapitalizm ve tekelcilikten zarar gören sosyal kesimler de bizim sistemimizin içine dahil olacak topluluklardır. Ama dar sınıf yaklaşımına düşmeyelim derken farklı sınıfların toplumsallığa ve bizim kuracağımız sisteme farklı yaklaşımlarının olacağını da unutmayacağız.

"Devletten zarar gören herkesimi örgütlemeye ve sistemimiz içine çekmeye çalışmalıyız. Dar sınıf yaklaşımına düşmeden orta sınıfları da örgütleyeceğiz. Küresel kapitalizm ve tekelcilikten zarar gören kesimler de bizim sistemimizin içine dahil olacak topluluklardır. Dar sınıf yaklaşımına düşmeyelim derken farklı sınıfların kuracağımız sisteme farklı yaklaşımlarının olacağını da unutmayacağız"

Demokratik konfederalizmi sadece ezilenler emekçiler yaratabilir

Dar sınıf bakış açısından kurtulalım derken önceliklerimizi kaybetmemeliyiz. Bu konuda PKK çizgisi kadar net bir çizgi yoktur. Elbette ki bizim sistemimizi esas olarak oluşturacak ve sahip çıkacaklar ezilendir, işsizdir, işçidir, köylüdür, memurlar ve diğer emekçilerdir, kadınlar başta olmak üzere sömürüye ve istismara uğratılan topluluklardır. Demokratik komünalizm sistemine girecek ve devrimci demokratik olanlar esas olarak bunlardır. Demokratik konfederalizmi inşa edecek olan bunlardır. Özgürlük ve demokrasi mücadelesini esas olarak yürütecek olanlar bunlardır. Ondan sonra ikinci planda orta kesimler, üçüncü planda zengin varlıklı kesimler gelir. Ülke ve halk değerlerine biraz saygıları varsa bunları dışlamamak, mücadelemizin parçası haline getirmek gerekir. Ama onlar bu sistemin örgütsel öncülüğünü yaratmazlar, öncü kesimi olamazlar. Örgütlenme onlara dayandırılır ve öncülük onlara bırakılırsa o zaman toplusal parçalanmışlığın devam ettiği yeni bir baskıcı, sömürücü sistem çıkar. Bundan sömürücü ve üst toplumcu devletçi sistem çıkar, ama asla demokrasi ve Demokratik konfederalizm çıkmaz. Demokrasi ve Demokratik konfederalizm sadece ezilenler, emekçiler, yoksullar, mülkiyetsiz durumda olanlar yaratabilir, geliştirebilirler. Eğer Demokratik konfederal sistemi kurmak ve yaygın örgütlenmeyi başarmak istiyorsak, ideolojik, politik çizgimizin esas dayandığı toplumsal tabanı esas almak gerekir.

Kadın ve gençlik Demokratik konfederalizmin öncü kesimleridir

Üçüncü etken olarak kadın ve gençlik örgütlenmesindeki zayıflıklara değinmek lazım. Kadın ve gençlik, Demokratik konfederalizmin öncü kesimleridir. Demokratik konfederalizm stratejisi, toplumsal öncülük olarak kadın ve gençliği esas alır, onlara dayalı gelişir. Bu, sadece bir sosyal kesim olarak öncülük değil, aynı zamanda örgütsel öncülük anlamına da geliyor. Yani Demokratik konfederalizminin inşası, esas olarak kadın ve gençliğin Demokratik konfederalizm çizgisindeki örgütlülüğü demektir. Demokratik konfederal sistemde en fazla örgütçü olan ve en fazla geliştiren kesimler demektir. Kadın ve gençlik örgütlenmesinin hem en güçlü bir biçimde geliştirilmesini hem de sistemimizdeki her türlü örgütlenmede öncülük yapma konumunu ifade eder. Bu çerçevede bakıldığında kadın ve gençlik örgütlenmelerinin ve çalışmalarının zayıflığı ortadadır. Kitle çizgisindeki terslik ve kayma bu alanlardaki örgütsel çalışmalarımızda da bulunmaktadır. Tabandan, halktan kopukluk, bürokratik kadro duruşu en çok kadın ve gençlik çalışmaları içerisinde var. Buna bir de düşmanın bilinçli faaliyetini, çeşitli ajan kesimlerin örgütlü çalışmalarını eklersek ciddi zayıflıklar, savrulmalar bu alanlardaki örgütsel çalışmalarda ve örgütsel mücadelemizde ortaya çıkmaktadır. Öncülük, kadro duruşu ve tarzdaki yetersizlikler sonucu gençlik ve kadın örgütlenmemiz zayıf kalıyor. Hâlbuki bu toplumsal güçlerimize öncülük rolü verilmiştir. Öncülük şu anlama gelir; o var olduğu ve örgütlendiği kadar sistem örgütlenmiş olur. Demokratik konfederalizmin inşası, kadın ve gençlik öncülüğünün örgütlülüğü kadardır. Demek ki kadın ve gençlik örgütlülüğünü geliştirmeden, Demokratik konfederalizm çizgisinde bu kesimleri örgütlü kılmadan Demokratik konfederalizmi inşa edemeyiz. Bu görevler yerine getirilmeden bazı örgütsel sistemler geliştirsek de onlar Önder Apo'nun tanımladığı Demokratik konfederalizm olmaz. Başka sistemler olurlar. Bu da o an egemen olan ideolojik ve siyasi sistemlerin bir türevi ya da mezhebi olur. Kürdistan gibi bir toplumda en dinamik güçler öncülük yapmadan, kendilerini örgütlü kılmadan ortaya hiçbir örgütlenme çıkmaz. Parti tarihimiz Kürdistan'da örgütlenmenin nasıl gerçekleştirebileceğine en büyük kanıt ve öğretici deneyimdir. Yoksa şunu yaparız, şunlar olur demekle işler yürütülemez. Bu açıdan kadın ve gençliğin durumunun ciddi olarak irdelenmesi ve gerekli düzeltmeleri yaparak kendilerine yüklenen rolün yerine getirilmesini sağlatmak gerekecektir.

Bütün bunlar sonuçta toplumsal örgütlenmedeki çizgi kaymasını ve öncülüğün anlayıştaki tersliğini ortaya koymaktadır. Kongremiz orta sınıfı esas alan örgüt anlayışı ve çalışma tarzını eleştirmiş ve doğrunun neler olduğunu ortaya koymuştur. 10. Kongre bu kayma yanında toplumsal çalışmalardaki kadro duruşunu da çok yönlü değerlendirip eleştiriden geçirdi. Buna yol açan liberal, bürokratik, ölçüleri geriye çeken, bireyci, örgütlenmeyen, öncülük irade ve iddiasını kaybeden,

Önderliği inkâr eden, Önderlik görev ve sorumluluklarına sahip çıkmayan, iradesiz, iddiasız, basit, parti imkânlarıyla kendisini yaşatmayı öngören eğilim ve anlayışları da ortaya koyup mahkûm etti. Êdî Bese Hamlesinin temel bir hedefi olan Demokratik konfederalizmin başarısını ancak bu inşayı gerçekleştirecek olan parti öncülüğünün, kadro duruşunun doğru PKK'lileşme çizgisinde yenilenmesiyle mümkün olduğunu vurguladı.

HPG'yi büyütmeyen kendini yaşatan komuta duruşu eleştirildi

HPG içinde de emeksiz, çabasız, tüketici, HPG'yi büyütmeyen, yeniyi katmayan, savaşçı eğitmeyen, savaşı örgütlemeyen, öncülük etmeyen görev ve sorumluluklarına sahip çıkmayarak özerk bir biçimde kendini yaşatan komuta duruşunu da eleştirdi. Bu, HPG'nin de bir süredir gündemine aldığı, tartıştığı ve eleştirdiği komuta duruşudur. Bu komuta duruşuyla halk içerisinde kitleden kopuk, kitle çizgisini doğru ele almayan kadın, gençlik örgütlülüğüne doğru yaklaşmayan kadro duruşu, aynı eğilimi temsil ediyor. Bunun özü de parti karşısında özerklik ve değerler üzerinde kendini yaşatmaktır. Görev ve sorumluluklarının dışında yetkiye dayanarak yaşamaktır. Yetki almak, ama işi üstlenmemek, işin gereklerine kendini tam yatırmamak, işi tam başarıyla yerine getirme iradesini, iddiasını, gücünü, örgütsel duruşunu ve çalışma tarzını ortaya çıkarmamak bu duruşun temel karakteridir. Gerillada da, halk içerisinde de var olan, ortaya çıkan yetersiz kadro, komuta duruşunun esası özü budur. 10. Kongremiz bunları Önderlik, PKK ve şehitler gerçeğine karşıtlık olarak gördü ve mahkûm etti. Demokratik konfederalizmin inşasına doğru yaklaşım ve bunun bu süreçte mutlaka gerçekleştirilmesi, var olan halk kitlesinin bu temelde örgütlü kılınması kadar, yeni halk kitlelerine de açılım sağlayan, dolayısıyla da toplumun bütün kesimlerini mümkün olan en geniş çerçevede örgütlemeyi öngören bir örgütsel çalışma yürütülmesini öngördü. Bu çerçevede siyasi, sosyal, ekonomik çalışmaların örgütlendirilmesine dair kapsamlı kararlar geliştirdi.

Partileşme konusu;

Partinin kendini örgütlemesi, birliğini güçlendirmesi için kadronun çizgiyi özümseme durumu, iş yapma istemi, çizgiye katılım düzeyi, iş bölümü gibi hususların tartışılarak önemli bir düzeyi yakaladığını söyleyebiliriz. Partileşme, parti örgütlenmesi ve parti öncülüğü örgütsel gündemin esasını oluşturmuştur. Kongremizin tüm tartışmalarına damgasını vuran bu konulardaki tartışmalar olmuştur. Parti örgütlenmesi ve kadronun durumu çok kapsamlı tartışmalara konu olmuştur. Kadro, kadro politikasına ilişkin tartışmalar da çok boyutlu yapılmıştır. Yine sisteme ilişkin, komitelerin örgütlenip işletilmesine, yürütülmesine ilişkin tartışmalar olmuştur. Kadro tanımı, var olan kadro düzeyinin netleştirilmesine ilişkin hususlar da ele alınmıştır. Tartışmalar sonucu bu konulara ilişkin somut kararlar ortaya çıkmıştır.

Partileşme sorunu, parti örgütü sorunu esas olarak da yönetim sorunu olarak ele alınmıştır. Partiyi örgütlemek ve temsil etmek ile sorumlu kurum olarak yönetim ve yönetim kadrosunun duruşu, partileşip partileşememe düzeyinde esas sorumlu olan kurumlar olarak ele alınıp değerlendirilmiş ve eleştiriye tabi tutulmuştur. Düzeltmenin esas yönetim duruşunda yapıldığı takdirde başarılı olacağı esas anlayış olarak kongrede benimsenmiştir. Parti sorunu, örgütlenme sorunu kongre gündemine bu temelde gelmiştir ve doğrusu da budur. Bu anlamda sorunu esastan ele almama ve tali şeyler öne çıkartılarak esastan uzaklaşma olmamıştır. Bunun da bilinmesinde yarar var. Eğer askeri, siyasi çalışmalarda bu kadar zayıflıklar, eksiklikler ortaya çıkmış, bu kadar ağır kayıplar verilmişse, ideolojik, örgütsel mücadelede bu kadar zayıflık olmuş, tasfiyecilik ortaya çıkmış ve bu kadar zarar vermiş, derin, gizli, açık tasfiyeciler örgüt imkânlarını bu kadar tüketmiş, Demokratik konfederalizmin kitle çizgisinde bu kadar eksiklik ve hatalar yaşanmışsa, elbette bütün bunları yapamayan kadrodur. Ama kadroyu bunları yapamaz durumda tutan ya da oradan çıkartamayan da yönetimdir. Türkçede "*at sahibine göre kişner*" derler ya, kadro elbette ki yönetimine göre oluşur, şekillenir, yürür. Yoksa kadro yönetime rağmen, yönetim ayrı bir duruştayken, farklı bir duruşta olacak, yürüyecek değildir. Bizim gibi örgütlerde, hareketlerde böyle bir durumun olması mümkün değildir. Bu nedenle kadro ve örgüt sorunlarının esasının yönetim sorunu olduğu, yönetici kadronun çizgi, örgüt, kadro görevlerine, parti görevlerine yeterince sahip çıkmamasından ve kendisini örgütlememesinden kaynaklandığı görülmelidir. Kongremiz örgütsel ve partileşme konularındaki eksiklikleri eleştirip, bunların

aşılması için öngörülen örgütsel düzeyi yakalamak için çıkış noktası olarak bunları ele almıştır.

Kadroda yaşanan hatalı yetersiz tutumlar mahkûm edildi

Bu çerçevede değerlendirmeler nasıl ele alınabilir? Kadroda var olan hatalı, yetersiz tutumlar mahkûm edildi. Bireyci, tepkici, tutucu, grupçu, tasfiyeci, liberal, bürokratik, istifacı, geri çekilmeci, kendine göreci eğilim ve anlayışlar da eleştirilip mahkûm edildi. Bütün bunların tasfiyeciliğin zemini olduğu, esas tasfiyeciliğin bu tür anlayış ve tutumlardan kaynaklandığı belirtildi ve mahkûm edildi. Diğeri gizli tasfiyecilik ya da sosyal reformculuk biçiminde ortaya çıkan Doktor Ali, Rubar, Dicle benzerlerinin duruşu zaten bir ajan duruş olarak ortaya çıkmıştır. Baştan itibaren oldukça örgütlü bir düşman duruşu sergilemişlerdir. Bu konuları kongre öncesindeki mücadele süreci içerisinde değerlendirmiş ve örgüt yapımıza sunmuştuk. Daha sonra ortaya çıkan veriler bilinçli, örgütlü bir duruş olduğunu göstermiştir. Provakatif, tasfiyeci eğilimin başarıya ulaşabilmek için birinci planda HPG'yi etkisizleştirmek gerektiği biçiminde bir değerlendirmesi ve çabası zaten vardı. 1. Kongra Gel sürecinde bunu gerçekleştirebilmek için çok çaba harcadılar. 1. Kongra Gel'de Başkanlık Konseyi kongre divanıyla ayrı bir toplantı yaptı. Kongre ortamında böyle bir toplantı meşru değildi. Kongre içerisinde toplantı yapmak, hizipçilik demektir, partilerde buna izin vermezler. Fakat o bir halk kongresiydi, zaten her yerde kulis oluyordu, örgüt bölünmüştü, örgütü yürütmek için görev sorumluluk duyan arkadaşlar bundan rahatsızlık duydukları için, bunu gidermek üzere toplantı yapıldı. Zaten divandakiler de böyle bir toplantı yapmayı gerekli gördüler, istekte bulundular, biz de kabul ettik. 1. Kongra Gel toplantısının 3. ya da 4. günüydü. Bazı sorunlar o toplantıda çözüldü. Bu toplantıda Ferhat gibilerin esas amaç ve niyetlerini daha net anladık. O zamana kadar bazı sözlerle ortalığı bulandırıyorlardı. *"Hepimiz ayrılalım, eski yönetim çekilsin, yenisi gelsin"* diyordu. O toplantıda açıkça "*sizler çekilin, bizler yönetime devam edelim*" teklifinde bulundu. Bizim gözümüz o zaman biraz açıldı. "*biz niye çekilelim, sen çekil biz kalalım*" dedik. Mücadeleyi başlatma konusunda o toplantı dönüm noktası olmuştur.

Tasfiyecilerin amacı HPG'yi ele geçirmekti

Kongra Gel'de mücadelenin ilk halkası HPG üzerinde olmuştur. Ekrem'i komutan yapmak istiyorlardı. Yürütme Konseyi seçilirken bütün arkadaşlar aday olarak gösterilmişti. Biz Bahoz arkadaşla yan yana oturuyorduk. Basıncı arkadaşlar *"hay Allah, bu ne biçim bir taktik savaştır, biz böyle şey görmedik!"* diye arkamızda söylüyorlardı. Ekrem divandı. Oylamaya geçilmeden önce "*ben yürütme konseyi adaylığından çekiliyorum*" dedi. Çünkü yürütme konseyine seçilen biri HPG komutanı olamazdı. Bunun üzerine biz de Bahoz arkadaşın çekilmesini istedik. O da *"ben de çekiliyorum"* dedi. Ekrem orada bitti. Pirince gitmek isterken evdeki bulgurdan oldu. Bir daha yürütme konseyine seçilemedi. Bahoz arkadaş da seçilmemiş oldu. Böylece yeniden HPG'ye gitmesi sağlandı. Zaten bu durum karşısında Ekrem HPG'ye gitseydi de seçilemezdi. Ekrem böyle bitti. Tasfiyecilerin amacı HPG'yi ele geçirmekti. Erkemle HPG'yi bitirmek istiyorlardı. Ne var ki taktik oyun yapmak istediler, ama kaybettiler. Ama sonra anladık ki Ekrem ile açıktan yapılmak istenen ve kaybedilen gizli ve sinsi biçimde yapılmak üzere sızma yapılmış. Mesela tasfiyeciler Doktor Ali'yi etkileyip götürmediler. Rubar'ın bir sürü kafa karışıklığı yaşadığını şimdi arkadaşlar söylüyorlar. Birçok arkadaş konuşarak zorla çevirdiklerini ve tuttuğunu sanıyormuş. Rubar'ı biz mi tutmuşuz yoksa başkaları mı görevlendirdi net değil. Açığa çıkan provakatif, tasfiyeci eğilimin kaybettiği yerde, gizli tasfiyeci duruşun devreye konulduğudur. Ondan sonra Doktor Ali ile Rubar'ın faaliyetleri bilinçli ve örgütlüdür. Açıktan provokasyonun ele geçirip dağıtamadığı, 1 Haziran Atılımına karar verilmesini önleyemediği bir durumda bunu fiilen boşa çıkartmak üzere yoğun ve örgütlü bir çalışma yürüttüler. PKK 10. Kongresi öncesi yaptığımız HPG Komuta Konseyi toplantısında bunları genişçe değerlendirdik. Yaşanan olayları, sürecin gelişimini, bunda arkadaşların ne kadar sorumluluk taşıdığını değerlendirip buna göre HPG yönetimi içerisinde bir eleştiri özeleştiri geliştirdik. Zaten Ağustos ayından kongreye kadar HPG hep toplantı halindeydi.

Ana karargâh 2004-2005 yılında işletilmedi

Haziran'ın başında da PKK yönetim toplantısı olmuştu, onun sonuçlarına göre netleştirme kararı alınmıştı. PKK Meclis toplantısının kararlaştırmaları temelinde bu toplantılar devam etti. Bu toplantılardan çıkan sonuç, bilinçli ve örgütlü bir çabanın olduğudur. Şimdi daha iyi anlaşılıyor ki Ana karargâh 2004-2005 yılında işletilmedi. PKK Kongresinde Çiğdem arkadaşımızın platformunda açığa çıktı ki 2004 yazında HPG'de yönetim değişip Bahoz arkadaş yönetim olunca, gizli bir yönetim örgütlenmesi yapmak üzere Doktor Ali harekete geçmiş ya da geçirilmişti. Çeşitli çevrelerle örgütsel ilişki geliştirdiği dönem o dönemdir. 2004 Eylül'ünden itibaren bu tasfiyeci eğilim hareketli ve aktif hale geliyor. Örgüt dışı eğilimleri görüp bunlarla özel örgütlenme çabaları yürütüyor. Böylece 3. HPG Konferansına hazırlanıyorlar. 3. Konferansta zaten bir grup olarak hareket ediyorlardı ve aynı düşünceleri savunuyorlardı. Bırakalım bir askeri örgüt olmayı, HPG'yi bir örgüt olmaktan çıkartacak kararlar aldırtmak için çabalıyorlardı. Zor önlendi. Ardından Ana karargâhı işlemez hale getirdiler. 2006'da, temel gerilla sahası olan Zagros ve Botan'ı Ana karargâh etrafında işlemez hale getirdiler. Aslında 2006'nın sonunda 4. Konferansa giderken sonuç almayı hesaplamış-

lardı. Çünkü en fazla kendilerini örgütlü görüyorlardı. Savunma komitesi olarak bunların durumundan rahatsızdık. Bu süreçte bütün HPG yapısını dolaştık, komuta yapısını dinledik, Kandil'den Haftanin'e kadar 3-4 ay boyunca bir defter doldurduk. Nedir bu durum, nereden kaynaklanıyor diye anlamaya çalıştık. Bunun sonucunda 4. Konferansa gittik. Onlar hamle yapmak için hazırlanmış, hamle yapmaya gittikleri 4. Konferansta, biz ağırlığımızı koyduğumuz için kaybetmişler. Bu gerçeklik sonradan açığa çıktı. Bu nedenle bazıları bu tutumumuz nedeniyle gündemi saptırmışız diye bizleri eleştiriyorlar. 4. Konferansın gündemini biz saptırmışız. Gerçekten de konferans öncesi savunma komitesi olarak HPG yönetimini topladık. Baktık ki sorunlar var ve HPG yönetimi çözemiyor. Arkadaşlar bu ortamda iradesiz kalmışlar ve ses çıkarmamayı tercih etmişler. Biz de kalsın, herkes kendine göre hareket eder yaklaşımında bulunduk. Tasfiyeci duruşta olanlar ve etkilenenler sanmışlar ki biz gizleyeceğiz. Toplantı başlayıp biz bütün durumları açıkça ifade edince, bu olmayacaktı, nereden çıktı, talihsiz konuşmalar oldu dediler. Teşhir edildik dediler. Onlar konferans öncesi yaptığımız bazı konuşmaları, duyduklarımızı saklayacağız biçiminde anlamışlar. Ona göre plan yapmışlar.

Doktor Ali HPG'yi ele geçirerek KDP'ye götürmek istiyordu

Biz öyle bazı arkadaşlarımızın anladığı gibi önce farklı şey söyleyip sonra farklı davranmadık. Yönetimin iradesinin olmadığını gördük. Bu nedenle önceki toplantılarda tasfiyeci eğilimleri ve yaşam duruşlarını ortaya koyamamıştık. Bir bakıma gizlemiştik. Daha sonra bunların açığa konulmamasını ve suçlarının gizli kalmasını üzerimizde bir baskı biçiminde hissetmiştik. Suçlar vardı, suçlular vardı. 2005 Kasım'ındaki toplantıda bunu örgütten ve örgüt yönetiminden gizler duruma düşmüştük. Daha doğrusu gizlemiştik. Bundan kurtulmak için konferans zamanını iple çekiyorduk. Konferans olunca o zamana kadar öğrendiğim her şeyi herkes bilsin, niye bende saklı kalsın dedim. Çünkü bendeki bilgiler örgütün bilgileriydi. Bu bilgilendirmeyle birlikte tasfiyecilik açığa çıktı ve teşhir oldu. Ondan sonra herkes eleştirince bu eğilim mahkûm oldu. Tabii ki bundan sonra işler tasfiyecilik için tersine dönmüştür. Bunları anlatmamız Doktor Ali eğiliminin örgütsüz ve kendinden gelişmediği ve bir ajan faaliyeti olduğunu ortaya koymak içindir. Türk devletinin değilse bile KDP ajanıdır. Anlayış olarak, örgütsel olarak KDP çizgisindedir. 2007 Ağustos'unda önceden bilinen eğilimlerini bir ajanlık biçiminde yürüttüğü tamamen netleşti. Nitekim Ağustos başında HPG'nin Komuta Konseyi toplanınca HPG içinde ajan örgüt var, ajan faaliyeti yürütüyor değerlendirmesinde bulunduk. Çünkü HPG içinde yaşananları artık başka türlü değerlendirmek ahmaklık olurdu. Her türlü dedikodu ve örgüt dışılıklar ancak ajan bir örgütlenme tarafından yapılabilirdi. Yönetim de bu durumu onayladı. Çünkü artık başka türlü değerlendirecek durum olmadığı açığa çıkmıştı. Öyle ki böyle bir ajan faaliyetin aktörleri olanlar bile bu gerçeği onaylamak zorunda kaldılar. Dolayısıyla onların yaptıkları çok bilinçsiz, örgütsüz ve bir insan zafiyetinden kaynaklanan faaliyetler değildir. Nasıl ki 2003'ün sonunda örgüt ele geçirilip örgüt YNK'ye götürülmek istendiyse, bunlar da 2005-2006'da HPG'den başlamak üzere örgütü ele geçirip, Ekrem'in HPG'yi ele geçirme provokasyon çalışmasının boşa çıkarılmasını tersine çevirerek HPG'yi ele geçirerek KDP'ye götürmek istemiştir.

Dikkat edilirse Ferhat ve Botan çetesi yüzlerce kadroyu götürdü, ama bunlar az zarar verebildiler. Ferhat ve Botan çeteciliği kadar zarar verip kadro kaybı yaşatmalarına fırsat verilmeden etkisizleştirildiler. 2005-2006'da çok bilinçli bir biçimde Rubar'ın Zagros'u örgütlemeyip savaşa çekmeyerek en temel alanda 1 Haziran atılımını başarısız duruma düşürdüğünü şimdi çok iyi anlıyoruz. Doktor Ali'nin bütün Botan'da militanca duruş gösteren yönetim kadrosunu bunalıma düşürüp düşman saldırılarına açık hale getirdiği tüm çıplaklığıyla açıktır. Elimizde raporlar var. Gabar'da da Bestler'de de böyle tasfiyeci rol oynamışlardır. 2007'deki toplu kayıplar da bu tasfiyeci faaliyet sonucudur. 2008'deki kayıplar da bu faaliyetin parçası ve devamıdır. Sadece objektif bir durum ya da etkilenme değildir, bizzat örgütlenen, faaliyet yürüten subjektif bir eğilimdir. Örneğin, Gabbar'da Adil arkadaşa dönük çok bilinçli, örgütlü bir saldırı yürütülmüştür. Nitekim bazıları Gabar'dan ayrıldıktan sonra saldırılar başladı ve bütün Gabar takımlarımız peş peşe bir ay içerisinde operasyonlarla karşılaştı. Bir kısmı ancak tesadüfen kurtulabildi. Özcesi bu eğilim örgütlü bir ajan faaliyetidir ve örgüte provakatif tasfiyeci dayatmadır.

Tasfiyeciliği görüp mücadele etmemek de tasfiyeciliktir

Provakatif tasfiyeciliğe zemin olmak da tasfiyeciliktir. Tasfiyeciliği görüp mücadele etmemek de tasfiyeciliktir. 10. PKK Kongresinin tasfiyecilik olarak tanımladığı, eleştirdiği esas olarak da bu tür yanlış eğilimler ve tasfiyeciliğe zemin olan duruşlardır. Bunlar orta yolculuktur, küçük burjuva, orta sınıf eğilimidir. Her türlü orta sınıf, küçük burjuva eğilim, duygusu, davranışı, düşüncesi bizim mücadele ortamımızda örgütü mücadele eden örgüt olmaktan çıkaran ve mücadeleyi geriye çeken tasfiyeci rol oynamaktadır. Bu tür eğilimler ve onların ortaya çıkardığı her türlü duruş provakasyona, düşman faaliyetine, ajan faaliyetine zemin olmaktadır. 10. Kongre orta yolculuğu böyle değerlendirdi ve mahkum etti. Bir mücadele örgütünün tasfiyeci eğilimlerle yan yana yaşamayacağını vurguladı. Dolayısıyla 10. Kongre orta sınıf partisine karşı büyük bir mücadele alanı olmuştur. Bireyci, tepkici, tutucu, tasfiyeci, grupçu, liberal, bürokratik, şematik eğilimlerin tümü orta yolculuktur ve orta sınıftan beslenmektedir. Kongremiz bu tasfiyeci eğilimi ve duruşları mahkûm etmiştir. Eleştiri özeleştiri bu tasfiyeciliği mahkûm etme üzerinden gelişti. Yoksa or-

taya çıkan bir tasfiyeciliği mahkûm etmek, tasfiyeciliğe karşı bir mücadele ve duruş değildir. Onlar zaten zarar verdiği kadar vermiş, sonunda ipliği pazara çıkmış, yakası tutulmuş, mahkûm edilmiş, örgütten kovulmuştur. Bu nedenle tasfiyeciliğe karşı tutum, Doktor Ali ve Rubar çetesine karşı tutumla sınırlandırılamaz. Onlara karşı tutum, onlar örgüt içinde gizli ve sinsi olarak varlıklarını sürdürürken, örgütümüze zarar verirken gösterilmeliydi. O zaman bu duruş tasfiyeciliğe karşı mücadele olurdu. Yoksa örgütten kovulduktan sonra herkes tasfiyeciliği görebilir ve tutum alabilir. Bunu bir devrimci örgütsel duruş olarak değerlendiremeyiz. Yiğitlik zamanında, onlar bozgunculuk, yıkıcılık yaptığında karşısında durup mücadele etmekti. Dolayısıyla tasfiyeciliğe karşı mücadele bugün örgüt içinde var olan yanlışlıklara karşı durmak ve onları düzeltme mücadelesi olarak görülmelidir. Kongre, sorunu böyle ele aldı. Kongre, orta yolcu tasfiyeciliği tanımladı, açığa çıkardı, teşhir etti, eleştirdi, özeleştiriden geçirdi ve mahkûm etti. Eleştiri özeleştiri eğilimleri mahkûm etme temelinde oldu. Kararlar buna göre gelişti. Kadro politikasının doğru yürütülmesine, ortak kadro politikasından tutalım yönetimin, kadroların bir elden düzenlenmesine kadar kararlar alındı ve görevli organlar oluşturuldu. Tüzük hükmü haline getirildi.

PKK Meclisi eleştiri özeleştiri platformundan geçti

Diğer yandan kongre platformunun ortaya çıkardığı çizgi doğrultusunda PKK Meclisi eleştiri özeleştiri platformundan geçirildi. Bütün delegeler bu temelde tutum belirleyip söz verdiler. Bir düzeltme hareketi, çizgiye çekme hareketi, Önderlik çizgisine çekme hareketi geliştirildi. Bunun bütün kadrolara yayılması için her alanda kadro konferansları yapılacak, platformlarda eleştiri özeleştiri yapılacak. HPG zaten bütün komuta kademesinden rapor alacak ve platforma çıkaracak. Bütün savaşçı yapısından bireysel raporlar istenecek. Böylece askeri ve siyasi alanda yönetim ve kadroların netleşmesi sağlanacak. Bu süreç hazırlıklar yapılıp fazla zaman geçirilmeden tamamlanacaktır. Öyle ki artık durumu netleşmemiş, herhangi bir alanda somut, örgütsel yer almayan, görevi bulunmayan bir kadro bırakılmayacaktır. Kadrolar PKK'nin ölçülerinden geçirilecek, eleştiri özeleştiriyle netleştirilecek, kadro olamayan düşürülecek, sempatizan yapılacak, taraftar yapılacak veya atılacaktır. Böylece yeniden örgütlenme geliştirilecektir. Her kadro altı ayda bir Parti meclisine bireysel rapor yazacaktır. Disiplin kurulunu kaldırdık. Örgütte disiplin ve düzeni sağlamak esas olarak ideolojik, örgütsel mücadele ve kadroların bu konuda duyarlılığına dayandırılacaktır. Örgütsel bir suç işlendiğinde, soruşturma komisyonlarının raporları temelinde parti platformlarında kişilerin durumu değerlendirilip karar altına alınacaktır. Çünkü bir partide ideolojik ve örgütsel çizgi dışılıkları mahkemelere ve disiplin kurullarına bırakmak, kadroyu bir memur durumuna düşürmektir. Bu durum, kadronun ideolojik ve örgütsel hassasiyetlerinin zayıflamasını beraberinde getirmektedir. Disiplin kurulunu kaldırıp, PKK geleneğindeki platformlarla örgütsel sorunları düzeltmek hem en doğru yoldur hem de en demokratik düzeltme biçimidir. Disiplin suçu ve cezaları bu temelde değerlendirilip karara bağlanacaktır. Örgüt ve kadrolar açısından parti platformları geçmişte görüldüğü gibi en doğru düzeltme yöntemidir. Tabii ki KCK sistemi içindeki kurumlarda ve toplumsal örgütlenmelerde disiplin kurulları yine olacaktır. Öte yandan KCK sistemi içinde ortaya çıkan suçlar ve sorunlar KCK sözleşmesinde yerini alan mahkemeler ve kurullar tarafından ele alınacaktır.

Örgütsel sistemde de bazı değişiklikler yapıldı. Parti meclisinin daha iyi pratikleşmesi için ideolojik, örgütsel, askeri, ekonomik görevlere göre kendisini örgütlemesi kararlaştırıldı. Eşbaşkanlığın yerine genel koordinatörlük kurumu geçirildi. İnşa kongresinde tüzük çok genel kalmıştı. Komite düzeni, dolayısıyla örgütsel sistem iyi oturtulmamıştı. Parti meclisi, yürütmesi ve *"ihtiyaca göre alt komiteler kurulur"* denilmiş, böylece örgütlenme muğlâk ve herkesin kendine göre uygulayacağı bir durum ortaya çıkarmıştı. Kongrede bunu değiştirdik. Parça komiteleri, bölge komiteleri, yerel komiteleri, parti komünleri en temel örgütlenmeler olarak tüzükte yer aldı. Çünkü parti örgütlerinin ve militanın olmadığı bir yerde ne Demokratik konfederalizm olur ne de demokrasi mücadelesi gelişir. Bu nedenle PKK kadrosu her yerde olmak durumundadır. PKK örgütünün her yerde olması gerekiyor. Temel şiarımız ve hedefimiz budur. Parti öncülüğü ve örgütü olmadan ne özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürür ve ne de Demokratik konfederalizm örgütlendirilir. Bu nedenle parti öncülüğünü sağlayacak ve toplumu tabandan örgütleyecek biçimde sistemde yeni değişiklikler yaptık.

Eski Parti meclisi yönetim olamayacağını ortaya koymuştu

Bir tüzük ortaya çıkarıp daha yetkin bir örgütlenme modeli çıkarmış olsak da, işin özü; ideolojik ve örgütsel çizgide doğru kadro duruşu ortaya çıkarmaktır. Doğru kadro duruşu nereden çıkar? Tabii ki çizgiyi özümsemiş, kendini iyi örgütleyen, kolektif çalışan bir yönetimden çıkar. O zaman Parti yönetiminin durumu nedir? Parti yönetimi nasıl bir yönetimdi. Ne yaptı, ne yapmadı? Ne kadar yönetim oldu? Kongre bunları tartıştı. Zaten bir süreden beridir parti içerisinde bu hususu tartışıyorduk. İnşa kongresi önemli bir adım olsa da, pati örgütlülüğü ve öncülüğü anlamında ortada bir parti olmadığını 2007 Eylül'ündeki Parti meclis toplantısında değerlendirmiş ve Kasım ayında kongre yapma kararı almıştık. Böylece Kongre hazırlık komisyonlarını oluşturduk. Parti meclisi artık görevini tamamlamıştı. Çünkü eski mecliste bir iddia ve irade yoktu. Bir iddialı duruşu yoktu. Yönetim olamayacağını zaten kendisi ortaya koy-

muştu. Bu nedenle kongre çabuk olmalıydı. Ne var ki gecikti. Gecikmenin nedeni düşmanın saldırıları olarak görülse de, esas olarak yönetimin o süreçte bir kongre yapacak örgütsel duruşta olmamasıydı. Çünkü ideolojik ve örgütsel duruşta netleşmemiş, iddiası güçlenmemiş bir yönetim kongre yapsaydı, bu kongre çok fazla bir şeyi değiştiremezdi. Hatta daha olumsuz ve geriye çeken durumlar ortaya çıkarabilirdi. Bu nedenle iki ay sonra yapacağımız kongreyi ancak bir sene sonra yapabildik.

Bu bir sene içinde yönetimde belirli gelişmeler oldu. İddia düzeyi arttı. Arkadaşlarda yeniden irade gelişti, görev ve sorumluluklara sahip çıkan bir tutum ortaya çıktı. Artık parti dışı eğilimlere karşı mücadele eden bir yönetim duruşu gösterilince, kadrolarda da benzer eğilim gelişti. En somut örnek; Parti yönetimimiz HPG'de yapılan platformlara sahip çıktı, hatta daha net ve fazla değerlendirmelerde bulundular. Böylece ortak bir düşünce, irade ve karar düzeyi ortaya çıktı. 2007 yılı Eylül'ünde kendini feshetme noktasında olan meclis, 2008'in Haziran başında tasfiyeciliğe karşı mücadele kararı aldı. Her alanda netleştirme süreci başlattı. Bu partileşme açısından önemli bir gelişmeydi. Elbette bu mecliste görevli olan kişilerle sınırlı bir gelişme değildi. Bir bütün olarak partideki gelişmeydi, kadro duruşundaki, örgütsel duruştaki bir gelişme ve toparlanmaydı. Yoksa gelişmeleri sadece Parti meclisindeki gelişmeyle açıklamak doğru olmaz. Doğrusu, örgütte yaşanan gelişmeler somut olarak kendisini mecliste göstermiştir. O zaman bunu sahiplenmek, ilerletmek, Önderlik çizgisini her bakımdan hâkim kılacak bir partiyi ortaya çıkartmak için çalışmak gerekirdi. Geçtiğimiz aylarda hep böyle çalıştık ve kongreye bu temelde gittik. Sonuçta PKK 10. Kongresi önemli bir irade ortaya koyarak, örgütte ve kadroda büyük gelişmeler yarattı. Kongreyle birlikte yönetimde ve kadroda ortaya çıkan partileşme ve bu gelişme düzeyi, önümüzdeki dönemde tüm örgüt yapımıza, kadrolara ve çalışmalara yansıyacaktır.

"Parti yönetimimiz HPG'de yapılan platformlara sahip çıktı, hatta daha net ve fazla değerlendirmelerde bulundular. Böylece ortak bir düşünce, irade ve karar düzeyi ortaya çıktı. 2007 yılı Eylül'ünde kendini feshetme noktasında olan meclis, 2008'in Haziran başında tasfiyeciliğe karşı mücadele kararı aldı. Her alanda netleştirme süreci başlattı. Bu partileşme açısından önemli bir gelişmeydi"

1 Haziran Hamlesi ile düşman cephesinde gerileme yaratıldı

Bu gelişmelere neler yol açtı? Birçok etkeni saydık, insan yeniden tekrarlayabilir. Kuşkusuz Önderlik ve insanlık tarihinin en büyük özgürlük duruşu olan İmralı direnişi bu gelişmelere yol açtı. Önderliğin düşünce gücü bunu yarattı. Şehitlerimizin özgürlük iradesi yarattı. Viyanlar, Nudalar, Sorxwinler yarattı. Adiller, Gülbaharlar, Kurtaylar, Ferhatlar, Sidarlar, Dicleler yarattı. Büyük şehitler verdik. Hepsi tasfiyeciliğe karşı mücadelenin şehitleriydiler. Mücadele, Önderlik çizgisini hâkim kılmak, örgütlemek için tasfiyeciliğe karşı fedai çizgisinde yürütüldü. Partiye, değerlere, mücadeleye sahip çıktılar ve şehit düştüler. Bu herkesi etkiledi. Bunun etkisini görmemiz lazım. Şehitlerimizin bu büyük duruşu öyle sıradan değerlendirilemez. Her türlü saldırıya rağmen 1 Haziran Atılımı yenilmedi. 1 Haziran Atılımı beşinci yılına girdi. 1 Haziran Hamlesi sürekli geliştirildi. Düşman cephesinde ise gerilemeler yaratıldı. Böylece Önderlik çizgisinin kazanacağına dair büyük güven oluştu. Dolayısıyla mücadele azmi, isteği, heyecanı, iradesi, iddiası gelişti. Bu, partide de halkta da gelişmeyi ortaya çıkardı.

Halkın duruşu gerçekten de çok değerli ve heyecan vericidir. Bu duruşu da Önderlikle ve şehitlerle birlikte anmalıyız. Halkın mücadelede ısrarı, Önderlikle bütünleşme gücü, büyük cesareti ve fedakârlığı, her türlü baskıya rağmen en şiddetli mücadeleye hazır olduğunu ortaya koyması, HPG'yi beslemesi ve intikam savaşına çağırması yarattı. Halkın duruşu, gerillaya da kadroya da ruh verdi. Hepimiz etkilendik. Öyle ki 'ben bittim, tükendim hiçbir şey yapamam' diyen dedikodu merkezi haline gelmiş olanlar bile bir yıl sonra gericiliğe karşı mücadele eden, benim hatalarım eksikliklerim şunlardır, bunlardan utanç duyuyorum, düzelteceğim, iş yapmaya hazırım diyecek; bir bilinç, irade ve iddia, kararlılık gösterdi. 10. Kongre böyle bir gelişme sürecinde toplandı. Bu kongrede tüm yönetime yönelik eleştiriler açık ve net biçimde yapıldı. Eleştirilere karşı ayakta kalma, bu temelde özeleştiri verme, eleştiriler karşısında kendini düzeltme ve örgüte güçlü biçimde katılma iradesi ve iddiası gösterdiler. Özeleştiri temelinde kendilerini yenileyerek yeniden görevlere talip olma iradesini gösterdiler.

Yeniden inşa komitesini Önderlik görevlendirdi

PKK'de yönetim olma durumu ve yönetim gerçeğinin durumuna ilişkin Önderlik değerlendirmelerini dikkate alarak genel bir değerlendirme gelişti. Bunun yanında 2003-2004 provakatif tasfiyeci durum değerlendirilerek yönetime yönelik eleştiri geliştirildi. Esas olarak bu iki temel durum karşısında özeleştiri verildi. Tabi ki 2004 Nisan'ından itibaren Önder Apo'nun gündemleştirdiği PKK'nin yeniden inşası karşısındaki tutum, duruş ve anlayışlar ele alınarak yönetim ve parti kadrosunun durumu değerlendirildi. Tabii ki esas olarak da yönetim ve kadronun duruşu, Önderliğin ortaya koyduğu yeniden inşa gerçeğinin ideolojik, örgütsel duruşunda gizlidir. Yeniden inşa komitesini de Önderlik görevlendirdi. Biz bu kongreye 10. Kongre dedik. Çünkü Önderlik hep PKK dedi. Öte yandan 2000'den itibaren biz reel

sosyalizmi eleştirdik. Önderliğin çözümlemeleri doğrultusunda reel sosyalizmle eşitlik ve demokrasinin olamayacağını gördük. Ama eleştirdiğimizin yerine Önderliğimizin ortaya koyduğu ilkelerin nasıl pratikleşeceğini ortaya çıkaramadık. Yani yanlışı eleştirdik, ama doğruyu ortaya koymada düşüncelerimizi derinleştiremedik. Bu da bir düşünsel bunalım süreci yaşattı. Önderlik AHİM Savunmasında PKK'nin isminin değiştirilebileceği, başka bir isimle varlığını sürdürüleceğini söylemiş, ama Güneyde PKK'nin isim olarak da devam edeceğini belirtmişti. O zaman *"PKK olarak devam etmek çok anlamlı değil, ismi değiştirilsin, yeni bir isimle yürüsün"* görüşüne vardık. İki yıl boyunca böyle bir düşünsel arayış ve çözümsüzlük süreci yaşadık. Ne zaman ki Önderlik paradigma değişimini Atina savunmasında ortaya koydu, örgüt içinde de devletçi iktidarcı paradigmanın yerine, demokratik sosyalizm çizgisinde Demokratik Ekolojik Cinsiyet Özgürlükçü Toplum Paradigmasını zihniyet ve pratikleşme doğrultusunda geliştirmeye yöneldik. Reel sosyalizmi, devletçi sosyalizmi eleştirip onun yanlışlığını ortaya koyarken insanlığın özgür, eşit, demokratik yaşamına yol açacak cinsiyet özgürlükçü, demokratik ekolojik toplum paradigması temelinde demokratik sosyalizmi geliştirdiğimiz zaman PKK yeniden insanlık önüne alternatif, yeni bir yaşam projesi ortaya koymuş oldu. PKK yeniden öncülük iddiası kazandı.

Halk hiçbir zaman PKK halktır halk burada şiarından vazgeçmedi

Tasfiyecilik, Önderliğin paradigmasını ve projesini saptırma yanında bu paradigmayı ve alternatif projeyi sahipsiz bırakmak isteyince, Önderlik yeniden inşayı gündeme getirdi. Yani bir yandan tedbir bir yandan da görevlerin başarıyla yerine getirilmesi gereğinden doğdu. Nitekim Önderlik yeniden inşayı hem gereklilik hem de tedbir olarak tanımladı. Tedbir tasfiyeciliğe karşı, örgüt içerisinde ki dağılma, çözülmeye karşı idi. Gereklilik ise, tarihsel öncülük görevinin demokratik sosyalizm çizgisinde yerine getirilmesiydi. Halk her zaman "*PKK halktır, halk burada*" diyordu. PKK'siz iki yıl yaşandı, ama halka göre PKK her zaman var oldu. "*PKK halktır. halk burada*" şiarından hiç vazgeçmedi. PKK'yi tasfiye etmek isteyen provakatif tasfiyeci eğilimdi, ona karşı duramayan, onu engelleyemeyen ise Parti yönetimi ve kadrolarıydı. Ama Önderlik ve halk açısından PKK'nin yok edildiği, tasfiye edildiği bir dönem hiç olmadı. Tasfiyecilik ve onu aşamayan kadrolar açısından böyle bir süreç yaşandı. Bunu da böyle bilmemiz lazım. Önderlik isim değişikliği öngördü. Daha sonra kongre sistemi içerisinde bir komite olarak partiyi yürütmek istedi. Öncülüğün böyle yürütülmesini öngördü. Bunun başarılamadığını görünce bu defa yeniden inşayı gündeme getirdi. Ancak yeni inşayı yeni bir ideolojik çizgi yarattı. Yeniden inşayı bunun örgütlenmesi olarak öngördü. Yani yeni durum ciddi bir değişikliği ve yeniliği ifade ediyordu.

Yeniden inşayı bu biçimde Önderlik gündeme getirdi, ama bu ne kadar sahiplenildi? Yeniden inşaya yaklaşımlar ne oldu? Buradan başlayarak bir sorgulama, eleştiri özeleştiri geliştirmek gerekti. PKK'nin yeniden inşasını öyle herhangi bir komite, herhangi bir örgüt ortaya koymadı, Önderlik ortaya koydu. Bu bir Önderlik örgütlenmesiydi. Önderlik '*benim eğilimimin örgütlenmesi*' dedi. O halde Önderliğe katılım ne kadar gerçekleşti? Önderliğin örgütlenmesine katılımda yönetim düzeyi ne kadar görev ve sorumluluk aldı, rol oynadı? Kadro düzeyi ne kadar sorumluluk aldı, rol oynadı? Bu, yeniden inşaya yaklaşımlar nasıl oldu? Ne tür yaklaşımlar gösterildi? Kongre bunları tartıştı. Tabii yeniden inşaya farklı farklı yaklaşımlar vardır. Doktor Ali İnşa Komitesi üyesiydi, platformda "*ben yeniden inşayı sağ ve sol eğilimi bir araya getirip, barıştırmak için kurulmuş bir komite olarak gördüm"* dedi. Ona göre Partinin yeniden kuruluşu böyle olmalıydı. Nitekim *"onlar -yani Ferhat Botan ekibi- gelince, ben bayram ettim, ondan sonra da hiç çalışmadım"* diyor. Partinin örgütlenmesini zaten gereksiz gördüm, diyor. Parti feshedilerek ortadan kaldırılmıştı, niye yeniden ısrar ediliyor anlamıyorum, diyerek, tasfiyeci anlayışını açıkça ortaya koymuştur. Zaten yeniden inşa kongresi öncesi de yeniden inşayı sabote edici bu tür eğilimler vardı. Doktor Ali, inşa komitesi yanında Parti meclis üyesiydi de. Tabii ki bu tür eğilimler Patiyi örgütlemez, Önderliği ve Partiyi yaşamazlar. Çizgi mücadelesi yürütmezler. Bu uç örnektir, ama meclis içinde de dışında da inşaya farklı yaklaşanlar olmuştur. Aslında inşa komitesi çok net bir çizgi ortaya koyamadı başta. Komite de dalgalı ve karışıktı. Doktor Ali ile Rubar bir eğilim ve uçtu. İnşa komitesi bir hakem kurulu gibi görüldü. Zaten inşadan sonra bazı arkadaşlar kendilerini geri çektiler. Bu misyonu sürdürme rolünü devam ettirmediler. Önderlikten kendilerini onaylattılar, yeniden inşa görevi aldılar, ama ilk toplantıda 'göre-

vi bırakıyoruz' dediler. Oysaki PKK'de görev bırakmak yoktur. PKK, büyük dava ve amaçları olanların yeridir. Böyle olanlar bugünden yarına misyonlarını bırakmazlar. Yani PKK bir misyon işidir, ya başarırsın ya kaybedersin. Bunu yapmak yerine 'ne başarırım, ne kaybederim ortada dururum' çizgisi ortaya konuldu. Bazı arkadaşlar böyle yaptılar. Bireyci tutum gösterdiler. Bazı arkadaşlar da PKK'nin yeniden inşası için gerçekten çok çalıştılar. Şehit düştüler diye böyle belirtmiyoruz. Çünkü kongre hazırlık çalışmalarında biz de yer aldık. Hazırlık sürecinin eğitimini ve sonrasını da izledik. Viyan ve Nuda arkadaşlar tüm özverileriyle çaba gösterdiler, eğitimi yönettiler, kongreyi hazırladılar.

Doğru özeleştirisel yaklaşım sergilenirse partili olunur

Viyan ve Nuda arkadaşlar kongrede yönetim olmadılar. Bu tutumlarını o zaman biz eleştirdik. Ancak sonra anladık ki onlar Önderlik çizgisine daha fazla sahip çıkmak, bu dönemde en iyi sahip çıkılacak yerlerde sorumluluk almak için aday olmamışlar. Seçildiklerinde yönetim görevi yapacaklarından, Önderlik çizgisini en sıcak alanlarda uygulama için bu konumlarını engel görmüşler. İnşa komitesi misyonu bütün hareketin önünde, mücadelenin en zor yerinde olur düşüncesini taşıdılar. Nuda arkadaş yürütme üyesi ve savunma komitesi üyesiydi. Bizleri zorlayarak komiteden ayrıldı, böylece Botan'a gitti. Zaten bu görevlerden ayrıldıktan sonra onları tutmak zordu. Zaten bütün Yürütme konseyi başkanlığı Behdinan'da olduğu halde onu tutamadık. Onlarınki görevden çekilme ve sorumluluk altından kaçma değildi. Onlarınki mücadele için en değerli alanlarda sorumluluk alarak ve çizginin doğru yürütülmesi çerçevesinde Önderlik çizgisini ve partiyi sahiplenmeydi. İnşa komitesinin rolünü doğru oturtma arayışı ve çabasıydı. Bu duygularla ve huzurla mücadeleye yürüdüler. En zor ortamlar da bulundular. Viyan arkadaş 3. Konferansta HPG Meclisine seçildi. Bunun üzerine iki gün boyunca ağladı. Şaşırdık ve mecburen HPG Meclisi toplandı ismini silelim denildi. Çünkü meclis olursam savaş alanlarına beni göndermezler kaygısı içindeydi. Bunların şimdi açık bilinmesinde fayda var. Bu da bir çizgiydi, bu da bir duruştu. İnşa komitesini bu duruşlar temsil etti. Önderlik PKK'nin yeniden inşası derken bu duruşları ve sahiplenmeyi kastediyordu. İnşa komitesi başlangıçta bütünlüklü bir anlayış ortaya koyamasa da çizgiyi müthiş hisseden, özümseyen ve en önde uygulama gücü gösteren bu yönlü militan duruşlar da gösterildi. Bu bir Önderlik duruşudur. İnşa komitesinin çizgisi esas olarak budur. Biz bunu esas almak durumundayız.

Tabii ki her şeyi inşa komitesi olarak görmek de doğru değil. İnşa komitesi dışında da olumsuz yaklaşanlar, bu kuruluş nereden çıktı diyenler de vardı. Yine inşa kongresi içinde ve dışında da bu tür geriye çeken, inşayı zorlayan duruşlar vardı. *"En iyi duruş ne fazla kendimi bu işe katayım, ne de dışında kalayım, hele bekleyip göreyim, ne olursa ona göre tavır alırız"* biçimindeki orta yolcu kurnaz yaklaşımlar da gösterildi. Bu duruş ve tutumlarla esas olarak benimsenmeyen Önderlikti. Böyle militanlık, kadroluk tabii ki olmaz. Bazıları kongreye katılmadılar, bazıları kongreye katılsa da kongreyle bütünleşmediler. Yine bazı arkadaşlar inşa kongresine gelirken onları yoldan çevirmeler ve kadroyu PKK'nin yeninden inşası konusunda soğutmak isteyen davranışlar oldu. *"nereye gidiyorsunuz, deli misiniz, ne PKK'si"* diyenler vardı. İnşa kongresini sabote etmeye çalışanlar vardı. Görev ve sorumluluk üstlenmeme vardı. Yönetim olmama vardı. Kongreye katılmama vardı. Ne içinde ne dışında olayım diyenler vardı. Arkadan çekiştirenler vardı. Şimdi eğitim için bir sürü arkadaş geliyor yakamızı tutuyor, arıyoruz raporları yok. Yönetimimiz içerisinde PKK eğitimi için rapor yazan insanların raporlarını kaybedenler vardı. Bunların hepsi Önderlik çizgisi karşısında, Önderlik karşısında olumsuz ve yetersiz duruşlardır. Tasnif etmeliyiz tüm bu duruşları. Eleştiri özeleştiriyi buradan başlatmamız gerekiyor. Yeniden inşa karşısındaki duruşumuzu, yeniden partiye katılım için özeleştirimizi buradan başlatmamız önemlidir. Bu konuda özeleştirisel bir yaklaşım olmadan doğru partili olunamaz. Bunun altını çizmeyi gerekli görüyoruz.

Parti örgütlenmesi ve rolü kongrede baypas edilmişti

Bu kadar dağınık, parçalı olan, herkesin kendine göre parti anlayışı olduğu ya da parti dışı anlayışa sahip olduğu bir yerde tabii ki PKK inşa olmazdı. Nitekim olmadı da. Yeniden inşa kongresinde *"vurulup düşenlerin amaçlarını, özlemlerini, onların haklarını nasıl savunup gerçekleştireceğimizin hesabını yapan bir parti kurmalıyız"* demiştik. Oysa neredeyse kongrede isteyen nasıl ayrılacak, nasıl örgütü bozacak onun ilkeleri belirlenmeye çalışıldı. Böyle bir çizgi kongre içinde kendini etkili kılmak istedi, ihanete tutum alma bile engellenmeye çalışıldı. Yeniden inşa kongresi toplanırken ortamın ihanete karşı durumu bu çerçevedeydi. Bu duruşun Önderlik çizgisiyle ne alakası vardır. Tabii ki bu yaklaşımlar çizgi dışı ve Önderlikten uzak olmaktı. O zaman Önderlik, halk özgürlük mahkemesinin kurulmasından, ihanetin yargılanmasından söz ediyordu. Bizler ise, ihanet kelimesini kullanmaktan sakınıyorduk. Durum değerlendirilecekse bu temelde değerlendirmelidir. En başta da yeniden inşaya nasıl yaklaşılması gerektiği noktasından kendisini sorgulamalıdır. Pratikte militan ölçüleri ne olmalıdır diyorsak, bunlar somuttur, herkes Nuda ve Viyan duruşu karşısında kendi durumunu değerlendirmelidir.

Diğer yandan yeniden inşa sürecinin sonrasındaki yönetimin durumu da ortadadır. Ciddi bir yönetim olunamadı. Parti çalışmaları öngörülmedi, parti örgütlenmedi. Zaten parti örgütlenmesi, hatta rolü kongrede baypas edilmişti. Partinin komiteleri ve kurumları tüzükte belirtilmemişti. Meclis birkaç kere toplandı, ama yürütme kurulu hiç toplanmadı. Bu zaten işlerin yürütülmediğinin bir ifadesiydi. Hâlbu-

ki en önemli karar kurumlarından birisinin yürütme kurulu olması gerekiyordu. Eşbaşkanlık çalışmadı. Hatta bir parti içinde en üst sorumluların ortaya çıkan sorunları Pati duruşu ve tarzıyla değil de birbirlerini mahkemeye verme biçiminde çözme durumuna düştüklerini birçok arkadaş 10. Kongre içinde öğrendi. Parti yönetimiydik, ama bırakalım Önderlik partisini inşa etmeyi, en ters ve bürokratik duruş üstten gösterilmişti. Böyle bireyci duruşlar çok oldu. Partiyi, öncülüğü, ideolojik, örgütsel duruşu önemsemeyen, ama siyasi, askeri duruşu önemseyen duruşlar gösterildi. Kimi siyaset alanına, kimi askerlik alanına kaydı. İdeolojik ve örgütsel alan ortada kaldı. Biraz pratik alanda zorlanma olunca, ilk zayıflatılan ve neredeyse feshedilen çalışma ideolojik çalışmalar oldu. Hâlbuki hiç feshedilmemesi ve zayıflatılmaması gereken çalışmalar ideolojik çalışmalardır. İdeolojik çalışma, Önderlik demektir. Onun yok olduğu yerde artık parti biter, Önderlik biter. Ama geçen dönem böyle oldu. Yürütme kurulu hiç toplanmadı. Meclis bazen toplandı, ama ideolojik, örgütsel ciddi hiçbir karar alamadı. Bazı değerlendirmeler yaptık, ama öyle yerinde kaldı. Karar alma gücünü hiç gösteremedik. Örneğin Doktor Ali'ye ilişkin 2006'nın Şubat'ında özeleştiri yazması için talimat çıkardık, ama adam partinin ideolojik, örgütsel gücünü görmediği için rapor vermeden çekip başka alana gitti. Takip bile edemedik. Ne HPG yönetimi ne PKK Meclisi bu kararı takip edip, neden raporunu yazmıyorsun diyemedi. Adam ciddiye bile almadı. Özcesi parti kurumları karar alsa da uygulama gücü gösteremedi. Çoğu zaman doğru dürüst karar bile alamıyordu. İdeolojik, örgütsel çizgi anlamında eleştirmek, olumsuzlukları mahkûm etmek, ortak karar alıp uygulama gücü ortaya konulamıyordu. Parti dışı eğilimleri tespit etmede, onlara karşı mücadele etmede bir irade olunamadı. Birçok sorun çözülemedi ortada kaldı. Parti yürütme kurulu üyesi Çiğdem'in olumsuzlukları ve parti dışı yaklaşımları karşısında da farklı bir durum gösterilmedi. Bu arkadaş 2006 yazının Temmuz'unda genişletilmiş Parti meclis toplantısında toplantıyı bırakıp gitti. Doktor Ali'nin suç ortağı olduğundan yargılanması gerekiyordu. Bırakalım yargılama yapılmayı, 55 kişilik yönetim toplantısını bırakıp gitmesine bile ses çıkarılmadı. Böyle bir yaklaşım içinde olan en üst organ işleri nasıl yürütür bellidir. İdeolojik mücadele, örgütsel mücadele nedir denince esas olarak bu tür duruşlara karşı tutum göstermek anlaşılmalıdır. Yönetim böyle olursa, orada kadro gelişir mi, kadro görev ve sorumluluklarını bilincine ulaşır mı, kadro disiplinli çalışır mı, öncü olur mu, görevlerine sahip çıkar mı, çizgiye girer mi? Tabii ki girmez. Bildiğini yapar. Baş öyle olursa, gövdenin, ayağın ne yapacağını Allah bilir.

Anlayış birliği ve iş yapma iradesini gösterebilmeliyiz

PKK yönetimi 2008 Haziran'ına kadar sadece okul eğitimi düzenleyen bir eğitim komitesi oldu. Parti meclisi çoğu zaman eğitim devresi düzenlenmeden önce toplandı, eğitime kimlerin katılacağını belirledi. Eğitim tamamlandığında daha çok eğitimden sorumlu birim kadroların düzenlemelerini yaptı. Yönetim, 2008 Haziran'ında tasfiyeciliğe karşı mücadelede kararı aldığı zaman gerçek yönetim olmada önemli bir adım attı. Kadroyu netleştirme kararı ve tasfiyeciliğe karşı mücadele iradesi bu meclis toplantısında gösterildi. Dolayısıyla o toplantıda bir özeleştiri vermiştir. İnşa komitesinin bir çizgi duruşu oluşturamaması, onu oluşturmak için çalışmaması esas hatasıydı. Çünkü inşa komitesi en üst komiteydi. Herkes ona göre şekillenecekti. Öyle ki pratik yapmak yerine gerekirse günlerce, haftalarca bizim anlayışımız ne olacak tartışması yapmalıydık. Çünkü böyle bir üst komite duruşuyla herkes kendisine göre davransın diyemezdi. Ama bir dalgalanma ve dağılma durumu yaşadı. İnşa komitesinin bir dönem biraz esnek yaklaşması çok hatalı değildi. Özellikle provokasyonun yarattığı o ortamda belli düzeyde de gerekliydi. Bu tür tutumlar yerinde, zamanında olduğu müddetçe çok hatalı görülemez. İdeolojik, örgütsel duruş gösterse, ortak tutum gösterse, ideolojik ve örgütsel mücadele yürütseydi, provokasyonun yarattığı dağılmayı, savrulmayı ortadan kaldırmak için gösterilen politik esneklik hatalı olmazdı. Ancak inşa komitesi fazla esneklik gösterdi. Daha doğrusu ideolojik, örgütsel mücadele az olunca, bu esnekliğin tamamlayıcı olma özelliği zayıf kaldı. Buna rağmen yine de o esnekliğin toparlayıcılığı oldu, bazılarını tuttu. Ancak ideolojik, örgütsel mücadele göstermemek de erimeyi devam ettirdi. Kadroda net, iradeli, keskin bir tutum geliştirmedi. İnşa kongresinden sonra oluşan yönetim de bu çizgiyi 2008 Haziran'ına kadar sürdürdü. Bu yaklaşım da tasfiyeciliğe zemin olan, her türlü bireyci, grupçu, tasfiyeci eğilimin kendisini yaşatmasına fırsat veren bir zemin ortaya çıkarmıştır. Yönetim böyle olduktan sonra bireycilik nasıl ortadan kalkar, tasfiyecilik nasıl engellenir, aşı-

labilir? Ortada anlayış birliği yok, bir iş yapma iradesi yok! Yönetimin en iyi duruşu, kendimi koruyorum diyerek, çekilip bir alanda kendine göre bireyci uygulamada bulunmak olmuştur. Yönetimimizin en iyi duruşu bu olmuştur. Bundan öte bir duruş gösterilemedi. Bundan tabii ki provokatif, tasfiyeci eğilim yararlandı. Yönetimin ve ortamın zayıflığını değerlendirerek ajan faaliyeti gibi kendini örgütledi. Çok zarar verici sonuçlar ortaya çıkardı. Ferhat Botan çetesi kadar Doktor. Ali Rubar çetesi de HPG şahsında örgütü neredeyse ele geçirdiğini hesap ediyordu. 2005 Mart'ındaki konferansta Doktor Ali genel komutanlığa önerilmişti. HPG'de bu kadar etkisi vardı. 4. Konferansa giderken bir iki kişi kaldı onların da işini bitiririz, ele geçiririz düşüncesindeymişler. Neredeyse başaracaklardı. Partinin ve Parti yönetiminin duruşu ve bunun kadroya yansıması bu tür şeyleri ortaya çıkarmıştır. Zaten Doktor Ali ve Rubar inşa komitesi üyesi oldukları gibi, Parti yönetimi ve Askeri konsey üyesiydiler. Bu pozisyonlarını da kullanarak Parti yönetiminin görüş ve karar birliğinin olmamasından yararlanarak kendilerini örgütleyip her türlü bozucu, dağıtıcı çaba içerisinde bulundular.

10. Kongre karşıt anlayışları yönetim şahsında mahkûm etti

Eleştiri özeleştiri düzeyimiz ve yönetimin özeleştiri platformları bu geçmiş dönemin yönetim olmayan, yönetim görevlerine sahip çıkmayan, ideolojik örgütsel mücadele yürütmeyen, ideolojik, örgütsel mücadeleyi basite alan, bu mücadeleyi vermekten kaçan, sınıf ve cins mücadelesiyle kendini eğitmeyen, bütün parti dışı eğilimlere karşı ideolojik, örgütsel çizgide mücadeleci, etkili sağlam bir duruş göstermeyen, bireyciliğin, liberalizmin, grupçuluğun önünü ardına kadar açan yönetim duruşunu, anlayışını eleştirdi, mahkûm etti. Esas eleştiri ve özeleştiri platformları bunun üzerinden gelişti. Mahkûm edilen yönetim anlayışı esas olarak bu çerçevede oldu. Artık bu belirttiğimiz hususlar geride kaldı. Eksiklikler elbette yine var, yetersizlikler yine var, hatalar yapılabiliyor, görev ve sorumluluklar karşısında zayıflıklarımız vardır, ama geçmişe bakınca bu duruma nasıl düştük, bunlar nasıl yaşandı diye hayıflanıyoruz. Şimdiki konumumuzdan bakınca bütün bunlar çok anlamlı görünmüyor. Gerçekten var oldu mu, olmadı mı şüphesi bile insanın aklına geliyor. Çünkü olmaması gereken olumsuz durumlar yaşanmıştır. Geçmişte biz bunları yaşadık, oradan buraya geldik. Gelinen nokta önemlidir, iyidir. 10. Kongre bu anlamda gerçekten de bu tür tutum ve anlayışları yönetim şahsında eleştirip mahkûm etme gücünü gösterdi.

Cezaevi alanında ortaya çıkan tutumu da hem genelde hem bazı arkadaşların şahsında eleştiri özeleştiriden geçirdi mahkûm etti. Düşman karşısında 20 yıl işkencede direnip de 21. yılda çıkıp kendini düşmana teslim eden ya da satan duruşu mahkûm etmiştir. Partimiz bu tür duruşları normal göremez ve görmemektedir. Bu tür duruşları zindan direnişi ve parti gerçeği karşısında en kötü insan duruşu olarak tanımlayıp teşhir etmeyi önüne görev koydu. Buna yol açan yönetim anlayışını da mahkûm etti. Yönetimin buna fırsat veren kadro anlayışını da mahkûm etti. Çünkü bu sonuçlar yönetimlerin politikaları ve yaklaşımları altında oldu. Bu anlamda cezaevinden çıkan herkese durumunu netleştirmesi konusunda çağrılar yaptı ve bazı temel kararlar aldı.

Kadro eğitimi ve her alanda eleştiri ve özeleştiriler yaparken esas olarak da meşru savunma çizgisinde netleşme ve kararlaşma kararı aldı. Okullarda platform yapılırken ve söz verilirken, kadroların durumunu ve tutumunu esas olarak da bu çerçevede ortaya koymamız ve değerlendirmemiz gerekiyor. Gerçekten fedai savaşına ne kadar varız? Olmayanlar platformlardan çıkamamalıdır. Bu 10. Kongrenin tüm okullar ve platformlar için temel perspektifi olarak görülmelidir. Gerilla ölçülerine ve savaş esaslarına göre, savaşın öngördüğü fedai çizgisine göre, Nuda,Viyan çizgisine göre herkes söz vermelidir. O çizgide savaşmaya var mı, yok mu? Bu çizgide savaşmaya ve yaşamaya gelmeyenler kadro olamazlar, bu onuru taşıyamazlar. Artık eskisi gibi PKK kadrosu olmayacak, Önderlik ölçülerinde kadro ve militan duruş gösterilmeyecek, ama kendisine kadro denilecek! Hayır, 10. Kongre bunlara son vermiştir. Ben iyi yapacağım, daha iyi yapacağım denilerek de söz verilemez. Bu tür soyut ölçüler 10. Kongre tarafından kabul edilmemiştir. Cezaevinden çıkanlar için de, tüm kadrolar için de artık 10. Kongrenin ortaya koyduğu ölçüler doğrultusunda değerlendirme yapılacaktır. Bu ölçülerin gerisindeki bir eğitim ve söz verme, 10. Kongre çizgisine denk düşmeyen ve bu çizginin dışında olan eğitim ve platformlardan geçirilerek netleştirilecektir. Bunları Partimiz kabul edemez. Bu çerçevede Partimizin kadroları netleşmek üzere hem cezaevinden çıkanlara ilişkin özgü özel politikası ve çağrısı var; hem de genel kadroların durumunu netleştirmek ve yeniden katılım göstererek çizgi esaslarına göre görev ve sorumluluk almalarına yönelik çağrısı var. Bunu kadrolarımız da, sempatizanlarımız da, halkımız da, dostlarımız da bilmelidir. Partimizin başka bir ölçüsü ve yaklaşımı olmadığı görülmelidir.

İstifacı tepkici liberal bürokratik duruşlar mahkûm edilmiştir

10. Kongre bireyci, kendine göre partileşmenin ve duruşların mahkûm edilip feshedildiği bir platform olmuştur. Kendini geri çekme, istifacı, tepkici, liberal, bürokratik duruşun ve anlayışların da mahkûm edildiği, aşıldığı bir kongre olmuştur. Hem yönetim duruşunda hem de kadro duşunda her türlü orta yolcu anlayış ve tutum bütün yönleriyle açığa çıkarılıp, deşifre ve mahkûm edilmiştir. Bu tür eğilimler tasfiyecilik olarak tanımlanmış ve parti içinden silinip temizlenmesini ifade eden ortak bir kararlılık ortaya konulmuştur. Eleştiri özeleştiri platformları ve tutum belirlemeleri de bu esas üzerinde gerçekleşmiştir. Bu temelde herkesin kendi bireyci partisini feshederek Önder Apo'nun yeniden PKK inşasına katılmak için söz verdiği, böyle bir süreci başlattığı bir kongre olmuştur.

5. PAJK Kongresi de Önderliği sahiplenme ve özgürleştirme kongresi olacaktır

“PAJK kadın partisi olsa da, ideolojik ve örgütsel olarak PKK ile aynı zeminde örgütlenmekte ve mücadele etmektedir. Bu nedenle -özgünlükler dışındaki- her türlü örgütsel eğilim, PAJK ve PKK’de aynı anda ve aynı düzeyde var olmaktadır. Olumlu gelişmeler kadar olumsuzluklar da tüm örgütlerimize yansımaktadır. Bu nedenle PKK Kongresinde tartışılan her türlü yanlış eğilim doğal olarak PAJK Kongresinde de tartışma konusu olacaktır. Kadın özgürlük hareketinin özgür yaşam anlayışını ve örgüt ölçülerini geliştirmedeki rolü ve sorumluluğu dikkate alındığında, kendi kongresinde yapacağı tartışmalar ve ulaşacağı kararlarla PKK Kongresini tamamlayacağı açıktır”

PAJK 5. Kongre platformuna;

İlk önce daha çocuk yaştayken gelecekte kadınla nasıl yoldaş olunacağını gösteren ve kadını ayağa kaldırmayı destansı bir çalışma olarak ele alan Önder Apo’yu saygıyla selamlıyoruz.

Kürdistan’ın kara kaderiyle kendi kara kaderlerinin birlikte kırılacağına inan Azime Demirtaş, Bese Anuş, Sultan Yavuz ve Hanım Yaverkaya’ları; kendi ayağa kalkışlarını ve özgür duruşlarını Kürdistan halkının ayağa kalkışı ve özgür duruşu olarak gören Berivanları, Zekiyeleri, Beritan’ları ve Zilan’ları; kadının özgürleşmesinin tüm insanlığın özgürleşmesi olduğu bilinciyle fedai çizgisinde mücadele eden Şilan’ları, Viyan’ları, Sorxwin’leri, Gülbahar’ları, Nuda’ları ve öteki tüm özgür yaşam şehitlerini minnetle anıyoruz.

Özgürlük tutkusu nedeniyle kadının özgürlüğünün tüm özgürlüklerin şifresi olduğunu anlayan Önderliğimizin tüm çabası, şehitlerimizin duruşu ve PAJK’ın varlığında somutlaşmıştır. Şehitlerimizin duruşu ve PAJK’ın varlığında ve mücadelesinde yaşayan Önderlik çizgisi, kadının özgürleştirilmesinde tüm insanlığın özgürlüğünü sağlatacak güce sahiptir. Önderliğimizin felsefi, ideolojik ve teorik çözümlemeleri kadının özgürleşmesiyle insanlığın genel özgürlük mücadelesinin iç içe geçtiğini tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bu gerçeklik, kadın özgürlük çizgisinde derinleşmenin ve bu kavrayışla özgürlük ve demokrasi mücadelesini yükseltmenin tüm özgürlük savaşçılarının en büyük tutkusu olması gerektiğini göstermektedir.

Önderliğimiz daha baştan itibaren iktidarcı ataerkil anlayışların kadın yaklaşımını kabul etmediği gibi, klasik sosyalizmin kadına yaklaşımına da mesafeli durmuştur. Edindiği bilinç ve sezgileriyle kadına yaklaşımın bunlardan farklı olması gerektiğini anlamıştır. Kapitalizmin modern yaşamının kadını tükettiği ve kadın için köleliğin yeni bir biçimi olduğu zaten yaşamın kendisi tarafından her gün ortaya konulmaktadır. Önderliğimizin mücadelenin ilk başlarındaki kadına yaklaşımı bu bilinç, çelişki ve kuşkular içinde oluşmuştur. Kesire ile kurulan ilişki, duygusal ve cinsel olmaktan öte, böyle bir ilgi ve merakın sonucu gerçekleşmiştir. Önderliğimiz birçok çözümlemesi ve değerlendirmesinde Kesire ile ilişkisinin klasik duygusal kadın ve erkek ilişkisi çerçevesinde ele alınmaması gerektiğini vurgulamıştır. Önderlik-Kesire ilişkisi, bu deneyimin ortaya çıkardığı bilinç ve kadın konusunda yeni ufuklara ulaşma, aynı zamanda PKK’nin kadın konusundaki anlayışını ve yeni perspektifini ortaya çıkarmıştır.

PKK’nin kadın konusundaki gerçekliğini ve esas duruşunu, Önderlik-Kesire ilişkisini çözümlemenin ortaya çıkardığını ve PKK’nin daha sonraki kadın anlayışı ve duruşuna yön verdiğini belirtmek gerekmektedir. Önderliğin ve PKK’nin kadın duruşu nedir sorusuna verilecek cevap olarak, 1980’li yılların ikinci yarısındaki yaklaşımını göstermek gerekir. Çünkü öncesinde özgünlük yanı çok zayıftır. Klasik sosyalizm yaklaşımlarına kuşkuyla bir yaklaşım olsa da, esas olarak bu bakıştan tümüyle kopulmamıştır.

Özgürlük tohumunun en fazla yeşerdiği çalışma kadın çalışmasıdır

Önderlik kadın köleliği ve geriliğinin toplumda yarattığı olumsuzluğu ve kadının özgürleşmesinin toplumda yaratacağı kapsamlı olumlu etkiyi çok iyi anladıktan sonra, kadın özgürlük çizgisinde derinleşmeyi ve kadının özgürlük mücadelesini geliştirmeyi özgürlük ve demokrasi mücadelesinin özü olarak ele almıştır. Kadını ne kadar ayağa kaldırır, ne kadar özgürlük ve demokrasi mücadelesinin sahibi kılarsa, mücadelenin o düzeyde sağlamlaşacağını görmüştür. Bu nedenle verdiği mücadeleyi yenilmez kılmak için kadında özgürlük bilincini açığa çıkarmaya ve mücadelenin her alanına yedirmeye çalışmıştır.

Kadında özgürlük bilincini açığa çıkarma büyük çaba ve emek gerektirse de, bunun en verimli sonuç veren çaba olduğu kısa sürede görülmüştür. Özgürlük tohumunun en fazla yeşerdiği ve toplumu en fazla etkileyen çalışmanın kadın çalışması olduğu mücadelenin her alanında kısa sürede kendisini göstermiştir. Kadının etkinliğinin artması ve özgürlük bilincinin gelişmesi, toplumun özgürlük ve demokrasiye bağlılığının arttırdığı PKK’nin mücadele pratiğinde kanıtlanmıştır. Sistemin ve düşmanın azgın saldırıları karşısında PKK’nin kadında yarattığı etki, mücadeleyi ayakta tutan ve her

türlü saldırıyı boşa çıkaran yenilmezlik aşısı işlevini görmüştür. PKK'nin yenilmez olmasının en temel sırlarından birinin kadında yarattığı bu bağlılık ve özgürlük bilinci olduğunu bilmemiz gerekmektedir.

PKK aynı zamanda bir kadın partisidir

Önderliğimiz kadın çalışmasının sonuçlarını gördükçe, kadın özgürlük çizgisinde derinleşme ve kadının mücadelesini daha etkili kılma çabasını arttırmıştır. Kadın ordulaşması ve kadının özgün örgütlenmesi 1990'lı yıllarla birlikte derinleştirilerek ve yetkinleştirilerek sürdürülmüştür. YAJK Kongresinin kadın özgürlük çizgisinin gelişmesinde ve kendisini özgün örgütlemesinde bir dönüm noktası olduğu tartışma götürmez bir gerçekliktir.

Önderliğimiz artık kadın çalışmasına sadece kadının siyasi, toplumsal ve kültürel alanda etkin kılınması ve devrimin önemli bir gücü olarak görmekten öte bir misyon yüklemektedir. Kadın özgürlük çizgisinin gelişmesini PKK'nin ideolojik ve teorik anlayışının derinleşmesi ve kapsamlılaşması olarak ele almaktadır. Kadın özgürlük çizgisinde derinleşmeyi, PKK'nin ideolojik ve teorik alandaki yanlışlıklarını, yetersizliklerini ve eksikliklerini düzeltme ve PKK içinde ortaya çıkan her türlü hastalığa özgürlük ve demokrasi ilacı olarak görmektedir. İdeolojik-teorik derinleşme ve pratik çabalarla kadın özgürlük çizgisi, PKK'nin kimliğini belirleyen temel öğe haline getirilmiştir. Bu nedenle Önderliğimiz "PKK aynı zamanda bir kadın partisidir" diyerek bu gerçeği ifade etmiştir.

Önderlik, *"Cin şişeden çıktı, artık kimse tekrar şişenin içine koyamaz"* diyerek, bundan sonraki toplumsal mücadelelerde kadının belirleyici rolünü ortaya koymuştur. Kürdistan özgürlük mücadelesinin yenilmezliği ve toplumda yarattığı köklü değişiklikler bu gerçekliğin ifadesidir.

Önderliğimiz kadına toplumsal özgürlük mücadelesinde belirleyici bir rol verdiği gibi, PKK'nin örgütsel duruşu ve kadro ölçülerinin yükselmesi açısından da önemli bir görev yüklemiştir. Kadının özgürlük bilincinin özgün bir örgütlülüğe kavuşturulmasını PKK'de özgür yaşam anlayışının derinleşmesi olarak görmüştür. Kadın, PKK'de özgür yaşam ve bunun için mücadele edecek örgüt ve kadro ölçülerini yükselten bir güç olarak ele alınmıştır. Kadın özgürlük bilincinin derinleşmesi, bunun için mücadele eden bir örgüt ve kadro gerçeğinin de fedailik düzeyine yükselmesidir. Çünkü özgürlük bilinci gelişenlerin her türlü köleliğe karşı öfkeleri de gelişir. Bu da ister kadın ister erkek olsun, özgürlük mücadelesi için gerekli olan örgüt ve kadro anlayışında ölçülerin yükseltilmesini beraberinde getirir. Özgürlüğe ihtiyacı olan ve mücadeleye kendilerini adayanlar ölçüleri yüksek örgüt ve kadro yaratma mücadelesi verirler ve böyle bir örgütlenmenin koruyucu sahipleri olurlar.

Önderliğimiz kadının bu pozisyonunu görerek, kadını PKK içinde örgüt, kadro ve özgür yaşam ölçülerini yükselten ve her türlü geri anlayışa karşı duran bir devrimci paratoner olarak ele almıştır. Örgüt, kadro ve yaşam ölçülerini sürekli yükseltecek kadını, aynı zamanda adalet ve doğruluk ölçülerinin de özgürlük ve demokrasi ölçülerinin de yükseltilmesinin güvencesi olarak görmüştür. Kadının Önderlik ve PKK gerçeğinin en büyük savunucusu ve kişilik modeli olarak mücadelenin gerçek yüzü haline geleceğini çözümlemelerinde ifade etmiştir. Herkes geri ölçüleri kabul etse bile, Önderlik ve PKK gerçeğinin en rafine özgürlük duruşu olarak kadının geri ölçüleri kabul etmeyeceğini söyleyerek, kadının parti içindeki yerini ve rolünü tanımlamıştır. Önderliğimiz dün olduğu gibi bugün de kadının örgüt içinde olması gereken yerinin böyle olduğunu düşünmektedir. Önderliğin kadının toplumsal özgürlükteki derinleşmesinin en başta da örgüt içinde ifadesini bulmasını isteyeceğinden kuşku duyulamaz.

Kadın kendisiyle birlikte toplumu ve erkeği de değiştirmiştir

Önderlik kadının özgürleştirilmesini sadece kadını güçlendiren bir konu olarak ele almamıştır. Erkeğin de ancak kadının özgürleşme sorununu kendi özgürleşmesi olarak gördüğünde özgürleşme sürecine gireceğini ve güçlü bir kişilik kazanacağını belirtmiştir. Özgürlük bilincinin esas olarak derinleşeceği yer, kadının toplumsal özgürlükteki yerini ve rolünü anlamaktan geçer. Bunu anlayan erkeğin de çok güçlü ve fedai çizgisinde bir militan olacağından kuşku yoktur. Dolayısıyla kadın özgürlük çizgisinin gelişimi, kadın ve erkek yoldaşların fedai çizgisinde bilinçli biçimde militan haline gelmelerinin de gelişmesi anlamına gelmektedir.

Devrimci bir önder olan Kürt halk önderliği, kadın özgürlük mücadelesinin ve kadının özgürleşmesinin insanlık ve tüm toplumsal kesimler için çok boyutlu rolünü gördüğünden, kadın özgürlük çalışmasını kutsal bir görev olarak ele almıştır. Gerçek kutsallığın kadının özgürleştirilmesiyle yaratılacağını bugün her zamankinden daha iyi görmekte ve kadın özgürlük mücadelesinin gelişimi için ideolojik, teorik ve örgütsel

desteğini vermeye devam etmektedir. Önderlik aşkın ancak böyle yaratılacağını görmüş olup, bir aşk sanatçısı olarak kadının özgürlük mücadelesinin gelişiminin heyecanını duymaktadır. Önderliğe en büyük moral dayanağı verenin bu çalışma olduğu açıktır.

Önderliğin kadın özgürlük mücadelesini geliştirmesi ve çok boyutlu destek vermesi, Kürdistan'da önemli sonuçlar doğurmuştur. Yalnızca kadın önemli bir ayağa kalkışı gerçekleştirmemiş, kendisiyle birlikte toplumu ve erkeği de önemli oranda değiştirmiştir. Binlerce yılın ataerkil zihniyeti tabii ki hala önemli düzeyde varlığını sürdürmektedir. Ancak neolitik toplumun anavatanı Kürdistan coğrafyasında, köklerine dayanarak ayağa kalkan Kürt kadınının kendinden başlayarak toplumda büyük değişimler yarattığına kuşku yoktur. Kürdistan, kadın özgürlük mücadelesinin dinamik yapısıyla gerçekleşen bir demokratik devrim, sosyal devrim ve kültür devrimi yaşamıştır. Devrim içinde devrimi tetikleme özelliğine sahip olan kadın özgürlük mücadelesi, bugün Kürdistan'ı tüm Ortadoğu halklarının özgürlük ve demokrasi dayanağı haline getirmiştir. Kürdistan coğrafyası Türkiye'den de tüm Ortadoğu ülkelerinden de daha fazla özgürlük ve demokrasi gücünü taşımaktadır. Kürdistan'ın tüm Ortadoğu halkları için demokrasi ve özgürlük ocağı haline gelmesini sağlayan en temel etken de Kürt kadınının ayağa kalkışıdır.

Önderliğin belirttiği gibi PKK'nin Kürdistan toplumunda yarattığı değişimi ancak zalim tanrılar inkâr edebilir. Bugün Kürt kadınındaki değişimi herkes takdir etmektedir. Türk Devleti Kadın özgürlük hareketinden ve bunu Türkiye'yi etkilemesinden o kadar korkmaktadır ki, kadın konusunda görünüşte bazı açılımlar yaparak bu etkiyi sınırlamaya çalışmaktadır. Ancak Kadın özgürlük hareketinin etkisini ve Önderliğimizin bu konudaki düşüncelerinin kadına ulaşmasını engellemeleri mümkün değildir. Kadın özgürlük hareketi, kendisini Önderlik çizgisinde örgütlemeyi ve mücadele etmeyi sürdürdükçe, yalnız Türkiye'yi değil, tüm Ortadoğu kadınını ve halklarını etkileyecektir. Bugün her türlü dış müdahale, siyasal, sosyal ve kültürel çalışmadan daha fazla Önderliğimizin kadın özgürlük çizgisi toplumları etkilemekte ve temel değişim dinamiği olarak rolünü oynamaktadır. Dış güçler ve bölge ülkeleri çarpık bir kadın duruşunu geliştirerek bu etkiyi sınırlamak isteseler de, bu devrim öyle bir olgudur ki, hiçbir tedbirin onu engelleyemeyeceği güce sahiptir.

Bugün Kürt kadını Ortadoğu'nun en ileri özgürlükçü duruşuna sahiptir

Örgütlü mücadele veren kadın özgürlük mücadelesinin bu gücüne inanıyoruz. Önderlik bu mücadelenin yarattığı derin etkiyi bilmektedir. Bugün Kürt kadını Ortadoğu'nun en ileri özgürlükçü demokratik duruşuna sahiptir. Toplumların karakterini de esas olarak kadının duruşu belirlediğinden, Kürt toplumu da diğer toplumlardan daha fazla özgürlükçü, demokratik duruş içindedir. Türkiye ve bazı ülkeler kapitalist modernitenin ışıltılı imaj ve biçimiyle bu konudaki geriliklerini örtmeye çalışsalar da, o biçim altındaki kadın kölelikte derinleşmiş kadın gerçeğinden ibarettir.

> "Kürdistan toplumu, başta kadınlar olmak üzere, insanlığı yeniden komünal demokratik yaşama kavuşturma konusunda büyük umut vermektedir. Kürdistanlı kadınlar mücadelenin hiçbir alanında geri kalmamakta, hatta duruşuyla Kürt toplumunu sürükleyen, öncü, moral güç rolünü oynamaktadır"

Kürdistan toplumu, kapitalist modernitenin köleliği cilalayarak yaptığı bozulmayı belki de en az yaşayan topluluktur. Önderliğin kadın özgürlük çizgisi ve Ortadoğu'nun tarihsel değerlerine dayanarak yaptığı değişim ise, kendi öz ve biçimiyle yeni bir toplumsal gerçeklik yaratmıştır. Bu değişimi kapitalist modernitenin ölçülerine göre değil, Önderliğin iktidarcı, milliyetçi anlayıştan uzak doğal toplumun ölçülerine göre ele almak gerekmektedir. PKK ve PAJK, kök hücre olan doğal toplumu ve kadın özgürlük çizgisini esas alarak örgütlenip mücadelesini yürüttüğünde, insan toplumunun ortaya çıktığı bu coğrafyada kendini doğal toplum özelliklerine dayanarak yeniden çağdaş düzeyde güncelleştirecektir.

Kürdistan toplumu, başta kadınlar olmak üzere, insanlığı yeniden komünal demokratik yaşama kavuşturma konusunda büyük bir umut vermektedir. Kadınlar mücadelenin her alanında yerini almaktadır. Kürdistanlı kadınlar mücadelenin hiçbir alanında geri kalmamakta, hatta duruşuyla Kürt toplumunu sürükleyen, öncü, moral güç rolünü oynamaktadır. Kürt kadınının bu durumu tüm dünyada dikkatle takip edilmektedir. Kürdistan'da kadının ulaştığı özgür ve demokratik duruş birçok çevre üzerinde hayranlık uyandırmaktadır. Kürt kadını bu duruşuyla Kürt toplumunun gururu ve onuru durumundadır. Dünya artık Kürtleri en başta kadının bu duruşuyla tanımaktadır.

Kadın özgürlük partisi PAJK, böyle bir karaktere sahip kadın gerçekliğine dayanmakta ve moral dayanağı güçlü bir zemine sahip bulunmaktadır. Mücadelesi ve yarattığı değerlerle güçlü bir miras üzerinde yürümektedir. İdeolojik olarak güçlü bir konumda olduğu gibi, hiçbir kadın hareketinin sahip olmadığı güçlü bir tabana dayanmaktadır. Kürt kadınının ayağa kalkışında, özgürlük ve demokrasi isteğinde fazla bir eksiklik bulunmamaktadır. Ancak buna denk bir düzeyde örgütlü olduğu söylenemez. Bu tabana öncülük edecek kadar bir örgütlülüğün geliştirilemediği görülmektedir. Bu da genel özgürlük mücadelesinin öncü gücü olma rolünde ciddi zayıflıklar yaratmaktadır. Özcesi kadın hareketinin büyüyen gövdesine öncülük yapmada ciddi yetersizlikler yaşanmaktadır.

Gelinen aşamada Kadın özgürlük hareketi ve onun öncü gücü PAJK, kendisini savunma ihtiyacı duymadan, bu gerçeği görerek, bu büyük ve heyecan verici toplumsal tabana etkili öncülük yapacak konuma kavuşmalıdır. Tabii ki çalışma yapılmaktadır; ancak bizim

için ölçü, genişlemiş toplumsal tabana ve mevcut mücadele konjonktürüne cevap olan bir öncülük yapıp yapmadığımızdır. Öncüyle toplumsal taban arasındaki mesafe ve mevcut siyasal durum daha etkili bir mücadele örgütünü gerektirmektedir. Bu gerçeklikler dikkate alındığında, Kadın özgürlük hareketinin öncü partisinin geçmişe eleştirel gözle bakarak bir hamle yapmaya ihtiyacı olduğu görülecektir.

PKK 10. Kongresi, PAJK'ın süreci nasıl değerlendirmesi ve geleceği kazanmak için neler yapması gerektiği konusunda yol gösterici niteliktedir. PKK kongresi, her şeyden önce öncülüğü önemsemeyen anlayışları mahkûm etmiştir. Örgüt ve kadro anlayışını geriye çeken anlayışları tasfiyeci eğilimler olarak değerlendirmiş, örgüt ve kadro ölçülerinin yükseltilmesini mücadelenin başarısının ön koşulu olarak ele almıştır. Örgütü, kadroyu, özgür yaşam çizgisini geriye çeken anlayışlarla mücadele etmeden toplumu örgütleyen ve mücadele eden öncü örgüt olunamayacağı bir kez daha vurgulanmıştır.

Çizgi dışılıklara, örgüt ve kadro ölçülerinin geriye çekilmesine ancak genel örgüt yapısıyla paralel, birbirini destekleyen biçimde yapıldığında sonuç alınmaktadır. Kadın özgürlük hareketinin mücadelemiz açısından büyük önemi dikkate alındığında, örgütün geliştirdiği her türlü geriliklere karşı yürüttüğü mücadelede PAJK'ın etkili yer alması önem kazanmaktadır. PKK 10. Kongresinin ideolojik ve örgütsel bir hamle yapacak düzeyde bir duruş yakalamasında geçen süreçte örgüt dışılıklara karşı yürüttüğü mücadelenin belirleyici etkisi olmuştur. Tasfiyeci eğilimlere karşı yürütülen kararlı mücadele örgüt ortamını netleştirerek, her türlü geriliğin kendisini gizleyemeyeceği bir örgüt ortamı yaratmıştır. Kongreye örgüt ve kadro ölçülerinde başlatılan netleşmelerle girilmesi, kongrenin başarıyla tamamlanmasını beraberinde getirmiştir.

PAJK özgün kadın partisi olsa da, ideolojik ve örgütsel olarak PKK ile aynı zeminde örgütlenmekte ve mücadele etmektedir. Bu nedenle -özgünlükler dışındaki- her türlü örgütsel eğilim, PAJK ve PKK'de aynı anda ve aynı düzeyde var olmaktadır. Olumlu gelişmeler kadar olumsuzluklar da derhal tüm örgütlerimize yansımaktadır. Bu nedenle PKK Kongresinde tartışma konusu olan her türlü yanlış eğilim, ölçülerin geriye çekilmesi doğal olarak PAJK Kongresinde de gündeme gelecek ve tartışma konusu olacaktır. Kadın özgürlük hareketinin özgür yaşam anlayışını ve örgüt ölçülerini geliştirmedeki rolü ve sorumluluğu dikkate alındığında, PAJK Kongresinin yapacağı tartışmalar ve ulaşacağı kararlarla PKK Kongresini tamamlayacağı açıktır. Böylece PAJK Kongresinin PKK'nin 10. Kongresinde başlattığı hamleye ve bu temelde mücadelenin yükseltilmesine kendi cephesinden katılacağına inancımız tamdır.

Özgürlük savaşçısı kadın Önderliği fedaice sahiplenmede topluma örnektir

PKK 10. Kongresi, Önderliğin sistemi çözen ve toplumsal tüm hastalıkları kapitalist modernitenin temel paradigmalarına bağlayan Savunmasından aldığı güç ve derinleşen özgürlük ve demokrasi bakışıyla özgürlük militanlığında yeni bir hamle yapmanın kongresi olmuştur. PAJK yönetim kadrolarından yeterli delege olmaması bir eksiklik olarak görülse de, önemli düzeyde kadın delegenin katılması, PKK'nin 10. Kongresinin kadın yapısında da çok olumlu etkiler yaratacağı açıktır.

PKK 10. Kongresi yeni savunmalarla derinleşen Önderlik çizgisini örgütsel, siyasal ve eylemsel alanda pratikleşmesinin öncülüğünü yapmada güçlü bir kararlılık ve irade ortaya koymuştur. Önderlikle en güçlü biçimde bütünleşme kongresi olan 10. Kongre, PKK'yi ve özgür Kürt'ü var eden Önder Apo'yu özgürleştirmeyi Kürt halkını özgürleştirme olarak ele almıştır. 10. Kongreyi bir sonraki kongreye kadar Önderliği özgürleştirmenin iradesi ve kararlaşması olarak tanımlamıştır. Kongre bu iradeyi kadrodan başlayarak tüm topluma yayacak ve Önderliği özgürleştirecek toplumsal gücü açığa çıkaracaktır. 10. Kongrenin en temel rolünü böyle tanımlaması en fazla da PAJK için geçerlidir. PKK tarihi kanıtlamıştır ki, Önderliğe en fazla bağlı olan ve en fazla sahip çıkan kadındır. Özgürlük savaşçısı kadın, Önderliği fedaice sahiplenmede tüm topluma örnektir. Toplumun bu kadar Önderliğe bağlanmasında kadın bağlılığı ve sahiplenmesi belirleyici rol oynamaktadır. Önderliği sahiplenmenin öncüsü olan Kadının Özgürlük Partisi PAJK Kongresi de kuşkusuz Önderliği en yüksek düzeyde sahiplenme ve özgürleştirme kongresi olacaktır. PKK Kongresinin aldığı kararın en güçlü biçimde pratikleşmesi için öncü rolünü yerine getirecektir. PKK Kongresinin aldığı karar esas olarak da PAJK'ın sahiplenmesiyle anlam kazanacak ve gerçekleşme imkanına kavuşacaktır. Bu nedenle PAJK Kongresi bu hedefi gerçekleştirecek mücadeleyi ortaya çıkaracak ve ona öncülük edecek örgüt ve kadro duruşunu en güçlü biçimde ortaya çıkaracaktır.

PAJK Kongresi de kadın özgürlük mücadelesini ve bu mücadelenin genel örgüt mücadelesindeki rolünü tartışarak ortaya çıkaracağı doğrultu ve alacağı kararlarla kendisini genel Özgürlük mücadelesine yansıtacaktır. Kadın özgürlük hareketi kendini sadece özgün çalışmayla sınırlayamaz. Çünkü özgündeki örgütlenmesini ve derinleşmesini toplumun genel örgütlenmesi ve mücadelesi için harekete geçirdiğinde gerçek anlamda rolünü oynamış olacaktır. Bu nedenle Kadın özgürlük hareketi kendisinde yarattığı özgürlük düzeyini ve bunun ortaya çıkardığı enerjiyi genel çalışmalara yansıtmalıdır. Bu gerçekleştirildiğinde Önderliğimizin kadına verdiği öncülük rolü yerine getirilmiş olur.

PAJK Kongresinin bu konuda bir dönüm noktasına ulaşacağına inanıyoruz. PKK Kongresinde gerçekleşen örgütsel düzeyi ve mücadele kararlılığını Şilan'ların, Viyan'ların, Sorxwin'lerin, Gülbahar'ların, Nuda'ların ruhuyla daha da arttıracaktır. PAJK Kongresi böylece PKK Kongresini tamamlayarak, özgürlük mücadelemizin öncülük rolünü oynayarak, kendisiyle birlikte başta gençlik olmak üzere tüm toplumu harekete geçirerek Kürdistan'ı özgürleştirecek ve PKK ile birlikte Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesi öncülüğünü de layıkıyla yerine getirecektir.

Türkiye'de demokratik ittifakın önemi üzerine

"Siyasi bir partinin programına temel teşkil edecek asgari ilkeler ortaya konabilir. Bu esas ilkeler temelinde bir kapsam ortaya çıkartılabilir. Anti tekelci olmak, barışçıl olmak ve demokratikleşmeyi öngörmek ilkeleri etrafında ideolojik eğilimi ne olursa olsun her türlü demokratik güç birleştirilebilir. Bu ilkeler bir ortak payda, bir ortak siyasi duruş ve bir siyasi program olabilir. Bu temelde birlik sağlanabilir. Örgütsel anlamda en makulü bütün parti, grup ve örgütlerin içinde yer alabileceği bir Çatı partisidir. Çatı partisi herkesi kapsayabilir. Bir ortak örgüt, parti olmalıdır. Çünkü siyaset yapacak, seçime girecektir. Türkiye yasal mevzuatına göre siyaset yapma, seçime girme hakkı partiye tanınmıştır"

Türkiye'de en geniş demokratik güçlerin birliği sorunu, günümüzün en temel ve yakıcı sorunu olma özelliğine sahiptir. Dolayısıyla bu yönlü çalışma günümüzün en önemli bir siyasal çalışması durumundadır. Bir süreden beri bu realiteye Önder Abdullah Öcalan çok yönlü bir biçimde dikkat çekmektedir. Hem demokratik güçlerin en geniş birliğinin önemi konusunda dikkat çekici olmuş, hem de böyle bir demokratik ittifakın hangi ilkeler temelinde gerçekleşebileceğine dair önerilerde bulunmuştur. Hatta hemen başlatılması konusunda açık perspektifleri olmuştur. Günümüz koşullarında kendine demokratım diyen herkesin siyaset alanında rol oynayabilmesi için demokratik birliğin oluşması gerektiğini vurgulamıştır. Bunun için de Çatı patisi formülünü Türkiye koşulları açısından en geçerli ve uygulanabilir formül olarak görmüştür. Bu doğrultuda çalışılmasını her defasında ısrarla vurgulamıştır. Demokratik birliğin demokratik güçlerin en geniş birliğinin Türkiye'de ekmek su kadar önem taşıyan bir iş olduğunu ortaya koymuştur. Nasıl ki ekmeksiz ve susuz yaşanmazsa, hayat olmazsa, Türkiye koşullarında demokratik birlik olmadan da siyasi hayatın olmayacağını vurgulamıştır. Elbette bu belirlemeler çok çok önemli olan belirlemeleridir. Çünkü Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar tehlikeler arz etmektedir. Türkiye'nin mevcut yönetim altındaki gidişi çok ciddi tehlikeler içermektedir. Bunu iyi gördüğü için, böyle bir tehlikeli gidişi engelleyebilmek amacıyla önder Apo bu kadar vurgu yapmakta ve demokratik birliğin sağlanması için çalışılmasını istemektedir.

ABD ve Türkiye arasında kapsamlı bir savaş ortaklığı vardır

Bu neden böyledir? Çünkü gün kadar açık ki, AKP ile Genelkurmay savaş temelinde bir iktidar uzlaşması yapmıştır. Zap operasyonunun başarısızlığı ardından içine düşülen siyasi kriz ve yaşanan iktidar mücadelesinin kısmen aşılması yeni bir iktidar uzlaşmasının yaratılması içte ve dışta savaş eksenine bağlıdır. Bunu artık herkes biliyor. Kör gözün bile görebileceği kadar açık bir husustur bu. Çünkü yeni Genelkurmay başkanı İlker Başbuğ her gün nasıl savaş yapılması gerektiğinin açıklamalarını yapıyor.

İlker Başbuğ Genelkurmay başkanı olur olmaz Kürdistan'a gitti. Amed'i, Van'ı, Gever'i ziyaret etti, halkla konuştu. PKK ile mücadelenin sadece askeri boyutunun olmadığını, onunla birlikte psikolojik, siyasi, kültürel, sosyal, ekonomik boyutlarının da olduğunu, halkın katılması gerektiğini; Ankara'ya giderek bunu bir plana kavuşturacağını söyledi. Nitekim Ankara'ya döner dönmez, terörle mücadele üst kurulu denen kurulu topladı ve bir plan yapıldı. Bu toplantının sonuçlarına ilişkin açıklama hiç yoruma ve tartışmaya meydan vermeyecek kadar açıktır. Bir savaş planlaması yapılmıştır.

ABD Genelkurmay başkanı Türkiye'ye geldi ve Türkiye'de adeta herkesle konuştu. Sadece muhatabı olan genelkurmay başkanıyla görüşmedi, dışişleri bakanıyla, başbakanla görüştü, cumhurbaşkanıyla da görüştü. Sanki Genelekurmay başkanı değil de ABD başkanı Bush Türkiye'yi ziyaret etti. Bu, kapsamlı bir savaş ortaklığı yaptıkları için böyledir. Zaten ABD Genelkurmay başkanı yaptığı görüşmeler ardından yaptığı basın açıklamasında bu durumu gizlemedi bile. Türk ordusunun istediği kadar PKK'ye karşı savaş konusunda destek verileceğini söyledi. Temel konularının savaş olduğu, savaş planlaması üzerinde durduklarını ifade etti. Bir de sadece PKK'ye karşı savaş konusunu söylemedi; aynı zamanda Kafkasya'daki çatışmaları görüştüklerini, Afganistan çatışmasının gündemlerinde olduğunu, İran sorununun gündem oluşturduğunu söyledi. Yani Türkiye ile ABD'nin kapsamlı bir bölgesel çatışmayı görüşüp tartıştıklarını ve bu konuda anlaştıklarını da ifade etti. Bütün bunlar hiç tartışma götürmeyecek kadar açık hususlardır. Mart'tan Haziran sonuna kadar Türkiye'deki yaşanan siyasi kriz ve iktidar çatışması ardından, İlker Başbuğ-Tayip Erdoğan görüşmesiyle sağlanan yeni iktidar uzlaşması besbelli ki, içte ve dışta savaş üzerinedir. Eğer AKP kapatılmamışsa, bu görüşme de sağlanan uzlaşma nedeniyle kapatılmamıştır. Eğer Ergenekon soruşturması hafifletilmişse, Er-

genekon davasından sorumlu bulunup, tutuklanarak cezaevine konulan generaller Ergenekoncu bir general tarafından ziyeret edilmişse, bu uzlaşmanın sonucunda olmuştur.

Erdoğan-Başbuğ uzlaşması Türkiye'yi savaşa sokma uzlaşmasıdır

AKP ile Genelkurmay başkanlığı yeni bir iktidar paylaşımı ve uzlaşması yapmışlardır, bunun içte ve dışta bir savaş uzlaşması olduğu da tartışma götürmezdir. İçte PKK'ye karşı, yani Kürtlere karşı kapsamlı yeni savaş planı yapılırken, dışta ise ABD'nin çıkarları doğrultusunda hareket edilmesi kararlaştırılmıştır. ABD'nin çıkarları, Türkiye'nin Afganistan savaşına daha fazla katılmasını, Türkiye'nin Gürcistan'da Rusya ile savaşın içine daha çok girmesini gerektirmektedir. Türkiye'nin İran'a karşı ABD ile birlikte daha fazla tutum almasını gerektirmektedir. İşte Türkiye-ABD ittifakı bütün bu alanlarda ortak ittifak olmaktadır. Yani sadece PKK'ye karşı savaş konusunda bir destek alma, ittifak yapma söz konusu değildir. PKK ile savaş ile Gürcistan, Afganistan savaşları ve İran krizi birlikte, iç içe ele alınmaktadır. "Al gülüm, ver gülüm" uygulaması yapılmaktadır. Eğer ABD yönetimi PKK'yi düşman ilan ediyor ve Türkiye yönetimine PKK'ye karşı savaşta destek veriyor ise, bunun karşılığı olarak da Türkiye'den Gürcistan, İran ve Afganistan konusunda destek alıyordur. ABD bu konularda destek almasa, Türkiye'ye küçük bir istihbarat, bir silah bile vermez, tersine boşa çıkartır. Bu anlamda, mevcut iktidar uzlaşması, Tayip Erdoğan-İlker Başbuğ uzlaşması Türkiye'yi içte ve dışta savaşa sokma uzlaşmasıdır. Dolayısıyla İçte ve dışta Türkiye daha fazla savaşa itilmektedir, çekilmektedir, sürüklenmektedir. Son ABD Genelkurmay başkanının ziyaretiyle bu daha ileri bir planlamaya kavuşturulmuştur, netleştirilmiş, kesinleştirilmiştir. Türkiye yönetiminin çeşitli kurullarının toplantılarında bu kararlaştırılmıştır. Şimdi bunun pratik hazırlıkları yapılıyor. Genelkurmay başkanı basın ile görüşmeler yapıyor. Basın aracılığıyla kamuoyunu söz konusu iç ve dış savaşa göre hazırlamaya çalışıyor. Tüm bu görüşmelerin amacı budur.

> **"AKP'nin gerçek yüzü önümüzdeki süreçte daha çok açığa çıkacaktır. Görülecektir ki, Müslümanlık adı altında Türkiye'nin kaynakları devenin hamuduyla yutulması misali, yutulmuş, sömürülmüş, soyulmuştur. Önümüzdeki süreçte bu gerçekler daha fazla açığa çıkacak, ama elbette ki iş işten geçmiş olacaktır"**

Türkiye büyük bir ateşin içine atılıyor tehlikeye sürükleniyor

Bu ne anlama gelmektedir? Türkiye'nin ABD güdümünde bir tehlike içine sürüklendiği tartışma götürmezdir. AKP Türkiye'yi ateşin içine atıyor. Sadece kendi iktidarını koruyabilmek, iktidarda kalabilmek için içte iç savaşı, çatışmayı tırmandırıyor. PKK ve Güneyli Kürtlerle çelişki ve çatışma çıkarmayı düşünüyor, Kerkük savaşını kızıştırıyor, tırmandırıyor. Dışta da, ABD kuyruğunda Kafkasya, İran ve orta Asya'da askeri maceralara sürükleniyor. Türkiye bunların içinden nasıl çıkacak? Kendi içinde birliğini bozup çatışmaya giren bir Türkiye, dışta komşularıyla silahlı çarpışmaya giren bir Türkiye, felakete sürüklenen bir Türkiye'dir. İşte böyle gizli kapaklı, yumuşak sözlerle, amiyane deyimle biraz da çaktırmadan Tayip Erdoğan hükümetinin içine sürüklediği gidişat budur, durum budur, bu büyük bir tehlikelidir. Türkiye'nin sadece bugününü, yarınını değil; onlarca yıllık geleceğini karartmayı öngören, onu yaratabilecek olan bir tehlikedir. Bu bakımdan gerçekten Türkiye büyük bir ateşin içine atılıyor, tehlikeye sürükleniyor. Sadece bazı güçler iktidarda kalabilmek, dolayısıyla rant kapılarını elde tutabilmek, Türkiye'nin kaynaklarının sömürülmesinden daha fazla pay alıp kâr elde edebilmek için bunu yapıyorlar. AKP'nin temsil ettiği vurguncu, soyguncu, burjuva klik, bir süreden beri dudağına bir parmak bal damlatılmış gibi, baskı ve sömürüden tat almıştır. Bunu mümkün olduğu kadar ilerletebilmek için şimdi çılgınca yöntemler deniyor. Bu soyguncu takımının Türkiye'yi nereye götüreceği belli değildir. Öyle, Müslümanız, haram yemeyiz, gibi laflar adı altında en büyük vurgunu, soygunu bunların yaptığı giderek daha çok açığa çıkmaktadır. Önümüzdeki süreçte daha çok açığa çıkacaktır. Görülecektir ki, Müslümanlık adı altında Türkiye'nin kaynakları devenin hamuduyla yutulması misali, yutulmuş, sömürülmüş, soyulmuştur. Önümüzdeki süreçte bu gerçekler daha fazla açığa çıkacak, ama elbette ki iş işten geçmiş olacaktır.

Genelkurmay'daki inkârcı-imhacı zihniyet, faşist-despotik ulus devletçi düşünce, Türkiye'nin her şeyini tehlikeye atarak böyle bir felakete gitmesinin sorumlularından birisidir. Bu durum ne kadar zorlanmış ve gerçekler gösterilmiş olsa da, Türkiye'nin askeri yönetiminde bu tutum aşılamamıştır. Adeta kaskatı bir duruş söz konusudur. Özellikle İlker Başbuğ kişiliği -ki kendisinin Yahudi olduğu biliniyor- bu temelde süper sermayeye, ulus üstü sermayeye göbekten bağlıdır. Onun çıkarları doğrultusunda da hareket ediyor. Oradan aldığı yönlendirmeyle geleneksel Kürt'ü inkâr ve imha zihniyetini çeşitli teorilerle maskelemeye, kabul edilir göstermeye çalışıyor. Türk üst kimliği tanımlıyor kendine göre, ulus devlet tanımı yapmaya çalışıyor. Kendini büyük bir teorisyen olarak görmüş, addetmiş, Türkiye'nin her şeyine yön vermek sevdasına kapılmış görünüyor. Bu çerçevede de aslında ulus üstü sermayenin çıkarları doğrultusunda Türkiye'nin gücünü savaşa sürüklüyor. Zihniyeti ve bağlı olduğu kaynaklar böyle yapmasını istiyor, o da buna göre hareket ediyor.

Baykal sol hareketi parçalamak için görevlendirilmiş bir kişiliktir

Bütün bunlar gösteriyor ki, mevcut yönetim altında Türkiye'nin gidişatı tehlikelidir. Türk toplumu büyük bir felaket ile yüz yüzedir. Böyle bir tehlikeli gidişi, felakete sürüklenişi kim önleyebilir, bunun önüne nasıl geçilebilir? Elbette günümüz Türkiye'sinin en önemli sorunlarından bir tanesi, hatta başta geleni budur. Biraz kafası çalışan, bilinci olan, duyarlılığı olan, Türkiye toplumunun özgür ve demokratik yaşamı ve geleceği hakkında sorumluluk taşıyan herkesin elbette bunu kendine sorması, bu temelde çözüm araması gerekir. Böyle bir ortamda mademki AKP ile Genelkurmay bu temelde uzlaşmış ve Türkiye'yi böyle bir felakete sürüklüyor, o zaman bu felaketi kim durdurabilir, Türkiye'yi böyle bir felakete sürüklenişten kim kurtarabilir? Besbelli ki hazır ciddi bir dinamik söz konusu değildir. Geriye CHP kalıyor. CHP mi bunu yapabilir? Asla! Mümkün mü? Deniz Baykal'ın yaşamında bu yoktur, kişilik özelliklerinde böyle bir durum söz konusu değildir. O, yangına körükle gitmekten başka, ortamı tahrik etmekten başka bir meziyete sahip değildir. Dolayısıyla da siyasal gidişatta olumlu rol oynayacak bir konumu yoktur. Kaldı ki, kendisi görevlendirilmiş bir kişidir. Görevi, aslında sol demokratik hareketi parçalamak, bölmek, etkisiz hale getirmektir. Yıllardan beri bu rolü oynuyor, günümüzde de böyle bir görevi yerine getirerek, iktidarı AKP-Genelkurmay ittifakına peşkeş çekiyor. Aslında böyle bir iktidarın muhalefetini oluşturuyor, muhalif kanatın tamamlanması oluyor. Ona da böyle bir rol biçilmiş Türkiye'nin felakete sürüklenişinde, o da bu rolü en az Genelkurmay başkanlığı ve AKP yönetimi kadar başarıyla oynuyor. O bakımdan Deniz Baykal kliğinin, CHP'sinin Türkiye'nin böyle bir felakete sürüklenişi karşısında bir çözüm üretmesi, çare olması mümkün değildir.

Geriye Devlet Bahçeli'nin MHP'si kalıyor. Neredeyse insan, bu felaketten MHP bizi kurtarsın, diyecek kadar zayıf bir duruma düşüyor. Derler ya, denize düşen yılana sarılırmış, öyle bir seçenek neredeyse son seçenek olarak Türkiye toplumunun önüne çıkıyor. Öyle bir deniz oluşturmuş ki, Genelkurmay-AKP-CHP ittifakı, Türkiye toplumu yılana sarılır gibi Devlet Bahçeli'nin MHP'sine sarılmak zorunda bırakılıyor. Bu da tehlikenin diğer bir yönüdür, daha büyük bir felakettir. Eğer Türkiye toplumunu MHP kurtaracaksa, vay neler geldi bu toplumun başına! Yıllardan beri paramiliter güç olarak kontr-gerillanın elinde kullanılan, her türlü çatışmanın, kavganın, iç bölünmenin vesilesi, yaratıcısı olan bir hizip mi Türkiye'yi demokrasiye çekecek, barışa çekecek, savaşa sürüklenmekten, felakete sürüklenmekten kurtaracak? Bu mümkün değildir. Bu bakımdan elbette diğerlerine göre gerçekten MHP biraz daha akıllı görünüyor olsa da, MHP'nin Türkiye'yi böyle bir felaketten kurtarmasını kuşkusuz hiç kimse bekleyemez. Bu da mümkün değildir.

Bu tehlikeli gidişatı önleyebilecek tek güç demokrasi güçleridir

O zaman kim kalıyor geriye? Mevcut tehlike ve felaketin yaratıcıları alternatifsiz konumdalar. Böyle bir felaket nasıl önlenebilir? Kuşkusuz savaşa karşı barış savunularak, despotizme karşı demokrasi savunularak, paylaşımcı, özgürlükçü ortamın yaratılması öngörülerek, Türkiye'de güçlü bir demokratik devrimi öngören, demokratik dönüşümü hedefleyen bir siyasi süreç geliştirilerek bu felaketin önü alınabilir. Bunu sağlayacak gücün kim olduğu da açıktır. Elbette CHP ve MHP'nin böyle bir süreci geliştirmesi mümkün değildir. Başka da bir güç olmadığına göre, o zaman mevcut tehlikeli, felakete doğru gidişi önleyebilecek, önlemekten sorumlu olan tek güç demokratik güçlerdir. Başta sol sosyalist güçler olmak üzere, tüm demokratik güçler bu gidişi önlemekten sorumludur. Türkiye'de demokrat, yurtsever olmanın ölçütü, AKP hükümetinin Türkiye'yi sürüklemekte olduğu bu felakete karşı durmaktır. Bu felakete, gidişe karşı durmayan bir demokratik tutum asla söz konusu olamaz. Demokratik olmanın ölçülerini iyi ortaya koymamız gerekmektedir. Türkiye'nin mevcut askeri, siyasi duruşunda demokratik olmak, şu bu ideolojiden olmakla kesinlikle ölçülmüyor. Bu felakete doğru sürüklenişi anlayan, ona karşı duran, onu tersine çevirmek isteyen her anlayış ve tutum demokratiktir. Demokratik tutumu böyle anlamak ve tanımlamak gerekiyor.

O halde solcu, liberal, İslami, hangi ideolojik eğilimden olursa olsun, AKP'nin Türkiye'yi sürüklemekte olduğu bu felaketi görüp anlayan, buna karşı durmayı kendisi için bir görev bilen herkesi demokrasi saflarında saymak ve bu kapsamda bir demokratik siyasi hareket örgütlemek, demokratik ittifakı hedeflemek zorunludur. Başka biçimde Türkiye'nin felakete gidişini

önlemenin imkânı yoktur. Burada tarihi sorumluluk vardır. Onlarca yılın kaybedilmesi tehlikesinin önüne geçme görevi ve sorumluluğu vardır. Bundan kim sorumludur? Elbette ki en başta demokratlar, yurtseverler, Türkiye'yi, toplumunu, halkını gerçekten seven, ona aşkla bağlı olan insanlar sorumludur; aydınlar, yazarlar sorumludur; sanatçılar, emekçiler, kadınlar, gençler sorumludur. Bu kesimlerden hiç kimse, biz çaresiziz, diyemez. Kendisini AKP-Genelkurmay ittifakının felaketine mecbur, muhtaç göremez. Bu düşüncesizlik, teslimiyet olur, tarih karşısındaki en kötü, en ters durum olabilir.

Demokrasi güçleri harekete geçmek için fazla zamana sahip değildir

Demokratik güçlerin böyle bir felaketi gidişi önleyebilmeleri için ne gerekli? İşte burada *birincisi;* durumu iyi değerlendirmeleri gerekiyor. Gerçekten süreci doğru iyi anlamak, gidişatın içerdiği tehlikeyi görebilmek gerek. Öyle anlaşılıyor ki, bazı çevreler bu konuda tam derinlikli süreci göremiyorlar. Genelkurmay-AKP uzlaşmasının ABD ile de anlaşarak Türkiye'yi içine sürüklediği tehlikeyi tam anlayamıyorlar. Onun için biraz rahat görünüyorlar. İçinde bulunulan görev ve sorumluklara sahip çıkmada biraz gevşek, bireyci, kendine göre davranıyorlar. Bu kavrayış düzeyi kesinlikle yanlıştır. Bir felakete sürükleniyor ve mutlaka Türkiye böyle bir felakete gidişten kurtarılmalıdır. Bunda da elbette Türkiye'yi bu felaketten kurtaracak olan kesimler, insanlar sorumlu davranmalıdır.

İkincisi; böyle bir bilinçle birlikte siyasi örgütlülük gerekiyor. Her kes siyasi çalışmasını, örgütlemesini bu temelde geliştirmeli. Bütün demokratik güçler; siyasi hareket olur, demokratik kurumlaşmaları olur, çeşitli kesimlerin demokratik örgütlenmeleri olur; hepsi kendilerini daha çok örgütlü kılmak, muhalif örgütlülüğü, demokratik örgütlülüğü geliştirmek için çalışmak durumundadır.

Üçüncüsü; elbette bu bilinç ve kendi örgütlülüğünü geliştirme çalışması iyidir, ama yetmiyor. Çünkü tehlike kapıya gelip dayanmıştır, eşiktedir. Ramazan bayramı sonrası AKP-Genelkurmay ittifakından oluşan yönetim saldırıya geçecektir, buna hazırlanmaktadır. Yaptıkları planların hepsinin özü, esası budur. Bayramdan sonra Türkiye'yi içte ve dışta felakete götürecek çatışma ortamı adım adım geliştirilecek. Bütün planlar buna göre kuruluyor, bütün hazırlıklar bu doğrultuda yapılıyor. O zaman dikkat edilirse demokrasi güçleri harekete geçmek için çok fazla zamana sahip değildir. Hızlı hareket etmeleri lazım, atik davranmaları gerekiyor. Bu da dar, yetersiz güçlerle bu işlerin yapılamayacağı, hızla başarılamayacağı anlamına geliyor. Geriye ne kalıyor? Demokratik birlik, demokratik ittifak kalıyor. Her güç, her demokratik insan bu gerçeği görmeli, anlamalı ve bu doğrultuda kendi çabasını arttırmalıdır. Dolayısıyla bunun yetmeyeceğini bilerek en geniş demokratik güçleri birleştirecek bir demokrasi hareketini, demokratik ittifakı yaratmayı temel bir siyaset bilmelidir.

Demokratik birlik Türkiye toplumuna ekmek ve su kadar gereklidir

Ancak böyle büyük bir ittifak geniş kitleleri harekete geçirebilir. Bu sürüklenilmekte olan felaketi halka gösterebilir. Halkı, buna karşı duracak bir bilince ve sürece yöneltebilir. Ancak böyle geniş ittifaka dayalı demokratik siyaset Türkiye siyasi ortamına etki yapabilir. Siyasi gidişe dur diyebilir, Türkiye'ye yeni bir siyasi yön çizebilir. Başka türlüsü çözemez. O nedenle de demokratik güçlerin ittifakı ekmek ve su kadar Türkiye'nin ihtiyacıdır. Ekmek ve su nasıl ki bir insanın, toplumun yaşaması için gereklisiyse, Türkiye toplumunun özgür, demokratik yaşamını sürdürebilmesi, felaketten kurtulabilmesi, kendine bir gelecek çizebilmesi de aynı oranda bu felaketin önlenmesine, yani onu gerçekleştirecek demokratik ittifakın yapılmasına bağlıdır. Başka türlü bir tutum ve duruşla Türkiye bu felaketten kurtulamaz, dolayısıyla özgür geleceği garanti altına alamaz. Bunun için özgür, demokratik geleceği garanti altına alacak olan demokratik ittifak, demokratik birlik ekmek ve su kadar Türkiye toplumun günümüzdeki ihtiyacıdır. Onsuz toplumun demokratik, özgür varoluşu ve gelecek planlaması olmaz. Geleceği kazanması olmaz. Felaket olur, ölüm olur, yıkım olur, acı olur, baskı, zulüm ve sömürü olur. Nitekim mevcut yönetimin adım adım geliştirdiği, her yere yaydığı da budur. Bu bakımdan mevcut tehlikeli, felakete doğru sürüklenmeyi durduracak olan demokratik ittifaktır. Demokratik ittifak temelinde gelişecek bilinç, örgütlenme ve eylemdir. Türkiye toplumunun yediden yetmişe bu tehlikeli gidişe dur demesidir, artık yeter! Diye bilme gücü gösterebilmesidir.

Burada elbette en başta sorumluluk, bu gerçeği iyi gören siyasetçilere,

aydınlara, sanatçılara, Türkiye'nin düşünen beyinlerine, dinamik güçlerine düşüyor. Onların öncülüğü ve aydınlatıcılığı kesinlikle gereklidir. Ancak dar bir çevreyi, duruşu demokratik duruş olarak görmek de içinde bulunduğumuz süreç açısından doğru değildir.

Çıkarı demokratik ittifaktan yana olanlar toplumun büyük çoğunluğudur

O halde demokratik çevreler, demokrasi güçleri kimlerdir? AKP'nin Türkiye'yi içine sürüklemekte olduğu bu savaş felaketini tehlikeli bulan, ona karşı çıkan herkes yurtsever ve demokrat olarak tanımlanmalı, görülmelidir. Dolayısıyla mevcut iktidara karşı demokratik ittifakın bir öğesi olarak ele alınmalıdır. Bu çerçevede, bu düzeyde demokratik yelpazeyi geniş tutmak gerekiyor. Kimdir bu kesimler? Çok açık ki, en başta Kürtlerdir. Özgürlük ve demokrasi için mücadele eden Kürt halkıdır. Yine her türlü baskı altında tutulan Alevi kesimdir. Aldatmayla, Tayip Erdoğan numaralarıyla bölünüp parçalanmak istenen bir kesimdir Aleviler. Yine emekçi kesimlerdir; işçiler, memurlar, tüm emekçi sınıf ve tabakalardır. Elbette herkesten çok kadınlardır. Çünkü baskı ve sömürüden, içine sürüklenen savaştan en çok zarar gören onlardır. Yine gençliktir. Çünkü geleceği karartılmak istenilen, içine sürüklenen felaket ile gelecek umutları yok edilmek istenen kesim gençliktir. Bu kesimleri, AKP-Genelkurmay ittifakının geliştirdiği, Türkiye'yi içine sürüklediği tehlike ortamından zarar gören, dolayısıyla ona karşı duracak olan kesimler olarak görmek, yurtsever demokratik kesimler olarak değerlendirmek, ele almak gerekir. Yine ideolojik -siyasi eğilimlere göre tanımlamak gerekirse, kuşkusuz tüm sol-sosyalist güçleri demokratik ittifakı yaratacak en sorumlu kesimler olarak görmek lazım.

Bununla birlikte gerçekten tutarlı İslami kesimler, özellikle AKP'nin dış güçlerle ittifak yaparak ve elini kana bulayarak her türlü baskı sömürüyü, rantçılığı mubah gören tutumunun İslamiyet'e karşı olduğunu görüp anlayan ve buna karşı duran gerçek Müslümanlar, tutarlı İslami kesimler ve örgütlenmeler vardır. Yine gerçekten demokrasiyi isteyen liberal kesimler vardır. AKP'nin Türk İslam sentezi eğilimine karşı çıkarak, belli ölçüde demokratik tutumu, paylaşımı ön gören çevreler var. Bu doğrultuda siviller, askerler, yazarlar, sanatçılar da mevcuttur. Siyasi çevreler yanında aydınlar, yazarlar, sanatçılar, bilim insanları elbette ki demokratik kesimi, kitleyi oluşturmaktadır. Dikkat edilirse bütün bu kesimler toplumun büyük çoğunluğunu oluşturmaktadır. Tersine iktidar klikleri toplumun en az, en zayıf bir kesiminden oluşmaktadır, ama örgütlüdürler, güç ellerinde, silah ellerinde, para ellerinde, halkı aldatıyorlar, örgütlerini kurmuşlar baskı ve zorla insanlara her şeyi kabul ettiriyorlar. Küçük bir azınlık olmalarına rağmen Türkiye'nin her şeyini ele geçirmişler, hükmediyorlar. Buna karşı toplumun yüzde seksenden fazlasını oluşturmasına rağmen bu geniş demokratik kesimler güçsüzdürler. Çünkü örgütsüzdürler, bilinçsizdirler, kendi siyasi örgütlerini kurmuyorlar, demokratik örgütlerini kurup geliştirmiyorlar. Tabii her şeyden çok da birliksizdirler, ittifakları yok, bir siyasi ittifakta bir araya gelememişler. Diğerleri AKP içerisinde her türlü çıkar ittifakını kurmuşlar. Şimdi açığa çıkıyor, birbirine giriyorlar. Dün ittifak halinde olanlar şimdi birbirinin kirli çamaşırlarını ortaya koyuyorlar. Nasıl kirli işler yaptıkları görülüyor. Nasıl yaptılar bunu? İttifakla yaptılar. AKP bu kadar oyu nasıl aldı? Nasıl böyle iktidara geldi? İttifakla geldi. Herkese rant dağıtarak, çıkar birliği yaratarak böyle bir iktidar gücünü ortaya çıkardı. O zaman niye demokratik güçler kendilerini tam yansıtacak, temsil edecek, Türkiye siyasetinin gidişine damga vurmasını sağlayacak bir ittifak gücü haline getirmesin? Önündeki engel nedir, çıkâr sahibi midirler? Hayır. Madem bu kadar çıkâr güçleri böyle bir paylaşım yapıyorlar, çıkâr ittifakı yapabiliyorlar da, niye her hangi bir çıkâr peşinde koşmayan güçler ittifak yapmasınlar, birlik olamasınlar? Kim mümkün olmadığını söylüyorsa doğruyu söylemiyor. Orada bir yalan var demektir, bir oyun var demektir. Eğer en az çıkâra, hileye sahip olmalarına rağmen birlik olamıyorlarsa, demek ki düşünceleri çarpıtılıyor, örgütlenmeleri dağıtılıyor, üzerlerinde baskı var, aldatılıyorlar, yanıltılıyorlar. Yani mevcut egemen sömürücü güçler, iktidarı elde tutanlar tarafından birlik olmaktan, ortak mücadele yürütmekten alıkonuluyorlar. Bu bakımdan bu oyunu görüp bozmak gerekiyor. Bu güçlerin, halk güçlerinin, demokratik güçlerin birlik olamayacağını söylemek bu bakımdan kesinlikle doğru değildir.

> **"Birlik önünde engel oluşturan, birliğin olmayacağını söyleyen düşünceler, tutumlar aslında egemen iktidar güçlerinin bilerek ya da bilmeyerek ajanlığını yapan düşünce ve tutumlar olmaktadır. Kimden gelirse gelsin, ne olursa olsun bu gerçeği iyi bilmek, buna karşı kesinlikle mücadele etmek lazımdır"**

Birlik önünde engel olan anlayış ve çevreler teşhir ve tecrit edilmelidir

Birlik önünde engel oluşturan, birliğin olamayacağını söyleyen düşünceler, tutumlar aslında egemen iktidar güçlerinin bilerek ya da bilmeyerek ajanlığını yapan düşünce ve tutumlar olmaktadır. Kimden gelirse gelsin, ne olursa olsun bu gerçeği iyi bilmek, buna karşı kesinlikle mücadele etmek gerekiyor. Bir sürü çevreyi etkileyerek böyle bir bilinci yayıyor, bölüyorlar, parçalıyorlar. Bu bakımdan her şeyden önce birlik olunabileceğine, demokratik güçlerin en geniş ittifakı yapabileceğine inanmak, bunu öngörmek, bu temelde çalışmak gerekmektedir. Birlik olmanın, ittifak yapmanın önündeki engeller aşılmalıdır. Bunu

engelleyen anlayışları eleştirmek, tutumları gidermek, bu tür anlayış ve tutumların Türkiye'nin özgür ve demokratik varlığı, geleceği açısından en büyük tehlike oluşturduğunu ortaya koyup ikna etmek lazımdır. En geniş çevreler ikna olabildiği kadar ikna edilmeli, ikna olmayanlar ise teşhir ve tecrit edilmelidir. Kimden gelirse gelsin, dar grupçu zihniyetlerin, bazı sol çevrelerin klasik duruş ve tutumlarının da artık modasının geçtiği, tehlikeli olduğu ortaya konulup aşılmalıdır.

En geniş ittifakı öngörmek ve kapsayıcı olmak gerekir

Yine az olsun benim olsun, anlayışıyla; daha kolay yönetiyorum, elde tutuyorum anlayışıyla eğer birlik çalışılmasından uzak duruluyorsa, bunlar eleştirilmelidir. İster Kürt özgürlük hareketi çevrelerinden ister Türkiye sol çevrelerinden olsun, kimden gelirse gelsin birliğe karşı, demokratik ittifaka karşı, en geniş demokratik güçlerin birlik ve ittifakına karşı olan tutumlar tehlikelidir, yanlıştır. Bu tür tutumlar mevcut iktidarın Türkiye'yi içine sürüklediği felakete hizmet eder. Milliyetçilikten, sosyal şovenizmde, küçük burjuva eğilimlerden kaynaklanan her türlü birlik karşıtı anlayış ve tutum kesinlikle eleştirilip, teşhir edilmelidir. Bunlar masumane de görülebilirler. Zordur, zahmetlidir, başkaları gelmiyor, birlik olunmuyor denilerek kendine haklılık payı çıkaranlar var. Olmaz. Bunu söyleyenler az sayıda güçlerdir, bir şey ifade etmiyorlar diye Türk sol çevrelerine dönük özellikle Kürt özgürlük hareketi içerisinde eleştiriler var. Bu yanlıştır, kapsayıcı olunmalıdır. Güçleri az olabilir, ama anlamları büyüktür. Onun için en geniş ittifakı öngörmek, herkese saygı duymak gerekir.

Gün birlik ittifak günüdür

Yine Türk sol çevrelerinde sosyal şovenizmin etkisiyle, devlet iktidarının yönlendirmesiyle, Kürt milliyetçiliği yapılıyor, Kürtlere fazla destek vermek iyi değil, gibi anlayış ve eğilimler tehlikelidir. Bu sosyal milliyetçilik anlamına gelmektedir. Yine kendi içlerinde zaten zayıf düşmüşler, daha fazla bölünüp parçalanmayı getiren anlayışlar yanlıştır. Gün; birlik, ittifak günüdür. Böyle bir günde, var olan parti ve grupların bölünüp parçalanması en tehlikeli durumdur. Aslında sol ve demokratik çevrelerde öyle bir hastalığın varlığı görülüyor; büyük olmaktan, siyasi sorumluluk altına girilmekten, yönetim olmaktan korkuluyor, toplumun karşısına bir alternatif olarak çıkmaktan korkuluyor. Onun yerine; dar kalmak, grup kalmak, ideolojik kalmak, grupçu hareket etmek daha kolay geliyor. Çünkü onu idare etmek kolay daha rahat. Onun için "az olsun benim olsun" mantığıyla küçük olan tercih ediliyor. Oysa "çok olsun birlikte sahip olalım, birlikte paylaşalım" anlayışını öngörmek gerekiyor.

Dolayısıyla "az olsun, benim olsun" anlayışını mahkûm etmek, aşmak lazım. Onun yerine, "birlikte olsun, çok olsun, paylaşarak yürütelim, birlikte büyük bir demokrasi hareketi yaratalım ve Türkiye'nin siyasi gidişine bir alternatif olarak kendimizi ortaya çıkartalım. Bu felakete gidişin alternatif siyasetini yaratalım, felaketi önleyelim, Türkiye toplumu için özgür, demokratik yürüyüş anlamında bir alternatif siyaset ortaya çıkaralım" demek gerekiyor. Hedef bu olmalıdır. Böyle olursa bu olumsuz gidişe dur denilir. Böyle olmazsa egemen güçler kurnaz ve örgütlüdür. İstedikleri süreci idare etme yönlendirme, dolayısıyla da kendisine karşı olan muhalif güçleri paramparça edip, etkisiz hale getirme gücünü gösterirler. Bunlar hep planlı, bilinçli, üstten geliştirilen projelerdir, oyunladır. Bütün bu oyunlara karşı düşünsel olarak da örgütsel olarak da tedbirli olmak, onları aşan, sorumluluk temelinde geleceği öngören bir siyasi duruşu göstermek bir gerekliliktir. İşte bu da ittifak duruşudur, birlik duruşudur. Başka herhangi bir yaklaşımlar hiç kimse yalnız başına böyle bir sürece mevcut siyasi gidişe dur diyemez, ona alternatif oluşturmaz. Ancak bütün demokratik güçler; solcusu olsun, İslamcısı olsun, liberali olsun, ittifak yapar birleşirlerse, güçlerini birleştirirlerse işte o zaman mevcut tehlikeli siyasi gidişata dur denilir ve Türkiye toplumu için alternatif bir siyaset yaratma gücü gösterilir. Dolayısıyla her kesin esas alması gereken doğru tutum budur.

Peki, böyle bir demokratik birlik ya da ittifak nasıl sağlanabilir? Kuşkusuz bunun bazı esaslara bağlı olması gerekir. Öyle ilkesiz, esaslara bağlı olmadan bir ittifak yapılamaz. Yapılsa bile o tür ittifakların güçlü gelecek yaratmaları, kalıcı olmaları mümkün değildir. Onun için belli ilke ve prensiplere dayalı ittifakı baştan öngörmek ve geliştirtmek sonuç alabilmek açısından elbette gereklidir. Ancak bazı ilke ve esaslara bağlı olunacak diye herkes kuşkusuz kendi ideolojisini, programını böyle bir demokratik ittifaka dayatamaz. "Her

şey benim dediğim gibi olsun, benim görüşüme göre olsun, benim programıma göre olsun" diyemez, dememelidir. Herkesi birleştirecek, asgari müşterek denilen bazı temel demokratik ilkelerde birlik olunabilir. Herkes kendi ideolojik çizgisini, programını elbette korur, ama o ideoloji ve programla mevcut demokratik ittifaka katılabiliyorsa, kendi programı ona ters değilse bu yeterlidir. Hiç kimse, kimseye kendi ideolojini terk et, programından vazgeç dayatmasında bulunamaz. Aynı şekilde de hiç kimse de demokratik ittifak benim programıma, ideolojime göre olsun diyemez. Bu tür parçalayıcı yaklaşımlardan uzak olmak gerekir.

Temel ilkeler etrafında herkesin kendi kimliği ile katıldığı bir ittifak

Yine örgütsel açıdan da hiç kimsenin grubu, örgütü, çevresi, derneini daıtması istenmemelidir. Var olan örgütlülükler; partiler, gruplar, dernekler dağıtılarak tek bir örgütte birleşelim, anlayışı doğru deildir, mümkün de deildir. Hiç kimse, gelin benim partimde ya da örgütümde birleşin, dayatmasında bulunamayacağı gibi, yine hiç kimseye de, sen örgütünü, grubunu, derneini daıt, tasfiye et, gel bize katıl dayatmasında bulunamaz. Kısaca, demokratik ittifakı herkesin ideolojik, siyasi, örgütsel kimliini koruduu, çalışmasını yürüttüğü, bunlar temelinde ortak bir demokratik birlie katıldığı genel bir ittifak düzeyi olarak öngörmek gerekir. Türkiye koşulları dikkate alınırsa mevcut ittifak çalışması ancak böyle olur. Böyle temel bazı prensipler belirlenerek demokratik ittifak için gerekli ilkeler ortaya çıkartılabilir.

Her şeyden önde bir siyasi programa temel teşkil edecek asgari ilkeler ortaya konabilir. Bu doğrultuda Önder Abdullah Öcalan somut ilkeler belirledi. Çok makul, anlaşılır ve demokratım diyen herkesçe kabul edilebilir ilkelerdir. Anti tekel ilkesini öngördü: Tekelcilie karşı olmak, belli ölçüde paylaşımcılığı öngörmek. Yine barış ilkesini öngördü: Her türlü savaşa karşı olmak, barışçıl bir toplumsal yaşamı öngörmek. Yine demokratikleşme ilkesini öngördü: Türkiye toplumunun ekonomiden zihniyete kadar her alanda güçlü bir demokratik dönüşüme ihtiyaç var. Demokratikleşme, Türkiye'nin her şeyden önce genel ihtiyacıdır. Demokratikleşme olmadan Türkiye'de ilerleme olmaz, gelişme olmaz. Türkiye bölgede ve dünyada hak ettii saygın yere oturmaz, kendini kabul ettiremez. Elbette bu demokratikleşme bireysel haklar üzerinde olduu gibi grupsal haklar, kültürler, diller üzerinde de olmalıdır. Kültürler mozaiği olan Anadolu'nun bütün kültürlerinin özgürce gelişebilecei bir demokratik ortamı öngörmelidir. İşte bu temelde bütün kültürel sorunları çözüme kavuşturabilecei gibi, Kürt sorununun bu demokratikleşme temelinde demokratik çözümünü ortaya çıkartabilir, çıkartmalıdır. Elbette mevcut barış ve demokratikleşme, Kürt sorununun demokratik çözümünü içererek Kürdistan'daki savaşa son vermeyi esas almalıdır. Bu esas ve ilkeler temelinde bir kapsam ortaya çıkartılabilir. Anti tekelci olmak, barışçıl olmak ve demokratikleşmeyi öngörmek ilkeleri etrafında ideolojik eğilimi ne olursa olsun her türlü demokratik güç birleştirilebilir. Bu ilkeler bir ortak payda, bir ortak siyasi duruş ve bir siyasi program olabilir. Bu temelde birlik sağlanabilir.

Yine örgütsel anlamda dikkat edilirse, en makulü bütün parti, grup ve örgütlerin içinde yer alabilecei bir Çatı partisidir. Çatı partisi herkesi kapsayabilir. Bir ortak örgüt, parti olmalıdır. Çünkü siyaset yapacak, seçime girecektir. Türkiye yasal mevzuatına göre siyaset yapma hakkı, seçime girme hakkı partiye tanınmıştır. Dolayısıyla bütün demokratik güçleri birleştirecek örgütlü bir pati olmalıdır. Dier birçok eğilim kendi partisini örgütlemiş olduuna göre, o zaman ortak demokratik ittifak partisi bir Çatı partisi olmalıdır. Birlikte siyaset yapılacak, seçime girilecek bir parti olmalıdır. Bu Çatı partisi içerisinde herkes kendi ideolojik siyasi programını koruyarak yer aldığı gibi, örgütsel gerçeini de korumalıdır, hiç bir oluşum kendini feshetmemelidir. Kendi örgütsel çalışmasını da yürütmeli, ancak demokratik çatı örgütlenmesi içerisinde de faaliyet yürütmelidir. Çatı partisi temelinde demokratik birlik siyasetini de geliştirmelidir. Kendi örgütsel çalışmalarıyla Çatı partisi örgütlenmelerini, çalışmalarını uyumlu yürütmelidir. Karşıt, birbirini zorlayan, çelişen deil de, uyumlu, birbirini destekleyen, güç veren hale getirmelidir. Bu mümkün müdür? Kuşkusuz mümkündür. Eğer anti tekel, barış ve demokrasi ilkesinde birleşiyorsa, bir hareket bunu kabul ediyorsa, ideolojik siyasi çizgi olarak, program olarak, örgütlenmesi buna dayanıyorsa, anlayış olarak da siyasi anlayış ve örgüt olarak da demokratik ittifakla, demokratik çatı örgütüyle çelişmez, uyumlu olur. Onunla birlikte hareket etmeyi, ortak iş yapmayı başarabilir.

Tüm demokratik güçlerin birliği mutlaka yaratılmalıdır

Böyle bir Çatı partisi içerisinde demokrasiden yana olan, demokratik ittifaka katılmak isteyen bireyler de yer alabilmelidir. Bireysel düzeyde katılım olabilmelidir. Yine çevre düzeyinde katılımlar olabilir. Çeşitli kültür çevreleri, sanat çevreleri katılabilir, katılmalıdır. Yine dernekler, sendikalar düzeyinde katılımlar olmalıdır. Bütün sendikalar, işçi sendikaları, memur sendikaları bunun içine çekilmelidir. Bütün demokratik dernekler, kadın dernekleri, gençlik dernekleri, çeşitli üretim-tüketim dernekleri kesinlikle böyle bir demokratik çatı partisi içerisinde yer alabilmelidir. Yine bütün gruplar; çeşitli sağ gruplar, liberal gruplar, demokratik gruplar, grup örgütlenmesi içerisinde olabilirler. Dergi, yayın örgütlenmesi biçiminde olabilirler. Bu, Çatı partisine katılma önünde engel olmaz. Katılabilirler, katılmalıdırlar. Yine elbette bütün demokratik siyasi partiler bu Çatı partisi içerisinde yer almalıdırlar. Parti kimlikleriyle katılabilmelidir. Sol, demokratik patiler, sol demokratik gruplar yer alabilmelidirler. Yine kadın dernekleri, gençlik der-

nekleri, insan hakları dernekleri, işçi ve memur sendikaları, kooperatifler yer almalıdırlar. Herkes, her grup, bireysel düzeyde katılım gösterebildiği gibi, örgütsel düzeyde de katılım gösterebilmelidir. Herkes hangi biçimde katılmak istiyorsa, pozisyonu hangi düzeyde katılmaya el veriyorsa o düzeyde katılmalıdır. Bu alanda tabii bütün demokratik sol güçler yer almalıdırlar. Yine demokratik çerçevede İslami liberal çevreler yer almalıdır. Kürt özgürlük hareketi, Kürt toplumu kuşkusuz bu demokratik çatı örgütlenmesinin en temel güçlerindendir. Katılım göstermeli yer almalıdır. Bütün Alevi örgütleri, dernekleri, Alevi toplumunun tümünü katmak üzere bu demokratik çatı hareketi içerisinde yer alabilmelidir, almalıdır. Bütün emekçi örgütlerin, işçiler, memurları içine çekecek şekilde sendikalar, kooperatifler, dernekler, bu Çatı partisine katılım göstermelidirler. Bütün kadın dernekleri, kadın örgütleri, feminist örgütler bu Çatı partisi içerisinde yer almalıdırlar. Gittikçe siyasette aktifleşen konumlarını böyle bir demokratik birlik siyaseti içerisinde daha güçlü ve etkin yürütebilmelidirler. Yine bütün gençlik örgütleri -orta öğrenim olur, yüksek öğrenim olur- katılabilmelidirler. Aydınlar her düzeyde katılım göstermeli, sanatçılar, yazarlar, bilim insanları kendini AKP hükümetinin Türkiye'yi sürüklediği felakete karşı gören ve bu anlamda yurtsever demokrat sayan herkes bireysel ya da örgütsel düzeyde böyle bir çatı partileşmesi içerisinde yer alabilir, almalıdır. Demokratik ittifak ya da demokratik güçlerin birliği bu temelde yaratılmalıdır.

Hiç kimse basit nedenlerle böyle bir çatı örgütlenmesi dışında bırakılamaz, bırakılmaması gerekiyor. Sadece sol eğilimli güçler demokratik siyaset yürütür demek dar bir yaklaşımdır. İşte "aramızda ideolojik farklılıklar var, biz İslami eğilimdeniz, diğeri liberal ya da solcu" denilerek de demokratik güçlerin birliğini sağlayacak böyle bir siyasi ittifak engellenemez, dıştalanamaz. Bu tür yaklaşımlar da doğru, yeterli yaklaşımlar değildir ve mutlaka bu tür yaklaşımları aşmak gerekir.

> **"İlginç olan, Türkiye'de demokratik birlik eylemleri oluyor da, o eylemleri doğuran örgütler sadece bir eylem ittifakıyla sınırlı kalıyor. Halbuki siyasi ittifaka dönüştürmek, bunu da Çatı partisinde bir temsil haline getirmek gerekir. Öyle olursa demokratik eylemlilik sürekli olur, demokratik güçlerin eylemleri gittikçe büyür"**

Demokratik ittifakı oluşturmak çaba ve emekle mümkündür

Demek ki, demokratik güçlerin en geniş siyasal birliğini ve ittifakını sağlamak imkânsız değildir. Yine demek ki, demokratik güçler zayıf değildirler, toplumun yüzde sekseninden fazlasını oluşturan güçlerdir ve en güçlü siyasi eğilim eğer örgütlendirilirse demokratik ittifak olur. Ancak elbette ki, bu ittifak da durduk yerde kendiliğinden olmaz. Nitekim şimdiye kadar olmamıştır. O zaman ne gerekiyor? Bu doğrultuda emek, çaba gerekiyor, girişimci olmak gerekiyor. İnsan hayret ediyor. Siyaset yapmak istediklerini, demokratik olduklarını, Türkiye'nin tehlikeye gittiğini, bunu önlemek istediklerini söyleyen birçok çevre var, ancak yerlerinde duruyorlar, girişimsizdirler, birbiriyle ilişkilenmiyorlar, ittifak çalışması yürütmüyorlar, siyaset gündemine daha fazla, etkili girebilecek bir örgütlülükle ortaya çıkmıyorlar. Peki, bu nasıl demokratlık, nasıl siyasetçiliktir? Aslında kendini aldatmaktan başka bir anlam ifade etmiyor. Bu nedenle ancak büyük çabayla böyle bir ittifakı oluşturmak mümkündür. Demokratik birlik hareketinin siyasi ilkeleri açıktır. En geniş güçleri birleştirir. Bunu ortaya koyup burada birleşmek zor değildir.

Diğer yandan örgütsel sorunu çözmek de zor değildir. Çatı partisi formülü herkesi içine alacak bir örgütlenmeyi yaratabilir. Örgütlenme sorunu bu biçimde rahatlıkla çözülebilir. Ancak bunun için çaba gerekiyor. Bunlar açık olmasına rağmen, sözde isteyen birçok çevre bulunuyor olmasına rağmen pratikte gerçekleşmiyor. Çünkü girişim yok, tutarlılık, çaba yok. Bu çabayı harcamak lazım, birilerinin buna öncülük etmesi gerekiyor. Birilerinin bir araya gelip bazı kural ve ilkeler belirleyerek; grup grup, birey birey, dernek dernek, sendika sendika, parti parti dolaşıp görüşmeler yapması gerekiyor. Diplomasi yürütmesi, demokratik birlik çalışması içinde olması gerekir. Ancak böyle yapılırsa birçok güç bir araya getirilir. Yine bunu yapabilmek için çeşitli derneklerden, örgütlerden, eğilimlerden bir grup toplanıp bir parti kurmaya karar verip, gidip resmen kurabilir. Beş-on partiden, sendikadan, dernekten bir araya gelmiş farklı eğilimlerden demokratik güçleri birleştirmiş bir kurucular heyeti demokratik çatı partisinin oluşumunu sağlayıp, kuruluşunu yasal planda da gerçekleştirebilir. Ondan sonra ilgili tüm çevrelere giderek katılımlarını sağlamaya çalışabilir. Daha sonra çeşitli örgütlenmeler, kongre ve konferanslarla herkesin katılımı, buna uygun demokratik yönetim bileşimlerin, işleyişlerin oluşturması sağlanır. Bunlar çalışma içerisinde süreçle geliştirilebilecek, gerçekleştirilebilecek hususlardır.

Öncü bir grup bu çalışmayı başlatıp ön ayak olabilir

Ancak şunu bilmemiz gerekiyor: *Bir*, bu iş kolay değildir, cesur ve fedakarca çalışmayı gerektirir. *İki,* önceden bazı girişimler olmalı, o temelde en geniş çevreleri katma çalışması yürütülmelidir. Yani sondan başlayarak başa gidilmez. Baştan başlanır sona gidilir. Bir grup oluşur, birleşir, ön açar, öncülük eder, girişim başlatır, yürütür, cesaret ve fedakârca çalışır, herkesi katmayı da esas alır. Dolayısıyla herkesin katılımını sağlayacak bir yaklaşımla yoğun bir çalışma içerisinde olur, giderek birliği büyütür, tüm demokratik güçleri, herkesi içine

katar. Bu açıdan belli kesimlerden, sol çevrelerden, İslami çevrelerden, Kürtlerden, Alevilerden, emekçilerden, sendikalardan, kadın ve gençlik örgütlerinden belli bir grubu birleştirebilen bir topluluk Çatı partisinin öncülüğünü yapabilir, kuruluşunu gerçekleştirebilir. Herkesi böyle bir partiye kazanmak için öncülük düzeyinde diplomatik çalışmalar yürütebilir. Gece gündüz demeden grup grup, kişi kişi, örgüt örgüt dolaşarak herkesin katılımını sağlayabilir. Böyle olursa hem zamandan kazanılır, hem de herkesi içine alan bir çatı örgütü, demokratik birlik örgütü ortaya çıkartılabilir.

Elbette böyle bir örgütlenmenin pratikle ve eylemle bağı var. Günlük olarak eylem yaptıkça bu gerçekleşebilir. İlginç olan, Türkiye'de demokratik birlik eylemleri oluyor, bir sürü dernek, örgüt bir araya geliyor. Örneğin kadın örgütleri; çok değişik çevreden örgütler olarak birleşiyor miting yapıyorlar, gençlik örgütleri yapıyorlar, siyasi partiler yapıyor, barış meclisi, insan hakları dernekleri yapıyorlar. Demokratik güç birliği oluşturuluyor, eylem birlikleri oluyor, ama bunlar örgütlendirilmediği için kalıcı hale gelmiyor. Eylem yapılıyor da, o eylemleri doğuran örgütler sadece bir eylem ittifakıyla sınırlı kalıyor. Halbuki siyasi ittifaka dönüştürmek, bunu da Çatı partisinde temsil edilir hale getirmek gerekir. Öyle olursa demokratik eylemlilik sürekli olur, demokratik güçlerin eylemleri gittikçe büyür. Binleri değil, on binleri, yüz binleri, milyonları içine alır. AKP bile o haliyle, bir vurguncu takımı olarak bu kadar insanı harekete geçirebiliyorsa, demokratik güçlerin en geniş ittifakı mı yüz binleri, milyonları harekete geçiremeyecek? Rahatlıkla geçirebilir. Yeter ki, herkesi birleştirebilen, kendi içinde demokratik işleyişi ve tutumu sağlayan, herkesi katılımcı kılan, paylaşımcı kılan bir demokratik birlik olabilsin. Kendini somut taleplerle kitlelere taşıyabilsin.

Ya gerçek demokrasi ya hiç

Demokrasi katılımcılık ve paylaşımcılık demektir. *Bir*, demokratik birliğe giren herkes katılımcı olacak, çaba harcayacak. *İki*, paylaşımcı olacak, herkese yer verecek, herkesin katılımını sağlayacak, kendini dayatmayacak, kendini esas almayacak, birlikte var olmayı, ortak iş yapmayı esas alacak. Böyle olursa demokratik işleyiş sağlanır, güçlü bir birlik haline gelinir. Böylelikle demokratik ittifak halka umut verir, güven verir, insanları etkiler ve harekete geçirir. Böyle bir demokratik ittifakın, örgütlenmenin güçlü demokratik eylem yapmasının önünde hiçbir engel olmaz. Her türlü demokratik siyasi eylemliliği, basit miting ve gösterilerden, sürece yön verecek kadar aktif eyleme kadar böyle bir demokratik birlik hareketi güçlü demokratik eylemlilik çıkartabilir.

Sonuç olarak, bütün bunlar için ne gerekli? Kuşkusuz öncü gerekli. Öncülük ne demektir? Cesaret ve fedakârlık demektir. Yani böyle bir demokratik birliği, ittifakı sağlamayı kendisine görev bilecek, ona öncülük edecek bir gruba ihtiyaç var. Öncülük edilmeden bu işleri üstlenip de yapmayı esas alan bir grup olmadan, kuşkusuz demokratik ittifak, çatı partileşmesi gelişmez. Öncü grup, girişim grubu nasıl oluşur, bunun için ne gerekir? Cesaret ve fedakârlık gerekir. Kuşkusuz bu iş öyle basit ve kolay değildir. Zorluklarla yüklüdür. O zorluklara karşı direnmeyi gerektirir. Engellerle yüklüdür, cesaretli olmayı gerektirir, fedakâr olmayı, çaba harcamayı gerektirir. Durduk yerde hantal, tembel bir duruşla düşünce üretmeden, pratik üretmeden bu iş başarılamaz. Gece gündüz demeden yirmi dört saat gerekirse bütün başka işleri bir yana bırakarak demokratik ittifakı ve birliği sağlamak için bazı cesur ve fedakâr insanlar; kadınlar, erkekler, gençler, emekçiler çalışabilmelidir. Siyasetçiler, aydınlar bu işe öncülük edebilmelidir. Yoksa böyle olmazsa herkes birlikte zarar görür. Hiç kimse diyemez; "öbürü zarar görüyor ben görmüyorum, bu olmasa da olur, ben böyle de yaşayabilirim." Hayır, zararı herkes görüyor, ortak görüyoruz. O zaman bu zarardan kurtuluşta hepimizin sorumluluğu var, hepimiz duyarlı olmak ve bunun sağlanması için çaba harcamak durumundayız.

Türkiye'nin büyük yazarı Yaşar Kemal, barış meclisi konferansında "ya gerçek demokrasi ya hiç" demişti. Bu elbette ki demokratik birlik hareketine yön veren bir tutum ve onun temel sloganı olabilir. Buna şunu da eklemek gerekiyor, "hep birlikte demokrasi ya da hiç" yani "ya ortak hareket ve örgütlülükle Türkiye'yi demokratikleştirip demokratik yaşamı yaratmak, ya da özgürlüğü ve demokrasiyi kaybetmek" bunun orta yolu yoktur. Başka bir duruş söz konusu değildir. Onun için de AKP-Genelkurmay ittifakının Türkiye'yi sürüklemekte olduğu savaş felaketinin önüne geçmek, Türkiye'yi anti-tekel bir tutumla barışa ve demokratikleşmeye kavuşturabilmek için herkes görev başına diyoruz.

Önderliğe özgürlük kongresi ve 10. Kongre gerçekliği

"İmralı sistemi tarihte insanlığın alnındaki en kara lekelerden biridir. Bu leke Önderliğimizin belirttiği gibi yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluktan kaynaklanmıştır. Bu kara leke tüm insanlık üzerinde durmaktadır. Bu, her şeyden önce de bizim yetersizliğimiz üzerinden gerçekleşti. Dolayısıyla bu lekeyi insanlığın alnından silmek de bizim boynumuzun borcudur. Bu görevi başarmak onurumuzdur, namusumuzdur, şerefimizdir. Bunun dışında bir özgür duruş, özgürlük mücadelesi, partileşme ve eylem olamaz. Ancak bu hedefi başardığımız zaman doğru, özgürlükçü demokratik bir çalışma yürütmüş oluruz. Bu görevin başarılacağına dair büyük bir umut, heyecan 10. Kongremizde ortaya çıkmıştır"

PKK'nin ilk kongresinin 30. yıl dönümüne doğru gidiyoruz. 22 kişiyle toplanmış bir kongreydi. 1978 yılındaki kuruluş kongresi 1. partileşme hamlesinin resmen başlatılmasını ve gerçekleştirilmesini sağladı. Manifesto ve tüzüğü kabul etti. Bir yönetim seçti. Bir grup olmaktan, gönüllülük esasına dayalı gençlik örgütü olmaktan çıkıp, profesyonel, ilkelere dayalı bir parti olmaya ve halkın öncü örgütü olmaya karar verdi.

2. PKK Kongresi tıpkı yeniden inşanın 2. Kongresi gibi 1982 yılının Ağustos ayında oldu. Hemen hemen aynı mevsimde, aynı tarihlerde gerçekleşti. Yurtdışında gerçekleşen bir kongreydi. 2. partileşme hamlesinin kararlarını alan, programını, stratejisini oluşturan ve o süreci başlatan kongre oldu. 2. Kongrenin esas yoğunlaşması ve kararı yeniden ülkeye geri dönüş üzerineydi. Önderlik bu yoğunlaşma ve kararlaşmaya *"Ulusal kurtuluşta partileşme hamlesi"* tanımlaması yaptı. Bu kongre 15 Ağustos Atılımını kararlaştıran, hazırlayan ve gerçekleştiren kongreydi. Gerçekten de gerilla mücadelesiyle ulusal diriliş devrim sürecini başlattı.

2. partileşme hamlesinin ideolojik, örgütsel, taktiksel hattını belirginleştiren, onun kadro, militan ve yönetim ölçülerini netleştiren esas olarak 3. Kongre oldu. 1986 yılının yazı boyunca 3-4 ay süren, Ekim sonunda sonuçlanan çok değişik, resmi, yarı resmi platformlardan oluşan, en kapsamlı eleştiri özeleştiri süreci geliştirilerek kadroyu eleştiri özeleştiri temelinde hata ve eksikliklerinden arındırarak eğitip partiye yeniden katma sürecini başlatan kongre 3. Kongre oldu. 3. Kongre 2. partileşme hamlesinin militan ölçülerini, kadro duruşunu Mahsum Korkmaz kişiliği, ölçü ve özellikleri temelinde yaratmayı öngördü. Bu ölçüler; gerilla ölçüleriydi, komuta ölçüleriydi, irade, iddia sahibi olunacak militan ölçüleriydi. Gerillalaşmakla birlikte her düzeyde ulusal, sosyal ve cins özgürlüğünde iddiayı geliştirip sürdürmek iç içe değerlendirilip ölçüleri ortaya çıkarılmıştı. Kürdistan'da gerillada ısrar ve karar, özgürlük çizgisinde, özgür yaşamda ısrar ve karardı. 3. Kongre, PKK ideolojisinin özgürlük çizgisinde daha fazla derinleşmesini geliştiren bir düzey ortaya çıkardı. Bu da kadın özgürlük çizgisinin tanınmasıyla, geliştirilmesiyle, bu temelde özgür kadın hareketinin örgütte ve toplumda derinleşip yaygınlaşmasıyla sonuçlandı. 3. Kongre'nin öngördüğü 2. partileşmenin esası, gerillayı ve Özgür kadın hareketini geliştirmekti. Bu iki alanın önündeki engelleri anlayış ve tutumu kırarak aşıp ve bu temelde PKK'yi ideolojik olarak reel sosyalizmin ölçülerinden önemli ölçüde koparıp yeni ideolojik ölçülere, ilkelere çeken, bunu da kadro ölçü ve özellikleriyle parti yaşamında yaratan bir çizgi ortaya çıkardı. 3. Kongre aslında PKK'nin devletçi ve iktidarcı paradigmadan kopuş sürecinde önemli bir aşamayı ifade eder.

PKK yaşam ve pratiğiyle reel sosyalizm etkisindeki partilerden farklıydı

PKK zaten başlangıçta Önderlik şahsında devletçi iktidarcı paradigmayla tam uyumlu doğmadı. Bu konuda yanılmamak lazım. Önderlik ve PKK gerçekliği eski klasik sosyalist hareketlerle karıştırılmamalıdır. Böyle görme eğilimi içimizde de var. Bu yanılgıdır. Daha 1. Kongre'nin sonucunda Önderlik, babanızdan para alır gelir parti aidatlarını ödersiniz, diyordu. PKK ile ilişkilenen kadrolar esas olarak sistemden ve onun tüm kurumlarından kopuyordu ve koparılıyordu. Çünkü reel sosyalizmin klasik komünist parti ve kadro ölçüleri Kürdistan'da mücadeleyi yürütmeye yetmiyordu. PKK o ölçülerde parti olmadı. O ölçüleri aşan bir temelde Kuruluş Kongresini topladı. ideoloji esas olarak kendini yaşam ve pratikte ortaya koyarsa, bu bakımdan PKK kadrosunun yaşamı ve pratiği reel sosyalizm etkisiyle oluşan tüm partilerden farklıydı. Tüzük ne yazarsa yazsın partinin uygulaması farklı oldu. 3. Kongre bu konuda çok daha ileri bir düzeyi ifade etti. Sovyetler Birliği de Glasnost (açıklık), Prestrioka (yeniden yapılandırma) politikalarını geliştirip kendisini yenilemeye çalışıyordu. Süreç, sosyalizmin krizde olduğu bir süreçti. Diğer partiler bir çıkış bulamadılar. Bu konuda çözümleyici ve kararlı olamadıklarından bir ideolojik yenilenme yaşayamadılar, sonuçta savruldular. Fakat Kür-

distan gibi bir ülkede Önder Apo, gerilla savaşı vererek ve bu savaşı sadece silahlı düzeyde tutmayan bir ideolojik, örgütsel ve pratik Önderlik gösterebildi. Gerilla bunun üzerinde yenilmez oldu, süreklilik sağladı. Her türlü zorluğu yenen bir cesaret ve fedakârlık gücü oldu. Fedai çizgisinde bir kadro ölçüsü ve gerilla duruşu bu kongreyle ortaya çıktı. Ulusal diriliş devrimi böyle bir parti ve gerilla üzerinden gelişip başarıya ulaştı. PKK'nin 2. partileşme hamlesi, esas olarak bu ideolojik ilke ve ölçüler temelinde şekillendi. Yetersiz de olsa bugünkü gibi çok köklü olmasa da özgürlük çizgisinde bir ideolojik derinleşme, yenilenme olduğu görülmelidir. Devletçi paradigmadan kopuş 2003 yılında birden bire olmadı. Bunun bir geçmişi var, bir mücadele sürecine dayanıyor. Bu gelişim aynı zamanda bir Önderliksel gelişmedir, onun aşamaları var. Komployla bu aşamalar daha nitelikli bilinç sıçramasına ulaştı. Konuyu böyle ele alırsak bilimsel ve doğru ele almış oluruz.

1990 yılında gerçekleşen 4. Parti Kongresi gerilla kongresiydi. Önder Apo böyle tanımlamıştı. Gerilla önündeki engelleri temizlemek, esas olarak da gerillada parti öncülüğünü yok etmeyi öngören çeteciliği tasfiye ederek, parti öncülüğünde gerillayı yaratmayı hedefleyen bir kongreydi. Körfez savaşının hemen öncesinde gerçekleşti. Böyle bir süreçte çeteciliği belli ölçüde bertaraf etse de farklı yeni eğilimlerin parti içinde ortaya çıkmasını engelleyemedi.

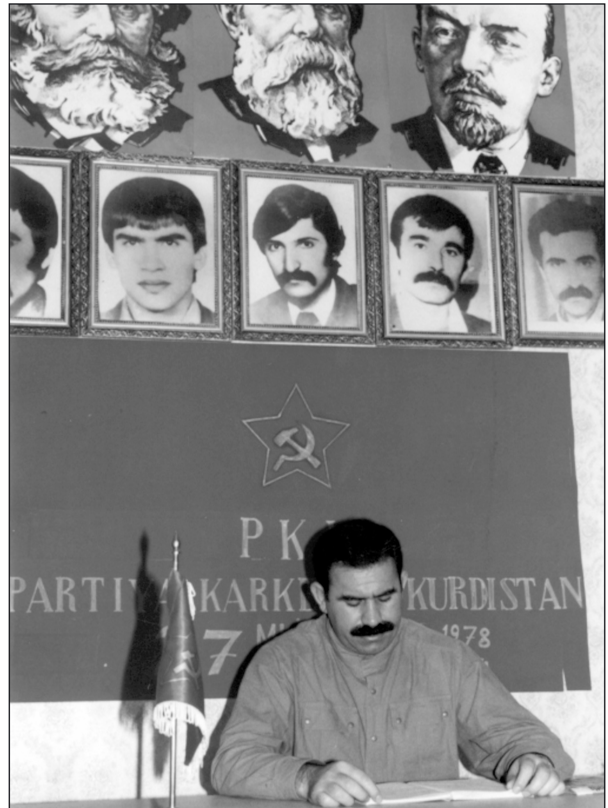
5. Kongre komutanlaşmayan liberal eğilimleri yargıladı mahkûm etti

5. Kongre süreci 1994 Aralık'ında başlayıp 1995 Ocak'ında Kuzeyde en kızgın düzeyde devam eden savaşın güneye taşırılmak istendiği bir dönemde toplandı. Devletin topyekûn savaş kapsamında halka dönük her türlü faili meçhulden, köy boşaltma, yakıp yıkmaya kadar en ağır saldırıları yürüttüğü, gerillaya dönük de bütün askeri gücün ve araçların kullanıldığı bir savaşın yoğunca sürdüğü bir ortamda toplandı. Kongre, bu saldırıya karşı yürütülen direnişin sorunlarını tartıştı. Direniş mücadelesine sırt çeviren, ona zayıf yaklaşan, onu sabote eden, boşa çıkartan eğilimleri, erken iktidar hastalığını, komutanlaşmayan liberal eğilimleri yargıladı, mahkûm etti. Direniş çizgisinde belli bir düzeltme geliştirmeye çalıştı. Kapsamlı bir eleştiri özeleştiri kongresi oldu. Daha sonraki saldırılar karşısında gerilla direnebildiyse, bunda elbette ki 5. Kongrenin eleştiri özeleştiri temelinde yarattığı iradenin büyük payı vardır. Yoksa o büyük savaş süreci sürdürülüp geliştirilemezdi.

Daha sonraki süreci biliyoruz, ondan sonra geçen beş kongre, Önder Apo'nun doğrudan yönlendirmediği kongrelerdir. 6. Kongre uluslararası komplo sürecinde gerçekleşti. 98'in başında Türkiye yönetiminin iddiası PKK'ye kongre yaptırtmamaktı. Bunu boşa çıkartmak için Önderlik 1 Eylül 98 ateşkesiyle birlikte köklü bir stratejik ve yeniden yapılanma sürecini başlatmayı, 6. Kongre'yi de buna zemin yapmayı öngördü. Fakat uluslararası gericilik bu çabaya azgınca saldırdı. Uluslararası komployu dayattı ve 15 Şubat komplosunu gerçekleştirdi. 6. Kongre aslında çizgiden en çok kopuk olan, çok fazla bir rol oynamayan, daha çok kendi havasında, çizgiden kopuk kadro duruşunun iç çekişmesiyle dolu geçen bir kongredir. O kongreyi aslında ciddi bir kongre saymamak gerekiyor. Komploya kadar olan kısmının çizgi dışı olduğunu kesinlikle tanımlamak lazım. Ancak 15 Şubat'tan sonraki 1,5 günlük toplantı, bir kongre değerindedir. Komployu anlama, tanımlama ve komploya karşı direnişi planlayıp örgütlemede, onun iradesini geliştirmede rol oynadı. Önderliğe yönelik komplo sürecinde çizgi dışı duruş ve etkisiz bir kongre durumunda olmak, Önderliğin esaretiyle birlikte böyle bir iradeyi yaratmaya götürdü. Böylece 15 Şubat komplosuyla birlikte planlanan ve 6 ay içerisinde PKK'yi tasfiye etmeyi öngören, Önder Apo'nun imhasını gerçekleştirmeyi esas alan komplonun boşa çıkartılmasında bu toplantı önemli bir rol oynadı.

7. Kongre yeni bir mücadele süreci geliştirme kongresiydi

6. Kongre ile 7. Kongre arası zaten komplonun gerçekleştiği, Önderliğin esaret altında yeni bir tutum belirleyerek, yeni bir mücadele dönemi başlattığı bir süreçti. 6. Kongre daha baştan birçok yönüyle aşılmış ve yeni kongreye hazırlanma süreci başlatılmıştı. Kongre periyotları o dönem 4 yıl olmasına rağmen bir yıl sonra 7. Kongre toplandı. 7. Kongre aslında 15. Şubat temelinde komployu boşa çıkartmak üzere uluslararası komploya karşı yeni bir mücadele çizgisi oluşturma, programını, stratejisini ve taktiğini yaratma ve bu temelde yeni bir mücadele süreci geliştirme kongresiydi. Bir yönüyle de bazı değişiklikler ve adımlar atılarak partimizi mücadelesiz bırakmama kongresiydi. Bazı değişiklikleri yaptı, bazı bakımlardan yapamadı. Esas olarak demokratik siyasi mücadelenin temel örgütlenmesi olarak halk örgütlenmesi alanında değişiklik yapamadı. Hatta

ERNK tasfiye edilerek bu alanda bir boşluk yaratıldı. Şimdi demokratik konfederalizm olarak tanımladığımız sistemi tanımlayarak oraya geçiş yapması gerekirken onun uzağında kaldı. Bu durum bir daralmaya, örgüt içinde çeşitli eğilimlerin, anlayışların ortaya çıkmasına yol açtı. Önderlik öngördüğü değişikliklerle mücadeleyi yeni biçimde geliştirmeyi düşünürken, örgüt içinde ve dışında bu süreci mücadelesiz kalmak gibi anlayan eğilimler uç verdi.

PKK'nin yeniden inşası hem tedbir hem gereklilik olarak ortaya çıktı

8. Kongre demokratik uygarlık çözümlemeleri temelinde Önder Apo'nun geliştirdiği yeni değerlendirmelerle Kürt sorununa Ortadoğu çapında demokratik çözüm bulma programı etrafında partileşme esasına göre toplanan bir kongreydi. Önderlik Ortadoğu halkları için özgürlük ocağı olacak bir parti ve isim değişikliği öngörmüştü. Tabii isim değişikliği yerine adeta partileşme ve bu temelde geliştirilecek örgütlenmeyi, örgütlenme sisteminde bir değişiklik olarak ele alındı. KADEK ismiyle yeniden örgütlenme öngörüldü. Partinin isim değişikliği değil, kongre olma ve tam iyi tanımlanmayan, partiyle kongre arasında kalan, hem ikisini içeren hem de reddeden şekilsiz, çok netleşmeyen bir oluşum ortaya çıkarıldı. Nitekim kongrede ortaya çıkarılan KADEK'i Önder Apo hiç kabul etmedi. Çok anlamadı, anlamak da istemedi. Daha baştan reddetti. Onun yerine 2003'te Atina Savunmasıyla Kongra Gel düzenini gündeme koydu ve öncülük rolü oynayacak PKK'nin de Bilim Sanat Komitesi olarak Kongre sistemi içinde örgütlenmesini öngördü. Bu gerçekleştirilemeyip ve provokatif tasfiyeci eğilim tarafından özü boşaltılıp sabote edilince, Önderlik düşüncesi kadro gücü tarafından doğru ve yeterli bir biçimde sahiplenilmeyince Kongra Gel'den ayrı olarak (Önderliğin belirttiği gibi parantezi kaldırarak) 2004 Nisan'ında yeniden PKK'nin inşasını örgütümüzün önüne koydu. Çünkü ne kongre örgütlenebilmiş ne de PKK'nin etkisi ortadaydı. Bu nedenle Önderlik yeniden inşanın hem tedbir hem de gereklilik olduğunu vurguladı. Çünkü örgütte dalgalanma ve savrulma yaşanmıştı. Provakatif tasfiyeci eğilim gerçekten de meydanı boş bulmuş, saldırmış, parçalamış, en önemlisi de kadronun düşünce sisteminde ciddi savrulmalar ortaya çıkarmıştı. Olumlu, olumsuz karşıt ya da taraftar etkilenmeyen hiçbir kadro kalmamıştı. Yeniden inşa bu bakımdan zor bir ortamda çok ciddi ideolojik, örgütsel sorunların olduğu, savrulmaların yaşandığı bir ortamda gündeme geldi. Çatışmanın ve dağılmanın yaşandığı bir ortamdı, zordu, görevler ağırdı. O sürece öyle ezbere yaklaşmak ve basit görmek yanlıştır. Şimdiki duruma bakıp geçen süreçte örgütün böyle olduğunu sanmamamız gerekir.

sorumlulukları görmeme olur. Ancak çok kolaydı, niye yapılmadı, bu durumdan hemen çıkılmalıydı demek de doğru değildir. Zaten örgütün ve kadronun durumu buna uygun olsaydı provakatif tasfiyeci eğilim bu kadar gelişmez, bu kadar etkili olmaz, zarar vermezdi. Zorluklar vardı, hata ve eksiklikler vardı. Onları düzeltmeye çalıştık. Her şeyin düzelmediği, birçok olumsuzluğun olduğu ortamda Yeniden İnşa Kongresi olarak tanımladığımız 9. Kongre gerçekleştirildi. Tasfiyecilik sonrası bu önemli bir adımdı. En azından parti olarak devam etme, yeniden böyle bir örgütlenmeye yönelme, Önderlik çizgisine militanca sahip çıkan ve birbiriyle militanca ölçüler, yoldaşlık ilişkileriyle bağlanan bir öncü örgüt, kuvvet yaratma iradesi ortaya çıkardı. Böylece ölçülerin bozulduğu, anlayışların kaydığı ortamda ölçüleri ve bağlı olunması gereken ilkeleri

"9. Kongre Önderlik çizgisine militanca sahip çıkan ve birbiriyle militanca ölçüler, yoldaşlık ilişkileriyle bağlanan bir öncü örgüt, kuvvet yaratma iradesi ortaya çıkardı. Böylece ölçülerin bozulduğu, anlayışların kaydığı ortamda ölçüleri ve bağlı olunması gereken ilkeleri ortaya koyarak düzeltmenin doğrultusu ortaya konmuş oldu. Bir anlamda bunları yaratarak belli bir sonuç verdi"

9. Kongre Yeniden İnşa kongresiydi

Tasfiyeciliğin kendini ortama dayattığı dönem ve yeniden inşa sürecini gerçekten de bir kabûs olarak değerlendirmek yanlış olmaz. O dönemin resimlerine bakamıyoruz, yayınlayamıyoruz. HPG dahil o dönemin belgelerine bakamıyoruz. HPG'nin 2004-2005'te yaptığı hiçbir toplantının resmini ne bir gazeteye ne bir televizyona koyabiliriz. Halk üzerimize yürür. Halk ve bu mücadeleye emek vermiş insanlar böyle askeri örgüt mü olur diye üzerimize yürür. Bırakalım diğer çalışmaları HPG'de bile disiplin ortadan kaldırılmıştır. Bu düzeyde bir savrulma vardı. HPG böyleyken diğer alanların nasıl olacağı düşünülebilir. Oradan döndük geldik buraya. Ancak o süreçte hiçbir şey yapılamazdı, bu tür şeyler durdurulamazdı demek yanlış olur. Böyle bir değerlendirme de saptırma ve

ortaya koyarak düzeltmenin doğrultusu ortaya konmuş oldu. Bir anlamda bunları yaratarak belli bir sonuç verdi.

Yeniden inşa kongresinin tabii eksiklikleri de oldu. Örgütsel, ideolojik çizgi savaşı konusunda, tarz tutturmada, parti öncülüğünü oturtmada, partiyi inşa etmede daha sonraki süreçte ciddi gelişmeye yol açmadı. Yönetim duruşu yetersiz kaldı. İşlevi olmayan bazı komiteler örgütleme ve eğitimler yapma dışında çok fazla bir çalışması olmadı. Aslında merkezler halinde çalışacaktı. Ne var ki pratikte ideolojik, askeri, siyasi ciddi biçimde hiçbir merkez çalışmadı. Partinin meclisi toplanarak niye çalışmıyorsun da denilmedi. Parça komiteleri kurmak için birkaç adım atıldı. Ancak hiçbir parça komitesi ciddi biçimde çalışmadı, hepsi dağıldı. Özellikle Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de hiç olmadı. Bir deneyim yapılsa da sözde kaldı. Belki

Güney'de Doğu'da ve birazcık Güneybatı'da küçük parçalar halinde komiteler oluşsa da hiç rol oynamadılar. Bu nedenle 10. Kongre bir anlamda 3. Kongreye benziyor diyebiliriz. 3. Kongre, 2. Kongrenin başlattığı gerillada partileşme, ulusal kurtuluş savaşında partileşme hamlesini taktik hatta militan çizgiye kavuşturarak bir yenilenme yaratmış, parti ve kadro ölçülerini ve yaşamını bu görevleri yerine getirecek bir düzeye çekmiştir. İşte 10. Kongre de 3. Kongrenin 2. Kongreyi bu çerçevede tamamlaması gibi yeniden inşa kongresinin başlatmış olduğu 1 Haziran Hamlesini devam ettirecek 'Êdî Bese' Hamlesi temelinde sürdürecek kadro, militan ölçülerini, parti yaşamını yaratan bir kongre oldu. İkinci partileşme kararı 1982'deki 2. Kongreyle verildi, ama onu başarıya götüren kadro, militan, ölçü ve gerilla çizgisi 3. Kongreyle yaratıldı. 1 Haziran Atılımı, yeniden inşa komitesinin örgütlemesiyle başlatıldı ve Yeniden inşa kongresi sonrası ilerletildi. Ancak 1 Haziran Atılımını zafere götürecek parti örgütlenmesi, kadro, komuta ölçüsü, kadro anlayışı, partinin çizgiye oturtulması gerçeği 10. Kongreyle ortaya çıkmış bulunuyor. Bu bakımdan 10. Kongreye inşa kongresinin başlatmış olduğu süreci devam ettirmenin önündeki engelleri çözümleyerek bu süreci başarıyla devam ettirecek kadro ve örgütü yaratma kongresi olmuştur diyebiliriz.

10. Kongre 1 Haziran Hamlesini başarıya götürecek düzeyde bir eleştiri ve özeleştiriyle kişilik yenilenmesinin önünü açtı. Bu niteliğiyle 3. Kongre düzeyinde bir rol oynamıştır. En önemlisi de kendisine göre bireyci, grupçu partileşme anlayışını yok etti. Önderlik çizgisini özümseyen, esas alan parti ölçüsünü ortaya çıkardı. Önder Apo 3. Kongre raporunda parti yönetimi nasıl olunur, parti üyesi kimdir tanımına açıklık getirmiştir. 3. Kongre konuşmalarının bir kere daha okunmasını tüm parti kadrolarına ve sempatizanlarına tavsiye ederiz. Elbette değişiklikler var, ama 3. Kongrenin üye tanımı, kadro ve yönetim tanımı çok büyük yönleriyle günümüz için de geçerlidir. Şimdi 10. Kongremizin de kadro tanımında netleşmeyle, yönetim gerçeğinde netleşmeyle, yönetimi yeniden düzenlemesi 3. Kongrenin yaptığı görevleri yerine getirmesini andırıyor, ona benziyor. O anlamda 3. Kongre değerlendirmelerinden kadro ve yönetime ilişkin Önder Apo'nun konuşmalarında ortaya koyduğu görüşlerden çok büyük ölçüde şimdi de yararlanılabilir. Bunlar tazedir, güncelde yararlanılacak en önemli kaynak olma özelliğini korumaktadır. Tüm kadro ve yönetimlerimiz açısından 10. Kongre gerçeğini daha iyi anlamak için değerlendirilebilir. 10. Kongreyi esas anlamda yeniden inşanın gerçekleştiği kongre olarak tanımlıyoruz. Önderlik çizgisinde netleşmenin, açıklığın, kararlaşmanın, birliğin sağlandığı kongre olarak tanımlıyoruz. Viyan ve Nuda çizgisinde kadro ve militan ölçülerin esas alındığı ve bu çizginin hâkim kılındığı kongre olarak tanımlıyoruz. 10. Kongre kendini bütün bunlar ekseninde Önder Apo'ya özgürlük kongresi olarak tanımladı.

Önder Apo'ya özgürlük dışındaki hedefler geriye çekici hedeflerdir

10. Kongrede ideolojik, örgütsel olarak da siyasi askeri olarak da bütün alanlarda yürütülen mücadele gereği ister içinde bulunduğumuz siyasi ortamın değerlendirilmesi olsun, isterse hareketimizin ve halkımızın duruşunun değerlendirilmesi olsun, bütün bunlardan çıkan sonuç artık Önder Apo'ya özgürlüğün gündemleştirilmesi, bütün çalışmaların bu hedefe bağlanması, bunun dışındaki bir hedefin kesinlikle geriye çekici, geride kalan hedefler olduğu ve bu duruma asla düşülmemesi gerektiğini tespit etti. Önder Apo'ya özgürlük dışındaki hedefleri geri buldu, onları aşmayı gerekli gördü. Bütün alanlardaki ideolojik, siyasi mücadelenin, örgütsel askeri çalışmaların hepsini Önder Apo'yu özgürleştirmeye kilitlemesi gerektiğini vurguladı ve karar altına aldı. Bunu sadece bir tutum, bir istem değil, güncel, siyasi askeri durumun ve bunun Türkiye, Kürdistan, Ortadoğu değerlendirmesinden çıkan bir sonuç olduğunu ortaya koydu. Önümüzdeki süreçte bu hedefin her bakımdan gerçekleştirilmesi gerektiğini kongrenin emri olarak ele aldı. Sadece bir slogan olsun, ajitasyon yapalım diye bu belirlemeler yapılmadı. Bir eylem sloganı, pratikte gerçekleştirilmesi sağlanacak bir hedef olarak görerek bu belirlemeyi yaptı. Kongremiz bu temelde artık on yılı bulan İmralı sistemiyle yaşamak istemediğini kongre platformunun iradesi olarak ortaya koydu. İmralı işkence sistemini reddetme ve yok etmeyi dolayısıyla Önder Apo'yu özgürleştirmeyi en temel görev olarak örgütün önüne koydu. Zaten İmralı sistemini Kürt insanı, partimiz, hiçbir biçimde kabul etmedi, içine sindirmedi. Viyan arkadaş hiçbir zaman içime sindirmiyorum diyordu. Bu PKK'nin kadro duruşudur. İmralı sistemini sindiren, komploya teslim olur.

İmralı sistemiyle yaşamaya Êdî Bese diyoruz

Bu sistemi reddetmek, bu konuda söylemde bulunmak pratiğin gerçekleşmesi anlamına gelmiyor. Bu nedenle İmralı sistemini yok etmek üzere bir mücadele stratejisi, taktikleri oluşturmak farklı bir şeydir. Kongremiz esas olarak ikincisi üzerinde durmayı ve pratikleşmeye vurgu yapmayı gerekli gördü. Zaten hareketimiz şimdiye kadar bu temelde bir çalışma içerisinde oldu. Uluslararası komploya karşı değişik biçimlerde mücadele etmeyi, onu zayıflatmayı, geriletmeyi esas aldı. Şimdi geldiğimiz noktada 'Êdî Bese' aslında bu çerçevede dillendiriliyor ve pratik mücadeleye dönüştürülüyor. İmralı sistemiyle yaşamaya 'Êdî Bese' diyoruz. Onu yok etmek için ne gerekiyorsa yapılmak durumundadır. Gün Önder Apo'yu özgürleştirme mücadelesini yükseltme günüdür. Elbette Önder Apo'nun özgürlüğü Kürdistan'ın, Kürt halkının özgürlüğüdür. Kürt sorununun demokratik çözümüdür. Kürdistan'a demokrasi ve barışın getirilmesidir. Bütün bunların hepsi Önder Apo'nun özgürlüğü hedefinde birleşiyor. Burada bir kesinleşme oluyor. 10. Kongremiz böyle bir iradeyi ve iddiayı temsil ediyor. Bu iddia mutlaka esas alınması gereken bir iddiadır. Önemli bir görevdir, tarihsel bir görevdir. Mutlaka başarmamız gereken bir görevidir. Hareketimizin ve halkımızın

boynunun borcudur. Ancak bu hedefi gerçekleştirmekle onurlu bir hareket ve halk olabiliriz. Önderliğin özgürlüğüyle halkımızın özgürlüğü arasındaki bağı anlamayanlar ve görmeyenler Kürt sorununu ve özgürlük mücadelesini anlamayanlardır.

İmralı sistemi gerçekten de tarih boyunca insanlığın alnındaki en kara lekelerden biridir. Bu leke Önderliğimizin belirttiği gibi yetersiz yoldaşlık, sahte dostluktan kaynaklanmıştır. Bu kara leke tüm insanlık üzerinde durmaktadır. Bu, her şeyden önce de bizim yetersizliğimiz üzerinden gerçekleşti. Dolayısıyla bu lekeyi insanlığın alnından silmek de bizim boynumuzun borcudur. Bu görevi başarmak onurumuzdur, namusumuzdur, şerefimizdir. Bunun dışında bir özgür duruş, özgürlük mücadelesi, partileşme ve eylem yapılmış olamaz. Her şey buna bağlı olmak durumunda, her çalışma bunu başarmak zorundadır. Ancak bu hedefi başardığımız zaman doğru bir çalışma olur, özgürlükçü demokratik bir çalışma olur. Bu noktada görevin başarılacağına dair büyük bir umut, heyecan kongremizde ortaya çıkmıştır. Bunu da ifade etmemiz gerekiyor.

Önder Apo 6 ay bana fırsat verseler bugünkü siyasal durumu alt üst ederim dedi. Kürt sorununun çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi gerçekleşir dedi. Zaten gelinen noktada uluslararası komplo geriletileceği kadar geriletilmiş, teşhir edilmiştir. Komplo 2007 yılında kendini yeniden örgütlemeye çalıştı, ama zayıf kaldı. Uluslararası komplonun en güçlü ayağı Kürt işbirlikçi milliyetçi ayağıydı, ama 2007 imha ve tasfiye planında Kürt milliyetçiliği pasif destek veren bir konumda kaldı. Komplonun ve uygulayıcısı Türkiye'nin ne kadar geri, zayıf düştüğü burada ortaya çıktı. Şimdi yeniden kendini örgütlemeye çalışıyor. Sözde katliam hesapları yapıyorlar. İmha ve tasfiye planlarını yenilemeye, bunun ittifak gücünü yeniden yaratmaya çalışıyorlar, ama çok zayıf durumdadırlar.

Bugün bize karşı mücadele yönetimi olan AKP ordu ittifakı pamuk ipliğiyle birbirine bağlıdır. Aslında birbirine bağlanmış bile değildir, bir birbirine karşı hesap yapan bir konumdadırlar. Kim kime ne zaman vuracak belli değildir. Diğer partilerin durumu, Türkiye siyasetinin durumu tümüyle böyledir.

> "Saldırılara karşı mücadele etme konusunda Özgürlük hareketimiz imkân ve fırsatlar anlamında mücadele tarihimizdeki en büyük imkân ve fırsatlara sahip bir konumdadır. Bu fırsatlar değerlendirilir, imkânlar kullanılırsa sadece bu imha ve tasfiye planını boşa çıkarmak değil, Önder Apo'yu özgürleştirmeyi ve Kürdistan'da demokratik özerk yaşamı sağlayacak gelişmeler ortaya çıkartılabilir"

Gerillaya katılımları engelleyemedik diyerek başarısızlıklarını itiraf etmişlerdir

İstediği kadar kabadayılık yapmaya çalışsın, halk Türk genelkurmayı üzerine yürüyor, oğlumu cepheye sürdünüz diye generallere tepkisini belirtiyor. Eskisi gibi cenaze törenlerine katılmıyorlar. Zaten İlker Başbuğ'un kendisi gerillaya katılımları engelleyemedik diyerek başarısızlıklarını itiraf etmiştir. AKP'nin başarısız olduğu ortadadır. İran ile Türkiye'nin ilişkilerindeki balayı da sona ermek üzeredir. Şimdiye kadar birçok güçle yaptıkları işbirliğinden sonuç alamadılar. ABD artık İran karşısında benimle olacaksın dayatmasında bulunuyor. ABD İran çelişki çatışması nasıl gelişecek belli değil. Türkiye İran işbirliği anlaşması imzalanamadı. Dolayısıyla artık ABD ve İran ile olan siyasi ilişkiler değişmekte ve yeni bir duruma evrilmektedir. ABD açısında ise Türkiye'nin Irakla birlikte İran'a karşı açık tavır alması, hatta savaşması gerekiyor. Türkiye bunu nasıl yapacak, İran'a karşı tutum aldığında ya da almadığında ne tür risklerle karşılaşacak az çok bellidir. Türkiye tükürse altı sakal, üstü bıyık durumuyla karşı karşıyadır. Dolayısıyla mücadelemiz karşısında eskisi gibi herkesi bir araya getirme koşulları giderek tükenmektedir.

Gürcistan'daki durumu gördük. Türkiye, ABD desteğini alacağım diye Gürcistan'a biraz destek vermesi sonucunda Rusya ile karşı karşıya geldi. Gürcü krizinde en çok zarar gören Türkiye olduğu söyleniyor. Türkiye Kürt halkına karşı yürüttüğü mücadele karşısında yaşadığı zorlanma nedeniyle herkes tarafından kullanılıyor. Mevcut yönetim Türkiye'nin bütün imkânlarını PKK'ye karşı savaş için satıyor. ABD'den destek alabilmek ve PKK'ye karşı savaşmak için ABD istemi doğrultusunda bir Gürcistan politikası izlemek zorundaydı. Sonuç; kriz en çok Türkiye'yi vurdu. ABD-İran krizi derinleşirse, bundan da en çok Türkiye zarar görecektir. ABD Suriye krizi olduğunda da en çok zararı Türkiye görecektir. Görüldüğü gibi mevcut politikası nedeniyle her şey Türkiye'nin üzerine yüklenecektir. Amerika böyle bir süreci artık Türkiye'ye dayatıyor. Bu ilişki aynı zamanda Özgürlük mücadelesine karşı bir saldırıya dönüşebilir. Kongremiz bu imha ve tasfiye amaçlı olası saldırıyı da ciddi bir tehlike ve tehdit olarak değerlendirdi. Ancak bu tehdit ve tehlikenin zayıf yanlarının da çok olduğunu belirtti. Bu saldırılara karşı mücadele etme konusunda Özgürlük hareketimiz imkân ve fırsatlar anlamında mücadele tarihimizdeki en büyük imkân ve fırsatlara sahip bir konumdadır. Bu fırsatlar değerlendirilir, imkânlar kullanılırsa sadece bu imha ve tasfiye planını boşa çıkarmak değil, Önder Apo'yu özgürleştirmeyi ve Kürdistan'da demokratik özerk yaşamı sağlayacak gelişmeler ortaya çıkartılabilir. Kongremiz içinde bulunduğumuz sürecin görevlerini ve ortaya çıkacak gelişmeleri bu çerçevede değerlendirmiştir. Kongremizin, Hareketimiz ve halkımızın önüne koyduğu bu görev tarihi olduğu kadar, bizim için onur, şeref, namustur ve başarmaktan başka bir seçenek yoktur. 10. Kongremizin çağrısı temelinde; ***"10. Kongre gerçeğinde partileşelim, Önder Apo'yu ve Kürdistan'ı özgürleştirelim, Demokratik konfederalizmi inşa edelim, özgür ve demokratik yaşamı yaratalım".***

Abdullah Öcalan

Özgürleşmek için felsefeyi ve tarihi bilmek gerekiyor

"Benim devletle işim olmaz. Ben özgür yaşamı, özgürlüğü, özgür bireyi savunuyorum. Bana devleti verseler de istemem. Hatta bana dünya imparatorluğunu verseler istemem, işim olmaz. Ben özgür yaşamdan yanayım. Benim Kürtlüğüm öyle Barzani Talabani gibi ucuz Kürtlük değildir. Derindir. Benim amacım dogmatik Ortadoğu kültürüne demokrasiyi yedirmektir. Kendimi Ortadoğu dogmatik kültüründen de dört yüz yıllık Avrupa ideolojisinden de kurtardım"

Savunmalarımın bir bölümünü bitirdim. Savunmalarımı daha önce gönderdiğim şekilde AİHM'e birleştirilmiş dört dosyaya bir üst yazıyla göndereceğim. Bir üst dilekçe yazacağım, ekte şu kadar sayfadan ibaret savunmalarımı şu numaralı dosyaya sunulmak üzere AİHM'e gönderilmek üzere diye yazacağım. Daha öncede söyledim savunmamın bir bölümünü bitirdim. İki bölümü daha var. Ortadoğu ve Kürdistan'la -daha doğrusu Kürt sorunuyla- ilgili bölümler kaldı, yazacağım. Biliniyor Kürt sorunu, yıllardır çözülemeyen büyük bir mesele, bununla ilgili söyleyeceklerim var. Savunmamın temel konularıdır zaten.

İdareyle konuşur, gönderirim. Daha önce yazdığım ve gönderdiğim savunmalarımın redakte edilmiş halini incelemek istiyorum. Ne tür değişiklikler yapılmış, bunları görmek istiyorum, bu benim hakkım. Bununla birlikte daha önceki savunmalarım da getirilirse iyi olur. Çünkü daha önceki savunmalarımdan yararlanarak, yeni savunmalarımı geliştirip, derinleştireceğim.

Ergenekon iddianamesini henüz alamadım. Bana ilişkin kısımlar var. İddianamede bana ilişkin kısımlara cevap verilmesi gerekiyor. Bu konudaki düşüncelerim insanlara ulaşmalı. Çünkü insanlar benim bu konudaki düşüncelerimi bilmiyor, beni tanımıyorlar. Avukatlarım bu konuda çok dikkatli olmalıdırlar. Bu basın açıklaması, toplantı veya bildiri tarzında mı olur, bilemem buna onlar karar verecekler. Ama önemli olan benim bu konudaki düşüncelerimin, görüşlerimin bilinmesi ve farklı çevrelere ulaşmasıdır. Benim burada tarihi sorumluluğum var, bunları görerek davranıyorum. İşte Güngören'deki patlama ortada. Bununla Kürt-Türk çatışmasını derinleştirmek istiyorlar. Türk-Kürt çatışmasını kışkırtıyorlar. Bu patlamanın içyüzü nedir?

Kaçanlar Almanya'da Alman istihbaratının kontrolündeler

İlginçtir, Alman istihbaratı, bu eylemin PKK tarzı olmadığını, eylemin radikal dinci grupların veya istihbarat örgütlerinin işi olabileceğini söyledi. Alman istihbaratı her şeyi bilir. Bu eylemi de kimin yaptığını, içyüzünü biliyorlar. Çünkü kendine bağladıkları var, birçok kişiyi kendilerine bağladılar. Kaçanlar Almanya'da, Alman istihbaratının kontrolündeler. Almanya bunların binlercesini himayelerine aldı, kullandı, bugün başlarına bela etmiş durumdadır.

Güngören bombalaması ile Ergenekon karşıtlığını PKK karşıtlığına çevirmek istiyorlar. Ben bu konuda savunma yapıyorum. Bu benim savunma hakkım. Bu nedenle geçen haftaki görüşlerim önemliydi.

Daha önce Doğan Güreş'in zehirlenmesiyle ilgili olarak askeri savcı gelip benimle görüşmüştü, Ergenekon savcısı isterse gelip benimle görüşebilir. Ben bu konudaki bilgilerimi ve görüşlerimi savcıya söyleyebilirim. PKK'ye mal edilmiş dünya kadar şey var. Benim bu konuda görüşlerim alınmalı. Daha baştan beri ta 1976'dan beri PKK'ye müthiş sızmalar var. Benim üzerime müthiş geldiler; Şahin Baliç, Şahin Dönmez gibiler var. Bu süreç onlar gibilerle başladı. Haki Karer'i katleden örgüt, Antep'teki Beş Parçacılar vardı, Kawacılar vardı, Kukçular vardı. Bugün de radyodan dinledim, Mehmet Eymür'ler beni imha edebilmek için tünel bile kazmaya çalışmışlar. Beni imha etmek için onlarca girişimde bulundular. Ama başaramadılar. Şimdi Beşar Esat oraya buraya gidip geliyor, görüşmelerde bulunuyor.

Amerika, Ortadoğu'da kovboy politikasını güdüyor. Kürtleri Halaç pamuğuna çevirdiler. Kürtleri denetimleri altına almak için YNK ve KDP'yi kullandılar. Bunlara güç verdiler ama beni kontrol altına alamayınca tasfiye etmeye çalıştılar. Türkiye'de de Şeyh Sait ailesinden bir kesimi kullanıyorlar. Hak-Par'ı bu amaçla kurdular. Bucak Ailesi de biliniyor. Bana bu konuda kitap yaz deseler elli ciltlik kitap yazarım. Bu aileyi ikiye böldüler. Bir kısmı Almanya'da Alman istihbaratına sığınmış. İşte Sertaç Bucak'ın durumu ortada. Benim açımdan durumu netleşmiş biri. Öbür tarafta bir kısmı da Türkiye'de kalıp devlete sığındılar, Sedat Bucak'a bağlandılar. Sedat Bucak, biliniyor Susurluk olayına karıştı, öldürülmek istendi. Sedat Bucak'a bağlı binlerce ko-

rucu var. Bunlar oturmuş sadece para yiyiyorlar. Sedat Bucak'ın kendisi bile devlet nezdinde suçlu. Türkiye'de yüz bin civarında korucu var, bunların Türkiye'ye maliyeti bellidir.

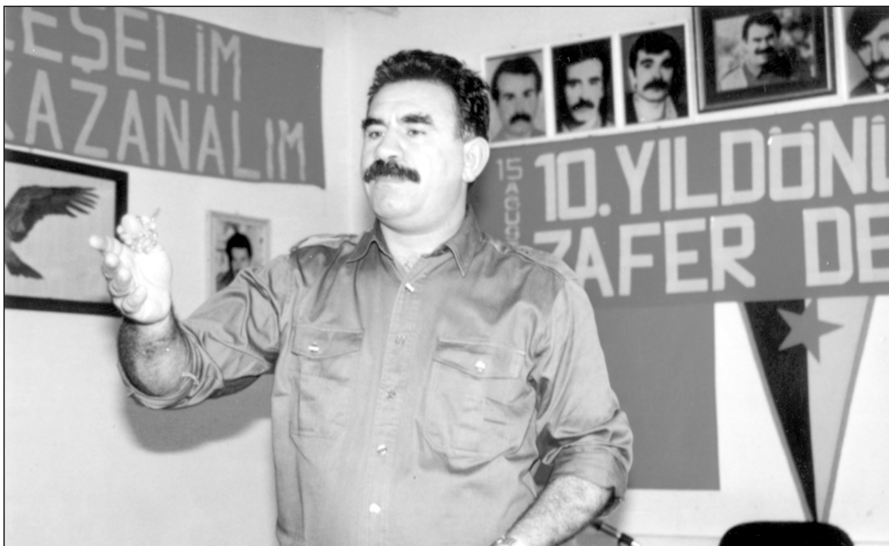
Türkiye'deki Ergenekon, 1980'lerde NATO himayesine girerek NATO'yla bütünleşti. Bütün bu yaşananlar NATO'nun denetiminde oldu. Ben bunların çoğunu buradaki görüşmelerimde, konuşmalarımda hep belirttim. Zaten benim buradaki konuşmalarım da savunmadır. Biz burada savunmalarımı konuşuyoruz. Bu nedenle benim savunmalarım sadece Türkiye için değil, Avrupa için de önemlidir. İtalya'daki Gladio tasfiye edildi. Benzer bir Ergenekon da Yunanistan'da var. Bunların iyi görülmesi ve iyi anlaşılması gerekiyor. Ben bu konuları savunmalarımda daha derinlikli açtım.

Doğru ve gerçek namus anlayışı özgürlük için mücadeleden geçer

Savunmalarım okunduktan sonra kadınlara ilişkin sorulacak sorular olabilir. Ben son bir haftadır, namus kavramına yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus? Bu önemli bir soru. Ben Kürtlerin namus kavramının ne demek olduğunu iyi biliyorum. Namusları için adam öldürüyorlar, namus için cinayet işliyorlar! Bu cinayetleri din adına, töre adına yapıyorlar! Namusları için yapamayacakları bir şey olmadığını söylüyorlar! Hatırlıyorum, köyde İmam Ali vardı, bir gün ben ona, 'ben bu kadına bakarsam din ne der?' diye sordum, o da 'bakabilirsin!' dedi.

Hiç unutmam, annemle küçükken namus üzerine konuşmuştuk. Ben bu konuşmayı hiç unutmam. Ta o zamandandır ben namus kavramı üzerine yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus kavramına cevap arıyorum. Ben bu konuları savunmalarımda da daha derin açtım. Kadın sorununu daha önce de yazmıştım, kadını kavramaya anlamaya çalışan biriyim. Kadınlar bu kavramı çok yoğun tartışmalı. Nasıl bir namus, nasıl bir kadın? Sorularına cevap aramalı. Kürtlerin namustan ne anladığını ben çok iyi biliyorum. Kürtlerin namus durumu ortadadır. Kürtler üzerinde birçok oyunlar oynanıyor. Bunları iyi görmek gerekiyor. Doğru ve gerçek namus anlayışı, özgürlük için mücadeleden geçer. Bu konuda üç beş kişi doğru bir özgürlük anlayışıyla mücadele etse onlarca kadını arkasından götürecektir. Mücadeleleri güçlenecektir. Ama ben zannetmiyorum DTP içerisinde bile bu düzeye ulaşan kadın olsun.

Özgürleşmek için felsefeyi bilmek gerekiyor, tarihi bilmek gerekiyor. Beş bin yıldır kadınların tarihen üzeri silinmiştir. Gerçek manada bir avukat, bir hukukçuluk yapmak için de tarihi ve felsefeyi bilmek gerekiyor. Yasalar biliniyor, ben kadınlara yasalara aykırı davranın demiyorum ama bunları da gözeterek demokratik duruşu göstermek lazım. Bu konuda DTP içerisinde de, hukuk içerisinde de önemli olan demokratik duruşu göstermektir. Bu konuda demokratik duruşunu göstermeli, demokratik eylemliliklerini geliştirmelidirler.

Bu sorunları aşmak kolay değil. Ben hep söylüyorum kendini yakmak, bu sorunları aşıp, özgürleşmekten daha kolaydır. Ben bu konuda onlarca kitap yazdım. Kadınları anlamaya, kavramaya çalıştım. Bu konuda ısrarlıyım, bu konuda iddialıyım.

Ben erkekler için de söylüyorum, namuslu erkek, birazcık namusu ve onuru varsa kadını anlamaya, dinlemeye çalışırlar.

Gerçek aşkı yaşamak o kadar kolay değil

Onlarca yıldır mücadele ediyorlar sonra birbirlerini kaçırıyorlar. Görüyorsunuz işte PKK içerisinden de kaçıp gidenler oldu. Hatta kardeş bile gitti. Onlarca yıl mücadele ediyorlar, sonra canları sıkılıyor, paralı birine kaçıp gidiyorlar. "Aşk" adına yapıyorlar. Ben kaç zamandır aşka cevap arıyorum. Vardığım sonuç şudur; aşk eşittir ihanet. Aşk yaşadıklarını zannediyorlar ama yaşadıkları şey aşk değil. Gerçek aşkı yaşamak o kadar kolay değil. Bu benim de başımdan geçmişti biliyorsunuz sonuçlarını, kolay olsaydı ben yaşardım.

Aşk yaşadık diye kendilerini kandırıyorlar. Ben Şam'dayken kızlara da söylüyordum; ben kendime güveniyorum. Benim özgürlük iddiam, aşk iddiam büyük. Ben gerçek aşkı yaşayabileceğime inanıyorum. Bu konuda yetenekliyim. "Siz de kendinize güveniyor musunuz, bu konuda iddialı mısınız, benim aşk anlayışımı kaldırabilecek misiniz?" diye soruyordum. Ama görüyorum ki, bu konuda yeterli değiller. Bu konuda iddialı olmadıkları için de kaçıp gidiyorlar. İşte onlarca yıl mücadele ediyorlar sonra sıkılınca paralı birini bulup peşinden gidiyorlar. Ben bunların arkalarından sadece gülüyorum, çünkü kendilerine yapıyorlar, kendi özgürlük iddialarından vazgeçiyorlar.

Erkek, fiziki olarak kadından güçlü olabilir ama kadın kendi meşru sa-

vunmasını güçlendirmeli. Ben silah alıp sizi koruyamam ki, her zaman yanınızda olamam. Meşru savunma sadece kadın için değil herkes için geçerli. Ben meşru savunmayı da savunmalarımda açtım. Kadınlar kendi savunmalarını yapmalıdırlar. Artık sokakta bile yürüyemiyorsunuz. Evleniyorlar, her gün tecavüze uğruyorlar. Kendinizi koruyamazsınız, bunları anlayamazsanız avukat olmanız bile yeterli değildir. Erkek, isterse bir günde kadının haşatını çıkartabilir. Bunları görüp özgürlük mücadelesini derinleştirmelidirler. Cezaevlerinden kadınların çok yoğun mektupları geliyor. Derinleşme düzeyleri, yoğunlaşmaları iyi ama önemli olan bu düşündüklerini kendi yaşamlarında hayata geçirebilmeleridir. Bu söylediklerini hayata geçirdikleri oranda özgürlük mücadelesi yolunda ilerleyebileceklerdir.

Cinsiyetçilik, iktidarcılıktır. Cins temelli her şey iktidardır. Cins kavramının olduğu her yerde iktidar vardır. Cinslerin biyolojik olduğunu söylüyorlar, hayır. Cinsiyet, öğretilen bir şeydir. Ben bunu savunmalarımda genişçe açıkladım. Ben savunmalarımda milliyetçilik, dincilik ve bilimciliği (pozitivizm) de değerlendiriyorum. Bunlar tehlikeli anlayışlardır. Bunlardan uzak durmak gerekiyor. İşte Anayasa Mahkemesi kararlarını görüyorsunuz, "din odağı olmak" diyorlar. Laisizm, dincilik, milliyetçilik, bilimcilik (pozitivizm) siyasal iktidardır. Türkiye'de hiçbir şey ifade etmiyor, içi boştur.

"Kadın kendi meşru savunmasını güçlendirmeli. Ben silah alıp sizi koruyamam ki, her zaman yanınızda da olamam. Meşru savunma sadece kadın için değil herkes için geçerli. Ben meşru savunmayı da savunmalarımda açtım. Kadınlar kendi savunmalarını yapmalıdırlar. Artık sokakta bile yürüyemiyorsunuz. Evleniyorlar, her gün tecavüze uğruyorlar. Erkek, isterse bir günde kadının haşatını çıkartabilir"

Özgürlük özgür yaşam için mücadele etmektir

Onlarca arkadaşın mektuplarını aldım. Hepsine selamlarımı iletiyorum. Cezaevlerindekilere selamlarımı söylüyorum. Onların mücadelelerini anlıyorum, değer veriyorum. Benim için saçlarını kazıtıyorlar. Daha önce de kendilerini yakmalar oldu.

Iğdır'da 48 yaşında bir vatandaş, buradaki uygulamaları ve sağlık durumumu protesto amaçlı kendini yakmış. Geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Benim bu konudaki görüşlerim biliniyor. Özgürlük, özgür yaşam için mücadele etmektir, kendini fiziki imha etmek olmamalı.

Ben buradan Erdoğan'a sesleniyorum. Geçmişte Sayın Özal benimle görüşme girişimlerinde bulundu. Yine Erbakan benimle görüşme girişimlerinde bulundu. Hatta ordu içinde bazı kesimler benimle çözüm konusunda görüşmeye çalıştılar. Ben Suriye'deyken Hafız Esat üzerinden çözüm girişimleri oluyordu. Erdoğan isterse çözüm girişimleri yapabilir. Bu çözümsüz durum, bu çatışmalar nereye kadar devam edecektir? Erdoğan isterse görüşebilir.

Aksiyon Dergisi'ni okudum. Bu dergide bana ilişkin haberde Demokratik Cumhuriyet Partisi'ni benim dayattığımı söylüyorlar, bu doğru değildir. Evet, ben Demokratik Cumhuriyet dedim ama benim söylediğim demokratik cumhuriyet, onların yazdığı manadaki demokratik cumhuriyet değildir. Benim düşüncelerim öyle değil. Benim demokratik cumhuriyet dememdeki sebep, cumhuriyetin demokratikleşerek çözümün gelişmesine katkı sunmasını sağlamaktır. Türkiye için görüşlerimi yineliyorum. Daha önce Çatı partisi demiştim. Bu konudaki çalışmalar hızla devam etmeli. Bu konuda aydın, yazarlardan ve dost çevrelerden destek alınmalıdır. Yok mu dost kırk kişi? Siz, '*binlerce kişi sizin için yürüyor*' diyorsunuz. Dost kırk kişi, Demokratik Kongre Partisi için İçişleri Bakanlığı'na başvurarak, bu çalışmaları başlatabilirler. Ben öyle kimlik ayrımı da yapmıyorum, kendisini bu alan içinde ifade etmek isteyenler yer alabilir. Önemli olan demokratik duruşun gelişmesidir. Ben daha önce Brüksel, Belçika da Demokratik Uluslar Konfederasyonu demiştim. Ben yine Demokratik Siyaset ve Kültür Akademisi demiştim. Bu tür çalışmalar demokratik duruşun gelişmesi ve benim düşüncelerimin, savunmalarımın konuşulup tartışılması için önemlidir. Bu konfederasyon, İstanbul'da da olabilir veya hem İstanbul hem Brüksel'de olabilir. Bu konfederasyonlar, içlerini doldurabilirler. Bu çalışmalar benim savunmalarımın pratiğe geçirilmesidir. Savunmalarımdan herkes faydalanabilir, devlet de faydalanabilir, Avrupa'da faydalanabilir. İran, Irak, Suriye'de demokratik mücadelelerini geliştirerek güçlendirmeliler. Türkiye'de benim düşüncelerimin, savunmalarımın yer aldığı *Demokratik Uygarlık isminde bir dergi çıkabilir*. Dergi dört ayda bir de olabilir. Ama önemli olan benim düşüncelerimin, görüşlerimin insanlara anlatılması ve ulaştırılmasıdır.

Düşüncelerimi felsefi bir bakış açısıyla ifade ediyorum

Buradaki uygulamalarla ilgili olarak değerlendirme yapacaktım. Bu konuya ilişkin karar verildi. Ben daha sonra Müdürle de görüştüm. Soruşturma sonuçlandı, beraat gibi bir durum söz konusu. Benim şu an hakkımda herhangi bir soruşturma yoktur. Bunun yanında ben buradaki pozisyonumu da netleştirdim. Farklı bir pozisyona girmem halinde devlet de zorlanıyor, PKK de zorlanıyor. Ancak ben buradan demokratik duruş için ve demokratik mücadelenin gelişmesi için konuşmalarıma devam edeceğim, bu benim en doğal hakkım. Burada ben savunmalarımı yapıyorum. Ben, düşüncelerimi felsefi ve filozofik bir bakış açısıyla ifade

ediyorum. Bu görüşlerimden isteyen yararlanabilir, devlet de isterse yararlanabilir, PKK de yararlanabilir.

Gazetelerle ilgili sorun var, düzenli alamıyorum. Çıkarken idareyle görüşürsünüz. Sorun nerden kaynaklanıyor, öğrenirsiniz. Mudanya ile de görüşebilirsiniz. Gazeteler neden verilmiyor, öğrenirsiniz.

Asıl Ergenekon tasfiye edilmiyor tasfiye edilen Veli Küçük'ün JİTEM'idir

Siyonizm'le ilgili kitabı istemiştim, dikkat edilsin, aynı kitaplardan olmasın. Daha önce aynı kitaptan iki tane getirilmişti. Amerikan İmparatorluğu'nun Yükselişi Çöküşü isimli iki ciltlik miydi, Paul Kennedy'nin bir kitabı var, getirilebilir. Şah İsmail ile ilgili iki tane kitap olacak, bulunursa getirilebilir. Bir de Ermenilerle ilgili varsa kitaplar olabilir. Yayınları takip eder, ilginç-güzel bulunulan kitaplar getirilebilir. Siyonizm kitabını şunun için istiyorum. Siyonizm hakkında iki-üç kitap daha okumak gerekliliğini hissediyorum. 'Tarih Nedir?' kitabında çok önemli bir cümle var. 'Milliyetçilik yapanlar, iktidarın kendilerine tanrı tarafından verildiğini düşünürler' şeklinde olması lazım, önemli bir cümledir. Hitler'i yaratan, Hitleri Hitler yapan Yahudilerdi. Alman ordusunun önemli kademelerinde Yahudiler vardı ama ilginçtir ki, Yahudileri katleden de Hitler'dir. Yine Araplardaki özellikle Saddam'daki BAAS milliyetçiliği, Yahudi karşıtlığı gibi görünse de bizzat kendisi de bir çeşit Arap Siyonizm'idir, Yahudi Siyonizm'inin tersyüz edilmiş halidir. Yine Şia faşizmi, Yahudi karşıtı görünüyor ama kendisi de bir faşizmdir ve tehlikelidir.

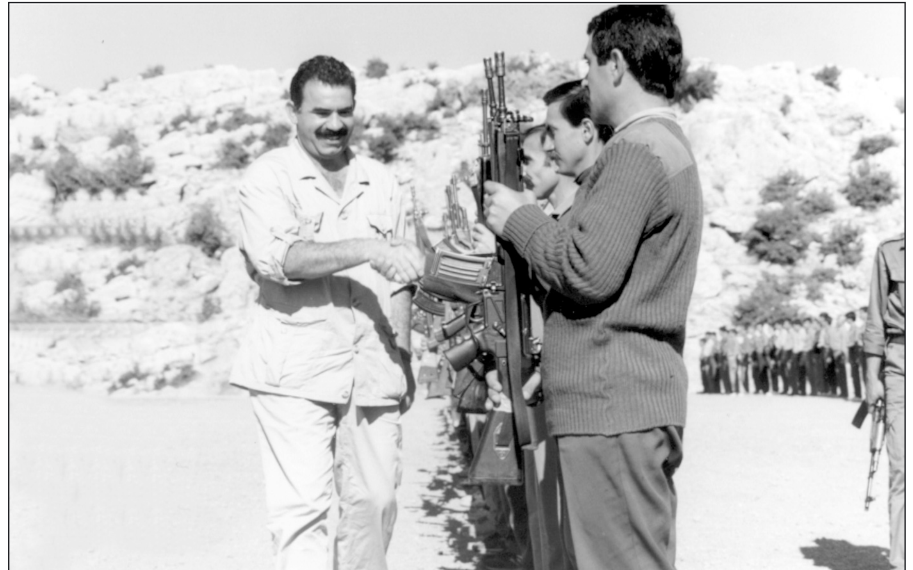
Ergenekon iddianamesi, Hükümetin AİHM sunumu, buna karşı avukatlarımın cevapları ve savunmamın daktilo halini henüz alamadım. Savunmamın üçüncü cildi alındı mı? Takip edilsin.

Kerkük çok önemli bir konu. Kerkük'le ilgili görüşlerimi daha önce söylemiştim, bu görüşlerim biliniyor. Diyala'da da belli peşmerge gücü var. Görünen o ki, Irak'ta artık tek devlet olmayacak, üç ulus-devlet olacak. Bunun önü alınamaz artık. Bugünlerde Abhazya, Osetya devletlerinden, bağımsızlığından bahsediliyor. Bunlar çözüm değildir. ABD oyunlarıyla bu hale gelindi. Rusya da ABD'den farklı değildir. Ulus-devlet çözüm değildir. Yine Kıbrıs'ta iki devlet iki devlet diye tutturuluyor. Kosova'da aynı şekilde ulus-devletten bahsediliyor. Bunların hiç biri çözüm değil. İki yüz ulus-devlet varsa iki yüz milliyetçilik vardır. Kürdistan ulus-devleti de çözüm değildir. Çözümün ne olduğunu savunmalarımda konuşmalarımda defalarca belirttim.

Örgütü ele geçirmek için her türlü yol ve yöntemi denediler

Buradan Ergenekon'a ilişkin daha önce de açıklamıştım. Gazetelerden anladığım kadarıyla Savcı, cesurca birçok konuya değinmiş. Ancak önce şunu belirtmek istiyorum. Bana gelen gazetelerde özellikle son Yeni Şafak gazetesinde bu konuyla ilgili yazı ve yorumlar kesilmişti. Dişe dokunur bir şey bırakılmamıştı. Yine de kısaca değineceğim. Türkiye'nin Ergenekon'la geçmişi 1946'da gelişen ABD ilişkilerine kadar dayanıyor. Ergenekon'la '80 öncesinde Türk Solu'nu önce çatıştırdılar sonra da bitirdiler. Bunda Ergenekon'un rolü büyüktür. Dev-Yol vardı. O dönemde aşırı milliyetçi Prof. Taner Akçam vardı. Onların içinden bir grup şüphelidir benim için. Halen de kendi içinde devrimci olanları tasfiye etmeye çalışmaktadırlar. Şimdi bu ilişkiler daha iyi anlaşılıyor. Bunlar o dönemde Kürt Hareketi'yle de ilgilendiler. Bu Ergenekon'un PKK ile ilişkisi olduğu söyleniyor. PKK'ye sızan ajanlar üzerinden ilişki kurarak PKK'yi denetime almak istemişlerdir. Veli Küçük, bu kişileri kastederek, 'örgüte hâkim olduğu ve kendi denetimlerinde olduğu' yönünde beyanlarda bulunmuştur. Bunlardan önce MİT eliyle harekete sızıp denetim altına almak istediler, Pilot Necati, Kesire gibi. Pilot Necati öldü mü yaşadı mı, uçak kazasında öldüğünü duymuştum, ben öldüğünü biliyorum, bu konuda farklı bir bilgi var mı, bilmiyorum. Ağrılı avukattan sorulabilir, aynı aşiretten olabilir.

Kesire MİT'ten mi tam bilemiyorum ama babası Ali Yıldırım onlarla bağlantılı. Kesire daha sonra biriyle anlaşıp gitti, bize karşı hareket etti. Yine o dönemde Av. Hüseyin Yıldırım geldi, konuştu, bir şeyler geveledi. Bunlar adına hareket ediyordu. Örgütü ele geçirmek için akla hayale sığmayacak yol ve yöntemler denediler. Hatta kadınları erkeklerle, erkekleri de kadınlarla düşürmeye çalıştılar, bunda bir miktar da başarılı oldular. Esas hedefleri örgütü tam anlamıyla ele geçirmekti. O dönem PKK'ye karşı mücadele yürüten bazı örgütler vardı. İşte KUK, KAWA, STERKA SOR gibi örgütler vardı. Bu örgütler üzerinden

PKK'ye hâkim olmaya çalışıyorlardı. Haki Karer'i Alaattin Kapan eliyle şehit ettiler. Bu olaydan sonra bu adamı takip ettirdim. Onlarla bağlantılı çalıştığı sonucuna vardım.

Etrafımdaki bana bağlı dürüst kadroları tasfiyeye yöneldiler

Planlarının başında beni tasfiye etmek geliyordu. Ancak Suriye güvenlik sisteminin olmasının yanında benim çok dikkatli ve disiplinli hareket etmem de bu durumu engellemiştir. Beni öldürseler bile örgüte tam hâkim olamayacaklarını anladıkları için beni etkisizleştirip etrafımdaki bana bağlı dürüst kadroları tasfiyeye yöneldiler. Tuncay Güney, bir itirafçının ifadesine dayanarak 'biz o dönemde Öcalan'ı öldürebilirdik ancak örgüte tam anlamıyla hâkim olamayacağımız için bunu yapmadık' demiş. Bu doğru olabilir. Benim çevremdeki çok değerli kadroları infaz ettiler. Mahsun Korkmaz çatışmada asker kurşunuyla öldürülmüş değildir, işte yanındakinin kurşunuyla şehit edilmiş olabilir. Yine Hasan Bindal, biliniyor, çocukluk arkadaşımdı, Şahin Baliç(Metin) eliyle onu da infaz ettiler.

Daha sonra '90'ların başında planlamadığım, benim aklıma gelmeyecek, talimatım dışında ve bizi çok zor durumda bırakmak için bu kamuoyuna yansıyan çoluk çocuk, kadın-yaşlıların öldürüldüğü bir dizi eylemlere giriştiler. Bu tür eylemler Muşlu Hogir vb gibi kişilerin eliyle yapıldı. Bu eylemlerin amacı bizi halkın gözünden düşürmekti. Önceleri bize yakın, şimdi bize düşman olan Hakkârili bir aşiret vardı, bunların en değerli oğlunu çağırtıp öldürüyorlar. Aşiret bize cephe aldı. Bununla beraber korkunç vahşi birçok cinayetler işlediler. Yine bunların uzantıları benzer eylemler yaptılar. Bunlar 'gördüğünüzü vurun' talimatı almışlardı. Sonrasında Hizbullah eliyle bu cinayetleri devam ettirdiler. Hatta bu örgüt mensupları kendi içlerinde bile birbirlerini öldürdüler. Tabi Adıyaman'daki Menzil oradan geçti zaten. Binlerce dürüst insan öldürüldü. Vedat Aydın, Musa Anter, Behçet Cantürk cinayetleri bunların eliyle yaptırılmıştır.

İşte Sait Çürükkaya Adana sokaklarında elini kolunu sallayarak bombayla dolaşıyor. Kimse kendisine bir şey yapmıyor. Ben bunu duyunca inanamadım, belli ki sınırsız yetkilerle donatılmışlardı. Şemdin, Sait Çürükkayaların etkin olduğu dönemde Bingöl, Muş, Diyarbakır üçgeninde birçok cinayetler işlendi. Diyarbakır'da birçok hain ve işbirlikçi bulmak da mümkündür. Aysel denilen bir kadın vardı. Daha sonra eşi olan Selimle kaçtı. Yurtdışında, Almanya'da bize 'bay muhalif' adıyla durmadan 'eleştiriler' yolluyorlardı. Almanya 15 Ağustos atılımından sonra örgüte yönelik politikalar geliştirmeye başladı. Amacı örgütü kendi denetimi altına almaya çalışmaktı. Yine Katılım Partisi, Hak-Par gibi partiler Avrupa'da karar verilip oluşturulan partilerdir. Yerimize doğacak boşlukta kullanılmak üzere hazır edilmişlerdir. Biliniyor Hak-Par Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmadı, bu manidardır.

Barzani ve Talabani'nin de benzer şekilde örgütü denetimine alma girişimleri oluşmuştur. Her fırsattan istifade etmeye çalışmışlardır. Barzani'nin bunlarla 1946'ya kadar giden ilişkileri var. Talabani daha sonradır, 1970'lerden sonra etkili olmaya başlamıştır. Sami Abdurrahman da var. Talabani öyle söylendiği gibi büyük bir politikacı değildir. PKK'nin 20-30 yıllık mücadelesinin ortaya çıkardığı değerler üzerinden kendilerine çıkar sağlıyorlar. Erbil'de sağlığım üzerine Konferans yapılmasına izin verilmemiş, vermezler tabi. Orada bize hayat hakkı tanımazlar.

JİTEM eliyle Hareketimizi denetim altına almak istediler

Hareketi denetime alma önce MİT eliyle yürütüldü, MİT başarılı olamadı daha sonra JİTEM'i devreye soktular. Kendi iç çatışmalarından dolayı Erseve'i öldürdüler. Eşref Bitlis cinayeti de bununla bağlantılıdır. JİTEM'den sonra Ergenekon'u devreye soktular. Bunlar başarılı olmayınca daha sonra CİA ve MOSSAD devreye girerek İmralı'ya getirildim. '99'ların sonu ve 2000'lerin başlarında benim İmralı'ya getirilmemle bunların işi bitti. Tuncay Güney'in ifadelerinde, Veli Küçük'ün ben İmralı'ya getirildiğimde üzüldüğünü belirtiyor. Çünkü kendisine artık ihtiyaç duyulmayacaktı, İmralı'yla birlikte artık yetki ve karar CİA-MOSSAD-MİT'e geçmişti. ABD, komplo sürecinde Avrupa ve Yunanistan'ın yanında Rusya'yı da satın almıştı. Karşılığında da halen tartışılıyor Mavi Akım projesi, İMF kredileri verilmişti.

Şu anki Ergenekon tutukluları işi bitmiş, deşifre olmuş olanlardır. Elbette devlet bu örgütün yerine yeni bir yapı oluşturacaktır. Bu nispeten hukuka bağlı bir yapı olacak. Çünkü Ergenekon da sınırsız yetki ve hukuk tanımazlık vardı. Tasfiye edilmeye çalışılan Veli Küçük'ün JİTEM'idir, asıl Ergenekon duruyor, yeni bir yapılanma geliştiriliyor.

Ancak şunu da belirtmek istiyorum; Ergenekoncularla Hükümetin anlaşabileceğine dair emareler var ancak henüz netleşmiş değil. Kısa bir süre sonra bunlar açığa çıkabilir. Çok fazla içeride kalacaklarını zannetmiyorum. Ergenekon'a yapılan müdahale bir demokrasi hareketi değildir. Yerine yeni bir yapı oluşturularak sonlandırılacak bir süreçtir. Eğer bir demokrasi hareketi olsaydı, benim buradaki durumumda da bir değişiklik olacaktı. Şu anda benim buradaki durumumda bir değişiklik yoktur. Devletle herhangi bir anlaşma ya da uzlaşmam yoktur. Herkes, halkım bunu böyle bilsin. Herkes, bildiği şekilde mücadelesine devam etmelidir. Bu konuda ben de üstüme düşeni yaparım.

AKP tüccar mantığıyla hareket etmeye devam ediyor

AKP, şu an iktidar değil, iradesi yok, isterlerse AKP'ye 24 saat içinde müdahale edebilirler. AKP, tüccar mantığıyla hareket etmeye devam ediyor. Deveyi hamuduyla yutmaya çalışıyor. Süreci de yuvarlanarak götürmeye, göstermelik paketlerle ömrünü

uzatmaya çalışıyor. Holdinglerin başlarındaki kişiler özel olarak seçilmiş kişilerdir, aynı zamanda birbirleriyle irtibatlıdırlar ve tabana karşı dini kullanmaktadırlar. Cemaatler ve tarikatlar şeklinde örgütleniyorlar. Cemaat derken sadece dini cemaatleri kastetmiyorum. Eski ülkü ocağı gibi yapılanmalar da söz konusu. Halkın da bütün bu olan bitenden ne yazık ki haberi yok. Kürtleri sosyal yardım, mikro-makro kredilerle kandırarak denetiminde tutmaya çalışıyor. Ben kredi almayın demiyorum ama halkın asgari ve temel haklarını, demokratik taleplerini göz ardı etmesinler.

ABD, 1946 yılına kadar laik-milliyetçiliği kullanarak denetimini sürdürdü. '46'dan sonra ise İslam milliyetçiliğini destekledi. Yanlış anlaşılmasın halkın geleneksel İslam anlayışına, inancına ve laikliğe saygılıyım ama laik-faşizme ve siyasal İslam'a karşıyım, siyasal İslam faşizmdir. Yeşil Kuşak ABD projesidir; Afganistan, El Kaide ve ılımlı İslam ABD politikalarının ürünüdür.

Finans Kapital anlayışı, çok tehlikeli bir anlayıştır. Üçayaklıdır; talan, tekel başta gelenidir. Bu anlayış yer, kurutur, tüketir, soyup, soğana çevirir. Yeraltı yer üstü kaynaklarını yok ettiler, doğayı tahrip ettiler, çevreyi yok ettiler, yerin altını üstüne getirdiler. Bu iğrenç bir anlayıştır. Bu anlayışa karşı çıkmak elbette mümkün. Bu sömürü sistemi son altmış yıldır hatta bin yıldır devam ediyor. Bu anlayışın panzehiri savunmalarımda yer alıyor, savunmalarımda bu konudaki somut önerilerimi sunmuştum.

Savunmamın dördüncü cildini yazmaya henüz başlamadım. Üçüncüsü bir eleştirilsin, değerlendirilsin. Ben bu üçüncü cildi çok önemli buluyorum, kendim de çok beğendim. Dördüncüsü Ortadoğu ve Türkiye'ye ilişkin olacak, özellikle Türkiye önemli yer alacak. Bundan sonra iki kitap daha olacak. Birinci cilt okundu mu? Tartışılıyor mu, okunuyor mu?

Çatı partisinin olması önemlidir. DTP'nin Sol'la, demokratik çevrelerle bir araya gelmesi önemlidir. Bütünlük kurmaları gereklidir. Bu, ekmek ve su kadar gereklidir. Nasıl susuz yaşanmıyorsa demokrasisiz de yaşanmaz. Bunun için bir araya gelmeleri şarttır. Asgari müştereklerde birleşmeleri önemlidir. Barış önemli. Bunun için de herkes üstüne düşen görevleri yapmalı.

Mutki'deki 12 kişinin durumu nedir? Fırat Haber ne diyor?

İran'daki idamlar uygulandı mı? Herhalde bu idamlara karşı İran Cezaevlerinde süresiz açlık grevleri başlatılmış. Bu arkadaşları destekliyorum. Yanlarındayım. İdam olsa bile bunu metanetle karşılamalılar. İran da bu tür politikalarına devam ederse kendi sonunu hazırlayacak, sonunu getirecek. Bu İran'ın sonu olur. Ahmedinecad, politikalarıyla Amerika'ya hizmet ediyor. O bölgede yaşayan halkımızın hayati tehlikesi olanlar Irak sınırına yakın Bradost bölgesine yerleşebilirler. Bu durum Irak-Şengal'deki Ezidiler için de geçerlidir. Yanlış anlaşılmasın bir bütün olarak yerlerini yurtlarını terk etsinler demiyorum, durumu kritik olanlar gidebilirler. Diğerleri de gerekli savunma tedbirlerini alıp, geliştirebilirler. Daha önce Ezidilerin bir katliamla karşılaşabileceklerini belirtmiştim, bu tür durumlara karşı tedbirli olsunlar.

Sol ve demokratik güçlerin DTP ile birlik kurması önemlidir

Demokratik Toplum Kongresi'ne ilişkin daha önce açıklamalarım olmuştu. Ben Demokratik Kongre Partisini de yine bununla ilgili önermiştim. Birçok alanda çalışma, faaliyet yürütmeleri mümkün, yapmalıdırlar. Kültür, sanat, spor, eğitim faaliyetlerinden tutalım, diğer alanlara, Türkiye'nin sorunlarına kadar çalışma yürütmeliler. Tabii ben bunu önerirken illegal bir şey önermiyorum. Koşullara göre dernek tarzında olabileceği gibi, bilebildiğim kadarıyla siyasi partiler yasasına göre siyasi partiler bünyesinde veya yan kuruluşu olarak da yapılabilmesi mümkündür. Büyük bir mekânda, büyük bir binada, büyük faaliyetlerde de bulunabilirler. İhtiyaca göre onlarca komisyon kurabilirler. Sol ve demokratik tüm güçlerin DTP ile bir araya gelip birlik kurması çok önemlidir, hayati değerdedir. Bu, şu aşamada Türklükten de Kürtlükten de önemlidir, ekmek su kadar önemlidir. Nasıl ki havasız susuz yaşanmıyorsa, demokratik birliksiz de yaşanmaz.

Benim Çatı Partisi ve birlik önerilerim ile diğer önerilerim Afrika ve Latin Amerika ve dünyanın her yeri için de geçerlidir, uygulanabilir. Ben bütün kültürlere saygılıyım. Türk kültürüne de Kürt kültürüne ve diğer tüm kültürlere saygılıyım. Bu kültürler demokratik ilkeler etrafında bir araya gelmelidir. Diyarbakır'a çok önemli bir rol düşüyor. Birliğini bütünlüğünü açıkça ortaya koymalıdır.

Eğer demokratik çözüm gelişmezse oluk oluk kan akar

Ben devlet yetkililerine sesleniyorum, umarım aklı selim davranırlar, diyalog ve demokratik çözümü geliştirirler. Eğer demokratik çözüm gelişmezse bugüne kadar akmış kan, bundan sonra akacak kanın yanında devede kulak kalır, oluk oluk kan akar. Bunun sorumlusu ben değilim. Ben çözüm için elimden geleni yaptım yapmaya çalışacağım. Ama ben buradayım bu nedenle hareket kabiliyetim kısıtlı, buna rağmen elimden geleni yapmaya çalışıyorum.

Cezaevinden birçok arkadaşın mektubu var, Gaziantep, Siirt, Diyarbakır ve Kırıkkale Cezaevlerinden İbrahim Doğan, Zerrin Gümüş, Diyadin, Mustafa Karataş ve Soydan soyadlı arkadaşların mektuplarını okudum. Yoldaşlık ilişkisi üzerine, Selanik üzerine, aşk ilişkisi üzerine, Sabetaylık ve Yahudilik üzerine bir de Mustafa Kemal üzerine yazdıkları yazılar var. Beğendim, çalışmalarını devam ettirsinler. Kendilerine başarı diliyorum, selamlarımı iletiyorum. Zerin Gümüş, yoldaş olmak istediğini belirtmiş, olabilirse ne mutlu ona. Yoldaşlık önemlidir. Bu tür kavramları basit bir şekilde de kullanmamak gerekiyor. Aşk üzerine yazan arkadaş ise sözlüm! demiş. Konuyu adeta mülkiyet gibi ele

almış, dikkat etsin. Mustafa Kemal üzerine araştırma önemlidir, bu konuyla ilgili araştırma yapan arkadaş çalışmalarına devam etsin.

CHP laik Ergenekoncu AKP de dinci Ergenekoncudur

Sağlık durumuma ilişkin şunları belirtebilirim. Yeni bir ilaç verdiler, onu kullanıyorum. Burnum biraz açılmış, daha rahat nefes alıyorum. Sağlığımla ilgili olarak geçen hafta Bursa'dan cezaevi kurulu üyeleri gelmişti. Onlara da durumumu anlattım. Bu durumu Adalet Bakanlığı'na bildireceklerini söylediler.

Bana gönderilen tüm dergileri alamıyorum. Gazeteleri de keserek veriyorlar. Son verdikleri iki gazeteyi delik deşik etmişlerdi. Bu durumu gelen heyete de söyledim. Onlar da 'gazete ve kitapların yasal olduğunu, yasal olan bir şeyi kalkıp yasa dışı yapamazlar' dediler, takip etmek gerekiyor.

Hemen söyleyeyim; verdiğim üçüncü kitap toplam 599 sayfa, iki defterden oluşuyordu. Bu kitap çok önemli, muazzam açılımlar var. Yeni bir soruşturma açıldı. Yeni bir hücre cezası yolda olabilir. Ceza verebilirler. 28 Ağustos'taki konuşmama dayanarak açmışlar. Talimat veriyorsun, halkı kışkırtıyorsun, halkı ayaklanmaya teşvik ediyorsun diyorlar. Hayır, ben talimat vermiyorum, halka demokratik tepkilerini kullanmalarını söylüyorum. Beni cezayla tehdit ediyorlar. Ben çocuk değilim. Benim söylediklerim yasal şeylerdir. Ama bunlar için soruşturma açılıyor. Ben bunları PKK lideri olarak değil, bir 'örgüt başı' olarak değil, her şeyden önce bilinçli, özgür bir yurttaş olarak söylüyorum.

Bölgedeki kültürel soykırıma karşı, tehlikelere, olanlara karşı halkı uyarıyorum, halka görüşlerimi dile getiriyorum. Bu halkı onlara teslim etmemi istiyorlar, hiçbir şey yapmadan. Onlar da halkı teslim almak istiyorlar. Benim söylediklerim onların, halkı teslim almasının önüne geçiyor. Beni engel gördükleri için de ceza vermeye, beni susturmaya çalışıyorlar. Hükümetin beni susturmasının nedeni budur. Ben nasıl bu halkı onlara teslim ederim? Bana değerlerimizden vazgeçmeyi, haklarımızdan vazgeçmeyi dayatıyorlar. Hükümetin yeni politikası var. Bu politikada belki direk öldürme yok ama ölümden beter bir durum var. Halkı teslim alamayınca da beni bu şekilde susturarak sonuç almak istiyorlar. Beni susturamazlar, bu mümkün değil. Ben özgür bir yurttaşım. Elli yıldır bu mücadeleyi veriyorum, böyle yaşıyorum, kimse bana başka bir yaşam dayatamaz, buna kimsenin gücü yetmez. Ceza da verebilirler, öldürebilirler de, istediklerini yapsınlar.

"Talimat veriyorsun, halkı kışkırtıyorsun, halkı ayaklanmaya teşvik ediyorsun diyorlar. Hayır, ben talimat vermiyorum, halka demokratik tepkilerini kullanmalarını söylüyorum. Beni cezayla tehdit ediyorlar. Ben çocuk değilim. Benim söylediklerim yasal şeylerdir. Ama bunlar için soruşturma açılıyor. Ben bunları PKK lideri olarak değil, bir 'örgüt başı' olarak değil, bilinçli, özgür bir yurttaş olarak söylüyorum"

Hükümet bölgede dini duygular üzerinde politika yapıyor, dinden bahsediyor, onların söylediklerinin gerçek dinle alakası yok. Ben burada Mehmet kardeşimle iki kelime Kürtçe konuşamıyorum. Bunun kardeşlikle ne alakası var? Bir aile çocuklarına Kürtçe isim veremiyor, bunun kardeşlikle ne alakası var? Herkesle kardeş olmak istediklerini söylüyorlar, bir Ermenistan sorunu konusunda muhatap bulmak için kırk takla atıyorlar. Ermenilerle dost olmak istediklerini söylüyorlar. Yunanistan, Kıbrıs Rum kesimi için de böyle. Herkese kardeşlik elini uzattıklarını söylüyorlar. Peki, Kürt halkı bin yıldır seni sırtında taşıyor. Ona neden kardeşlik elini uzatmıyorsun? Onunla neden kardeş olmuyorsun? Oysa Kürtler bin yıldır seni sırtında taşıdı, senin için savaştılar, her şeyi yaptılar. Sana emek veriyor, sana hizmet ediyor. Kardeş olmak istiyorsan onun gereğini de yapman lazım. Kaldı ki bu halkın çok ağır sosyal, ekonomik, kültürel sorunları var. Neden bu halk ile kardeş olmuyorsun? Bu halk bu kadar ağır yük altında dahi seni sırtında taşımış, seninle kardeş olmak istemiş, ona neden kardeşlik elini uzatmıyorsun?

Bunların derdi kardeşlik değil daha fazla iktidarda kalmak

Ama bunların derdi bu değil, kardeşlik değil. İktidarda daha fazla kalmak için askerle anlaştılar, sorunu askere havale ettiler. Bunların derdi sorunu çözmek değil, günü kurtarmak, iktidarda kalmak, rantı paylaşmaktır. İşte deniz feneri davası ortada. Bunlar çok çirkin şeyler.

Ben, kültürel soykırım kavramını kullanmıştım, yine kullanıyorum. Bu kavram BM yasalarına da aykırı değil. Bölgede kültürel soykırım olduğunu söylüyorum. Bu halk, kendi çocuklarına kendi dilinde bir isim bile veremiyor. Beş yaşındayken anneme de söylemiştim. Çocuğuna Kürtçe ad bile veremiyorsun bu mudur namus? Ben bu yüzden evlenmekten bile nefret ettiğimi söylemiştim. Ben doğacak çocuğu doğru dürüst, özgür yetiştiremeyeceksem, burada kadınlara da sesleniyorum, Kürtçe ad bile veremeyeceksem, ne yapacağım bu çocuğu! Bu bir kültürel soykırımdır. Kürtlerin etrafı dört dörtlük sarılmış. Bütün bu durumları kabul eden bir halk, buna demokratik tepki vermeyen bir halk, gitsin kendini yaksın, gitsin kendini suya atsın. Ben, bu halkı, Hükümetin politikalarına alet etmem. Eğer bu Talimatsa evet ben talimat veriyorum. Özgür birey olsunlar, özgür insan olmalarını korusunlar. Özgür yaşam felsefesini kabul etmeyen bir insan onursuzluğu tercih etmiş demektir.

Mustafa Kemal'e eğer saygıları varsa bazı şeyler yapabilirler. Mustafa Kemal'in kendi çağında yaptıklarının bir benzerini ben de içinde bulunduğumuz tarih döneminde burada yapmaya çalışıyorum. Cumhuriyet aydınlanmacı felsefesinden yararlanıyorum. Bizim istediğimiz Cumhuriyetin ilkelerine aykırı şeyler değil. Ben Cumhuriyet öğrencisiyim. Cumhuriyetin ilkelerinin korunmasını istiyoruz. Cumhuriyetin değerlerine sahip çıkmayanlar asıl onlardır.

Benim devlet kurmakla işim yok. Ben özgür yaşamı, özgürlüğü, özgür bireyi savunuyorum. Bana devleti verseler de istemem. Hatta bana dünya imparatorluğunu verseler istemem, işim olmaz. Ben özgür yaşamdan yanayım. Benim Kürtlüğüm öyle Barzani Talabani gibi ucuz Kürtlük değildir. Derindir. Benim amacım dogmatik Ortadoğu kültürüne demokrasiyi yedirmektir. Benim devletle işim olmaz. Irak'ın durumu ortada, Rusya ve Osetya'nın durumu ortada. Afganistan ve Pakistan'ın durumu da ortada. Her taraf kan deryası içinde. Bunları kitabımda (Savunmanın üçüncü cildi) çok geniş işledim, açımladım. Dört yüz yıllık Avrupa ideolojisiyle bu iş olmaz, bu dinle de olmaz. Ben bunları aştım, yüküm çok hafifledi. Kendimi Ortadoğu dogmatik kültüründen de dört yüz yıllık Avrupa ideolojisinden de kurtardım. Ortadoğu konusuna da yazacağım kitapta daha geniş değineceğim.

Demokratik çözüm için elimden geleni yapıyorum

Biz cumhuriyetin ilkelerine bağlıyız, cumhuriyeti reddetmiyoruz. Biz, gelin bu cumhuriyeti demokratikleştirelim diyoruz. Cumhuriyetin demokratikleşmeye ihtiyacı var. Aksi halde devlet batar, iflas eder. Ben bütün bunları aynı zamanda soruşturmaya karşı bir cevap olarak söylüyorum.

Delikten bakmayla beni susturamazlar. Bu, Hükümetin politikası. Beni baskıyla hükümet politikasına çekmeye çalışıyorlar. Beni politikalarına alet edemezler. Bu mudur yurtseverlik, bu mudur vatanperverlik, demokratlık?

Bu ülkenin, bu halkın her şeyini satmışlar. Ekonomi ne halde? Beş yüz milyar dolar borçlanmışlar. Satılmadık gayrimenkul bırakmadılar. Dış güçler tüm değerlerin yarısını parayla satın almış, geri kalanını da daha ucuza satın alacaklar. Her şeyi satın alıyorlar. Buna da "iyi ekonomi politikası" diyorlar. Böyle iyi ekonomi politikası olur mu?

Neden bu sorunun çözümü için muhatap almıyorsun. Beni muhatap alsınlar demiyorum, bu halkın temsilcileri var. DTP'nin de dün savunması vardı. İki milyon oy almış bir partinin temsilcisidirler. Ben yıllardır bu sorunun demokratik çözümü için elimden geleni yaptım, yapıyorum. Ben burada da, dışarıda iken de demokratik çözüm için elimden geleni yaptım. Burada da birçok şeyi göze alarak, kendimi de zora sokarak davrandım. '93'ten beri kardeşlik elimi uzattım. Erbakan benden rica etmişti, Özal benden ricada bulunmuştu. Askerin de talebi oldu, onlara da zamanında uygun cevaplar verdim. Kim kaybetti burada. Şu anda cezaevindeler. Onları uyarmıştım. Eğer ciddi değilseniz kaybedersiniz demiştim. Sorunun çözümü için elimden geleni yaptım, PKK'yi demokratik çizgiye çektim. Cumhuriyetin demokratikleşmesi için çabaladım ama bunların hiç biri kabul görmedi gibi, tüm çabalarıma rağmen beni dikkate almadılar. Bu niçin böyle, bunun cevabını da henüz bulmuş değilim. PKK 10. Kongresini yapmış. Anlaşıldığı kadarıyla oradalar, dimdik ayaktalar. Dinledim.

Ergenekon meselesi gündemde. ABD, Ergenekoncuları tasfiye ediyor. Burada yeni bir Ergenekon var, Basın bunlara neo-Ergenekoncular diyor. Soner Yalçın Ergenekon Kılavuzu diye bir yazı yazmış, bunları iyi biliyor. Efendi'nin de yazarıydı. Hürriyette yazıyor galiba. Burada iki Ergenekon var; laik Ergenekon tasfiye ediliyor. Tam tasfiye de değil, yeni bir düzenleme yapılıyor. Yerine dinci Ergenekonu kuruyor, oluşturuyor. Deniz Baykal da açık bir şekilde dile getirdi; bizim derin devletimiz, sizin derin devletiniz diye. Amerikan'ın Pakistan, Afganistan gibi Ortadoğu'ya ilişkin politikalarından kaynaklı yeni bir biçim veriliyor Ergenekon'a. Laik Ergenekon'a biçim veriliyor, dinci Ergenekon kuruluyor. Amerika Ortadoğu'daki yeşil kuşak projesi nedeniyle 20-30 yıldır bunları hazırlıyorlar, dinci Ergenekon'a destek veriyor. Taraf Gazetesi de kısmen değiniyor ama tam anlayamıyor, açıklayamıyor. DTP'ye de, bize de, ya bu taraftan ya da diğer taraftan olun diyorlar. Hayır, biz her iki tarafı da reddediyoruz. Ya ondan ya bundan taraf olmak zorunda değiliz. Bizimki üçüncü yoldur, üçüncü de demeyelim, bizim çizgimiz bellidir. Özgürlükçü, bağımsız, demokratik çizgidir. Ne dinci ne de laik Ergenekona taraf olmayız. CHP laik Ergenekoncu, AKP de dinci Ergenekoncudur. Aslında ikisi de iktidardadır, iktidarda yalnızdırlar, birbirleriyle çatışma halindedirler. MHP ise bir o tarafa bir bu tarafa oy-

“NATO, Almanya’ya Avrupa’daki Kürtleri kontrol etme görevini verdi. Ancak Almanya, Türkiye’nin istediği gibi değil de kendi istediği gibi yapıyor. Almanya PKK’den kaçanlara kucak açarak onları koruyor ve kullanıyor. Çürükkayalar bir günde nasıl oldu da korkusuzca Almanya’ya gittiler. Yıllardır orada barınıyorlar ve haklarında hiçbir yasal işlem yapılmadı. İlginçtir Türkiye de onların iadesini istemedi”

nuyor, gidip geliyor. Bunların arasındaki çatışmanın amacı demokratikleşme değildir, vatanseverlik değildir, iktidardır, rant kavgasıdır. Deniz Feneri olayını da Almanya, Amerika ile çelişkileri nedeniyle bu davayı gündemleştirdi. Bütün bunları söyleyince de “Apo çok konuşuyor” diyorlar.

Ergenekon’un PKK ile ilişkisinden bahsediliyor. Benim bu konuda yaptığım tespitler tartışılıyor değil mi? Basına yansıdı mı? Tartışılıyor herhalde.

Almanya PKK’den kaçanlara kucak açarak onları koruyor

15 Ağustos Atılımından sonra 1985 yılında NATO, Almanya’ya Avrupa’daki Kürtleri kontrol etme görevini verdi. Ancak Almanya, Türkiye’nin istediği gibi değil de kendi istediği gibi yapıyor. Almanya işte PKK’den kaçanlara kucak açarak onları koruyor ve kullanıyor. Çürükkayalar bir günde nasıl oldu da korkusuzca Almanya’ya gittiler. Yıllardır da orada barınıyorlar ve haklarında hiçbir yasal işlem yapılmadı ama ilginçtir Türkiye de onların iadesini istemedi, onlardan bir kişinin bile iadesini istedi mi? Hayır, oysa Muzaffer Ayata hiçbir yasal sorunu olmamasına rağmen Almanya tarafından hemen tutuklandı. İşte bu Almanya politikasının bir kanıtıdır. Hamza Bindal’ı Almanya Türkiye’ye teslim etti. O Osmanın grubunda, Osmanlarla hareket ettiği için ayrıldı.

Süleyman, Sait Çürükkaya bunların ne yaptığı ortada. Üç kardeşini şehit veren Mustafa Marangoz’u intihar eylemine gönderiyor. Orada dikkatimi çekti, üç kardeşini şehit veren birini niye böyle bir eyleme gönderiyor? Çermikli bir ailedir, belki de tanıyorsunuzdur. Önceden üç kardeşi şehit düşmüştü. Tuncay Güney’in açıklamalarından anlaşılıyor ki bu kişiliklere büyük etkili eylemler yaptırarak, PKK içinde yükselme ve denetimi ellerine almayı amaçladıkları anlaşılıyor. Devlet bunlara her türlü yetkiyi verdiler. İtirafçıları da kullandı. Bunlar denetimden çıkarak kendi başlarına bir çok kirli iş yaptılar. Bunlar devletin de zararınadır. Devlet bitmiş, hani devlet? Bu şekilde PKK’yi kendi denetimine alarak beni hareket içinde yalnızlaştırmak, etkisizleştirmek istemişler. Beni öldürmek yerine bu yöntemi denemişler. Çünkü öldürülmemle parti içinde denetimi sağlayamacaklarını ve sonucun daha kötü olacağını düşünmüşler. ‘96’dan itibaren etrafımı sarmışlardı. Büyük komutanlıklar yaratarak denetimleri ellerine almak istemişler. Onları güçlendirmek için yüzlerce eylem yaptırmışlar. Özellikle Diyarbakır-Muş-Bingöl üçgeninde yoğun ve kanlı eylemler yaptırmışlar. Bu tip eylemlerden haberim bile yoktu. Benim böyle bir yeteneğim yok. Şemdin’i bilemiyorum, tam emin değilim, kullanmış olabilirler ama Çürükkayalar cezaevinden itibaren hazırlanmışlardı. Bazılarını cezaevinden bazılarını dışarıdan hazırlamışlar. Çürükkayalar çok tehlikeli, özellikle Süleyman. Yeşil için tehlikeli diyorlar, Yeşil’in yaptıkları bunların yanında solda sıfır. Sözü bile edilemez. Bu Çürükkaya ben size söyleyeyim mi niye bunları yaptı? Aysel adında bir kadın için yaptı. Onu cezaevinden dışarı çıkarmak, Avrupa’ya götürmek için yaptı. Bunlar çok iğrenç şeyler. Bunlar binlerce dürüst ve genç kadronun ölümüne sebep oldular. Harun vardı, Harun’un yanında yedi-sekiz kişi vardı. Bombayla bunları patlattılar. Şükrü Gülmüş de cezaevinde deli numarasına yattı. O da Almanya’ya kaçtı. Veli Küçük ifadelerinde, ‘bizim PKK içerisinde müttefiklerimiz var’ sözü bunlar içindi. Ali Çetiner vardı. Yine Selahattin Çelik var, Çelik ailesinden. Ben bunların tam olarak tasfiye olduklarını sanmıyorum.

Katılımların önüne geçemezler

Burada sorguda bana özellikle uyuşturucu ticaretini sordular, özellikle PKK’nin uyuşturucu ticareti yaptığını kabul etmemi dayattılar. Ama ben bunların hiçbirini kabul etmedim, etmiyorum. Uyuşturucu ticaretini yapan PKK değil, bunlardır. Benim kontrolüm dışındakilerdir. Bunlar uyuşturucu, kadın ticareti her türlü pisliği yaptılar. Birçok kanlı eylemleri, kirli işleri bunlara yaptırmışlar.

Hatta emekli bir Albay bunlara ‘büyük çaplı eylemler yapın ki örgüt içindeki etkiniz artsın’ demiş. Kırıkkale eylemini de bunlara yaptırmışlar. Ne yapıyorlar bunlar şimdi, neredeler? Bunlar NATO’nun koruması altındadırlar. Almanya da yani NATO bünyesinde bunlara her türlü korumayı veriyor. Bunların kendilerine de devlete de bir faydaları yok. Bunları herkese anlatın. Diyarbakır halkı bunları bilmeli. Akademinin kurulması bunun için önemli. Akademide bu tarz önemli şeyler halka anlatılmalı.

TSK adına Hurşit Tolon ile Şener Eruygur’u ziyareti radyodan dinledim. Bunlar çok güçlüler. Tolon da hapiste, hatta beni sorgulayan Atilla Uğur şimdi hapiste değil mi?

Cezaevlerinden gelen mektuplar. İsimlerini kâğıda yazdım, tek tek söylememe gerek yok. Görevlilerden alırsınız. Siirt, Adıyaman cezaevlerinden yazanlar var. Siirt cezaevine özel selamlarımı iletirsiniz. Çok duygusal yazıyorlar. Araştırma incelemelerini geliştirsinler, yazmaya devam etsinler, kendilerini sürekli geliştirsinler. Benim okuma sistematiğim bellidir. Yapabiliyorlarsa yararlanabilirler. Benim hepsine tek tek cevap yazma durumum yok. Hepsine selamlarımı söyleyin.

Terörle Mücadele Zirvesi toplanmış herhalde. Dağa çıkma daha da artıyor değil mi? Katılımların önüne geçemezler. Bu kadar işsizlik var, işsizlik yüzde seksen, başka şeyler var.

PKK'nin 10. Kongresi olmuş değil mi? Geçen hafta Kongra Gel Kongresi demişlerdi. Eleştiri, özeleştiri platformu olmuş değil mi?

Yerel yönetimlerde başarısızlık adaylardan kaynaklanıyor

Demokratik güç çizgisi bölgede tabi ilerleme kaydediyor. ABD, Türkiye ve İran yani bölgesel güçlerle ABD kendi aralarında rekabet halinde olsalar da PKK'ye karşı ortak hareket ettiklerine ilişkin bir konsept var. Yani boşluk PKK'ye kalmasın diye yapıyorlar. Bu aklı onlara Talabani veriyor. Kürtlerin kendi aralarında ulusal demokratik birlik platformunu oluşturması önemlidir. Kürtlerin yaşadığı ülkelerdeki halklarla birlikte çatı birliklerinin oluşturulması gayet tabidir. Çatı Partileri olmalı. Eski sosyalistler de yer almalı. Onlar daha anlayışlı, sabırlı olmalılar. Hataları var çünkü.

İran'daki Kürt hareketi, PJAK gelişebilir. Oradaki Kürtler kendilerini korumalılar. Tedbirlerini alsınlar. İran, Türkiye'nin etkisiyle bunları yapıyor. Suriye'deki Kürtler güçlü haldeler, eskisinden daha iyi durumdalar değil mi?

Tabi Kürtleri kendi aralarında çatıştıracaklar. Kürtler bu konuda dikkatli olmalıdırlar. Güney'de Kürtlerin yaşadığı bazı köyler, bazı bölgeler korumasızdırlar. Onlar kendilerini korumak için tedbirlerini alabilirler. Savunma güçlerini oluşturabilirler. Daha güvenlikli Bradost bölgesinde bir araya gelerek daha güvenli hale gelebilirler.

Haluk Gerger'e selamlarımı söyleyin. Ondan rica ediyorum, bu çatı çalışması içerisinde yer alabilir mi, imkânı varsa yer alsın. Diğer birçok aydın ve yazarın da bu çalışmalara dâhil edilmesi önemlidir. İlgili diğer aydın ve yazarlara da selamlarımı iletiyorum.

Yerel yönetimlerde başarısızlık adaylardan kaynaklanıyor. Adaylar önemli. Bu işi yapabilecekler yer alsın, aday olsun. 78'liler Vakfı, Diyarbakır askeri cezaevinde yaşananlarla ilgili gerçekleri araştırma ve adalet komisyonu çalışmalarını devam ettirebilir.

Kürt ulus-devletini kurup Türkiye ile çatıştıracaklar. Türkiye'yi de yalnızlaştıracaklar. Sayın Başbakan'dan rica ediyorum, Erbakan kadar bile cesur olsa akan kanı durdurabiliriz. Ben hiçbir insanın ölmesini istemiyorum. Bir askerin bile ölmesini istemiyorum. Türk-Kürt kardeşliği sağlanabilir. Ortada bir oyun var ve ben bu oyunu bozmak istiyorum. Diyarbakır halkı da bunları iyi bilmeli, anlamalı.

Her aile çocuklarına Kürtçe öğretmeli ve anadilde eğitmeli

Kürtler, her aile çocuklarını Kürtçe anadil ve kültür konusunda iyi şekilde çocuklarını donatmalıdır. Anadili öğretmeli ve o şekilde yetiştirmeli. Bunu yapmayan çocuklarına anadil öğretmeyen ailelerin Kürtlüğünden şüphe duyulur. Burada bize bir kelime bile Kürtçe konuşturmuyorlar. Bu nasıl demokrasi bu nasıl hukuk ve bu nasıl haktır.

Parti kapatılır ya da kapatılmaz, bunun tespitini yapamıyorum. Parti olarak seçimlerde fazla iyi sonuçlar alamıyorsunuz. Neden sonuç alamadığınızı bilemiyorum bu konuda defalarca görüş belirttim. AKP neden bölgede fazla oy alıyor. Nedeni şu şekilde izah edebilirim. Takkiye yapıyor ve tabi bölgede etkili olan şeyhleri ve belli şahsiyetleri kullanıyor. Bilimsel anlamda güçleri var, tahlil tespit yapıyorlar. Bölge insanını nasıl kazanacağını nasıl etkileyeceğini tahlil ediyor ve bilimsel tespitler yapıyor. Bölge insanın nasıl kazanacağını biliyor.

Sizin yaptığınız fazla bir şey yoktur. Oruç tutanlara, dini duygulara bağlı olanlara sonsuz saygım var. Saygılıyım. Bölgede çalışan arkadaşlar neden bunları yapmıyorlar bunları defalarca söyledik. Söylediklerimiz havada kalıyor. Evet diyorsunuz ama pratikte bir şey olmadığı eksik kalındığı görülüyor.

Zannederim eskisi gibi olamaz olmamalıdır. Aday adayları seçilirken şu şekil seçilmeli, halk eğilimi belli olmalı halk ilinde ilçesinde kimi istiyor bunu açığa çıkarmalı bu göstermelik olmamalı gerçek eğilimler olmalı. Gerçek ortaya çıkmalı. Buna göre aday adayları belirlenmeli. Bu adaya adayın kişiliği önemli bunu da parti belirlemeli. Bunu basa basa söylüyorum en yakın arkadaşım olsa dahi eğer adaylığa uygun değilse o vasıflar üzerinde yoksa bu insanlar aday yapılmasın. Bu filanın akrabasıdır şu kadar emek vermiştir. Şu şunun arkadaşıdır. Asla bu kabul edilmez bu artık yapılmamalıdır. Parsel kimseye verilmez. Ailelere şahsiyetlere parsel verilmez. Eğer böyle şeyler yapamazsanız bölgeye uygun, güzel, halka uygun partiye bağlı adaylar olursa sonuç alırsınız. Eğer parseller olursa partiyi bitirirsiniz.

Yeniden partileşme hamlesini 10. Kongre ruhuyla geliştirelim

"Partimizin 10. Kongresi kendisini, 'Önder Apo'ya özgürlük kongresi' olarak tanımlamıştır. Önder Apo'nun özgürleştirilmesini önümüzdeki sürecin tek ve en temel görevi olarak belirlemiş, bütün çalışmalarını, karar ve değerlendirmelerini bu hedefe kilitleme temelinde yapmıştır. Bu anlamda 10. Kongre gerçeğimiz İmralı işkencesini tümden reddetme ve yok etmeyi hedefleme gerçeğidir. Zaten partimiz, tüm kadro yapımız ve halkımız hiçbir zaman İmralı işkence sistemini, insanlık tarihinin bu en vahşi ve adaletsiz sistemini kabul etmedi, içine sindirmedi, hazmetmedi. Viyan yoldaş hiçbir zaman içine sindirmediğini belirterek reddetti ve kendi içinde günlük anlık olarak bu sistemi yok etti, öldürdü"

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizan Yapısına!

Partimiz PKK'nin 10. Kongresi 21-30 Ağustos 2008 tarihleri arasında başarıyla yapılmıştır. Düşmanın imha ve tasfiye amaçlı saldırılarını en üst düzeyde yoğunlaştırdığı bir ortamda Hareketimizi temsil gücüne sahip yeterli bir sayı ve bileşimle toplanan kongremiz, tüm sorunları cesaretle gündemleştirerek tartışmış ve Önderlik çizgisinde somut çözümler üretmiştir. Yine Önder Apo'ya ve kahraman şehitlerimize yüksek bağlılık temelinde gerçekleşen kongremiz, geliştirdiği eleştiri ve özeleştiriyle örgütsel anlamda tam bir açıklık ve netlik, Apocu ruhta tam bir kararlaşma ve birlik kongresi olmuştur. Tüm bu yönleriyle sağladığı gelişme ve ortaya çıkardığı güçle Parti 10. Kongremiz, düşmanın imha amaçlı saldırılarına karşı Özgürlük hareketimizin verdiği en güçlü cevap olmuştur.

Değerli Yoldaşlar!

10. Kongremiz, her şeyden önce kapsamlı bir siyasi-askeri durum değerlendirmesi yapmıştır. Dünyamızın içinden geçtiği kaos sürecinde, bölgemiz Ortadoğu'da yaşanan ve adına III. Dünya Savaşı denen çatışmanın günümüzdeki düzeyini ve olası gelişmelerini çok yönlü ve kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuştur. Özellikle küresel sistem adına bölgeye müdahale eden ABD'nin ve I. Dünya Savaşı ardından bölgede oluşturulan ulus-devlet statükosunun günümüzde yaşadığı durumlar ile bunlara karşı PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan özgürlük mücadelesinin Ortadoğu'da temsil ettiği demokratik Ortadoğu birliği siyaseti arasındaki mücadelenin güncel durumunu ve olası gelişmeleri irdelemiş, bu çerçevede Özgürlük hareketimizin izlemesi gereken politikaları ve taktikleri net ve yeterli bir biçimde tespit etmeye çalışmıştır. Bu çerçevede bölgemizde var olan üç siyasi çizgi arasındaki mücadelenin bugününe ve geleceğine dair önemli bir düşünce açıklığı ve birliğini yaratmayı esas almıştır.

Bilindiği gibi ilk iki siyasi çizgi, yani küresel sermaye siyaseti ile ulus-devlet statükoculuğu bölgemiz açısından yabancıdır. Yani dış güçler tarafından ve kendi çıkarları doğrultusunda bölgemiz Ortadoğu'ya dayatılan siyasetler olmaktadır. Bunlara karşı Partimizin öncülük ettiği demokratik Ortadoğu birliği siyaseti; bölgenin tarihsel ve toplumsal gerçeğinden kaynağını alan, bölge halklarının çıkarlarını yansıtan, kardeşlik ve demokratik birlik içerisinde yaşamalarını öngören bir siyasal çizgidir.

Görüldüğü gibi, son dönemde ilk iki çizgi ciddi bir zorlanma ve tıkanmayı yaşamaktadır. Küresel sistem adına ABD müdahalesinin Afganistan, Irak, Filistin, Lübnan, Kürdistan gibi temel çatışma alanlarında nasıl bir zorlanma ve tıkanıklık içerisinde olduğu gözle görülebilecek kadar açık bir durumdur. Nitekim bu zorlanma ve tıkanma nedeniyledir ki, öngördüğü Büyük Ortadoğu Projesini pratikleştirememekte, Afganistan ve Irak gibi işgal ettiği sahalarda istikrarlı siyasal sistemler geliştirememekte, şer ekseni dediği ve düşman ilan ettiği alanlara dönük etkin ve aktif saldırı içine girememektedir.

Yine Ortadoğu'nun merkezi konumunda olan Irak'ta parçalanmayı yaşamış bulunan Birinci Dünya Savaşının ortaya çıkardığı bölgenin ulus-devlet statükoculuğu da ciddi bir tıkanma ve çözümsüzlüğü yaşar durumdadır. Bir yandan küresel sermaye müdahalesinin baskıları, diğer yandan halkların özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin zorlayıcılığı altında kendini savunabilmek için son yıllarda Türkiye-İran-Suriye üçlü ittifakı biçiminde geliştirilmeye çalışılan dayanışmalar, bir-iki yıl ömür uzatmaktan öteye her hangi bir kalıcı sonuç vermemektedir. İçinde bulunduğumuz koşullarda, başta söz konusu bu devletler olmak üzere, tüm Ortadoğu'daki ulus-devlet yapısı ciddi bir tıkanmayı, zorlanmayı ve çözümsüzlüğü yaşamakta, her yandan gelen baskılar sonucunda ancak çıplak baskı ve zorla, şiddeti, terörü tırmandırarak, yine birçok ittifak yapıp bir birine dayanarak ömürlerini uzatma çabasını sürdürmektedirler.

Söz konusu her iki siyasal çizginin de en çok zorlandığı ve tıkandığı alanın Kürdistan sahası olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Hem ABD'nin yürüttüğü küresel sermaye siyaseti Büyük Ortadoğu Projesi temelinde Kürdistan için öngördüğünü gerçek-

leştirememekte, hem de Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmesi karşısında Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu inkâr eden ve imha etmek isteyen ulus-devlet statükoculuğu artık kendini yaşatamamaktadır. Başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, Güney, Doğu ve Batı Kürdistan parçalarında gelişen özgürlük ve demokrasi mücadelesi, bu iki siyasi çizgiyi ciddi biçimde zorlamakta, çözümsüzlük ve tıkanma içine sokmaktadır. Bunun sonucundadır ki, son beş yıllık süre içerisinde Türkiye-İran ve Suriye devletleri en ileri düzeyde üçlü bir anti Kürt ittifakını oluşturarak kendi inkârcı ve imhacı sistemlerini yaşatma arayışları içine girmişlerdir.

ABD Türkiye Irak ittifakı Kürdistan ayağında ciddi zorlanmaktadır

Bunlarla beraber içinde bulunduğu tıkanıklığı aşmak için küresel sistem politikasını yürüten ABD'nin geliştirdiği ABD-Türkiye-Irak üçlü ittifakı projesi, Kürdistan ayağında ciddi zorlanmalarla yüz yüze kalmış durumdadır. Irak ve Türkiye yönetimlerini böyle bir ittifak içine çekmek üzere belli gelişmeler sağlamış olsa da, ABD siyasetinin en çok Kürdistan'da zorlandığı açıktır. Hem Kuzey, Doğu ve Batı Kürdistan'da PKK öncülüğünde yürütülen özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişimi karşısında zorlanmakta, hem de Güney Kürdistan'da Kerkük sorunu, Irak'ta yeni bir sistem geliştirmede Kürtlerin rolünün ve yerinin tespiti konularında ciddi bir zorlanma ve çözümsüzlüğü yaşamaktadır. Bunlar sonucundadır ki, küresel sermaye sisteminin bölgesel yapılanması olan Büyük Ortadoğu Projesinin çekirdeği biçiminde ele alınan ABD-Türkiye-Irak üçlü ittifakı ve Kürtlerin bu ittifakın içine çekilmesi siyaseti tam bir sonuca ulaşmamaktadır.

Bu iki siyasi çizgi, yaşadıkları ciddi zorlanma ve tıkanıklığın sonucunda, 2007 yılında PKK öncülüğündeki Kürdistan özgürlük ve demokrasi hareketine karşı kapsamlı bir saldırı ittifakı yapmıştır. 2007 Nisan'ından Kasım ayına kadar olan 6-7 aylık süre içerisinde yapılan görüşmeler ve hazırlık çalışmalarına dayalı olarak PKK'ye karşı yeni bir imha ve tasfiye planı doğrultusunda ve uluslararası komplonun 10. yılında, komployu yeniden canlandırmayı ifade eden bir saldırı ittifakı oluşturulmaya çalışılmıştır. Bu ittifak, önce Türkiye'nin kendi içinde bir uzlaşma ve ittifak olarak ortaya çıkmıştır. Türkiye içinde başta Genelkurmay ve AKP ittifakı olmak üzere, CHP, MHP, bürokrasi ve diğer güçler de buna eklenip neredeyse tam bir milli cephe diyebileceğimiz bir uzlaşma ve ittifak yaratılmıştır. Ardından Türkiye-İran-Suriye üçlü ittifakını her düzeyde PKK ve Kürtlere karşı saldırı ittifakı olarak yeniden canlandırma gündeme getirilmiştir. Nitekim en son 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesi ile Türkiye içinde ve bölgesel düzeyde oluşan bu uzlaşma ve ittifak, küresel sermaye güçleriyle de bir uzlaşma ve ittifak haline getirilmiştir. Bu temelde PKK'ye karşı yeni bir imha ve tasfiye saldırısı ekonomik, siyasi, askeri, ideolojik, kültürel ve psikolojik bütün alanlarda yürütülmek üzere planlanıp, Aralık 2007'nin başından itibaren yoğun saldırılar biçiminde devreye konulmuştur.

Esasta bütün dünyada çatışan iki ideolojik çizgi vardır

Küresel sermaye siyaseti ile ulus-devlet statükoculuğu arasındaki PKK ve Kürt özgürlüğü karşıtlığı, bir diğer deyişle özgür Kürt karşıtlığının temel bir nedeni de her iki siyasal çizginin yaşadığı zorlanma ve tıkanıklıktır. Her iki siyasal çizgi de bu biçimde birbiriyle uzlaşıp, ittifak yaparak yaşadıkları zorlanma ve tıkanıklığı aşmaya, PKK öncülüğünde gelişen Demokratik Ortadoğu Birliği siyasetini zayıflatmaya ve engellemeye çalışmaktadırlar. Böyle bir uzlaşma ve ittifakın diğer önemli bir nedeni ise, her iki siyasi çizginin de ortak bir ideolojik-paradigmatik çizgiye dayanıyor olmaları gerçeğidir. Günümüzde birbirlerinden farklı siyasal çizgiler olarak ortaya çıkıp, belli bir çatışma içinde olsalar da, biz iyi biliyoruz ki, bu iki siyasal çizgi de ortak bir ideolojiye dayanmaktadır. Her ikisi de hiyerarşik-devletçi toplum paradigmasını hayata geçirmeyi esas alan siyasi yapılanmalardır. Günümüzde her ikisi de kapitalist devletçi sistemin siyasi yapılanmaları olmaktadırlar. Milliyetçilik ideolojisine dayanmakta, kapitalist devletçi sistemin dünya üzerindeki hegemonyasını öngörmektedirler. Aralarındaki fark; sadece sermaye sisteminin daha çok kâr etme, daha fazla baskı ve sömürü uygulama, daha kapsamlı bir dünya hegemonyası gerçekleştirip-gerçekleştirememe konusundadır. Bu yönüyle aralarında politik çıkar, çelişki ve çatışmadan öteye bir çelişki ve çatışma yoktur. Aynı ideolojik çizginin farklı iki politik eğilimi durumundadırlar. Buna karşın PKK öncülüğündeki Kürdistan özgürlük mücadelesi ise, ayrı bir ideolojik çizgiyi ve paradigmatik yaklaşımı esas almaktadır. Devletçi paradigmayı reddederek, Demokratik konfederalizm çizgisinde değişik toplumsal kesimlerin demokratik

örgütlülüğüne dayalı bir toplumsal yaşam sistemini öngörmektedir. Dolayısıyla baskı ve sömürüden uzak, daha özgürlükçü ve demokratik bir toplumsal yaşamı ifade eden bir sistem olmaktadır. Bu yönüyle PKK'nin, küresel sermaye sistemi ve ulus-devlet statükoculuğu ile ideolojik çizgi farklılığı vardır. Bu anlamda bölgede ve bütün dünyada esasta çatışan iki ideolojik çizgi vardır. Biri, hiyerarşik devletçi toplum, üst toplum çizgisi; diğeri ise, ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı Demokratik konfederalizm sistemini öngören demokratik toplum çizgisi.

"2008 Mart'ından itibaren PKK'yi imha ve tasfiye planında yer alan siyasal güçler arasında ciddi bir krizin yaşandığı bilinmektedir. Nitekim bu kriz, Türkiye'nin kendi iç siyasetinde, bölgesel ve uluslararası güçlerle yaptığı ittifaklarda da yaşanmıştır. Türkiye, ABD ve AB görüşmeleri, Türkiye, İran, Suriye ile görüşmeleri bu krizi aşmak üzere 2008 baharı ve yazında yoğunluk kazanmıştır"

Türkiye devleti imha ve tasfiye planından vazgeçmiş değildir

İdeolojik alanda birbiriyle çelişki ve çatışma halinde olan bu iki çizgi, politik mücadeleye dönüştüğünde ise üç temel politik çizgi olmaktadır. Eğer 2007 yılında ABD-Türkiye-İran ittifakı, PKK'nin yürüttüğü Kürt özgürlük mücadelesine karşı ekonomiden askeriyeye kadar birçok alanda saldırı temelinde oluşturulmuşsa, bunda bu güçlerin siyasal zorlanma ve tıkanıklığı kadar, ideolojik ve paradigmatik yakınlıkları ve birliklerinin de etkisi vardır. Nitekim bunun sonucunda 2007 yılının Kasım ayına gelindiğinde Türkiye yönetimi, on yıl önceki uluslararası komployu yeniden dirilten bir saldırı ittifakını ortaya çıkartmaya çalışmıştır. Elbette geçen on yıllık süre içinde uluslararası komplo ciddi biçimde darbelenmiş ve geriletilmiştir. Uluslararası komplonun amaçları, hedefleri, yöntemleri, insanlık ve özgürlük karşıtı karakteri açığa çıkartılarak teşhir edilmiştir. Yine farklı güçlerin değişik çıkarlarının öne çıkması politikalarında değişikliklere yol açmıştır. Bu anlamda uluslararası komplo ciddi bir zayıflama, birliğinin gevşemesi ve darbelenme gibi bir durumu yaşamıştır. Bu nedenle kuşkusuz Türkiye yönetiminin uluslararası komployu yeniden diriltme çabaları on yıl öncekine göre, ancak zayıf bir ittifakı ortaya çıkartabilmiştir. Ayrıca böyle bir durumda KDP ve YNK gibi Kürt milliyetçi siyaseti on yıl önce uluslararası komplonun aktif bir tarafı iken, 2007 uzlaşmasında saldırılara pasif bir biçimde onay veren taraflar olarak ortaya çıkmıştır. Kısaca, Kürt özgürlük hareketini imha ve tasfiye amaçlı planlı yeni bir saldırı gündeme getirilse de, bu, on yıl öncesine göre önemli bir zayıflığı kendi içinde taşımıştır. Fakat Türkiye devleti yine de imha ve katliam amacından vazgeçmiş değildir. Kürt'ü inkâr zihniyetinde ciddi bir değişiklik olmamıştır. Bu anlamda yeniden imha ve tasfiyeyi dayatmak üzere Kürt özgürlük hareketi ve Kürt halkı açısından büyük bir tehdit ve tehlike oluşturmuştur. Bu saldırının en başta İmralı'da Önder Apo'ya dönük fiziki ve psikolojik işkenceyi had safhada geliştirme ve zehirleme temelinde yeniden fiziki imhayı dayatma gerçeği vardır. Bununla birlikte gerillaya karşı imha ve ezme operasyonlarını her türlü savaş yöntemlerini kullanma temelinde geliştirme söz konusudur. Yine Kürt halkına ve demokratik siyasete dönük her türlü baskı, işkence, tutuklama gündeme getirilmiştir. Sadece Kuzey Kürdistan'da ve Türkiye'de değil, Kürdistan'ın bütün parçalarında, Ortadoğu'da ve yurt dışında ekonomik, siyasi, askeri, psikolojik, kültürel saldırılar birlikte harekete geçirilerek Özgürlük hareketimiz tümden kontrol altına alınmaya, sınırlandırılmaya, tecrit edilmeye, baskı ve saldırı altında darbelenip zayıf düşürülerek marjinal kılınmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda hem Önder Apo'ya ve gerillaya, hem de bütün parçalarda ve yurt dışındaki halkımıza dönük 2007-2008 kışı ve 2008 baharında çok kapsamlı saldırıların yürütüldüğü, en zorlu mücadele dönemlerinden birinin bu süreçte yaşandığı tartışma götürmezdir. Düşman cephesinin bu denli bir kapsama ve şiddete sahip saldırılarını Hareketimiz ve halkımız, başta gerillanın Gabar, Oramar ve Zap direnişleri olmak üzere, halkımızın 8 Mart ve Newroz'larda yükselttiği, 2008 Şubat-Mart ve Nisan ayları boyunca her gün ve her saat devam ettirdiği büyük serhıldanlarla karşılayıp, boşa çıkartmıştır. Düşman cephesinin uluslararası komployu yeniden diriltme anlamına gelen imha ve tasfiye saldırıları, gerillanın ve halkımızın kış ve bahardaki güçlü, zengin eylemlilikler içeren cesur ve fedakâr direnişiyle boşa çıkartılmış ve darbelenmiştir.

Türkiye'de klikler arasında ciddi bir iktidar çatışması yaşanmaktadır

Bunun sonucunda 2008 Mart'ından itibaren PKK'yi imha ve tasfiye planında yer almış olan siyasal güçler arasında ciddi bir çelişki ve krizin yaşandığı bilinmektedir. Nitekim bu kriz, Türkiye'nin kendi iç siyasetinde yaşandığı gibi, bölgesel ve uluslararası güçlerle yaptığı ittifaklar noktasında da yaşanmıştır. Türkiye, ABD ve AB görüşmeleri, yine Türkiye'nin İran ve Suriye ile görüşmeleri bu krizi aşmak üzere 2008 baharı ve yaz başında yoğunluk kazanmıştır. Yine Türkiye içerisinde milliyetçi ve dinci klikler arasında ciddi bir iktidar çatışması olarak bu siyasi krizin yaşandığı açıktır. Bir yandan AKP'yi kapatma davasının gündeme gelmesi, diğer yandan sahte Ergenekon soruşturmasının buna karşı geliştirilmesi, bu temelde ciddi bir iç iktidar kavgasının yaşanması gerçekleşmiştir. Ancak sonuçta hem Türkiye içinde, hem de dış ittifaklar düzeyinde yeniden bir uzlaşma ve ittifak oluşturma durumu söz konusudur. Nitekim AKP'yi kapatma

davası reddedilmiş, buna karşılık Ergenekon soruşturması da alt sınıra çekilerek İlker Başbuğ-Erdoğan görüşmesi temelinde yeni bir Genelkurmay-AKP uzlaşma ve ittifakı ortaya çıkartılmıştır. Kısaca, Türkiye'nin askeri ve siyasi yönetimi PKK'ye karşı savaş konusunda kendi aralarında yeni bir uzlaşma ve ittifak yapmışlardır. Benzer bir biçimde Türkiye'nin İran ve Suriye ile PKK'ye karşı ittifaklarını yenileme çabasının yanında, ABD ve AB ile de PKK'ye karşı yeni bir saldırı yürütme konusunda tekrardan bir uzlaşma durumu söz konusu olmuştur. Nitekim küresel sermaye siyasetini yürüten bu güçlerin yaşadığı zorlanma ve tıkanıklık, bunları Türkiye yönetimiyle yeniden PKK karşıtı ittifak yapmaya götürmüştür. ABD ve müttefikleri, Türkiye'ye destek vererek PKK üzerinde baskı oluşturma, dolayısıyla bunun sonucunda fazla umutlu olmasalar da, ABD-Türkiye-Irak üçlü ittifakını yaratma arayışını bir kez daha 2008 güzünde sürdürme kararında olduklarını ortaya koymuşlardır. Küresel sistem, bir yandan böyle bir politikayla tıkanıklığını aşmak isterken, diğer yandan ABD-İran gerginliği artmakta, tıkanıklık kendisini Kafkasya'daki çatışmada daha çok açığa vurmuş bulunmaktadır. Gürcistan üzerindeki çatışma neredeyse NATO ile Rusya'yı yeniden karşı karşıya getirmiştir.

Tarihimizin en güçlü fırsat ve imkânına sahip olduğumuz bir dönemindeyiz

Bütün bunlar Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşının birer parçası olduğu gibi, aynı zamanda küresel sermaye sistemi adına ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik geliştirdiği müdahalenin yaşadığı zorlanma ve tıkanıklığın da birer işareti olmaktadır. Bütün bunları kapsamlı ve ayrıntılı bir biçimde tartışarak değerlendiren Parti 10. Kongremiz, siyasal durumlara ilişkin şu iki temel tespiti yapmıştır:

Birinci siyasal tespit, mevcut yaşanan çelişki ve çatışma durumu göstermektedir ki, Kürdistan özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek açısından imkân ve fırsatlar güçlü bir biçimde vardır. Bu konuda imkân ve fırsat anlamında bir azalma ve zayıflamaktan ziyade; mücadele tarihimizin en güçlü fırsat ve imkânına sahip olduğumuz bir dönemi yaşadığımız tartışma götürmezdir. Bu elbette oldukça ciddi ve önemli bir durumdur. Mademki, özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için bu kadar güçlü bir fırsat ve imkân elimizde mevcuttur, o halde tüm örgüt ve kurumlarımızın ve halkımızın bu fırsat ve imkânları yerinde ve zamanında güçlü bir biçimde değerlendirerek pratikleştirmesi gerekir.

İkinci temel siyasal tespit ise, mücadelemiz açısından bir yandan böyle bir imkân ve fırsat düzeyi olsa da, diğer yandan hem küresel sistem, hem de ulus-devlet statükoculuğunun, Kürt sorununun çözümünde yeterli adım atacak düzeyde olmamaları, yine inkâr ve imha zihniyetinde ve politikasında da güçlü bir değişikliği yaşamamış olmaları durumudur. Nitekim bu durum, onları, PKK'yi imha ve tasfiye planı doğrultusunda kendi aralarında uzlaşma ve ittifak yapmaya götürmektedir. Bu doğrultuda Türkiye, ABD, İran gibi birbiriyle çelişki ve çatışma içinde olan güçleri PKK'ye karşı birleştiren 2007 yılında yaptıkları çok yönlü ittifak düzeyi, gerillanın ve halk serhıldanlarının kış ve bahar sürecindeki gelişimi karşısında ciddi bir darbe yemiş olsa da, halen yeniden onarılarak ve hazırlıklar yapılarak pratiğe geçirilmeye çalışılmaktadır. Özellikle 2008 güz döneminde böyle bir uzlaşma ve ittifak temelinde, başta askeri alan olmak üzere diğer tüm alanlarda Özgürlük hareketimize ve halkımıza dönük kapsamlı bir imha saldırısının gelişme olasılığı vardır. Bu, Hareketimizin geleceği açısından, yine Kürt halkının özgür varlığı ve geleceği açısından ciddi bir tehdit ve tehlike oluşturmaktadır. Bu durumun da görülmesi, dolayısıyla bu ciddi tarihsel tehdit ve tehlikenin bertaraf edilmesi için gerekli her türlü tedbirin zamanında alınması gereği vardır.

Siyasi, askeri durum üzerine bu iki temel tespiti yapan Parti 10. Kongremiz, içinde bulunduğumuz süreçte izlememiz gereken siyasetler ve içinde olmamız gereken taktik mücadele açısından şu önemli kararlara ulaşmıştır:

Birincisi; bize imha ve tasfiyeyi dayatan, bu konuda gözü karaca saldırı içinde olan, hep kök kazımaktan söz eden saldırgan güçlere karşı demokratik siyasi mücadeleyi, gerilla ve serhıldan temelinde orta yoğunluklu düzeyde geliştirmektir. Yani bizi yok etmek isteyen, marjinalleştirip tasfiyeye uğratmayı hedefleyen, bu uğurda ve doğrultuda planlı saldırı yürütmeye çalışan güçler karşısında direniş mücadelesini çok yönlü, zamanında, planlı ve etkili bir biçimde geliştirmektir. Bu konuda parti hareketimizin şimdiye kadar yaşadığı kararlılık düzeyi 10. Kongre gerçeğimizde bir kez daha canlandırılmış ve en yüksek seviyeye çıkartılmıştır. Saldırı nereden gelirse gelsin, saldıran kim olursa olsun meşru sa-

vunma çizgisinde kendimizi savunmak, yine Kürt halkına inkâr, imha ve köleliği dayatmaya çalışan güçlere karşı halkın demokratik siyasi haklarını elde edebilmek, Kürt halkının özgür-demokratik yaşama kavuşmasını sağlayabilmek için halkımızın siyasi-demokratik serhıldanı biçimindeki halk mücadelesini en güçlü bir biçimde geliştirmek önem taşımaktadır. Her türlü imha ve tasfiye amaçlı saldırganlığı kıracak olan, direniştir. Direnmek; özgür ve demokratik yaşamı elde etmenin, kazanmanın tek ve en temel yoludur. Bu da iki ayak üzerinden gelişmektedir: Bunlardan biri, gerillanın meşru savunma çizgisi temelindeki fedai direnişi; diğeri ise, halkın çok yönlü ve zengin eylemliliğine dayanan demokratik serhıldanıdır. Dolayısıyla yeniden bir uzlaşma ve ittifak yaratılarak, planlı bir biçimde halkımıza ve Hareketimize karşı geliştirilmeye çalışılan imha ve tasfiye amaçlı saldırı planlarını kırabilmek için, çok yönlü ve zengin bir eylem çizgisine dayalı olarak direniş mücadelesini aktif, etkin bir biçimde, zengin yöntemlerle, bu saldırganlığı kıracak bir yoğunluk düzeyinde yürütmek önümüzdeki en temel görev olmaktadır. Bu bakımdan zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisini hem serhıldan alanında, hem de meşru savunma alanında gerilla cephesinde pratikleştirmenin gereği vardır. Dar, tek yanlı, süreci karşılamayan, onun gerisine düşen, alt yoğunluğu ifade eden eylemlilik, sürecin başarıyla kazanılması, imha ve tasfiye planlarının kırılması açısından yeterli olmayacaktır. Bu bakımdan hem eylemin niceliğinde, hem de nitelik düzeyinde içinde bulunduğumuz siyasi koşulları karşılayacak bir yeterliliğe ulaşmak gerekmektedir. Diğer yandan, her açıdan çok yönlü, zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisine ihtiyaç vardır. Hem gerilla cephesi, hem de serhıldan cephesinin bu gerçeği görerek hareket etmesi gerekir. Nitekim mevcut durum bu konuda dar ve kısmen yetersizlik ifade etmektedir. Bu darlığı ve yetersizliği düşüncede ve pratikte aşmak üzere tüm kadro yapısının ve gerillanın süreci direniş süreci olarak görüp yüklenmesi, eylem çizgisinde nicel ve nitel düzeyde bir yeterliliğe ulaşması kesinlikle gereklidir. Ancak, bu temelde gelişecek başarılı bir direniş, Kürt sorununun demokratik siyasi çözümünün önünü açabilecektir.

“Geçmişin ‘Kürt’ü Kürt’e kırdırtma’ politikası bu gün yeniden Kürt örgütleri arasında bir iç çatışmaya yol açarak gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu durum bir yandan da Türkiye devletinin PKK karşısındaki yenilgisinin ilanı olmaktadır. Yine Türkiye-ABD-İran ittifakına dayalı PKK’yi imha ve tasfiye planı doğrultusundaki saldırının yenilgiye uğradığının, başarısızlığının açık göstergesidir”

Demokratik ulus çizgisinde ulusal birlik stratejisi esas alınacaktır

İkinci önemli politik duruşumuz, düşmanın ulusal bünyede geliştirmeye çalıştığı oyunlara karşı duyarlı olmak ve onları bozmak noktasındadır. Nitekim Gabar, Oramar ve Zap direnişleri karşısında, yine halkımızın geliştirdiği bahar serhıldanları karşısında imha ve tasfiye planını başarıyla hayata geçiremediğini gören inkâr ve imhacı güçler bir oyun anlamına da gelen Kürt örgütleri arasındaki iç çatışmayı tahrik ve teşvik etme doğrultusunda yeni bir politik arayışa yönelmişlerdir. Savaşı KDP ve YNK’ye ihale etmeye, böylece geçmişte olduğu gibi, Kürtler arası yeni bir iç çatışma yaratarak PKK’yi imha ve tasfiye planını başarıya götürmek isteyen bir çaba içine girmişlerdir. Bu doğrultuda Mart ayından bu yana KDP ve YNK ile geliştirilen gizli-açık çok yoğun görüşmeler vardır. Birçok taviz verilmeye, bu güçler PKK’ye karşı savaş içine çekilmeye çalışılmaktadır. Nitekim bu doğrultuda ABD’nin de belli bir baskı ve teşvikinin olduğu gözle görülebilecek kadar açık bir olgudur. Geçmişin “Kürt’ü Kürt’e kırdırtma” politikası bu gün yeniden mevcut Kürt örgütleri arasında bir iç çatışmaya yol açarak gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu durum bir yandan da Türkiye devletinin PKK karşısındaki yenilgisinin ilanı olmaktadır. Yine Türkiye-ABD-İran ittifakına dayalı PKK’yi imha ve tasfiye planı doğrultusundaki saldırının yenilgiye uğradığının, başarısız kaldığının açık göstergesi olmaktadır. Kendi güçleriyle PKK’yi imha ve tasfiye planını başarıyla pratikleştiremeyeceklerini gören bu güçler, şimdi savaşı KDP ve YNK’ye ihale etmek, Kürtler arası çatışma haline getirmek, böylece Kürt’ü Kürt’e kırdırtma politikasıyla PKK karşısında sonuç almak istemektedirler. Bunun bir düşman oyunu olduğu, Kürt’ü inkâr eden ve imha etmek isteyen sistemin bu oyunu geliştirmeye çalıştığı, dolayısıyla iç çatışmanın inkâr ve imha sistemine hizmet ettiği tartışma götürmez bir gerçektir. Bu hususu bu biçimde değerlendiren kongremiz, PKK’nin Kürtler arası iç çatışmanın tarafı olmayacağı hususunu bir kez daha tespit etmiştir. Diğer yandan inkâr ve imha sistemine hizmet eden ve onun bir oyunu olarak geliştirilmeye çalışılan Kürtler arası iç çatışma durumunu engelleyebilmek için her türlü yöntemle, yoğun bir çaba içerisinde olması gerektiğini kararlaştırmıştır. Daha da ötesi, bırakalım çatışmayı, içinde bulunduğumuz süreçte demokratik ulus çizgisinde bütün Kürt siyasi örgütlerini bir ulusal strateji ve tutum doğrultusunda ilişki, ittifak ve birliğe ulaştırmanın en doğru bir siyaset olduğu ve Kürt özgürlük mücadelesinin bu siyaseti güçlü bir biçimde geliştireceği tespitini de yapmıştır. Bu anlamda Kongra-Gel Genel Kurulunun bir Ulusal Konferans temelinde bu çalışmaların yapılması tutumunu doğru bulmuş ve böyle bir ulusal birlik yaratıcı konferans ve kongre düzeyinde çalışmaların yapılması gerektiğini tespit ederek, tüm Kürt siyasi güçlerine bu temelde çağrı yapmayı kararlaştırmıştır.

Ortadoğu halklarının konfederal birliğini yaratmak hedeflenmektedir

Üçüncü temel husus, Kürt demokrasisini komşu halkların demokratik yapılanmalarıyla birlikte geliştirmektir. Bu da komşu halklarla demokratik birlik ve ilişki içerisinde kardeşçe yan yana yaşama çizgisinin bir gereği olmaktadır. Nitekim PKK, teorisi ve programıyla Kürt özgürlüğünü ve demokrasisini komşu halklarla birlikte iç içe, Demokratik konfederalizmi örgütleyip geliştirme temelinde yürütme anlayışına sahiptir. Hatta bunu sadece komşu halklarla da değil, Ortadoğu düzeyinde bir Demokratik konfederalizmi geliştirerek, Ortadoğu halklarının konfederal birliğini yaratma temelinde yürütme anlayışı ve istemi söz konusudur. İçinde bulunduğumuz süreçte hem bölge gericiliğine karşı etkin, aktif mücadele edebilmek ve Ortadoğu üzerinde oynanan oyunları bozabilmek için, hem de imha saldırılarını boşa çıkarabilmek için, halkların demokratik ilişki ve ittifakını geliştirmeyi 10. Kongremiz önemli bir siyasal görev olarak belirlemiştir. Bu çerçevede de komşu halklarla, onun demokratik güçleriyle her türlü ilişki, güç birliği, çatı örgütlenmeleri de dâhil her türlü örgütsel ilişki ve ittifak içerisinde olmayı, demokrasi mücadelesini halkların ve demokratik güçlerin ittifakı, birliği ve dayanışması temelinde geliştirmeyi gerekli görmüş; bütün Ortadoğu halklarının demokratik güçlerini Kürt halkıyla, Kürt özgürlük mücadelesiyle böyle bir ilişki ve ittifak içerisinde olmaya çağırmayı kararlaştırmıştır.

10. Kongremizin, başta ABD ve AB gibi dış güçlere dönük de bir uyarısı olmuştur. Bu güçler, Kürt soykırımının destekçisi ve ortağı olmamalıdırlar. Kürt halkı üzerinde geliştirilen katliamların bir tarafı haline gelmemelidirler. PKK'yi ve Kürt halkını düşman ilan etmek hiç kimseye fayda getirmez. Tarihsel olarak böyle bir soykırımın suç ortağı olmak yerine, mümkünse ve güçleri yetiyorsa Kürt sorununun demokratik çözümü için ilgili güçleri teşvik etmek, demokratik çözüme destek vermek, böylece barışçıl-demokratik çözümün gelişmesini istemek herkes açısından yarar getirecek doğru bir tutum olmaktadır. Özgürlük hareketimiz, kendisine saldırılmadıkça hiç kimseye karşı düşmanlık yapma ve saldırma gibi bir tutuma kesinlikle sahip değildir. Ancak kendisine saldırılıp, imha edilmek istendiğinde de; saldıran kim olursa olsun, ne kadar güce sahip olursa olsun özgürlük ve demokratik yaşam için sonuna kadar direneceğinin de bilinmesi gerekir.

Sonuç olarak, Özgürlük hareketimiz, siyasi ve askeri alanlarda yürütmeyi öngördüğü bütün bu çalışmaları ve geliştirmeyi hedeflediği mücadeleyi 'Êdî Bese' hamlesinin ikinci aşaması olarak tanımlayıp planlamış ve buna göre kendisini hazırlayarak, pratikleşme süreci içerisine girmiştir. 'Êdî Bese' hamlesi her türlü imha ve tasfiye amaçlı saldırıya karşı savunma savaşını ve halk serhıldanını orta yoğunluk düzeyinde geliştirmeyi, düşman oyunu anlamına gelen iç çatışmaları önleyerek, Kürt ulusal birliğini yaratmayı, komşu halklarla Demokratik konfederalizm çizgisinde ilişki ve ittifak içerisinde olmayı öngörmektedir. Bu temelde Önder Apo'nun özgürlüğünü sağlayacak şekilde tüm Hareketimizin ve halkımızın gücünü harekete geçirmeyi hedeflemektedir. Ancak böyle bir direnişle mevcut siyasi ortamı yönlendirebileceği, imha ve tasfiye amaçlı saldırıları boşa çıkartabileceği kanaatindedir. Bunu başarabilmek için de tüm kadro ve gerilla güçlerine duyarlı olma, örgütlü davranma, zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisine sahip olma ve sürecin gerektirdiği eylemsel görevleri yerinde, zamanında başarıyla yürütme çağrısı yapmıştır.

Değerli Yoldaşlar!

Siyasi-askeri durum ile birlikte, Parti 10. Kongremizin önemle ele aldığı diğer bir husus ise, örgütlenme çalışmaları, yani Demokratik konfederalizm sisteminin inşa çalışmaları olmuştur. Her ne kadar Kongra-Gel Genel Kurulu altıncı kez toplanmış ve belli bir sistem kazanmış olsa da, yine son dört yıllık süre içerisinde farklı alanlarda komün, meclis düzeyinde belli çalışmalar yürütülmüş bulunsa da, Önder Apo'nun tanımladığı "Demokratik konfederalizm" sistemini örgütlemede henüz çok yetersiz ve zayıf bir konumda olduğumuz tartışma götürmez bir gerçektir. Her şeyden önce bu konuda zayıf tutumlar, yüzeysel ve dar yaklaşımlar, kendine göre keyfi ele alışlar söz konusudur. Ciddi eksiklikler ve hatalar vardır. Kadronun öncülük görevleri adeta yok sayılmaktadır. Sistemin geliştirilmesinde kadın ve gençlik öncülüğü yeterince değerlendirilmemektedir. Yine meclis ve komün düzenine dayalı bir toplumsal ve işleyiş sistemi yeterince anlaşılmamakta veya hazmedilmemektedir. Halktan, kitlelerden kopukluk söz konusudur. Özellikle tabana inme, ezilen ve yoksul kitleye gitme, onları örgütleme konusunda ciddi bir yetersizlik ve isteksizlik söz konusudur. Yani doğru bir kitle çizgisi izlenememektedir. Bu nedenlerle kongremiz her şeyden önce mevcut halk örgütlenme çalışmalarının hata ve yetersizliklerini açığa çıkartmış, bu faaliyetleri ayrıntılı ve kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuş, çözümlemiş, hata ve yetersizlikleri belirleyerek bunların mutlaka aşılmasını kararlaştırmıştır.

Ne kadar halk örgütlenirse o kadar siyasi askeri eylem gelişir

Kürdistan'da örgüt ve eylem iç içedir. Önder Apo, her zaman bu gerçeği ifade etmiş, bunu vurgulamıştır. Kongremiz de eylemle örgütün iç içe olma gerçeğine vurgu yapmıştır. Ne kadar örgütlülük varsa ve halk örgütlenirse, o kadar siyasi-askeri eylem gelişir. Veya ne kadar mücadele edilir, eylem geliştirilirse, örgütleme çalışmalarının önü o kadar açılır. Halkı örgütleme zemini o kadar güçlendirilir. Dolayısıyla imha ve tasfiye amaçlı saldırılara karşı orta yoğunluklu düzeyde bir demokratik direniş geliştireceksek, bu, ancak güçlü bir halk örgütlülüğüne dayanılarak başarılabilir. Yine yeterli bir gerilla katılımı ve örgütlülüğü olursa, orta yoğunluklu direnişe denk düşecek bir savunma sa-

vaşı geliştirilebilir. Yine KCK sisteminin her alandaki örgütlülüğü geliştirilirse, komün ve meclis yönetimine dayalı örgütlenme sistemi var edilirse ve bu temelde bütün kesimler kendi özgünlüklerinde örgütlendirilir, iradeleri açığa çıkartılır, katılımları sağlanır ve harekete geçirilirlerse, o zaman halk serhıldanı siyasi sürecin ihtiyaç duyduğu zamanda ve yeterlilikte geliştirilebilir, süreklilik kazanabilir, zengin bir halk eylemliliği ortaya çıkarılabilir. Bu bakımdan da eylem çizgisinin başarıyla geliştirilebilmesinin de örgüt çalışmasına bağlı olduğunu bilmek, görmek, anlamak, buna göre halk örgütlenme çalışmalarına en az eylem kadar önem vermek gereklidir. Nitekim 'Êdî Bese' hamlemizin ikinci aşamasının birincil yanı; gerilla ve serhıldan temelindeki direniş eylemlerini orta yoğunluklu düzeye çıkartmak olurken, ikinci önemli yönü de; Demokratik konfederalizmin inşasını özellikle yerleşim birimlerinde, halk tabanında gerçekleştirerek bütün Kürdistan parçalarında ve yurt dışında Demokratik konfederalizmi işleyen bir sistem, halkın yaşadığı ve kendini yönlendirdiği bir sistem haline getirmektir. Bu açıdan 'Êdî Bese' hamlemizin bu aşamada önemli bir görev ve çalışma alanı, halk örgütlenmesi çalışmaları yani Demokratik konfederalizmin inşa çalışmaları olmaktadır. Bu konuda 10. Kongremiz değişik çalışma alanlarına ilişkin ve bu temelde halkın örgütlenmesi yönünde kapsamlı değerlendirmeler yapmış ve karar almıştır. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ideolojik, savunma ve bütün alanların örgütlendirilmesine ilişkin kapsamlı kararlara ulaşmıştır. Bunlar yazılı kararlar olarak mevcuttur ve tüm yoldaşlar kuşkusuz bunları okuma, inceleme ve bu temelde kendi çalışmalarını planlama imkânı bulacaklardır. Burada bu kararların önemlileri ya da bu kararları hayata geçirmede dikkat edilmesi gereken, onları başarıyla hayata geçirmemizi bize sağlatacak olan bazı hususlar üzerinde durmak istiyoruz.

Kürdistan'da örgütsüz yaprak bile kıpırdamaz

Bunlardan *birincisi*; mevcut durumda halk örgütlenmesi, yani Demokratik konfederalizmin inşasında parti öncülüğünün rol ve görevlerinin yeterince anlaşılmaması ve dikkate alınmaması konusudur. Yani halkı örgütleme ve eyleme geçirmede adeta kadro öncülüğünün, parti öncülüğünün anlaşılmaması ya da inkâr edilmesi gibi bir durum yaşanmaktadır. İster eylemsel, ister örgütsel görevler dikkate alınsın, bu konudaki bütün hata ve yetersizliklerin merkezinde öncülük görevinin başarıyla yerine getirilmemesi vardır; öncülüğün rolünü oynamaması vardır. Kadrolar adeta örgüt ve eylem çalışmalarına öncülük etme görevini yadsımaktadırlar. Sanki böyle bir görevleri yokmuş gibi davranmaktadırlar. Bu kesinlikle yanlıştır. Bu tasfiyeci bir anlayıştır ya da tasfiyecilikten kalan bir anlayış savrulmasıdır. Bunun kesinlikle böyle görülmesi gerekiyor. Oysa kadronun öncülük görevini yerine getirmesi olmasa, parti öncülüğü olmasa halk nasıl bilinçlenir, nasıl eğitilir, nasıl örgütlendirilip eyleme çekilir? Kürdistan'da bilinçsiz ve örgütsüz her hangi bir eylem söz konusu olabilir mi? Oysa Önder Apo, hep *"Kürdistan'da örgütsüz yaprak bile kıpırdamaz"* dedi. Kendiliğinden hiçbir şey olmaz. Her şey bilinç ve örgüt çalışmasıyla gerçekleşir. Peki, bilinçlendirme ve örgütleme çalışmasını kim yapar? Elbette ki kadro yapar, kadronun örgütlülüğü yapar; yani parti yapar, parti öncülüğü yapar, parti öncülüğü biçiminde var olan kadrolar yapar, her alanda örgütlenmiş parti komite ve hücreleri yapar. Bu bakımdan halkı örgütleyebilmek için ve eyleme çekebilmek için her şeyden önce bu görevi yürütmek üzere kadroların örgütlenmesi, parti örgütlülüğünün geliştirilmesi gerekir. Her yerde parti komite ve hücrelerini, temsilciliklerini kurmak lazımdır. Parti komitelerinin, komünlerinin, temsilciliklerinin inşa edilmediği yerde elbette ki, halk örgütü ve eylemi olmaz. Şunu bir formül olarak bileceğiz: Bir yerde ne kadar parti örgütlülüğü varsa, o kadar halk örgütlülüğü ve eylemi olur. Bu bakımdan da kadroları, partiyi halk içinde örgütlemek, bunun için mıntıka, bölge, parça vb yerleşim birimlerinde parti komün ya da hücrelerini örgütlemek, parti temsilcilik veya örgütlerini kurmak, komiteleşmelere gitmek gereklidir. 10. Kongremiz, parti örgütlenme çalışmalarını bu düzeyde yürütmek üzere gerekli tüzük değişikliklerini yapmıştır. Bütün bu parti örgütlenme çalışmaları 10. Kongre tüzüğümüzün bir hükmü olmaktadır. Bu bakımdan da, tabanda parti örgütlülüğünü geliştirmek, kadroyu halkı örgütlemek ve eyleme çekmek üzere görev ve sorumluluk altına almak, böylece her alana ve tüm görevlere kadro örgütlülüğünü yaymak temel görev durumundadır.

Diğer yandan, elbette böyle bir örgütlenmeyle birlikte, kadronun da görev ve sorumluluklarının gereğini başarıyla yerine getirmesi gerekir. Öncülük görevlerini ertelemeksizin ve red-

detmeksizin uygulaması lazımdır. Örgüt ve eylem çalışmasında bunu mutlaka yapmalıdır. Bunun için parti ideolojisini kitlelere götürme, taşırma, kitleleri bu temelde bilinçlendirme, eğitme ve böylece örgüt ve eylem içine çekme gücünü göstermelidir. Bunu yapabilmek için de, elbette kadrolar parti ideolojisini iyi özümsemeliler, parti temsilciliğini iyi yapmalılar, ikna edici, kazanımcı, çekici bir pratik çalışmanın sahibi olmalılar ve halka örnek olabilmeliler. İnsanları iten, rahatsız eden, muğlâk, moralsiz düşüren, uzaklaştıran değil de; çeken, coşku ve moral veren, etkileyen, bilinçlendiren, eğiten, her şeyiyle halka örnek olan bir temsil gücüne mutlaka ulaşmalıdırlar.

Kadın ve gençliğin öncülüğü ideolojik ve örgütsel öncülüktür

İkinci olarak; Demokratik konfederalizmin inşasında kadın ve gençlik öncülüğünü doğru anlamak, sahiplenmek ve pratikleştirmek gerekir. Bir kavram olarak hep kadın ve gençlik öncülüğü denilse de, bu yeterince anlaşılmamakta ve özellikle de pratikleştirmede zayıf kalınmaktadır. Kadın ve gençlik, Demokratik konfederalizm sisteminin inşasında ve yürütülmesinde nasıl öncü olacaktır? Kuşkusuz ancak Demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde ve en geniş biçimde kendini örgütleyerek bu öncülük görevini yerine getirebilir. Bu öncülük sadece bir ideolojik öncülük ya da söz, laf öncülüğü değildir; bir örgütsel öncülüktür. Örgütsel öncülüğün gereklerinin yerine getirilmesi de ancak, kadın ve gençlik kitlesinin Demokratik konfederalizm çizgisinde ve her alanda en güçlü, yaygın örgütlenmeye kavuşturulmasıyla mümkün olur. Oysa dikkat edilirse, kadın ve gençliği örgütleme çalışmalarında ciddi zayıflıklarımız vardır. Her ne kadar bir isimlendirme, program, sözleşme ortaya çıkarma, tanımlama anlamında kadın ve gençlik konfederalizmleri kendilerini tanımlamış, ilan etmiş olsalar da; hem KJB örgütlenmesinde, hem de Komalén Cıwan örgütlenmesinde, özellikle bu örgütsel yapıların tabana taşırılmasında, özgürlük mücadelemize katılmış olan geniş kadın-gençlik kesimlerinin örgütlü yaşayan ve çalışan bir duruma getirilmesinde ciddi zayıflıklar söz konusudur. Bu konuda örgütlülük zayıf olduğu müddetçe de, elbette kadın ve gençlik hem yeterince eylem öncülüğü yapamamakta, hem de diğer kesimlerin örgütlenmesi için üzerlerine düşen görev ve sorumluluğun gereğini yeterince yerine getirememektedirler. Bunun için de sadece, "kadın ve gençlik öncü" dememek lazım. Sistemin öncüsü olacak hale getirmek gerekir. Neyle olabilir bu? Kuşkusuz kadın ve gençliğin eğitimiyle, bilinçlendirilmesi ve örgütlendirilmesiyle olur. En geniş kadın ve gençlik kesimlerini her alanda bilinçlendirme, örgütleme ve harekete geçirmekle olur. Öncülük, pratikte ancak böyle gerçekleşir, hayat bulur. Dolayısıyla da stratejik olarak belirlediğimiz kadın ve gençlik öncülüğü bu biçimde örgüte kavuşturulur, örgütlü bir biçimde bu kesimler pratikleştirilir ve harekete geçirilir ise öncülük görevi sağlanır.

Bu konuda elbette birincil görev kadın ve gençlik örgütlerimize, kadrolarımıza, çalışanlarımıza düşmekle birlikte; kitle içinde çalışan tüm parti kadrolarının, komite ve hücrelerinin böyle bir görevin yerine getirilmesinde sorumlulukları vardır. Genel tüm partimiz, kadın ve gençlik öncülüğünün örgütlendirilerek gerçekleştirilmesinden sorumludur. Bu konuda gerektiği kadar çalışma yürüterek, plan, proje, düşünce üreterek, gerektiği yerde eleştiri, uyarı, öneri ortaya koyarak kadın ve gençlik örgütlülüğünün her alanda, Önderlik çizgisine uygun bir biçimde ve başarıyla geliştirilmesine katkı sunmak, hizmet etmek üzere her kes, her kadro elbette görevlidir ve çalışma yürütmek ile sorumludur.

Demokratik konfederalizmin inşasında, yani değişik halk kesimlerinin örgütlendirilip Demokratik konfederal ilişki içerisine çekilmesinde *üçüncü önemli husus;* izlenecek kitle çizgisi hususudur. Bu da stratejimizin temel bir unsuru olmaktadır. Nitekim kadın ve gençlik öncülüğü sistem açısından stratejik olarak esas alınıyor, ama bu sadece genel bir kavram değildir. Kadın ve gençlik öncülüğü ancak, gerçekten özgürlüğe ve demokrasiye ihtiyacı olan kadın ve gençlik kesimlerine, halk kesimlerine inilerek yapılırsa sistemin ayakları doğru oturmuş olur. Yani değişik kesimlerin sistemin örgütlenmesindeki yerleri, rolleri, sorumlulukları farklıdır. Hiç kimse ağalara, beylere dayanarak kadın özgürlüğüne ve ekolojik sisteme dayalı Demokratik konfederalizmi inşa edemez. Özgürlük, eşitlik ilkelerini öngören demokrasiyi yaratamaz. Yine hiç kimse kaypaklığıyla, kararsızlığıyla tanımlanan orta kesimlere dayanarak bir demokratik direniş örgütleyemez. Topyekün imha saldırılarına karşı direnmek ve onu yıkmakla yükümlü olan demokratik halk örgütü orta kesime dayanarak inşa edilemez. O kesimin böyle bir ufku yoktur, ilkesi yoktur; özgür-eşit yaşama bilinci yoktur ve saldırılar karşısında direnme gücü de yoktur. Demek ki, kadın ve gençlik öncülüğüne dayalı Demokratik konfederalizmin inşası, ağalarla, beylerle, küçük burjuvazi yani orta kesimle olmaz. Ancak bunu yoksul halk kesimi, yoksul halk tabanı gerçekleştirebilir. O bakımdan da halk örgütlenme çalışmalarında doğru bir kitle çizgisine sahip olmamız gerekmektedir.

"Demokratik konfederalizmin inşası, ağalarla, beylerle, küçük burjuvaziyle olmaz. Ancak bunu yoksul halk tabanı gerçekleştirebilir. O bakımdan örgütlenme çalışmalarında doğru bir kitle çizgisine sahip olmamız gerekmektedir. Kadın ve gençlik öncülüğüyle, kitle çalışmamızın birincil alanı olarak; en çok ezilen, yoksul olan, işçi, memur, işsiz kesimleri esas almamız gerekir"

Özgürlük ve demokrasiye en çok yoksullar ve ezilenlerin ihtiyacı vardır

Kadın ve gençlik öncülüğüyle birlikte, kitle çalışmamızın birincil alanı olarak; en çok ezilen, en çok yoksul olan, işçi, memur, işsiz kesimleri esas almamız gerekir. Bu kesimlerin herkesten çok özgürlüğe, eşitliğe, demokrasiye ihtiyacı vardır. Halk örgütlenmesinde en fazla bu kesimler çıkar sağlayabilir. Bu kesimler imha amaçlı saldırılar karşısında en fazla direnebilir. Bu bakımdan da kitle çalışmamızın birinci hedefi ve temel kitlemiz ezilen yoksul kesimler olmalıdır. Halkın ezileni, yoksulu, işçisi, emekçisi, köylüsü, memuru; kadının çalışanı, yoksulu, en çok ezileni, en çok köleleştirilmiş olanı; yine gençliğin en fazla çalışan işçisi, işçileştirilen, işsiz kılınan, gelecekten yoksun kılınan kesimleri olmalıdır. Yani Demokratik konfederalizmi dayandıracağımız birincil halk kesimini iyi belirlemeliyiz. Ona bağlı olarak, onu esas alma temelinde bütün orta kesimleri, yurtsever demokrat varlıklı kesimleri de örgütleyip katmalıyız. Onları da kuşkusuz reddetmemeli, Demokratik konfederalizm sisteminin içine çekmeliyiz. Kendi örgütlenmeleri temelinde kendi iradelerini demokratik ölçüler çerçevesinde yansıtacak şekilde çekmeliyiz, ama Demokratik konfederalizmi onlara dayandıramayız, Demokratik konfederalizmin inşasını o kesimlerle yapamayız. Oysa dikkat edilirse pratikte böyle bir kitle çizgisi noktasında ciddi yanlışlıklar, hatalar vardır. Sanki Demokratik konfederalizm üst ya da orta kesimlere dayanan bir halk örgütlenmesiymiş gibi bir duruş söz konusudur. Daha çok hareket içerisinde, özellikle yönetim kademelerinde bu kesimler vardır. Parti kadroları halk örgütlenmesi denilince daha çok bu kesimleri esas almaktadırlar. Onların dışına çıkamamakta, taşamamakta, tabana, yoksul ve ezilen halk kesimlerine inememektedirler. Bu ciddi bir yanlıştır, yanılgıdır. Bu çalışmaların zayıf ve sonuçsuz kalmasına yol açar. Güçlü ve sağlam bir demokratik örgüt ve eylem gücü olmasını ve dolayısıyla Demokratik konfederalizmi engeller. Bu bakımdan da mevcut durumda bir düzeltme gereği kesinlikle vardır. Örgütleme yapan parti kadroları kendilerini varlıklı sınıflar ya da orta kesim içerisinde hapsetmemelidirler, onlarla sınırlandırmamalıdırlar, önceliği onlara vermemelidirler. Önceliği yoksula, ezilene, emekçiye vermelidirler. Demokratik konfederalizmi inşa etmekle görevli olan kadrolar halkın içine koşmalıdırlar, köye gitmelidirler, mahallelere girmelidirler, yoksulların, işçilerin, işsizlerin, emekçilerin içine girmelidirler. Yoksul, emekçi, ezilen, işsiz kesimi bulup, örgütleyip, onları harekete geçirmelidirler.

Birincil görev, temel çalışma kesinlikle böyle olmak durumundadır. Ancak onu esas alıp yaptığı ölçüde orta kesimler ve varlıklı kesimlere uzanabilir. Zaten bu kesimler tarihten gelen bir gerçek olarak daha fazla bilinçli ve örgütlüdürler. Kendi kendilerini örgütleyip zaten katılabilirler. Örgütlenme bilinci olmayan, örgütlenme tecrübesi olmayan, örgütsel duruşu bulunmayan kesimler yoksul ve ezilen kesimlerdir, daha çok köleleştirilen, daha fazla baskı altına alınmış olan kesimlerdir. Esas olarak onlara özgürlük ve demokrasi bilincini taşımak, örgüt bilinci götürmek ve bu temelde bilinçlendirerek örgütlenme içine çekip onları harekete geçirmek lâzımdır. Çünkü ancak onlar, Demokratik konfederalizmin temel ilkelerini en güçlü bir biçimde benimserler. Ancak, onlar Demokratik konfederalizmin istediği yurttaşlık görevlerini eksiksiz yerine getirebilirler. Fedakâr olurlar, cesur olurlar, kendi güçlerini Demokratik konfederalizmin inşasına verirler. Bu kesimler büyük mücadeleler, direnişler içerisinde olabilirler. Bu bakımdan örgütlenme çalışmasında kitle çizgimizi düzeltmemiz, esas birincil kitle olarak; yoksul, ezilen, emekçi, aç, işsiz bırakılmış kesimleri öne almamız gereklidir.

Devlet hep egemenlik ister baskı ve sömürüye dayanır

Dördüncü olarak; meclis, komün düzeninde örgütlenme ve çalışmaya uyum sağlamada da ciddî eksiklilerin yaşandığı gözlemlenmektedir. Örgütlenme deyince, daha çok devletçi modeller ön görülmekte ya da çeşitli parti, dernek örgütlenmeleri esas alınmaktadır. Yani daha fazla yürütmeye, uygulamaya dayanan, daha az karar gücünü öngören örgütsel modeller öne çıkmaktadır. Neden? Çünkü böyle alıştırılmıştır. Örgütlenme alışkanlığı bu temelde ortaya çıkmıştır. Çünkü devlet demokrasiyi yadsır. Devlet, hep egemenlik ister, baskı ve sömürüye dayanır. Dolayısıyla yürütme gücü, otoritesi esastır. Oysa demokrasi; karar gücünü, katılımı, herkesin iradesini açığa çıkarmayı esas alır, öne çıkartır. Bu bakımdan da devletçi sistemler içerisindeki örgütlenme modeli ile Demokratik konfederalizm sisteminin örgütlenme modeli özü itibariyle de, biçimi itibariyle de farklıdır. Bu farklılığı, ayrılığı kesinlikle görmek, dikkate almak, örgütlenme çalışmalarımızı buna göre yürütmek gerekmektedir. O bakımdan da karar gücünü yadsıyan, zayıflatan anlayışlar kesinlikle hem doğru değildir, hem de demokratik değildir.

Onlardan uzak durmak, kendimizi bu konuda eğitmek; dolayısıyla Demokratik konfederalizm sistemini özümsemek gerekir. Yani meclislere, komünlere dayalı halk örgütlenmesi sistemini özümsememiz, hazmetmemiz lazımdır. Meclis ve komüne dayalı örgütlenmeyi anlamamız, yaratmamız, ona uymamız, onu uygular hale getirmemiz esastır. Çünkü demokrasi ancak bununla var olabilir. Çünkü değişik kesimlerin örgütlü olarak kendi iradeleriyle katılım göstermeleri bununla söz konusu olur. Demokrasi ancak böyle gelişir. Bu bir kere gerçekleştirildi mi, en büyük uygulama gücü, en verimli çalışma bu biçimde ortaya çıkar. Çünkü bir kere, herkes bilir, anlar, bilinçli hale gelir; ikincisi, kendisi katılmış, görüş belirtmiş, alınan kararda kendisi de pay sahibi olmuş olur ki, yani ne yapılması gerektiğini benimsemiş, ikna olmuş olur. Dolayısıyla bilen ve ikna olan, kabul eden kişinin pratikleştirme, uygulama gücü her zaman fazla olur. Zorla iş yaptırmak her zaman sınırlı kalır, az kalır. Bir kişi ya da örgüt bilmediği ya da benimsemediği kararı elbette güçlü, başarılı, etkin bir biçimde uygulamaz. Kim ki bilir, bir de benimserse, onu başarıyla hayata geçirmek için elbette her şeyini verir. Bu bakımdan da meclis, komün düzeni her toplumsal kesimin, hatta her bireyin görüş, öneri, iradesini katma yeridir. Bununla katıldığı ölçüde ne yapacağını bilir ve yapılacak işi benimser hale gelir. Bu da onun pratikleşmesini daha çok arttırır. Böylece pratikte görev ve sorumlulukların gereği daha çok yerine getirilmiş olur, daha çok üretken çalışılır.

Halk meclisleri oluşturularak karar gücü haline getirilmelidir

Demokratik konfederalizmin ekonomisinin inşasında kooperatif sistemlerinin geliştirilmesi, üretim ve tüketimin buna uygun bir sisteme kavuşturulmasında; örneğin başta eğitim, sağlık olmak üzere her türlü sosyal faaliyetin, yine siyasi ve kültürel faaliyetlerin geliştirilmesinde kuşkusuz bireyler ve değişik örgütler çok etkin, aktif katılım gösterirler. Başka türlü de böyle bir katılımı sağlamak kesinlikle mümkün olmaz. Bu bakımdan meclis ve komün düzeninin her yerdeki örgütlenme çalışmalarında geliştirilmesinin gereği vardır. "Sonraya kalsın, meclis olmasa işler yürümez mi" dememek gerekir. Çünkü yürümez; doğru yürümez, başarılı yürümez, bazı kişilere göre yürür gibi görünür ama bunu herkes benimsemez ve katılmaz. Bu bakımdan da Demokratik konfederalizm üstte bir çatı olarak örgütlendi ve belli bir deneyim, tecrübe oluştu. Kongra Gel sistemi gelişti, işleyiş esasları oluştu. Onları da görüp, dikkate alma ve o tecrübeden yararlanma temelinde Kürdistan'ın değişik parçalarına dair kongrelerin, yine daha altta halk meclislerinin eyalet ya da bölge düzeyinde geliştirilmesi gerekir. En önemlisi de şehir ve kasaba düzeyinde şehir meclisleriyle, temel yerleşim alanlarında; köyde, mahallede, sokakta halk komünlerinin geliştirilmesi, inşa edilmesi, herkesin buna katılması, komünlerde yaşayan her kesin doğrudan katılımının sağlanması, böylece karar ve uygulamanın doğrudan demokrasi ilkelerine göre yürütülmesi esas alınmalıdır. Kasaba ve şehirlerde ise, seçilmiş halk temsilcilerinden oluşan meclisleri karar gücü haline getirmek, her kesimi bu karar organına ve karar süreçlerine katmak, çekmek, yürütmeyi bu kararlar organınca belirlemek ve pratik faaliyetleri ve yetersizliklerini denetleyip, eleştiriden geçirerek, hata ve eksiklikleri düzeltip daha da yetkin hale getirmek gereklidir. Bu bakımdan meclis ve komün düzenine dayalı örgütlenme, en verimli, en katılımcı, dolayısıyla en üretken bir örgütlenme sistemidir. Bu konuda hiçbir gerekçeye sığınmadan, önümüzdeki süreçte özellikle geniş kitle tabanlarımızın olduğu, halkın parti hareketimize geniş kesimler halinde katıldığı alanlarda, hiç de zamana yaymadan, hızla bu tür meclisleri oluşturmak ve işler hale getirmek gereklidir. 4-5 yıl geçmiş olmasına rağmen, parçalarda ya da şehirlerde geliştirilen meclisleşmeler zayıftır. Bu konuda henüz tereddütler yaşanıyor ve pratik adım atılmıyor. Eskiden kopmama yaklaşımı buna neden olmaktadır. Bu konuda tutuculuk var ya da devletçi zihniyet aşılamadığı için bu yapılamıyor. Bundan dolayı devletçi zihniyetin kesinlikle aşılması, tutucu olunmaması ve bu meclis düzeninin her yerde geliştirilmesi gerekiyor.

Tabanda ise, halka, tabana gitmede zayıflık vardır. Oysa Demokratik konfederalizm üstte bir çatı örgütü değildir, bir bürokratik yapılanma da değildir. Tam tersine köyde, mahallede, okulda, fabrikada, sokakta, halkın değişik kesimlerinin; kadınların, gençlerin, emekçilerin, işçinin, işsizin kendi özgünlüğünde ve örgütlü bir biçimde katıldığı, tabanda halkın yaşamına yön veren bir örgütlenme sistemidir. O bakımdan da gerçekten de Önderlik çizgisini özümseyen, uygulamak isteyen, "ben Parti kadrosuyum" diyen herkes üstte kalmak, bürokratik davranmak yerine, halka gidip komün örgütlemeye çalışırsa ve kendisini komün örgütleyicisi yaparsa, daha doğru bir kadro çizgisine girmiş olur. Bu çerçevede de elbette meclis ve komün örgütlülüğümüz daha çok gelişme sağlar.

Gerillayı sürekli büyütmek ve katılımları arttırmak gerekir

Örgütlenme çalışmasında *beşinci olarak;* elbette gerillanın ve öz savunmanın örgütlenip, büyütülmesine yer vermek gerekiyor. Halk savunma örgütlülüğünün her zaman güçlü olmasına ihtiyaç vardır. Bu durum günümüz açısından çok daha fazla yakıcı bir gerçek olmaktadır. Çünkü imha ve tasfiye amaçlı topyekün saldırılara maruz kaldığımız bir süreci yaşıyoruz. Sadece bir veya birkaç devlet de değil, neredeyse bütün dünya gericiliğinin destek verdiği, birleştiği bir imha ve tasfiye saldırısı altındayız. Ancak çok güçlü bir savunma örgütlülüğüyle bu imha ve tasfiye saldırılarını boşa çıkarabilir, kırabilir, yenilgiye uğratabiliriz. Bu da ancak güçlü bir gerilla ve öz savunma örgütlülüğüyle olur. Bu anlamda, dikkat edilirse belli bir gerilla örgütlülüğümüz olmakla birlikte, öz savunma örgütlülüğümüz çok zayıftır. Saldırıların büyüklüğü dikkate alınırsa, gerillanın da mevcut düzeyini yeterli görmemek, mutlaka sürekli bü-

yütmek, geliştirmek önem taşımaktadır. Çünkü sürekli bir savaş durumu yaşanıyor. Şehitler veriyoruz, her gün kan dökülüyor, yaralananlar oluyor. Dolayısıyla sürekli takviye, yenilenme ve büyüme ihtiyacı vardır. Bu bakımdan; birincisi aktif, etkin, direngen mücadele etmek isteyen bütün gençlerin dağa çıkmasını, gerillaya katılımını teşvik etmek lazımdır. Genç erkek ve kızların özgür kalelerimiz olan dağlara çıkması, gerillaya katılması, en cesur ve fedakâr bir mücadele içerisinde olması gereklidir, doğru olandır. Bu onların eğitimi, gelişmesi açısından da önemlidir. İdeolojik çizgiyi daha iyi anlayan, örgütleme ve yönetim sanatında daha çok gelişen, daha çok pratik tecrübe edinen bir duruma gelirler bu biçimde. Bu bakımdan gerillaya katılımı engellemek veya bu konuda isteksiz davranmak kesinlikle yurtseverliği ihlal etmek demektir. Hiçbir kadro, sempatizan ve yurtsever böyle olamaz. En temel yurtseverlik tutumu ve görevi; genç kız ve erkeklerin dağa çıkıp gerillaya katılmasından yana olmak, onu teşvik etmek, mümkünse ona hizmet etmektir. Özellikle gençlerin de bu bilinçle katılım göstermesi gereği vardır. Bu temelde öncelikle gerillayı sürekli büyütmek, katılımları arttırmak gereklidir. Halkın özgür-demokratik geleceğini tehdit eden, imha amaçlı saldırılar ancak, böyle bir gerilla gelişmesiyle, büyütülmesiyle kırılabilir, engellenebilir. Bu bakımdan gerillanın büyütülmesi en temel görev, en temel yurtseverlik tutumu olduğu kadar, kadronun da en temel örgütsel sorumluluğudur. İkinci olarak, kuşkusuz sadece gerilla olmak da yetmez. Aktif, etkin, daha cesur, fedakâr mücadele etmek isteyen gençler dağa çıkıp gerillaya katılırken, diğerleri de oldukları yerde öz savunma birliklerini örgütlemeliler ve bu çalışmalara katılmalılar. Öz savunma içinde yer almayan hiçbir genç erkek ve kız olmamalıdır. Bu yönüyle gençliğin temel bir görevi de öz savunmadır. Öz savunma demek, sivil itaatsizlik demektir. Öz savunma demek, serhıldanı geliştirmek demektir. Öz savunma: sivil itaatsizliğe, serhıldana, halkın özgür duruşuna karşı devlet cephesinden, karşı cepheden gelen saldırılar karşısında, bu özgürlük gücünü, değerlerini savunmak demektir. Böyle bir savunma örgütlülüğü olmaza, o zaman kuşkusuz özgürlük duruşu olamaz. Özgür ve demokratik örgütlenme geliştirilemez. Özgürlük mücadelesi etkili yürütülemez.

Gençlik serhıldanın savunma kuvvetidir örgütleme kuvvetidir

Nitekim bu konuda zaten pratikte ciddi yetersizlikler yaşanıyor. Bir avuç faşist polis sürüsü saldırıyor, herkesi dağıtıyor, copluyor, vuruyor, kol kırıyor, insanların gözünü, kafasını parçalıyor. Ancak buna karşı en küçük bir direnç yoktur. Bundan dolayı düşman bunu cesaretle yapıyor, buna güç getiriyor. Çünkü karşısında kendisine direnecek bir savunma gücü yoktur. Yani halkın öz savunma örgütlülüğü yoktur. Gençliğin öz savunma örgütlenmesi ve duruşu yok. Bu nedenle rahatlıkla bu saldırıları yapıyor. Oysa her yerde öz savunma birliklerimiz olsa, bir kişi olur, üç kişi olur, beş kişi olur, on kişi olur, birlik birlik olur, bu kişiler örgütlenseler, bilinçlenseler, sivil savunma düzeyinde silahlansalar, donatsalar kendilerini, her türlü polis ve gerici saldırı karşısında rahatlıkla savunma yapabilirler. Onlar örgütlü oldukları için saldırı yapabiliyorlar, güç sahibi olabiliyorlar. Öz savunma güçlerimiz de oluşur, örgütlü olurlarsa, donanırlarsa, onlar da güç sahibi olurlar ve her türlü saldırıya karşı direnebilirler, onu boşa çıkarabilirler. Böylece de miting yapan, yürüyüş yapan, özgürlük ve demokrasi çizgisinde örgütlenen, böylece yaşam sürdürmek isteyen güçleri savunmak, saldırılardan korumak mümkün olur. Bu anlamda öz savunmanın örgütlülüğüne kesinlikle ihtiyaç vardır. Bu da her şeyden önce gençliğin görevidir. Gençlik; bir, gerillayı büyütecek, geliştirecek; iki, öz savunma olarak örgütlenecek. Gençlik aslında serhıldan kuvveti değildir; gençlik, serhıldanın savunma kuvvetidir, örgütleme kuvvetidir. Kadınların, emekçilerin, değişik halk kesimlerinin yürüyüş, miting yapmaları için onları bilinçlendiren, örgütleyen ve onları eylem sırasında savunan, savunma görevlerini yerine getiren kesinlikle gençliktir. Gençlik, böyle aktif, örgütçü ve eylemci bir kuvvet olmak durumundadır. Oysa gençlik kendisini salt bir gençlik gücü olarak görüyor, mitinglere katılıyor, kendi kitlesiyle miting oluşturmak istiyor. Gençlik öyle olur, miting kitlesi gençlik olursa, o zaman o yürüyüşü, mitingi kim savunacak, öz savunmacı kim olacak? Demek ki, bir yanlışlık var. Bu yanlışlığı düzeltmek ve gençliğin dağa çıkıp gerillaya katılmayan bütün kesimlerini, esas olarak halkın örgütlenmesinden sorumlu olan kadrolar ve demokratik örgütlülüğü ve eylemi savunmaktan sorumlu olan öz savunma birlikleri

olarak eğitip örgütlemek gereklidir. Her yerde böyle birlikler olmalıdır. Köyde, mahallede, şehirde, okulda, iş yerinde kısacası her yerde öz savunma örgütlülüğü gelişmeli, yayılmalıdır. Halk kendi özgür-demokratik duruşuna yönelik saldırıları kendi örgütlü gücüyle, savunmasıyla kırabilecek bir öz savunma bilincine, örgütlülüğüne ve donanımına mutlaka ulaşmalıdır.

Halka özgürlük ve demokrasi bilincini vermek ve eğitmek gerekir

Bu konuda son olarak, halkın eğitimi noktası üzerinde de durmak gerekiyor. Özellikle her türlü gericiliğe karşı özgürlük ve demokrasi bilincini halka verme ve bu temelde eğitme gereği vardır. Yine kapitalist modernitenin her türlü yozlaştırıcı, dağıtıcı etkilerine karşı halkın, değişik kesimlerin, özellikle gençliğin eğitimine kuşkusuz ihtiyaç bulunmaktadır. Çünkü Kürt halkına karşı savaş sadece siyasetle veya silahla yürütülmüyor. Bunun ideolojik-psikolojik yönü de vardır. İnkâr ve imha sistemi sadece fiziki katliamlarla yürütülmüyor; daha fazla asimilasyon yöntemleriyle yürütülüyor. Daha fazla demokratik komünal birey ve toplum değerlerinden insanları uzaklaştırarak, insanlar bireyci, yoz, devletçi kapitalist sistemin kiri, pası, tortusu ile yoğrulmuş çıkarcı, menfaatçi, bencil hale getirilerek de toplum dağıtılmak ve eritilmek isteniyor. Bu hususlara karşı da bir bilinçlendirme, örgütleme çalışmasının ve mücadelenin yürütülmesi gerekmektedir.

Bununla bağlantılı olarak her şeyden önce halka Kürtçe hitap edilmelidir. Kürtçenin yaşamın ve çalışmaların her alanında kullanılan bir dil halinde getirilmesinde tüm parti kadrolarının öncülük yapması gerekmektedir. Kürtçe dilinin, anadilinin geliştirilmesi, öğrenilmesi, konuşulan, yazılan dil haline getirilmesi için gerekli bütün çalışmaları yürütmek lazımdır. Bu konuda mümkün olan bütün imkânları harekete geçirmek, Kürtçe okuma-yazmayı ve konuşmayı öğretmek için mutlaka kurslar açmak, özel çabalar harcamak gerekiyor. Anadil eğitiminin elde edilmesi, Kürtçenin bir eğitim dili haline getirilmesi için de gerekli mücadele yürütülmelidir. Bu konuda demek ki, yapılacak iki şey var; bir, kendi kendine yapılması gereken görevler: her evi, yeri bir Kürtçe konuşma, okuyup yazmayı öğrenme yeri haline getirerek, bunun için devletten beklemeden çeşitli kurslar oluşturarak anadilimizi öğrenmek, ikincisi ise, resmi eğitim sisteminde Kürtçeyi eğitim dili haline getirebilmek için gerekli mücadeleyi yürütmek. Anadil eğitimini Kürt sorununun demokratik özerklik temelindeki çözümünün temel bir maddesi olarak görüp, bunu pratikleştirmek için çok yönlü bir mücadeleyi, eylemselliği bu alanda geliştirmek gerekiyor. Anadil eğitiminin böyle ele alınması, özellikle halka hitapta kadroların anadili kullanması, bu konuda hassas davranması büyük önem arz ediyor.

“Çeşitli özentiler yaratılmaya çalışılıyor; özellikle gençliğe karşı bu konuda bilinçli ve planlı bir çalışma vardır. Gazeteler, televizyonlar, radyolar her gün, yirmi dört saat insanların ruhuna, bilincine bu temelde hitap ediyor. Sistem, gençliği özgürlük ve demokratik değerlerden, komünal toplumsal duruştan uzaklaştırarak devletçi sistemin köle, yoz bir hizmetçisi haline getirmek istiyor”

Demokratik yaşam ilkelerimizi hâkim kılıcı bir eğitim çalışması yürütmeliyiz

Dil eğitimiyle birlikte kültürel eğitim de büyük önem taşımaktadır. Kapitalist modernite özellikle sanatı ve kadını kullanarak her türlü kültürel yozlaşmayı, dejenerasyonu, dağılmayı sağlatmak istiyor. İnsanların ruhunu, duygusunu, düşüncesini çarpıtmaya, sahte umutlar, yaşam arayışları ortaya çıkartmaya çalışıyor. Böylece insanı kendinden, kendisi olmaktan çıkararak düzene rahatlıkla hizmet eden, gerçeği, geleceği göremeyen, örgütlenemeyen, güç oluşturamayan bir zavallı köle birey haline getirmeyi hedefliyor. Çünkü böyle olan bir birey rahat yönetilir, iyi sömürülür, üzerinde her türlü baskı uygulanabilir. Dolayısıyla insanları ve toplumu buna açık hale getirmeye çalışıyor. Bu çerçevede her türlü gerilik, gericilik sanki iyi bir durummuş gibi empoze edilmeye çalışılıyor. Çeşitli özentiler yaratılmaya çalışılıyor; özellikle gençliğe karşı bu konuda bilinçli ve planlı bir çalışma vardır. Gazeteler, televizyonlar, radyolar her gün, yirmi dört saat insanların ruhuna, bilincine bu temelde hitap ediyor. Sistem, gençliği özgürlük ve demokratik değerlerden, komünal toplumsal duruştan uzaklaştırarak devletçi sistemin köle, yoz bir hizmetçisi haline getirmek istiyor. Eğitimsiz, bilinçsiz insanlar buna kanıyor, inanıyor. Özellikle gençler kanıyorlar, genç kızlar bu konuda en çok hedef yapılan ve üzerinde politika geliştirilen kesimler oluyorlar. Öyle ki, neredeyse ağır bir bunalım içerisine sokuluyorlar. Kadın intiharları, özellikle kızların bunalım yaşama, intihar etme olayları bu temelde gelişiyor. Günlük olarak birçok yerde bu olayları duyuyoruz, öğreniyoruz. Bütün bunlar aslında sistemin insanları demokratik değerlerden uzaklaştırmak için bilinçli yürüttüğü sahte politikanın, propagandanın bir sonucu oluyor. Bu çerçevede intihar olayları oluyor, yoğun olarak Kürdistan’ı terk etme, metropollere, yurtdışına kaçma yaşanıyor. Değişik kesimler arasında yoğun bir çatışma, toplumsal kesimler arasında çelişki-çatışmalar çıkıyor, hatta bu aşiret kavgalarına, kan davalarına kadar gidiyor. Bunlara karşı bir mücadele kesinlikle gereklidir ve eğitim, bilinçlendirme şarttır. Özellikle gençliğe dönük bizim de bilinçlendirme, eğitme çabamız olmalıdır. Kapitalist modernitenin gençleri bunalıma sokucu, bilincini çarpıtıcı propagandasına karşı biz de onların bu politikalarını teşhir ve deşifre edici, temel özgürlük değerlerimizi, demokratik yaşam ilkelerimizi hâkim kılıcı bir eğitim çalışması

yürütmeliyiz. Kızlara dönük bunaltıcı, sistemin baskısına karşı onları eğitmeliyiz. Kadın üzerindeki her türlü aile, erkek baskısına karşı, aile yaşamının daha özgür, demokratik kılınması için çalışma yürütmeliyiz. Kadın katliamlarına karşı, çeşitli gerekçelerle yargısız kadın katliamlarına karşı mücadele yürütmeli, insanları eğitmeliyiz. Toplumun tüm kesimlerine dönük bireyciliği, ülkeden uzaklaşmayı, örgütlenmemeyi vaaz eden, geliştirmeye çalışan tutum ve davranışlara karşı toplumu eğitici, bilinçlendirici bir çalışma yürütmeliyiz. Bu anlamda her türlü özentiye, kapitalist modernitenin adeta maymunlaştırıcı ölçü ve özelliklerine karşı yurtsever, demokrat birey ve toplum yaşam ölçülerini ortaya çıkarmalıyız. Öz olarak insanları eğitip bu tür tehlikelere karşı bilinçlendirdiğimiz gibi; biçim olarak da ulusal demokratik giyim-kuşam, yaşam nasıldır, konularında gençleri, bütün insanlarımızı, kadınları, kızlarımızı eğitmeliyiz. İnkâr ve imha, soykırım sisteminin kültürel yozlaştırma ve asimilasyonla da başarıya gitme çabalarına karşı birey ve toplumu savunacak, onları özgürlük ve demokratik ölçülerinde, ulusal demokratik çerçevede yaşar, giyinir, kuşanır, davranır hale getirebilmek için gerekli eğitim çabalarını yürütmeli ve yaşam, duruş ve kişiliğimizle örnek olmalıyız.

Sonuç olarak, demek ki, Demokratik konfederalizmin inşası, yani halkın değişik kesimlerinin demokratik örgütlenmeye çekilmesi, bunun için eğitilip bilinçlendirilmesi içinde bulunduğumuz dönemin en temel görevlerinin başında gelmektedir. 10. Kongremiz bütün bunları tartışıp değerlendirmiş, birey ve toplum olarak halkımıza dönük kültürel yozlaştırma ve asimilasyon çabalarına karşı, yine bireycileştirme, örgütsüz kılma tutumlarına karşı hem halkın eğitimi, bilinçlendirilmesi, çeşitli kesimleriyle özgürlük ve demokrasi bilincini edinir hale getirilmesi, hem de bu temelde Demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlenip, iradeli, kendi ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel yaşamını kendi örgütlü gücüyle sağlayacağı bir düzeye çekilmesini temel bir görev olarak belirlemiştir. Bu, Parti hareketimizin bu süreçte yerine getirmesi gereken en temel bir görevdir. Tüm Partinin ve Parti kadrolarının bulunduğu her yerde bu esaslar üzerinde çalışma, görev üstlenme, sorumluluk altına girme ve bu görevleri Önderlik düşünce ve zihniyetine uygun bir biçimde başarıyla yerine getirme görev ve sorumluluğu vardır.

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz 10. Parti Kongremizin üzerinde durduğu en temel husus, partileşme hususu; yani ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin geliştirilmesi ve partinin örgütlendirilmesi konusu olmuştur. Her türlü siyasi-askeri mücadeleyle, örgütsel çalışmaların başarıya ulaşmasının temel ölçüsünün, partileşmedeki başarı olduğu gerçeğinden hareketle, 2004 Nisan'ından bu yana geliştirilen yeniden parti inşa sürecini ve günümüzde ulaşılan düzeyi kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuştur. Bu temelde partileşme çalışmalarını da; yani ideolojik-örgütsel mücadele durumunu da, önümüzdeki süreçte 'Êdî Bese' hamlemizin üçüncü temel bir alanı olarak değerlendirmiş ve bu temelde önemli kararlara gitmiştir. Parti hareketimize dönük her türlü imha amaçlı saldırılara ve geliştirilen düşman oyunlarına karşı Özgürlük hareketimizin geleceğini güvence altına almanın partileşmekten geçtiğini değerlendirerek, 10. Kongremizi, her türlü saldırıya ve oyuna karşı verilmiş en güçlü cevap, Önderlik çizgimizin ve Özgürlük hareketimizin geleceğinin güvence altına alınması olarak görmüştür.

Net bir ideolojik örgütsel duruşla tasfiyecilik açığa çıkarılmıştır

10. Kongremiz, beş yıldan bu yana sürdürdüğümüz yeniden inşa sürecinde ortaya çıkan yönetim duruşunu, kadro politikalarını, kadro eğitimi ve Parti örgütlenmesinin düzeyini ve yine tasfiyeciliğe karşı mücadele gerçeğini çok yönlü ve kapsamlı bir değerlendirmeden geçirmiştir. Özellikle provokatif-tasfiyeci eğilimin kaçıp düşmanla birleştiği ve cepheden saldırıya geçtiği süreçten itibaren partiyi netleştirme, tasfiyeciliğe karşı yeterli bir ideolojik duruş ve örgütlülük sağlamada ortaya çıkan yetersizlikleri, idareci, sürece yayan, yeterince ideolojik-örgütsel netleşme yaratmayan tarzı değerlendirmiştir. Son bir yıl içerisinde bu konuda tasfiyeciliğe ve ona zemin olan orta yolcu duruşlara karşı geliştirilen ideolojik-örgütsel mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçların önemine vurgu yapmıştır. Bilindiği gibi, son bir yılı aşkın süre içerisinde Partimiz, gerillada gizli sosyal reformculuk, Türkiye ortamında gizli tasfiyecilik, cezaevi pratiklerinde gizli pişmanlık, Avrupa'da Rıza arkadaş etrafında gelişen hizipçi, tepkici, grupçu tasfiyecilik biçiminde açığa çıkan tasfiyeci eğilimlere karşı daha net bir ideolojik-örgütsel duruş içerisinde olmuş ve aktif mücadele geliştirerek, Dr. Ali-Dicle-Rubar tasfiyeciliğini açığa çıkartıp tasfiye etmeyi başarmıştır.

10. Kongremizde bu durumun par-

tileşmede yarattığı gelişme düzeyi değerlendirilerek aslında böyle bir netleşme sürecine girişte geç kalındığı, 2005 ortasından itibaren böyle bir ideolojik-örgütsel mücadele içine aktif girilmesi gerektiği hususu ele alınmıştır. Özellikle son dönemde tasfiyeciliğin açığa çıkartılıp mahkûm edilmesinde sağlanan başarı duruşu göz önüne getirildiğinde, yerinde ve zamanında Önderlik çizgisine uygun bir biçimde ve doğru tarzda hareket edildiğinde her türlü tasfiyeci-provokatif, bozguncu, yıkıcı eğilime karşı Parti yönetim ve kadro yapımızın başarıyla mücadele edip sonuç alabileceğine, kadro yapısı olarak buna gücümüzün olduğuna, Önderlik çizgisinin ve pratik tecrübesinin bize bu gücü verdiği gerçeğine dikkat çekilmiştir. Buradan hareketle Kongremiz, eğer tasfiyeciliğe zemin olunuyorsa, tasfiyeci eğilim ve tutumlar karşısında zamanında ve yerinde aktif tutum geliştirilemiyorsa, bu anlamda ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi başarıyla yürütülemiyorsa; bunun, bizim zayıflığımız ya da bu işi yapamayacağımızdan değil; aslında net ve yeterli bir ideolojik-örgütsel çizgi duruşuna sahip olmamamızdan, doğru bir tarzı ve örgütlü bir tutumu gösteremeyişimizden; yani tasfiyeciliğe zemin olacak anlayış ve tutumları kendi bünyemizde taşıyor olmamızdan kaynaklandığı sonucuna varmıştır.

Apo'cu ruhta birlik ve kararlılık Kongresi

Bunlar çerçevesinde geçen süreci ideolojik-örgütsel mücadele, yani partileşme açısından değerlendiren 10. Kongremiz; ulaşılan düzeyi, çeşitli zorluklarla, yetersizliklerle yürütülse de ve yine ağır bir bedele yol açmış olsa da -ki hem şehitlerimiz ağır bir bedeldir, hem de yeterli ideolojik, örgütsel duruş gösterememekten dolayı firarlar ortaya çıkmıştır- 10. Kongreyle ulaşılan düzeyin yeniden partileşme anlamındaki önemine vurgu yapmıştır. Bu temelde yapılan tartışma ve gelişen kararlaşmalarla gerçekleşen 10. Kongremizi *"Önderlik çizgisinde daha çok netleşme, kararlaşma, Apo'cu ruhta birlik ve kararlılık Kongresi"* olarak tanımlamıştır. 10. Kongreyle ulaşılan düzeyi, yeniden inşa sürecinin önemli ölçüde başarılması, gerçekleştirilmesi, bu anlamda yeni paradigma temelinde yaşanan üçüncü Önderliksel doğuş çizgisine uygun olarak PKK'nin yeniden inşasının ve yapılanmasının büyük ölçüde tamamlanması olarak görmüştür. Bu anlamda 10. Kongremiz, yeniden partileşmenin zirveye çıktığı, Apo'cu ruhun ve çizginin hâkim olduğu, tüm kadro yapımızın Önderlik çizgisinde netleşme ve birliğinin sağlandığı büyük bir inşa kongresi anlamına gelmektedir. Üçüncü partileşme hamlemizin ideolojik-örgütsel çizgi temellerine oturarak güçlü bir birliğe ve atılım ruhuna ulaşması, bu kongre ile yaşanmıştır. 10. Kongremiz, tıpkı üçüncü ve beşinci kongreler gibi, partileşmede temel bir açıklık ve netleşme kongresi, aleniyet ilkesinin en ileri düzeyde geliştirilerek, kapsamlı eleştiriler ve özeleştiriler temelinde bütün ideolojik-örgütsel sorunların kadrolar düzeyinde önemli ölçüde çözüme kavuşturulduğu bir kongre olmuştur. Bu yönüyle 10. Kongremiz açıklık ve netlik kongresi, Apo'cu ruhta birlik ve kararlaşma kongresi olarak başarıyla gerçekleşmiştir.

Provokatif, tasfiyeci eğilimin kalıntısı olarak geçen süreçte Hareketimize içten dayatılan, oldukça gizli ve sinsi sürdürülen her türlü tasfiyeci, sosyal reformcu eğilimi açığa çıkartarak, Dr. Ali-Dicle-Rubar unsurları şahsında bu tasfiyeci eğilimleri mahkum etmiştir. Bu netleşme temelinde tüm parti kadro ve sempatizanlarını günümüzün gizli tasfiyecilik ya da sosyal reformculuk biçiminde açığa çıkan yıkıcı, bozguncu, tasfiye edici eğilimlerine karşı daha bilinçli, örgütlü, uyanık durma ve tasfiyeciliği tümüyle tasfiye etmek için etkin mücadele yürütme görevini yüksek bir sorumlulukla üstlenip başarmaya çağırmıştır.

Doğru sınıf ve cins mücadelesiyle tasfiyecilik zemini kurutulabilir

10. Kongremiz, tasfiyeciliğe karşı mücadelede başarının temel yolunun ya da sırrının, ona zemin olan geri, hatalı, yetersiz anlayış ve davranışlarımızın ideolojik mücadeleyle, yani sınıf ve cins mücadelesi temelinde düzeltilmesinden geçtiğini değerlendirerek; orta yolculuk diyebileceğimiz her türlü eğilime karşı kendi içimizde güçlü bir eleştiri-özeleştiriyle sınıf ve cins mücadelesini geliştirerek tasfiyeciliğin zeminini kurutmamız gerektiğini belirlemiştir. Çünkü zemin oldukça her zaman onun üzerinden tasfiyeci eğilimler, davranışlar yeşerebilir, yeni tasfiyecilikler ortaya çıkabilir. Tasfiyeciliğin zemini oldukça, eğilim ve tutum düzeyindeki parti dışı anlayış ve davranışlar Partimizi içten zayıflatabilir, disiplinini, örgütlülüğünü gevşetebilir ve dolayısıyla başarısını azaltıp, geriye çekebilir ve zora sokabilir. Bu bakımdan da tasfiyeciliğe karşı başarılı mücadele, onun parti içindeki dayanaklarını, zeminini kurutmaktan geçer. Bu anlamda 10. Kongremiz, gizli sosyal reformcu tasfiyeciliği mahkûm edip, ona karşı aktif mücadele çağrısı yaparken, esas olarak tasfiyeciliği yok etme mücadelesini başarıyla yürütmenin yolu olarak kendi içimizde eleştirel ve özeleştirel sorgulamayı derinliğine geliştirerek, her türlü tasfiyeciliğe zemin olabilecek orta yolcu ruh hali, anlayış, tutum ve davranışı bünyemizden

"Tasfiyeciliğin zemini oldukça, eğilim ve tutum düzeyindeki parti dışı anlayış ve davranışlar partimizi içten zayıflatabilir, disiplinini, örgütlülüğünü gevşetebilir ve dolayısıyla başarısını azaltıp, geriye çekebilir ve zora sokabilir. Bu bakımdan tasfiyeciliğe karşı başarılı mücadele, onun parti içindeki dayanaklarını, zeminini kurutmaktan geçer"

atıp, kendimizi Önderlik ve şehitler gerçeğimizin ölçü ve özelliklerine göre donatıp, kişiliğimizi bu temelde yenilememiz ve yetkinleştirmemiz gerektiğine dikkat çekmiştir. Bu çerçevede 10. Kongre, tasfiyecilikle birlikte her türünü içinde taşıyan orta yolcu ruh hali, anlayış, tutum ve eğilimleri de eleştirmiş, mahkûm etmiş, tüm parti kadro ve sempatizanlarını bu anlayış ve tutumlara karşı yoğun özeleştirel bir sorgulama içinde olmaya, yani kendi içinde sınıf ve cins mücadelesini geliştirerek militan devrimci kişiliği yenilemeye çağırmıştır. Bu konuda özellikle bireyci, tepkici, tutucu, grupçu, hizipçi, kendine göre eğilim ve anlayışlara, yine kendini geri çeken, yüksek sorumluluk duymayan, istifa eden, aktif olmayan, görev ve sorumluluklara sahip çıkmayan tutumlara, yine idareci, ertelemeci, liberal, bürokratik, dogmatik, şikâyetçi, didiştirmeci, çekiştirmeci tarza karşı tüm kadro yapısının kendini gözden geçirip, bu ve benzeri anlayış, tutum ve tarzları parti bünyemizden silip atmak için Önderlik çizgisinde yoğun bir özeleştiri ile kendini yenileme ve bu temelde orta yolculuğu parti içerisinde iyice zayıflatıp etkisiz hale getirerek, tasfiyeciliğin zeminini kurutmaya çağırmıştır.

Partileşme gerçeğinden uzaklaşmanın ve tasfiyeci eğilimlerin de etkisiyle parti yapımız içerisinde çizgiyi sahiplenme ve korumada olduğu kadar, örgüt yaşam ve ilişkilerinde de geçtiğimiz süreçte önemli aşınmalar açığa çıkmıştır. İdeolojik derinliği kendinde yaratmayan kadro duruşları çizgisel savrulma riskiyle karşı karşıya kalmış, örgütsel yaşam ve ölçülerinde gevşeme, ahlaki savrulma, dar, grupçu, ahbap-çavuşça ilişkiler içine girme, dedikodu, ölçülerde zayıflama, bireycilik, maddiyatçılık vb anlayış ve alışkanlıklar örgütü kemiren bir duruma yol açmıştır. Açık veya gizli tasfiyecilik kendini örgütleme zeminini bu tür anlayış ve duruşlardan almıştır. Bu anlayışların kaynağında öncülük ve partileşmede yaşanan gevşeme, kaçış veya bunları gereksiz görme yaklaşımının olduğu kongremizce tespit edilerek, bunlarla her kadronun kişiliğinde partileşmeyi gerçekleştirerek öncülük görevlerine ve misyonuna sahip çıkma temelinde etkili ve keskin bir mücadele yürütmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Partiye doğru katılımı engelleyen anlayışlar mahkûm edilmiştir

Özellikle yönetimler başta olmak üzere öncü kadrolarda ortaya çıkan liberal, dengeci, idareci tarz, kendine görelik, sınırlı veya şartlı katılma, istifacı tutumlara girme, kadroyu eğitmeme, beğenmeme, hazır kadro arama-isteme, görev yerini beğenmeme, kolektifleşmeye gelmeme, bireyci, tekçi, merkeziyetçi vb anlayışlar 10. Kongremizde öncü kadroların partiye doğru katılımını engelleyen en temel anlayışlar olarak değerlendirilmiş ve mahkûm edilmiştir. Bunun yanında Demokratik konfederalizmin öngörülen tarzda pratikleşmemesinde batı düşünce tarzının ve kapitalist modernitenin iktidarcı, hiyerarşik anlayışının, öz gücüne dayanmayan, çözümü kendinde başlatmayan, halkı, tabanı esas almayan, küçümseyen, bürokratik, elit çalışma tarzı ve yaşam duruşlarının büyük rol oynadığı ve bunların mutlaka aşılarak komünal değerlerin, halka saygı ve güvenin ve kolektif çalışma tarzının tüm kadrolar tarafından esas alınmasının önemine dikkat çekilmiştir. Yine özellikle örgütlenme ve eylem tarzında meşru demokratik yönü göz ardı eden, meşru savunma çizgisini liberalleştiren, daraltan, eylem ve mücadeleyi salt yasallığa mahkûm eden sivil toplumcu anlayışın Apo'cu mücadele tarzı ve meşru savunma çizgimizle çeliştiği, geriye çektiği tespiti yapılarak, tüm alanlarımızda bu anlayışlara karşı mücadele edilmesi ve meşru savunma çizgimize dayalı bir mücadelenin önümüzdeki süreçte yükseltilmesi gerektiği kongremizce belirlenmiş ve tüm öncü kadroların bunun gereklerine uygun davranması çağrısı yapılmıştır.

Kadronun örgütsel uyum ve bütünlüğü esas almayan, şikâyetçi, karşıtlaştırıcı, ortamı karıştırıcı, negatif bakış açısıyla yaklaşarak olay-olguları, partisel gelişmeleri muğlâklaştırıcı ve mağdurluk üzerinden suçlarını gizleme-örtme yaklaşımları ile özellikle sorunları kendi zemininde çözmeyen üste havale eden, erteleyen, yaşamı, çalışmaları, kısaca Partiyi doğru ve gerektiği tarzda örgütlemeyen ve yeni paradigmanın öngördüğü öncülük vasıflarını kendinde oluşturmayan yönetim tarzlarının mutlaka aşılması gerektiği açıktır. Aksi durum Önderlik, şehitler ve halk karşısında bir suç durumunu ifade edecektir. 10. Kongremiz partileşemeye gelmeyen bu anlayış ve tarzların her kadro tarafından kendinde ciddi bir eleştiri ve özeleştiri ile aşılmasını ve partileşme düzeyinin geliştirilmesini tüm kadroların önüne dönemin temel görevlerinden biri olarak koymuştur.

10. Kongremiz, bu temelde Apo'cu çizgide partileşmenin temel yolu olarak, Parti içerisinde ideolojik-örgütsel

çizgi mücadelesini sürekli kılmayı temel bir yöntem olarak ele almıştır.

Özgürlük ve demokrasinin temelinde kadın özgürlük çizgisi vardır

Bu çerçevede özellikle sınıf ve cins mücadelesinin yürütülmesinde ortaya çıkan yetersiz, gevşek, ertelemeci, dondurucu anlayış ve tutumların aşılmasını partileşmenin geliştirilmesi açısından mutlak gerekli görmüştür. Çünkü sınıf mücadelesi olmadan, sınıf mücadelesine dayalı bir ideolojik-örgütsel duruş kazanmadan bireyin, kadronun ölçü kazanması, özellik edinmesi, kişiliğinde var olan hiyerarşik devletçi sistemin etki ve ölçülerini aşıp, kendini kişilik olarak değiştiren, yenileyen, kısaca kişilik devrimini yapan bir düzeye ulaşması kesinlikle mümkün olamaz. Yine cins mücadelesinin burada partileşmenin gerçekleşmesi bakımından kesinlikle büyük önemi vardır. Çünkü Önder Apo'nun demokratik sosyalizm çizgisi kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı bir demokratik toplum paradigmasını öngörmektedir. Dolayısıyla özgürlük ve demokrasinin temelinde kadın özgürlük çizgisi, özgür kadın duruşu vardır. Bu, bir ideolojik duruştur, çizgidir. Kadını için de, erkeği için de parti yaşamında esas alınması gereken bir ölçüler toplamını ifade etmektedir. Bir ruh halini, zihniyeti, duygu düzeyini ve davranış durumunu, ölçü ve özellikler toplamını ifade etmektedir. Dolayısıyla cins mücadelesi yürütülmedikçe özgür kadın çizgisi bilinçte, ruhta, davranışta edinilmedikçe ve bu benimsenerek, buna göre bir kişilik duruşu, yaşamı ortaya çıkarılmadıkça, Apo'cu militan haline gelmek, dolayısıyla PKK yaşamına doğru ve yeterli katılmak mümkün olmamaktadır. Bu bakımdan 10. Kongremiz, özellikle geçen süreçteki bütün zayıflıkların altında yatan temel olgunun, sınıf ve cins mücadelesine dayalı ideolojik mücadeleyi kişinin kendi içinde ve örgütsel ortamda yürütmemesi veya zayıflatması olarak görmüştür.

10. Kongre gerçeğimiz, Apo'cu çizgide yeniden parti inşasının başarıyla geliştirilmesinin temel yolunun sınıf ve cins mücadelesine dayalı bir ideolojik-örgütsel mücadeleyi sürekli kılmak olduğunu tespit etmiştir. Sınıf ve cins mücadelesine dayalı ideolojik mücadelenin esasının ise eleştiri özeleştiri olduğu, bunun da parti ortamında birbirini yoldaşça eleştirmek, kişinin Önderlik düşünce, ölçü ve özelliklerine dayalı olarak kendini özeleştirel sorgulamadan geçirmek anlamına geldiği, ancak bunlar temelinde doğru bir ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin yürütülebileceğini belirlemiştir. Bu bakımdan eleştiri ve özeleştiriye karşı gelişen yetersiz, korkak, ürkek, isteksiz, liberalleştiren yaklaşımları eleştirmiş ve mahkûm etmiştir. Eleştiri-özeleştiriyi; kadrolaşmanın, militanlaşmanın, Apo'cu militan ölçü ve özellikleri edinmenin, kısaca, kadro ve militan olarak kendini eğitme ve dönüştürmenin en temel yolu, en temel silahı olarak bir kere daha vurgulamıştır. Bu çerçevede yeniden partileşme hamlesini kongre platformundan başlatarak Önderlik çizgisine derinliğine oturtma ve geliştirmeyi sağlamak üzere kapsamlı bir eleştiri-özeleştiri platformu oluşturmuştur. Bu noktada tıpkı ikinci partileşme hamlesinin ölçü ve özelliklerini, anlayış ve örgütlülüğünü ortaya çıkartan 3. Parti Kongresi gibi, yine her türlü çeteciliğe karşı önemli bir parti duruşunu açığa çıkartan 5. Kongre gerçeği gibi, bu kongremizde de geçen süreçte Parti meclisinde yer alan tüm kadroların platformlarını yaparak, gelişen eleştiri-özeleştiri temelinde kendini yenilemesini sağlatacak bir çalışma yürütmüştür.

Çözümlenen birey değil toplum an değil tarih olmuştur

Yönetim şahsında parti içinde kadrolar bünyesinde yaşanan her türlü parti dışı, çizgi dışı ruh hali, anlayış, tarz, tutum ve davranış eleştirilmiş ve mahkûm edilmiştir. Tıpkı 3. Kongrede Önder Apo'nun ifade ettiği gibi, 10. Kongremizde de *"çözümlenen birey değil toplum, an değil tarih"* olmuştur. Dolayısıyla tüm Parti bünyesinde var olan çizgi dışı eğilim ve davranışların hepsi açığa çıkartılmış, eleştirilmiş, mahkûm edilmiş, özeleştiri temelinde bunları aşma ve Apo'cu çizgide, Önderlik ve şehitlerin ölçü ve özellikleriyle donanma istem ve kararlılığı tüm katılan militanlar şahsında ortaya konmuştur. Bu, üçüncü partileşme hamlesine doğru ve yeterli katılımı ifade etmektedir. Bu yaklaşım, aynı zamanda üçüncü Önderliksel doğuşu derinliğine benimseme, özümseme ve bu temelde Parti yapısını çizgi gerçeklerine oturtma, bununla çelişen tutum ve anlayışları aşarak, gerekli düzeltme, partileştirme durumunu geliştirmedir. Bu anlamda 10. Kongremiz, güçlü bir düzeltme, hata ve eksiklikleri aştırtma, çizgi dışı eğilimleri mahkûm etme ve bu temelde yeniden çizgi devrimciliği temelinde partileşmeyi geliştirme kongresi olmuştur. Yönetimin

platformları temelinde bütün kongreye katılan kadro yapısı çıkardığı sonuçları ortaya koyarak, her türlü parti dışı eğilim ve anlayışa karşı mücadele etme temelinde, çizgi esaslarına göre partiye, yani PKK'nin yeniden inşa sürecine daha etkin, aktif katılacağına dair tek tek sözünü vermiştir. Böylece 10. Kongre bileşimi ve kararlaşmalarından başlamak üzere tüm parti yapımız için güçlü bir eleştiri-özeleştiri ve kendini yenileme platformu oluşturulmuş, her türlü parti dışı eğilimi, hata ve eksikliği aşarak kendini düzeltme ve güçlü bir biçimde Partiye katma süreci başlamıştır.

Kadro ölçüleri Önderlik ve şehitlerin ölçülerine göre netleştirilecektir

10. Kongremizin eleştiri ve özeleştiri çizgisinde tüm kadro yapısının önümüzdeki süreçte netleştirilmesi görevi vardır. Bunlar yapılacak kadro konferansları ve özeleştiri platformlarıyla gerçekleştirilecektir. Bir yıl içerisinde tüm kadro yapısının netleştirilmesi, yeniden kararlaşmasının sağlanması kararlaştırılmıştır. Bu çerçevede geçen süreçte kadro ve sempatizan olgusunun birbirine karıştırılması ve kadro ölçülerinin muğlâklaştırılması durumunu ele alan kongremiz, buna ilişkin bir yıl içerisinde bir netleştirme çalışmasının yürütülmesini ön görmüştür. Bu temelde kadro ve sempatizan ölçülerine göre bir ayrıştırmanın yapılması ve buna dayalı olarak kadro ve sempatizanların bir yıl içerisinde görev ve sorumluluk altına alınmasını hedeflemiştir. Bu, 10. Kongremizin temel bir partileşme hedefi olmaktadır. Nitekim şu an bu konuda çeşitli netsizlik ve muğlâklıklar söz konusudur. Geçmişte oluşan birçok kadro duruşu günümüzde tam bir ölçü netliği ve katılım durumunu ifade etmemektedir. Önderlik ve şehitler çizgisine göre birçok eksikliği, hatayı, tersliği, kendine göreliği içinde taşımaktadır. Kadro olarak görülmekte, ama kadronun ölçü ve özellikleriyle uyuşmayan birçok anlayış ve davranış gösterilebilmektedir. Bunun mutlaka düzeltilmesi gereklidir. Her kadronun gerçekten öncü ve halka örnek bir tutum ve davranışın sahibi haline gelmesi, parti ölçülerini, Önderlik ve şehitlerin ölçü ve özelliklerini eksiksiz temsil eden düzeye gelmesi gerekmektedir. Bu anlamda, yaşam ve ilişkilerde var olan aşınmaların, parti dışı duruşların, basit yaşam arayışlarının, ikiyüzlü, sahte, yanıltan vb yanlış duruşların, yine kadro ölçü ve özelliklerini temsil etmeyen, Apocu kişilikle uyuşmayan tutum ve davranışların kesinlikle aşılması, en azından kişilerin bu konuda netleştirilmesi gereği vardır. Bunu yapmamak demek, partiye karşı içten mücadele etmek, tasfiyecilik yapmak demektir. Bu, partiye en sahte ve kötü bir karşıt mücadeleyi içten dayatmak anlamına gelmektedir. Bu bakımdan en tehlikeli savaş tarzı, Parti karşısındaki bu tarz ve pratikler olmaktadır. Kim olursa olsun, kendisini PKK kadro veya sempatizanı gören herkesin hiç zaman kaybetmeden durumunu netleştirmesi, hangi ölçülerle hareket edecek, yaşayacaksa ona karar vermesi ve verdiği kararın gerektirdiği ölçü ve özelliklere uygun davranması ve bulunduğu ortamda da bunu geliştirmesi gerekmektedir.

Partimiz her zaman böyle duru ve arı bir parti olmuştur. Kendi içinde muğlâklığı yaşayan, ölçü ve özellikleri belli olmayan karmaşık bir parti olarak var olamaz. O, partiyi içten kemirmek demektir. Parti ölçü ve özelliklerini yok ederek, disiplinsiz, örgütsüz, zayıf hale getirmek demektir. Bunu yapmak, kapitalist modernite tarafından, yani hiyerarşik devletçi toplum sistemi tarafından partinin içten fethedilmesi, bir diğer deyişle kalenin içten fethedilmesi, çökertilmesi anlamına gelmektedir. Dolayısıyla bundan sonra böyle bir tutum ve davranışı hiç kimse gösteremez ve bu durumda kalamaz. Kongremiz bunu kararlaştırmış, yeni Parti meclisimize böyle bir netleştirmeyi en geç bir yıl içerisinde kesin tamamlayarak, tüm Parti kadrolarını Önderlik ve şehitler ölçüleriyle donanmış, bu gerçeği iyi temsil eden; dolayısıyla da öncülük görevlerini başarıyla yerine getiren, halka örnek olacak bir kişilik duruşunu gösteren bir düzeye çekilmesi görevini yüklemiştir. Önümüzdeki bir yıl içerisinde her alanda böyle bir çalışma yürütülecektir. Bu bakımdan da yönetimimizin yürüteceği bu çalışmaların başarısı için tüm Parti kadrolarının, geçmişte Partiye katılmış ve kendini kadro statüsünde görmüş olan herkesin durumunu netleştirmesi, kendini yeniden kararlaştırması görevi vardır.

"Meşru savunma çizgisi temelinde kadro ölçülerinin belirlenmesi ve herkesin, özellikle cezaevinden çıkmış olan arkadaşlarımızın parti kadrosu olma iddia ve iradesini koruyarak durumunu netleştirmesi, zindanda yaşadığı baskı ve işkencenin intikamı olarak daha güçlü bir direniş pratiğine katılır hale gelmesi yönünde 10. Kongremiz çağrı yapmıştır"

Zindan çıkışlı kadrolar direniş geleneğine layık bir duruş sergilemelidir

10. Kongremiz, PKK ile kadroluk düzeyinde ilişkilenmiş herkesi bu süreçte 10. Kongre çizgisinde durumunu netleştirerek, kendini yeniden partiye katılır hale getirmeye çağırmaktadır. Bu konuda 10. Kongremizin özellikle uzun süre cezaevinde kalmış ve oradan çıkmış arkadaş yapımıza dönük de daha somut çağrıları vardır. Bu arkadaş yapımız kadro ve sempatizan bileşimiyle zorlanmaktadır, bir netsizliği yaşamaktadır. Kim kadrodur, kim sempatizandır, belli değildir. Kim cezaevinden çıkınca mücadeleye katılıyor, kim katılmıyor, o da adeta karıştırılmıştır. Bu anlamda cezaevi direniş gerçeğimiz, bunun

geçmişi ve bugün cezaevinde mücadele eden yoldaşlarımızın durumu, özellikle de son 4-5 yıl içerisinde cezaevinden çıkmış olan arkadaşlarımızın durumu kongremizde özel tartışma konusu olmuş ve bu arkadaş yapımıza ilişkin daha özel ve özgün bir çağrı geliştirilmiştir. Bu arkadaşlarımızın uzun süre zindanda her türlü baskı ve işkenceye karşı yiğitçe direnirken, dışarı çıkıp sistemin basit imkanlarına teslim olur duruma düşmeleri acı verici bir durum olarak görülüp değerlendirilmiş ve eleştirilerek mahkûm edilmiştir. Bu bakımdan da meşru savunma çizgisi temelinde kadro ölçülerinin belirlenmesi ve herkesin, özellikle cezaevinden çıkmış olan arkadaşlarımızın parti kadrosu olma iddia ve iradesini koruyarak durumunu netleştirmesi, zindanda yaşadığı baskı ve işkencenin intikamı olarak daha güçlü bir direniş pratiğine katılır hale gelmesi yönünde 10. Kongremiz çağrı yapmıştır.

Kadın militanlığı ve öncülüğü pratikte gerçekleşmiştir

Kuşkusuz 10. Kongremizin üzerinde en çok durduğu, yerini ve rolünü değerlendirip, bunun gereklerinin ne kadar yerine getirip getirmediğini tartıştığı konulardan birisi de, kadın militanlığının durumu olmuştur. Bu konuda özellikle Şilan, Viyan ve Nuda gerçeğinde ortaya çıkan kadın militanlığının parti hareketimiz açısından yarattığı büyük Önderliksel duruşa dikkat çekmiş ve bu temelde hem çizgi, hem de pratik militanlık anlamında Hareketimiz içerisinde kadın öncülüğünün gerçekleştiğinin tespitini yapmıştır. Bu gerçekten hareketle bütün kadın militan yapısının bu büyük şehitlerimize sahip çıkmanın, anılarını yaşatmanın da bir gereği olarak önümüzdeki süreçte Parti mücadelesine daha fazla sahip çıkmaları gerektiğini, PKK ve PAJK çizgisinde kendilerini yenileyerek, Parti çalışmalarının öncülük düzeyinde yürütür hale kendilerini getirmeleri gerektiğini vurgulamıştır. Bu temelde, tüm kadın militan yapısını Şilan, Viyan ve Nuda çizgisinde kendisini şekillendirerek Parti çizgisine ve mücadelesine önümüzdeki süreçte daha güçlü katılma, daha çok sahiplenme ve uygulama çağrısı yapmıştır.

Parti program ve tüzüğümüz 10. Kongre platformunda yeniden gözden geçirilmiş, programda çok az, tüzükte ise kısmi bir değişiklik yapılmıştır. Parti tüzüğümüze göre rapor ve talimat sisteminin önümüzdeki süreçte işletilmesi gereği vardır. Bütün Parti örgütlerinin, komite ve temsilciliklerinin alta ve üste doğru talimat ve rapor sistemini mutlaka işletmesi gereklidir. Bununla birlikte her Parti kadrosunun 6 ayda bir Parti meclisine bireysel değerlendirme raporunu yazıp, göndermesi bir tüzük hükmü olarak belirlenmiştir. Tüm kadroların bu karara uyma ve uygulama görev ve sorumluluğu vardır. Yine önümüzdeki süreçte çalışmayı yürütürse yürütsün, yine hangi düzeyde görev alırsa alsın her kadronun günlük eğitimini geliştirmesi, iki saat süreyle bireysel ve toplu eğitim çalışmalarına katılarak bu eğitimini günlük yürütmesi temel bir kongre hükmü durumundadır. Her kadronun bunlara uygun davranma görev ve sorumluluğu vardır.

Değerli yoldaşlar!

Başından sonuna kadar 10. Kongre platformumuza Önder Apo'nun ve kahraman şehitlerimizin ruhu ve çizgisi hâkim olmuştur. Özellikle sayıları bine varan 1 Haziran Atılım şehitlerimizin, geçen inşa sürecinin kazanılmasında oynadıkları belirleyici role vurgu yapılarak; Adil, Nuda, Viyan, Şilan ve Akif yoldaşlar bu büyük kahramanlığın sembol kişilikleri olarak ifade edilmişlerdir.

"Her kadronun en az günde iki saat süreyle kendi durumunu değerlendirmesi, kendini eğitmesi, yani eğitimini bu temelde sürekli kılması bir kongre kararı haline gelmiştir. Bu temelde, nerede olursa olsun, hangi düzeyde görev alırsa alsın her kadronun günlük eğitimini geliştirmesi, bireysel ve toplu bu eğitimini günlük yürütmesi temel bir kongre hükmü durumundadır"

kadroların netleştirme ve görevlendirme çalışmaları özellikle 10. Kongre belgeleri ve Önderlik savunmalarının birer eğitim materyalleri olarak değerlendirilmesi temelinde geliştirilecek eğitim çalışmalarıyla yürütülecektir. 10. Kongre çizgimizi, son Önderlik savunması ve Kongre belgeleri temelinde incelemek ve özümsemek gereklidir. Önümüzdeki kış sürecinin bu belgeler temelinde tüm kadro ve sempatizan yapısı için temel bir eğitim süreci yapılması gereklidir. Aynı şekilde, 10. Kongremizin her kadronun günlük olarak kendisini eğitmesi yönünde bir değerlendirmesi ve kararlaşması da yaşanmıştır. Her kadronun en az günde iki saat süreyle kendi durumunu değerlendirmesi, kendini eğitmesi, yani eğitimini bu temelde sürekli kılması bir kongre kararı haline gelmiştir. Bu temelde, nerede olursa olsun ve hangi

Geçmişe ilişkin bütün değerlendirmelerde olduğu gibi, her türlü bireysel eleştiri ve özeleştiri de Önderlik çizgisiyle birlikte, bu kahraman şehitlerimiz örnek ve ölçü alınarak yapılmıştır. Adil yoldaşın, gerçekten adalet dağıtıcı kişiliği 10. PKK Kongremizin Önderlik çizgisinde yeniden güçlü militanlaşma yaratmasında çok büyük bir rol oynamıştır. Yine baştan sona bütün değerlendirmelere ve kadronun görev ve sorumluluklarına sahip çıkma durumuna ölçü olarak Kemal Pir ve Beritan kişiliği damgasını vurmuştur. Kemal Pir'in büyük karar gücü olma, çalışma, herkesi çalıştırma, Önderlik çizgisinin bulunduğu her yerde güçlü bir temsilini yapmayı ifade eden kişilik ölçüleri, başta yönetim olmak üzere kadro duruşunun nasıl olması ve hangi ölçüleri esas alması gerektiği konusunda bütün tartışmalara yön veren bir durum

ifade etmiştir. Bu anlamda, 1 Haziran Atılımımızın bine ulaşan, genel Parti mücadelemizin on beş bine varan kahraman şehitlerimiz, hem geçmişimizi anlamada, hem bugünümüzü değerlendirmede, hem de geleceğe güçlü, net, kararlı yürümede temel ölçü ve güç kaynaklarımız olmuştur. 10. Kongre gerçeğimiz Önderlik ve kahraman şehitlerimizin çizgisinin bir kere daha dile geldiği, Partide hâkimiyet kurduğu, Parti içinde her türlü tasfiyeci ve orta yolcu eğilime karşı zafer kazandığı, dolayısıyla da her türlü düşmana karşı zafer kazanmanın güvencesini yarattığı bir düzeye ulaşmıştır. 10. Kongre gerçeği, Önderlik ve şehitler çizgimizin zafer gerçeği olmuştur.

Değerli yoldaşlar!

Partimizin 10. Kongresi kendisini, ***"Önder Apo'ya özgürlük kongresi"*** olarak tanımlamıştır. Önder Apo'nun özgürleştirilmesini önümüzdeki sürecin tek ve en temel görevi olarak belirlemiş, bütün çalışmalarını, karar ve değerlendirmelerini bu hedefe kilitleme temelinde yapmıştır. Bu anlamda 10. Kongre gerçeğimiz İmralı işkencesini tümden reddetme ve yok etmeyi hedefleme gerçeğidir. Zaten partimiz, tüm kadro yapımız ve halkımız hiçbir zaman İmralı işkence sistemini, insanlık tarihinin bu en vahşi ve adaletsiz sistemini kabul etmedi, içine sindirmedi, hazmetmedi. Viyan yoldaşın ifadesiyle, *hiçbir zaman içine sindirmeyerek* reddetti ve kendi içinde günlük, anlık olarak bu sistemi yok etti, öldürdü. Ancak bunu pratikte de gerçekleştirmek için biraz sabır göstermek, başarılı bir mücadele yürütmek için biraz sürece yaymak gereğini duydu. Eğer geçmiş on yıla Hareketimiz ve halkımız bu sistemi yaydıysa, bu onu kabul ettiği ya da hazmettiği, içine sindirdiği anlamına gelmez. Hayır, sadece ona karşı sonuç alıcı ve başarılı bir mücadele yürütebilmek için sabır göstermek ve zamana yaymak anlamı taşımaktadır. Şimdi artık bu sabır bitmiştir. Bu sisteme ve onun devamına 'Êdî Bese' denilmiştir. Artık böyle bir sistemle yaşanmayacağı kararına ulaşılmıştır. 'Êdî Bese' hamlemiz böyle bir kararlılığın ifadesi ve pratiğe geçirilmesi olmaktadır. Artık 10. yılından itibaren, hareket ve halk olarak, biz İmralı sistemiyle birlikte yaşamak istemiyoruz, İmralı sistemini görmek istemiyoruz, İmralı sistemini reddediyoruz ve yok edilmesi için de ne gerekirse onu yapma azmimizi ve kararlılığımızı ortaya koyuyoruz. 10. Kongre gerçeğimiz, işte bu azim ve kararlılığın ifadesi olmaktadır. Önder Apo'nun özgürlüğünün kesinlikle gündemleştiğinin ve bunun dışındaki bir ölçünün, düzeyin asla kabul edilmeyeceğinin ruhunu ve kararlılığını içermektedir. Artık bizim için insanlık tarihinin en büyük kara lekesi olan, insanlığın alnında bir kara leke olarak duran bu işkence ve imha sistemini yok etmek, ortadan kaldırmak bir boyun borcu, bir onur ve şeref borcudur. Hareket olarak, halk olarak, kırk milyonluk yurtsever Kürt insanı olarak tutumumuz budur.

Özgürleşen Kürdistan ve Kürt halkı özgürleşen Önderlik gerçeği demektir

10. Kongre, Özgürlük hareketimiz ve halkımız adına böyle büyük tarihsel kararlılığı ve tutumu ortaya çıkartmıştır. Bundan sonra bütün yaşamımız, duygumuz, düşüncemiz, davranışımız, pratiğimiz ve eylemimiz sadece buna kilitlenecektir. Önder Apo'nun özgürlüğünü sağlamaya, bunun mücadelesini geliştirmeye dönük olacaktır. Çok iyi biliyoruz ki: Önder Apo'nun özgürlüğü Kürdistan'ın ve Kürt halkının özgürlüğüdür. Elbette bunun tersi de doğrudur: Özgürleşen Kürdistan ve Kürt halkı, özgürleşen Önderlik gerçeği demektir. Bu bakımdan, Önder Apo'nun özgürlüğü Kürt halkının ve Kürdistan'ın özgür ve demokratik bir yaşama kavuşturulması, bu temelde Kürt sorununun demokratik özerklik çizgisinde demokratik çözümünün gerçekleştirilmesi, her alandaki örgütlerimizin, bütün hareketimizin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri mücadelemizin temel hedefi ve gerçekleştirmekle yükümlü olduğu görevi olacaktır.

Her parti kadromuz birer fedai militan olarak yaşayacak ve savaşacaktır

Bu hedefi başarıyla gerçekleştirmekten başka hiçbir şeyi kabul etmeyeceğiz. Bundan böyle yaşam olacaksa özgürce ve Önderlikle olacak, yoksa asla olmayacaktır. Bu, 10. Kongre temelinde Hareketimizin ve halkımızın tek tutumu, duruşu ve temel kararlılığıdır.

Önder Apo'yu özgürleştirme ve Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlama görevini başarmak için herkes bilmeli ki, her Parti kadromuz sonuna kadar birer fedai militan olarak yaşayacak, çalışacak ve savaşacaktır. Önderlik çizgisinde fedai militan mücadelede, bu hedefi hiç de zamana yaymadan, kesinlikle başaracaktır.

Bu kararlılık ve inançla tüm Parti kadro ve sempatizanlarını Önder Apo'nun çizgisinde ve kahraman şehitlerimizin izinde kendisini derin bir özeleştirel sorgulamadan geçirerek yenilemeye ve yeniden inşa olmuş PKK gerçeğine güçlü bir biçimde katmaya, bu temelde nerede olursa olsun her türlü görev ve sorumluluğu üstlenme bilinciyle üzerine düşen görevlerin gereğini pratikte başarıyla yerine getirmeye, başarıdan başka hiçbir ölçüyü kendisi için kabul etmemeye ve bu çerçevede Önder Apo'nun özgürlüğü mücadelesini güçlü, etkin ve başarılı bir biçimde yürütmeye çağırıyoruz.

-Önder Apo'nun Işıklı Demokratik Sosyalizm Çizgisinde Özgür ve Demokratik Kürdistan'ı Yaratmak İçin İleri!

-10. Kongre Ruhuyla Partileşelim, Önder Apo'yu ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!

-Demokratik Konfederalizmi İnşa Edelim, Özgür ve Demokratik Yaşamı Yaratalım!

-Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

-Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!

-Yaşasın 10. Kongre Gerçeğimiz!

-Bijî PKK!

-Bijî RÊBER Apo!

PKK PARTİ MECLİSİ

Kerkük bir Kürt şehridir

"Doğru politika izlenirse Kürt halkının özgürlük mücadelesi hiçbir parçada o ülkenin hükümetleri tarafından bastırılamaz. İran'ın kendi Kürt'ünü bastırma şansı kalmamıştır, Türkiye'nin kendi Kürt'ünü bastırma şansı artık yoktur, Suriye artık kendi Kürt'ünü bastırma gücüne sahip değildir. Aynı şekilde Irak devletinin ya da Irak'taki siyasi güçlerin Güney Kürdistan halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini bastırma şansı ve imkânı kalmamıştır. Artık her parça, bütün parçalardan savunulmaktadır. Herhangi bir parçada ortaya çıkan yaraların diğer parçaların desteğiyle sarılabilmesi mümkündür"

ABD açısından öncelikle küresel genel çıkarı önemlidir

Güney Kürdistan'daki siyasal durumu etkileyen siyasal etkenlerin yakından takip edilmesi ve buna göre tutumlar takınılması gerekmektedir. Ortadoğu, Irak ve Güney Kürdistan gerçeği dikkate alındığında mevcut olan politik yaklaşımlara takılıp kalmak, hep aynı politik görüşleri ya da politik taktikleri benimsemek, tüm Kürdistan halkı açısından ağır sonuçlar açığa çıkarabilir. Bu yönüyle esas olarak Kürt halkının tüm toplumsal kesimlerini yaygın ve güçlü biçimde örgütleyip siyasal güç yapmak, buna dayanarak da mevcut siyasal dengeleri gözeterek ona uygun politikalar ve taktikler belirlemek gerekir. Aksi halde bazı saplantılar ve önyargılarla kendini kandırarak Güney Kürdistan'da politik gelişmelere yön vermek ve Kürt halkının politik gelişmelerden zararlı değil de kazançlı çıkmasını sağlamak mümkün olamaz.

ABD'nin müdahalesi en başta Güney Kürdistan'ı yakından etkilemektedir. ABD, Irak'a ilk girdiğinde kendi gücüne çok inandığından, bölgedeki gelişmelere sadece kendi gücüyle yön verebileceğini düşündüğünden bölge ülkelerini çok fazla dikkate almayan, hatta onları da kendi politikaları doğrultusunda değişime zorlayarak müdahalenin parçası haline getirmek isteyen bir yaklaşım içinde olmuştur. Ancak süreç geliştikçe, ABD'nin dış dünyayı ve bölge ülkelerini gözetmeyen politikalarında sorunlar çıkmaya başlamıştır. Bunun sonucu ilk önce AB ve BM ile ilişkilerini daha düzgün hale getirerek, bunlarla ilişkide yaşadığı sorunları gidermeye çalıştı. Avrupa ve ABD de karşılıklı bölge politikalarında birbirini gözeten bir siyasal anlayış içine geldiler. BM de ABD'nin politikalarını gözetmeye başladı. ABD de BM'ye belirli rol vermeyi kabul etti. Öte yandan ABD Irak'ta kısa sürede istikrarı sağlamak, böylelikle kendi konumunu güçlendirdikten sonra öngördüğü diğer adımları atmak açısından bölge ülkeleriyle ilişki geliştirmeyi çıkarına gördü. Çünkü Irak'taki sıkışık pozisyonu nedeniyle bölge ülkeleriyle kavgalı olması Irak'ın daha da bataklık haline gelmesini beraberinde getirebilirdi. Bu yönüyle başta Arap ülkeleri olmak üzere bölgedeki diğer ülkelerle ilişkiyi geliştirme, onları kendi politikalarına uyumlu ya da uyumlu olmasa bile önünde engel olmaktan çıkarma yaklaşımını izledi. Bu çerçevede Türkiye ile ilişkilerinin yumuşaması gündeme geldi. İran ile ilişkileri geliştirmede engel olan çok farklı etkenler olsa da Arap ülkeleri ve Türkiye ile ilişkilerinde belirli mesafe aldı. Bu durum doğrudan Güney Kürdistan'daki politikayı da etkiledi. Özellikle ABD'nin Kürtlerle ilişkisindeki olumlu düzey eskiye göre geriledi. Tabii ki ABD'nin Kürtleri kolay kolay bir müttefik olmaktan çıkarması mümkün değildir. Irak geneli söz konusu olduğunda Kürdistan hala ABD açısından önemli bir dayanaktır. Bunun yanında ABD Kürtlere karşı bir siyasal yükümlülük altına da girmiştir. Ancak kapitalist sistemin, özellikle ABD'nin politikada ahlaki olmak gibi bir anlayışı ve tarzı yoktur. Kendi çıkarları açısından her türlü ilişkiyi rahatlıkla terk edebilir. Bugün ilişki kurduğunu yarın yüz üstü bırakabilir. Çünkü ABD açısından herhangi bir yerdeki küresel genel çıkarı önemlidir. Eğer küresel ya da bölgesel bir güçle ilişki kurmayı gerekli görürse kurar, bir güçle çıkarı gereği karşı karşıya gelmesi gerekirse bunu da tereddütsüz yapar. Bu açıdan ABD'nin Kürt politikası da bölgesel ve küresel niteliktedir. Bu açıdan küresel düzeydeki politikalar ABD'nin Kürdistan'daki ilişkilerini etkileyeceği gibi, bölgedeki politikaları da etkiler. Bunu siyasetten birazcık anlayan herkes bilir.

Ancak ABD'nin, geçmişte ilkin Kürtleri destekleyip ardından da bırakmasının ortaya çıkardığı bir trajedi vardır. Bu trajedi de daha sonra Saddam karşıtlığı nedeniyle uluslararası kamuoyuna mal edilmiştir. Bunu kamuoyuna mal edenler de esas olarak ABD ve Avrupa'dır. Bu açıdan Kürtleri yeniden yüzüstü bırakması ya da bölge ülkeleriyle Kürtler arasındaki sıkıntılar ve sorunlar karşısında sadece bölge ülkelerini gözeten, Kürtleri dikkate almayan bir politika izlemeleri kolay değildir. Eğer ABD Kürtlerin geçmişte olduğu gibi bölgedeki herhangi bir inkârcı şovenist güç ta-

rafından bastırılmasına sessiz kalırsa, bu sadece Kürdistan açısından değil, uluslararası alanda ABD'nin itibarına önemli darbe vurur. Dolayısıyla Kürtlerle ilişkilerini bozması ya da Kürtlerin durumunu gözetmeyen bir politika izlemesi ABD açısından riskler ortaya çıkarır. Sorun sadece Kürtlerle, bölgeyle ilgili olsaydı ABD bu ilişkilere son verebilirdi. Ama Kürtlerle 1990'lar öncesi gibi kurduğu ilişkilerde verdiği sözlere ters davranır ve Kürtler ABD'nin politikaları yüzünden zarar görürse, bu tabii ABD'nin uluslararası düzeydeki itibarını sarsar. Kürtlerle ABD ilişkisinin uluslararası bir boyutunun olduğu da unutulmamalıdır. Bu durum ABD çok istemese de Kürtler karşısında içine girdiği bir ahlaki mecburiyet de olmaktadır. Ancak bu tür şeylere fazla güven olmaz. Global çıkarlar söz konusu olduğunda bu tür bir duruma düşmeyi ABD göze alabilir. Kürtler karşısında sorumsuz, halkı zarara sokan yaklaşımını elindeki iletişim ve propaganda araçlarıyla en aza indirip, yine zeytinyağı gibi suyun üstüne çıkabilir.

Kerkük Kürdistan'dan koparılmaya çalışılmaktadır

Mevcut durumda Güney Kürdistan'daki siyasal durumu en fazla etkileyen temel parametreleri belirmekte fayda var. Bunlardan ilki, Güney Kürdistan'ı yakından ilgilendirdiği için Kerkük sorunudur. Kerkük sorununda bugün Güney Kürdistan halkı ve Kürtler lehine olan 140. madde askıya alınmıştır. Referandum sürekli ertelenmekte, bunun yerine Kürtlerin aleyhine olacak seçenekler dayatılmaktadır. Tabii ki referandum tek seçenek olmayabilir, ancak hangi seçenek olursa olsun Kerkük'ün Kürdistan'ın bir parçası olduğu kabul edilmek durumundadır. Kerkük'te farklı etnik toplulukların yaşadığı bir gerçekliktir. Bunların da siyasi irade olarak Kerkük'teki yerel yönetimde güç sahibi olmaları gerekir. Bu yönüyle Kerkük'ün kendi içinde demokratik konfederal bir örgütlenmeye kavuşturularak, özerk bir yönetim olarak Kürdistan federasyonuna bağlanabilir. Biz bunu en doğru çözüm yöntemi olarak görüyoruz. Hatta Kerkük'te ortaya çıkan Demokratik konfederalizm, Güney Kürdistan'ın da demokratikleşmesinde bir rol oynayabilir ve bu Irak'ın demokratikleşmesine de hizmet eder. Ne var ki Türkiye ve Araplar ABD'nin bölgedeki sıkışıklığını değerlendirerek Kerkük konusunda kendi isteklerine uygun bir politika dayatmış bulunmaktadırlar. Bugün 140. maddenin uygulanmamasının temel nedeni, Arap ülkelerinin ve Türkiye'nin merkez hükümeti destekleyerek Kerkük konusunda Kürtlerin elini zayıflatma, Kerkük'ü Kürdistan'ın parçası olmaktan çıkarma çabalarıdır. Bunu herhangi bir Kürt de gözlemlemekte ve değerlendirmektedir.

Bu konuda şimdiye kadar Güney Kürdistan federe devleti ve partileri duyarlı yaklaşmamışlardır. Konjonktürün uygun olduğu zamanlarda 140. maddenin uygulanmasının gerçekleşmesini sağlayabilirlerdi. Ancak siyasal bir yaklaşım yerine, duygusal ve peşinen bir güven yaklaşımıyla ABD'nin telkinlerine inanarak 140. maddenin ertelenmesine kendileri de zemin oldular. Belki ertelenmesini istemediler, ama kararlı tutum göstermediklerinden ertelenme kolay gerçekleşti. Bu yanlış bir politikaydı. Politika sanatı, konjonktürü iyi değerlendirip fırsatı bulduğunda doğru taktiklerle süreci kendi lehine çevirmektir. Kerkük'te bu yapılamadı. Aksine Kürtlerin lehine olan fırsatlar kaçırıldı. Diğer ülkeler ise zamana bırakarak süreci kendi lehlerine çevirebileceğini düşündüler. Nitekim ABD'nin bölgesel olarak zorlandığı bir süreçte kendi politikalarını dayattılar ve belli düzeyde sonuç aldılar. Bu olumsuz gidişatta Güney Kürdistan federe hükümetinin ve partilerinin dar, politik yaklaşımının olumsuz etkisini görmek gerekiyor. Aşiretçi, feodal, dünyayı kapsamlı ele alamayan yerel yaklaşım budur. Yeri geldiğinde biz şu kadar politikacıyız, şu kadar her şeyi dikkate alıyoruz deseler de, Kerkük gerçeğinde görüldüğü gibi tamamen yerel bir ufka sahiptirler. Olayları, olguları dar bir ufukla değerlendirmektedirler. En kötüsü de küçük, basit çıkarlar nedeniyle rahatlıkla görülebilecek olası gelişmeleri görememişlerdir. Kürdistan federasyonunun ortaya çıkardığı imkânlar, birçoğunun başını döndürmüş ve basiretlerini bağlamıştır. Ekonomik imkân bulmuşlardır, siyasi kariyer elde etmişlerdir. Bu da onlar açısından diğer olayları değerlendirme konusunda sorumsuz davranmalarını ve rehavet içine girmelerini beraberinde getirmiştir.

Kürt toplumsal gerçeği ve onun oluşturduğu birey bir yönüyle de siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel olarak tatmin olmamış bir birey gerçekliğidir. Kürtler bu alanlarda sömürgeciliğin baskısı altında bunalmışlardır,

nefes alamaz hale gelmişlerdir. Bu nedenle biraz ekonomik, kültürel imkân çıkınca bunu büyük bir nimet olarak görmüşlerdir. Bu da onların dar, basit, çok bencil yaklaşımlarını beraberinde getirmiştir. Kerkük'te niye sorun bu hale geldi denilirse, bu gerçekleri söylemek gerekir. Belki basit görülebilir bu gerçeklikler, ama ne yazık ki esas olan budur. Artık bu hatalardan, yanlışlıklardan ders çıkararak çok boyutlu planlamalar yapması gerekir. Güney Kürdistan'daki siyasal güçlerin ortak tutumundan, bütün kurumların, sivil toplum örgütlerinin güçlü biçimde örgütlendirilerek halkın bu konuda bilinçlendirilmesine kadar halkın bu soruna sahip çıkmasını sağlamak önemlidir.

Toplum örgütlenerek büyük bir direniş gücüne ulaşmalıdır

Güney Kürdistan'daki siyaset esas olarak tek boyutludur. Sadece dış dengelere dayanarak politika yapmaktadır. Hâlbuki gerçek siyasetin bir toplumun ekonomik, sosyal, kültürel gücüne ve kendi halkını örgütlemesine dayanması gerekir. Bugün Güney Kürdistan federasyonu imkânlar arttığı halde kendisini örgütleme gücünden yoksundur. Sadece silahlı güçlerini güçlendirerek temel haklarını savunacağını sanmak yanılgıdır. Sadece buna dayanarak Güney Kürdistan ne kendi savunmasını yapabilir ne de haklarını savunabilir. Hâlbuki en önemlisi Kürt toplumunun bütününü örgütleyerek büyük bir direniş gücüne ulaşılmasıdır. Bütün toplum örgütlenir ve bir direniş gücüne kavuşursa, o zaman diğer örgütlenmeler de bir anlam kazanır. Toplumun direniş gösterebilmesi için moralli ve siyasal yapılanmalarla barışık olmalıdır. Bu açıdan siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel, ekonomik politikalarda sadece üst toplumu esas alan mevcut yaklaşımın bırakılması gerekir. Daha adaletli, daha eşit, herkesi gözeten bir politika izlenmelidir. Bu yapılmazsa yanlış siyasal, ekonomik, kültürel politikalar nedeniyle toplum güçlü bir örgütlenmeden ve güçlü bir dinamikten yoksun kalır. Bunun sonucu olarak da ortaya çıkan sorunlar karşısında güçlü bir tutum ortaya koyamaz. Çünkü moral düzeyi düşmüş, kendisiyle ve çevresiyle barışık olmayan, mevcut siyasal partilerle barışık olmayan halkın çok güçlü bir direniş göstermesini beklemek yanlış olur.

Dolayısıyla Güney Kürdistan'daki siyasal, sosyal ve kültürel politikaların değişmesi gerekir. Şu anda gerçekten de bir taklitçilik vardır. Çarpık gelişen yani kim daha çok çalıp çırparsa, güçlendiği, siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel alanda ağırlığının arttığı bir süreç yaşanmaktadır. Bu Kürdistan için, Kürt toplumu için yanlış bir politikadır. Bir nevi reel sosyalizmin yıkılmasından sonra kim fırsat bulup neyi ele geçirirse, yerse, köşe başını tuttuğu anlayış ve tutumun bir benzeri Güney Kürdistan'da yaşanmaktadır. Böyle bir ortamda toplumu düşünme yoktur, çok bencil, bireyci yaklaşım vardır. Bunun özgürlükle ve demokrasiyle alakası yoktur. Özgürlük ve demokrasi topluma dayanarak gelişen olgulardır. Bu açıdan Güney Kürdistan'da özgürlük ve demokrasinin olup olmadığı kuşkuludur. Sadece Kürtler üzerindeki sömürgeci vesayetinin ortadan kalkması ve Kürt egemenlerin ekonomik, sosyal, kültürel imkânlara el koyması özgürlük ve demokrasi olarak tanımlanamaz. Bu konuda da yanılgılar vardır. Tabii ki Güney Kürdistan'ın Irak egemenliğinden çıkması ve bunun getirdiği ulusal, kültürel bir gelişme yaşanmaktadır. Ama şu anda yaşananlar ekonomik ve sosyal olarak çok çarpık bir gelişmeyi ifade etmektedir. Ekonomik, sosyal, hatta kültürel olarak gerçekten kabul edilemeyecek bir durum söz konusudur. Eğer bir özgürlük varsa bütün toplum için olması gerekir. Sadece egemen sınıfların, bazı kesimlerin ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel imkânları ele geçirmesi özgürlük olarak tanımlanamaz. Özgürlük, deveyi hamuduyla yutma değildir. Bunun mutlaka değiştirilmesi gerekiyor.

"Diğer parçalardaki halkın gücünü arkasına almayan Kürdistan, zayıf Kürdistan'dır. Bugün Güney Kürdistan'ın bir gücü varsa, uluslararası güçler dikkate alıyorsa, nedeni sadece Güneyli hükümetin gücü değildir, onun varlığı değildir. Güney Kürdistan federasyonu 45 milyonluk Kürdistan toplumunun bir parçasıdır"

Kürdistan siyasetinin esas gücü Kürtlerin birliğiyle gerçekleşir

Diğer yandan Güney Kürdistan siyasetinin esas gücünü Kürtlerin birliğinde görmesi gerekiyor. Güneylilerin güçlenmesi, bütün parçalardaki Kürtlerle barışık olmalarıyla mümkündür. Diğer parçalardaki halkın gücünü arkasına almayan Kürdistan zayıf Kürdistan'dır. Bugün Güney Kürdistan'ın bir gücü varsa, uluslararası güçler bölgede dikkate alıyorsa, bunun nedeni sadece Güneyli hükümetin gücü değildir, onun varlığı değildir. Güney Kürdistan federasyonu 45 milyonluk Kürdistan toplumunun bir parçasıdır. Kürdistan halkı 20. yüzyıldaki gibi değildir. Artık bütün parçalarda uyanmış Kürtler vardır ve ulusal birlik duyguları güçlenmiştir. Birbirlerine karşı sorumluluk duyan bir Kürt gerçeği ortaya çıkmıştır. Bu durum Güney Kürdistan federasyonunu güç yapmaktadır. Öte yandan PKK'nin varlığı çok önemli bir güç kaynağıdır. Bugün Ortadoğu'nun en büyük ordusu, NATO'nun 2. büyük ordusu PKK ile uğraşmaktadır. Kürt özgürlük hareketini ezmek istemektedir. Ama ne var ki PKK halk örgütlenmesiyle, ideolojik ve örgütsel yaklaşımlarıyla Türkiye'ye karşı direnişini sürdürmektedir. Bunun bütün Kürtlerde yarattığı morali ve gücü Güney Kürdistanlı güçler görmek durumundadır. Bir anlık bile PKK'nin olmadığını, Kuzey Kürdistan'daki özgürlük savaşının tasfiye olduğunu, Kürt özgürlük hareketinin Güneyba-

tı'da, Doğu'da ve Avrupa'daki etkisinin kırıldığını düşünelim! Gerilla için kullanılan bir söz vardır: "Deniz kurutulursa balık ölür." Halk desteği kesilirse gerilla ölür. Benzer biçimde PKK ve bunun bütün parçalarda yarattığı özgürlük mücadelesinin zayıflaması sonucu Güney Kürdistan suyu kurutulmuş balığa döner. Bu açıdan Güneyli Kürtlerin politika yaparken, hem Kerkük konusunda hem diğer konularda kendi pozisyonlarını güçlü konumda tutmak isterken bu gerçeği görmeleri gerekir.

PKK'nin zayıflatılması bütün Kürtlerin zayıflatılmasıdır

PKK'nin zayıflatılması bütün Kürtlerin zayıflatılmasıdır, en başta da kendilerinin zayıflatılmasıdır. Eğer Güneyli Kürtler bu gerçeği görüp başta Kuzey Kürdistan olmak üzere PKK'nin ortaya çıkardığı özgürlük mücadelesinin kendileri açısından ortaya çıkardığı bu gücü hissetmezlerse, bu desteği yanlarına almazlarsa, tabii ki etkili politika üretmezler. Bunun görülmesi gerekiyor. PKK bağlamındaki politikalar aslında bütün Kürdistan halkının desteğini alma politikalarıdır. 45 milyon Kürt'ün desteğini almak, Güneyli güçleri çok büyük güç yapar. Güney Kürdistanlı partiler tüm parçaları aynı sınırlar içine alsalardı belki bu kadar güç olamazlardı. Kürtlerin İran'da, Türkiye'de, Suriye'de özgürlük mücadelesi vermesi, Güney Kürdistan federasyonu açısından bulunmaz bir değerdir, nimettir. Buna dayanarak politika yapma, buna dayanarak taktikler izleme yerine, bunun görülmeyip sadece uluslararası güçlere dayanarak, bölgedeki çelişkilere dayanarak politika yapmak Güney Kürdistanlı güçleri politik olarak zayıf bırakmaktadır. Sadece dış güçlere dayanarak ya da bölgesel çelişkilerden faydalanarak politika yapmak sorunlara çözüm getirmiyor. Kürdistan gerçeği ve bölge siyasal durumu böyle bir politika yapmaya imkânı veriyor. Sadece buna dayanarak politika yapmak, yürütmek yetmiyor. Dış siyasal etkenleri göz ardı etmemek gerekir. Ancak hem politikanın gereklerini yerine getirmek, nerede ne yapacağını bilmek hem de Kürtler arası birliğin yarattığı politik enerjiyi arkasında görmek ve buna göre politika üretmek gerekmektedir. Özellikle Kerkük konusunda hemen hemen bütün Kürtler destek verebilecek durumdadır. Başka konularda bütün Kürtlerin desteğini almak mümkün olmasa bile Kerkük konusunda bütün Kürtlerin destek vereceği açıktır. Tabii destek verilecek politikalar Kerkük'ten vazgeçme politikaları değildir.

Kerkük konusunda izlenmesi gereken diğer doğru politika da şudur; Türkiye ve diğer güçlerle girilecek ilişkilerden daha fazla Kerkük'teki diğer halklarla ilişki geliştirilmesidir. Tabii ki Kerkük'te diğer topluluklarla sağlıklı ilişki kurulmasını Türkiye, İran ve Irak hükümeti sabote emektedir. Başka güçlerin de Kerkük'teki halkları karşı karşıya getirme politikaları vardır. Kerkük'ün Kürdistan'a bağlanmaması için halklar arasında çatışma yaratarak, uluslararası güçler üzerinde "bakın Kürdistan'a bağlanamaz" yargısı yaratmaya çalışılmaktadır. Kerkük'teki istikrarsızlığın esas nedeni budur. ABD'ye, ilgili ülkelere ve bütün dünyaya "Kerkük eğer Kürtlere bağlanırsa sorun çıkar, istikrarsızlık olur, sadece Kerkük istikrarsız olmaz Irak da Güney Kürdistan da istikrarsız olur" diyerek, Kerkük'ün Güney Kürdistan'a bağlanması engellemeye çalışmaktadırlar. Kerkük'te terör denilebilecek olgu, böyle bir siyaset için araç olarak kullanılmaktadır. Bunun görülmesi, teşhir edilmesi yine Kerkük halkının bu konuda bilinçlendirilmesi gerekiyor. Sadece Kürtler değil, Türkmenler de Araplar da bilinçlendirilmelidir.

Kerkük'teki azınlıkları da kapsayan bir politika yürütülmelidir

Güney Kürdistan federasyonunun diğer azınlıklara yönelik politikasında da yanlışlıklar yapılmıştır. Kürtler Araplara şöyle zulüm yaptı, Türkmenlere şöyle zulüm yaptı denilemez. Bu tür şeyler doğru değil, yanlıştır. Kürtler Araplara da, Türkmenlere de olumsuz bir yaklaşım içerisinde olmamıştır. Ancak bu yaklaşım yetmez. Sadece biz onları tanıyoruz, onlara herhangi bir olumsuzluk yapmıyoruz demenin siyasette bir değeri, anlamı ve etkisi yoktur. Hâlbuki Güney Kürdistan federasyonu oradaki Arapları ve Türkmenleri kazanan bir politika izleyebilirdi. Bir ortak Kerkük konfederasyonu nasıl olur, kardeşlik nasıl gerçekleşir, dış güçlerin oyunu nasıl bozulur, böylelikle Kerkük nasıl siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel olarak bir refaha kavuşur, kültürel olarak zenginlikleri ile bir arada yaşar konusunda özel bir çalışma yapılması gerekirdi. Kerkük'teki diğer azınlıklar dış güçle-

rin tahriklerine gelmeyecek, oyununa gelmeyecek biçimde Kürdistan federasyonu ve Kürtlerle bütünleşme politikasından yana olacak bir tutum içine sokulabilirdi. Eğer böyle bir tutum içinde olunsaydı özel bir çalışma yapılsaydı Türkiye'nin ve Arap milliyetçiliğinin etkisi az olurdu. Ama bu yönlü politikalar izlenemeyince, sadece Kerkük Kürdistan'a aittir denilip Araplar ve Türkmenler konusunda izlenen politikalarda zayıf kalınınca, dış güçler bu topluluklar arasında gerilimi arttırmışlar ve bu gerilim ortamında "kurt bulanık havayı sever" misali dışarıdan müdahalelerle içerden eylem yaptırmışlardır. Kerkük'te istikrarsızlığı arttırmak isteyen eylemleri yaptıranlar, Güneyli siyasal güçlerin Türkmen ve Arap topluluklarıı arasındaki yetersiz örgütlenmelerinden yararlanmışlardır. Bu konuda da bir eksiklik vardır. Bunun da düzeltilmesi gerekir. Belki geç kalınmıştır. Bu tür politikaların zamanında yapılması gerekiyordu. Toplumlar bir kere karşı karşıya getirildikten, güven sarsıldıktan sonra milliyetçiliğin bir hastalık olduğu çağımızda ortaya çıkan gerilimleri gidermek kolay olmamaktadır. Ama yine de bu yönlü özel bir çalışma ve program yapılırsa, yaratıcı taktikler ve etkili söylemler kullanılırsa, yine de bu gerilim ve güvensizlikler giderilebilir.

Öte yandan Güney Kürdistan federasyonu Kerkük konusunda duyarsız yaklaşmış, öngörülü olmamıştır. Güney Kürdistan'da ekonomik imkânların, devenin hamuduyla yutulması gibi bireyler ve gruplar tarafından yutulması biçiminde dar çıkarcı bir süreç yaşandı. Bu tür şeylerin önüne geçilip Kerkük çok stratejik ve ulusal bir mesele olarak ele alınsaydı, orada hem Kürtlerin pozisyonunu güçlendirecek, hem Arapların rahatsızlıklarını giderecek yaratıcı yaklaşımlar izlenebilirdi. Kerkük'te özel yürütülecek politikanın ekonomik kaynaklarla desteklenmesi sağlanabilirdi. Ellerine geçen ekonomik fırsatlarla Kerkük'te durumu lehlerine çevirecek birçok politika izlenebilirdi, ama bunlar yapılamamıştır. 'Kerkük sadece Kürtlerindir ve diğer halkların haklarına saygı duyuyoruz' demekle yetinilmiş, esas olarak dış güçlere dayanılmıştır. Kerkük'e yönelik özel bir ekonomik, sosyal, kültürel politika izlenmemiştir. Sadece Saddam zamanında yerinden sürülmüş Kürtlerin Kerkük'e dönmesini bir politika olarak değerlendirmek ciddi bir yetersizliktir. Zaten yanılgı da oradan ortaya çıkmıştır. Böyle yaparsak, nüfus çoğunlukla Kürtlerin olduğundan zaten sorun çözülür denilmiştir. Dünya siyasal gerçekliği görülmemiştir. Sorun öyle nüfus çokluğuyla ya da Kürdistan'ın doğal parçası olmasıyla ele alınacak bir sorun değildir. Ortadoğu söz konusu olduğunda politik ahlak biter. Ortadoğu'da sırf ahlaki politika izlenerek işler yürütülemez. Siyasal gerçeklikler, uluslararası ve bölgesel dengeler daha fazla etkili olur. Bu açıdan çok yüzeysel, dar yaklaşımlarla Kerkük politikası bu hale getirilmiştir.

Partilerin toplumu bir bütün olarak örgütlemesi gerekir

Öte yandan Güney Kürdistan federasyonu ve partileri Kerkük konusunda bütün Kürtlerin desteğini alacak, bütün parçadaki Kürtlerin mücadelesini Kerkük politikasında bir destek haline getirecek bir politika izlemedikleri gibi, kendi aralarında da bir birlik oluşturamamışlardır. KDP ve YNK arasındaki sorunlar, hatta YNK'nin ve KDP'nin kendi içindeki sorunlar dış güçler tarafından değerlendirilmiştir. Kürdistan'da farklı partiler bulunabilir, farklı partiler olmasına bir şey demiyoruz, ama siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik politikalarda daha fazla ortaklaşılması gerekirdi. Sorun farklı partilerin olmasından kaynaklanmıyor. Kurumların bile parçalanması, bölük pörçük hale gelmesi yaşanmaktadır. Fakat kurumlar açısından, toplumun örgütlenmesi, sosyal, ekonomik alanda ortak politikalar izlenmesi ve bu konularda bir parçalılığın olmaması gerekir. Güney Kürdistan'da ise partiler kendilerini bir iktidar ve devlet gibi görmektedirler. Bu nedenle parçalılık aşılamıyor. Partiler, toplumu örgütleyen; sosyal, kültürel olarak topluma öncülük yapan güçler olması gerekirken, hala parti olmak bir yerde güç olmak, iktidar sahibi olarak görülmektedir. Bu yaklaşım yanlıştır. Bunun artık aşılması gerekir. Toplumun bir bütün olarak örgütlenmesi gerekir. Partiler, programlarıyla, düşünceleriyle ve toplumda yarattıkları örgütlenme ile rol oynamaları gerekir. Ne var ki klasik parti anlayışı aşılamadığı için, hatta batıda, Avrupa'da var olan klasik partilerin de çok gerisinde olunduğu için, hala Kürdistan'daki parçalı duruş devam etmektedir. Avrupa'da da partiler vardır, ama söz konusu ülkeyi öyle belirli sınırlarla parçalamış değildirler. Bir güç mücadelesi var, ama bu güç mücadelesi bugün Kürdistan'da yürütülen mücadele gibi şurası benim, burası benim gibi parselleme yaklaşımı değildir. Sadece bir bütün olarak ülkeyi yönetme mücadelesi, iktidar mücadelesi veriyorlar. Bu açıdan KDP ve YNK'nin parti anlayışını değiştirmeleri, ülkeyi, kurumları bölen bir yaklaşımdan çıkmaları gerekiyor. Bizce bu konuda olumlu gelişme olursa, iç politikada, bir bütün olarak toplumun örgütlenmesinde Güney Kürdistan federal oluşumu daha da güçlenir. Topluma daha fazla güven verebilir. Siyasal durumu değerlendirilirken bu durumun da göz önünde bulundurulması gerekir.

> **"2003'ten sonra birçok birey Güney Kürdistan'a gelmiş yiyip içip dalkavukluk yapmaktadır. Bunlar rantçı, dalkavukçulardır. Ne Güney federasyonunu düşünürler ne de tüm parçalardaki özgürlük mücadelesine karşı bir sorumluluk duyguları vardır. Tamamen bireyci, çıkarcı, posası çıkmış insanlardır"**

ABD'nin bölgede sıkıştığı açıktır. Bu açıdan Irak ile Türkiye'nin ilişkilerini geliştirmesini istiyor. Irak ve Türkiye ile ilişki derken Irak içinde Güney federal oluşumu da yer alacaktır. Daha doğrusu Irak-Türkiye ittifakına Güney Kürdistan federe oluşumu da çekilecektir. ABD kendi öncülüğünde böyle bir politik eksen yaratmayı çıkarına görüyor. Tabii ABD'nin böyle bir politik eksen yaratmasına ve ABD-Irak, ABD-Türkiye, Irak-Türkiye ilişkilerine dikkat edilmesi gerekir. Irak-Türkiye ilişkileri gelişebilir. Bunda sakınca görülmeyebilir. Yine Güneyli Kürtler Türkiye ile belirli ilişkiler kurabilir. Güney Kürdistan zaten hali hazırda Irak'ın bir parçasıdır, bu ilişkilerin kurulması normal olarak görülebilir. Ancak bu ilişkilerin bütün Kürtler ve dolayısıyla Güney Kürdistan federasyonuna olumsuz bir sonuç doğuracak bir biçimde ele alınmamalıdır. Söz konusu ilişkiler Kürtler aleyhine bir sonuç yaratacaksa Güney Kürdistan federe yönetiminin bu tür anlaşmalara karşı koyması gerekir.

Irak-Güney Kürdistan ilişkilerinin, Irak-Türkiye ilişkilerinin Türkiye'nin kendi içindeki Kürt sorununu bastıracak bir politikaya alet edilmesine izin verilmemelidir. Çünkü Türkiye bugün sadece Irak'la, Güney Kürdistan federasyonuyla değil, bütün dünyayla ilişkilerini kurarken PKK'yi ve kendi içindeki Kürt sorununu ezmeyi esas almaktadır. Türkiye tüm ilişkilerini PKK'yi zayıflatacak, Kürt sorununu ezecek temelde kurmak istemektedir. Türkiye'nin ilişkilerde gözettiği en temel nokta halâ budur. Türkiye hala inkârcı sömürgeci politikadan vazgeçmediği için tek hedefi Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırmaktır. Irak ile ilişkisini de bunun için kullanmak istiyor. Hatta kendini ABD politikalarına yatırarak ABD'den bu yönlü destek almaya çalışıyor. ABD'nin bölgedeki isteklerini yerine getirerek ABD'nin Güney Kürdistan federal oluşumu üzerinde baskı kurmasını sağlamaya çalışıyor. Bunun Güney Kürdistan federe güçleri tarafından iyi görülmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin tek hedefi
Kürt özgürlük hareketini ezmektir

Türkiye, ABD'nin politikasına yatarken, Avrupa ile uyumlu olmak isterken tek hedefi ve amacı Kürt özgürlük hareketini ezmektir. Zaman zaman bunu anlamayan yaklaşımlar görülüyor. Türkiye ile ilişkilerde bunlara dikkat etmek gerekir. Önümüzdeki dönemde Güney Kürdistan siyasetinin şekillenmesinde Türkiye'nin bu yaklaşımı da etkisini hissettirecektir. Türkiye'nin ABD üzerinden PKK ve Kuzey Kürdistan'daki özgürlük mücadelesine baskı kurmak istemesi gündeme gelecektir. Bu nedenle bu konuya hazırlıklı olmak, bu baskılara boyun eğmemek gerekir. Çünkü Türkiye eğer Kürt özgürlük hareketi karşısında başarılı olursa, Güney Kürdistanlı güçler üzerinde baskısını daha da arttırtacaktır. Türkiye kendi Kürt sorunundan kurtulup da kendisini güçlü hissettiğinde, ABD karşısında pozisyonunu güçlendirip baskısını daha da arttırabilir. Yine kendisini güçlü pozisyonda hissettiğinde, bugün Güneyli güçler üzerinde yaptığı baskının birkaç katını yapabilir. Bu açıdan Türkiye baskı yapıyor, ABD şunları istiyor denilerek geri adım atılmamalıdır. Diğer parçalardaki örgütlerin ve halkın birbirine karşı olumsuz yaklaşımlar içine girmesini getirecek yanlış tutumlar içine de girilmemelidir.

Diğer taraftan Güney Kürdistanlı güçlerin, üzerimizde şöyle baskı var demesi doğru değildir. Tabii ki Ortadoğu'da politika yapan güçler çeşitli baskı ve şantajlarla karşılaşacaktır. Siyasi ve diplomatik mücadele bir yönüyle de böyle yürümektedir. Bugün en ağır baskı PKK üzerinde var, Kuzey Kürdistan halkı üzerinde var, Kuzey Kürdistan'da mücadele yürütenler üzerinde var. Güneyli güçlerin üzerindeki baskılar bu baskıların yanında devede kulak kalır. ABD, Türkiye ilişkileri nedeniyle baskı yapıyor. Avrupa yapıyor. Arap ülkeleri yapıyor. İran, Türkiye ile ilişkisini geliştirmek için bu baskısını savaş düzeyine tırmandırmış bulunuyor. Özcesi, Türkiye kendini pazarlayarak PKK etrafında uluslararası ve bölgesel bir kıskaç ve baskı cenderesi kurmaya çalışıyor. Bu baskıları gerekçe göstererek PKK'nin öncülük ettiği Kürt özgürlük hareketine karşı olumsuz yaklaşımın içine girmemek gerekir. Bunun gerekçeleri hiçbir biçimde izah edilemez. Bu alanda yapılacak bir olumsuzluk, tarihsel bir gaflet olacaktır. Bu durum özellikle Güney Kürdistanlı güçler tarafından iyi görülmelidir. Güney Kürdistanlı güçlerin, bazı yeminli PKK düşmanı ve Kuzey Kürdistan'daki özgürlük mücadelesine ne olursa olsun muhalefet hastalığı içinde olan çevrelerin, bireylerin söylediklerini hiç dikkate almaması gerekir. 2003'ten sonra birçok birey Güney Kürdistan'a gelmiş yiyip içip dalkavukluk yapmaktadır. Bunlar rantçı, dalkavukçulardır. Ne

Güney Kürdistan federasyonunu düşünürler ne de tüm parçalardaki özgürlük mücadelesine karşı bir sorumluluk duyguları vardır. Tamamen bireyci, çıkarcı, aslında posası çıkmış insanlardır. Bunların Güney Kürdistan'a üşüşüp şöyle veya böyle konuşmaları, onların ne yurtseverliklerinden ne de özgürlük ve demokrasi aşklarındandır. Tamamen biraz imkân bulup, bunun üzerine yatıp kendilerini yaşatmak istemelerindendir.

Kürtler daha etkin olabilecekleri politikalar üretmelidirler

Güney Kürdistanlı güçlerin Irak merkezi hükümeti karşısında da yeterli bir ortak politik tutum izlediklerini söyleyemeyiz. Merkezi hükümet karşısında bütünlüklü yaklaşım göstermeye çalışsalar da bu konuda zayıflıklar ortaya çıkmaktadır. Daha doğrusu merkezi hükümet var olan çelişkileri bildiğinden, bazı politikalarda kendisini dayatmaktadır. Öyle ki Irak'ın merkezi hükümeti gelinen aşamada Irak cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin Kürt olmasını, Kürtlerin lehine olan bir durumdan çıkarıp, Kürtlerin haklarını güçlü bir biçimde sahiplenememesi durumuna düşürmek istemektedir. Irak cumhurbaşkanı Talabani YNK üzerinde etkili olduğu için, bu çerçevede YNK ve KDP arasında belirli bir farklılıklar da ortaya çıkarmaya çalışmaktadırlar. Güney Kürdistanlı güçler, Irak merkezi hükümetinin bu yönlü parçalayıcı politikalarına da dikkat etmelidirler. KDP, YNK ve Irak cumhurbaşkanı Talabani mutlaka Kürtlerin çıkarını düşünen politikalar izlemek istiyorlardır, bu konuda kendi aralarında tartışıyor, konuşuyorlardır, kim nasıl tutum takınacak, hangi rolü üstlenecek, bunları gözetiyorlardır ya da gözetmeleri gerekir diye düşünüyoruz. Dolaysıyla Kürtlerin merkezi hükümette yer almaları bir avantaj haline getirilmelidir. Kürtlerin merkezi hükümette yer alması ve cumhurbaşkanın Kürt olması Kürtlerin haklarını yetersiz savunan bir pozisyon ortaya çıkarmamalıdır. Kürtler tabii ki Irak sınırları içinde sorunlarını çözmelidirler. Merkez hükümet içinde de yerlerini almalıdırlar. Ancak bunlar Kürtlerin haklarının sınırlanması için bir yem değildir. Ortak yaşamanın bir gereği olarak Kürtler bu kurumlarda yer almaktadır ve yer almalıdırlar. Ancak Kürtlerin merkez hükümette yer almaları Kürtlerin haklarını sınırlama biçiminde kullanılırsa, bu politikalar da kabul edilmemelidir. Tabii ki şantaj, tehdit politikaları doğru değildir, ama gerektiğinde Kürtlerin haklarını sınırlayan, ilişkilere ve politikalara dur demeleri ya da bu politikalar karşısında daha etkin olabilecek politikalar üretmeleri de sorumlulukları gereğidir.

"Ulusal birlik politikası ciddi iştir. Herhangi bir think-thang kuruluşunun yapacağı toplantılar gibi ele alınamaz. Bütün parçalardaki Kürtleri içine alacak ve bütün parçaların birbirini gözeteceği ortak politik bir yaklaşım ortaya çıkaracak bir politik anlayışla konferans düzenlenmelidir"

Irak'ta, Güney Kürdistan'da, Ortadoğu'da önümüzdeki dönemde politik gelişmeler hızlanacaktır. Bu açıdan Güney Kürdistan hükümetinin bir kriz hükümeti gibi çalışması gerekmektedir. Bu dönemde normal bir hükümet gibi çalışmak kesinlikle yanlıştır. Sadece bir kriz hükümeti gibi çalışmamalı siyasal, sosyal, kültürel, ekonomik politikaları da bir kriz sürecinin politikaları olarak ele alınmalıdır. Tüm politikalar Güney Kürdistan federasyonunun konumunu güçlendirme ve Kerkük'ün Kürdistan parçası haline getirme biçiminde izlenmelidir. Böyle yapılırsa doğru politikalar izlenmiş olur. Yoksa mevcut politikalarla Kürt halkı sürekli bir hayal kırıklığına uğrar. Hiç kimsenin de Kürt halkını hayal kırıklığına uğratmaya hakkı yoktur.

Ulusal konferans acil bir ihtiyaç olarak önümüzde durmaktadır

Günümüzde bütün parçalardaki Kürtler ortak bir tutum ve yaklaşım içinde olmalıdırlar. Birbirlerini güçlendiren politik yaklaşımlar içine girmeleri gerekir. Ulusal konferans acil bir ihtiyaç olarak gelip dayanmıştır. Sadece belirli güçleri toplayarak 'ulusal politika ne olmalı, ulusal politikayı nasıl izlemeliyiz' gibi tartışmalar yapmak yanlıştır. Bu açıdan bu tür suni, hiçbir anlam taşımayan yaklaşımların bırakılması gerekir. Ulusal birlik politikası ciddi iştir. Herhangi bir think-thang kuruluşunun yapacağı toplantılar gibi ele alınamaz. Bütün parçalardaki Kürtleri içine alacak ve bütün parçaların birbirini gözeteceği ortak politik bir yaklaşım ortaya çıkaracak bir politik anlayışla konferans düzenlenmelidir. Bütün dünyaya bütün Kürtlerin ortak tutumunun ne olduğu ilan edilmelidir. Bu konuda zayıflıklar bulunmaktadır. Kürt ulusunun ihtiyacına kulak verme yerine, dış güçler ne der kaygısı taşıyan yaklaşımlar vardır. Bu nedenle PKK'yi dışında tutan toplantılarla halkın ulusal birlik özlemleri oyalanmaya çalışılıyor. Ulusal birlik böyle sağlanamaz. Özelikle Kürt özgürlük hareketi PKK'nin direk içinde yer almadığı toplantıların hiçbir değeri yoktur. Aksine ulusal bir politika olmak yerine, ulusal güçleri parçalayan bir politika olur. Çünkü Kuzey Kürdistan özgürlük hareketine damgasını vuran ve tüm parçalarda büyük etkisi olan PKK herhangi bir güç değildir. Onun varlığı veya yokluğu herhangi bir örgütün varlığına yokluğuna benzemez. PKK'nin varlığı yokluğu, ulusal sorunlarda politikanın esasını, özünü belirler. Bunu kimse gözden kaçıramaz. PKK görmezlikten gelinerek ulusal demokratik bir yaklaşım içinde olunduğunu kimse söyleyemez. PKK'yi görmezden gelenler yurtsever bile olamaz. Gerçek yurtseverler, gerçek ulusal demokratik politika izleyenler tabii ki PKK gerçeğini dikkate almalı ve gereğini yapmalıdır.

Reber Apo'ya sahip çıkmak tüm Kürtlerin sorumluluğudur

Yakın zamanda Güney Kürdistan'da Kürt halk önderi ile dayanışma toplantısı yapılacaktı. Bu toplantının gerçekleşmesi Güney Kürdistan açısından çok önemliydi. Güney Kürdistan halkının ulusal birlik anlayışını çok açık bir biçimde ortaya koyacaktı. Zap direnişinde Amediye ve Bamernê halkının ortaya koyduğu duruşla ulusal birlik konusunda umutlanan Kürt halkının, Kürt halk önderiyle dayanışma için yapılan toplantıyla bu yönlü duyguları daha da pekişecekti. Tüm Kürt halkının ulusal güçlere güveni artacaktı. Ne var ki bu toplantı yasaklanmıştır. Bu durum Güney Kürdistanlı siyasi güçler açısından negatif bir durumdur. Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini veren ve tüm parçalarda ağırlığı olan bir liderle dayanışmayı yasaklamak hiçbir biçimde izah edilemez. Herhangi bir parçadaki bir Kürt önderi bu duruma düşseydi ve onunla ilgili bir dayanışma toplantısı yapılsaydı, bunu yasaklamayı hiç kimse aklına getiremezdi. Ne var ki Kürdistan'ın en büyük örgütünün liderinin esaretini tüm Kürtler açısından onur sorunu görmek yerine, bir dayanışma toplantısının bile yasaklanması, kabul edilir bir durum değildir. Güney Kürdistan federe yetkililerinin bu yaklaşımı Kürt halkı tarafından unutulmaz. Bu tür yaklaşımlarla ulusal birlik politikası izlenemez. Bu tür tutumların bir daha tekrarlanmaması ve bu yönlü yanlış politikalardan vazgeçilmesi gerekir. ABD rahatsız olur diye, Türkiye rahatsız olur diye, başka bir güç rahatsız olur diye Kürtler arasında birliği güçlendirecek toplantıları yasaklamanın hiçbir mantığı yoktur. Türkiye'de her türlü toplantı yapılıyor. Bazı toplantılarda Güneyli güçlere her türlü küfür bile yapılıyor. Sorulduğunda "benim ülkemde demokrasi var, yaparlar" diyor. Güney Kürdistan federasyonunun bunu söyleyecek gücü yok mudur, bunu söyleyemez mi? Gürcistan Rusya ile savaşıyor, ama Türkiye'de Rusya aleyhine toplantılar oluyor. Türkiye bu toplantıları demokrasinin gereğidir diye savunuyor.

Güney Kürdistan federe hükümetinin Türkiye memnun olsun, başkaları memnun olsun diye Kürt halk önderiyle ilgili bir toplantıyı yasaklaması çok yanlış olduğu gibi aynı zamanda doğru olmayan bir siyaset tarzıdır. Bu tür politikalar Kürt halkının toplumsal gücünü, siyasi gücünü, mücadele gücünü esas alan değil de, politikayı sadece dış dengelere dayanarak ince ayarlamalar yapmakta gören bir anlayışın sonucudur. Kürtler böyle siyasi güç olamaz. Böyle ne Kerkük sorunu çözülebilir ne de Kürdistan federasyonu sahiplenilebilinir. Bu açıdan bu politikadan vazgeçilmesi gerekiyor. Özellikle esir olan bir Kürt liderine sahip çıkmak sadece Kuzey Kürdistan'ın değil, tüm Kürtlerin siyasi ve ahlaki sorumluluğudur. Esaret altındaki bir Kürt önderine sahip çıkamayan Kürtler hiçbir haklarına sahip çıkamaz. Böyle yapan güçler zor bir durum ortaya çıktığında kendi önderlerine de sahip çıkamaz. Ne KDP kendi önderine sahip çıkabilir ne YNK ne de bir başkası sahip çıkabilir.

Doğu Kürdistanlı Kürt liderler suikastlarla öldürüldü. Buna tüm Kürdistanlılar haklı olarak tepki gösteriyor. Vurulmayıp da esaret altına alınsalardı, tüm parçalardaki Kürt halkı yine bu önderlere sahip çıkardı. Şimdi Kuzey Kürdistan halkının sahip çıktığı, sürekli meydanlarda "Bıji Serok Apo" diyerek bağlılığını gösterdiği bir öndere, Güney Kürdistan yetkililerinin bu yaklaşımı neyle açıklanabilir? Kürtler arasındaki duygu birliği böyle mi gerçekleşecek, böyle mi güçlenecek? Bırakalım birlik haline gelmeyi, bu tür yaklaşımlarla birleşme değil, parçalanma ortaya çıkar, halkın siyasi güçlere güveni sarsılır. Bu tür yaklaşımlar özgürlük mücadelesi veren Kürt halkını kaygılandırıyor. Dış güçler ne der düşüncesiyle bir toplantıya izin veremeyen Güney Kürdistan federe oluşumunun, yarın üzerinde biraz baskı uygulandığında ne tür politikalar uygulayacağı konusunda kuşku yaratmıştır. Kürdistan halkının Güney Kürdistan siyasi güçlerinin gelecekte izleyecekleri politikalar konusunda kaygılanması bu örnek dikkate alındığında anlaşılır bir durumdur. Dolayısıyla Güney Kürdistan federasyonu hükümeti bu örnekte de yaptığı gibi politikasını dar bir ufka oturtmayarak politikasının esas temelini tüm parçalardaki halkın birliğine dayandırmasını bilmelidir. Güneyli güçlerin tabii ki ABD ile ve Avrupa ile ilişkisi olacaktır. Bu tür ilişkilerin kurulması ve sürdürülmesi normaldir, ama esas politikayı Kürt halkının birliğine dayanarak kendini her bakımdan güçlendirmede gören bir anlayışla yürütmesi gerekir. Kaldı ki günümüzde Kürtlerin en büyük politik avantajı budur. Dün parçalanmışlık bir dezavantajdı, ama bugün bu parçalanmışlık doğru kullanıldığı takdirde bütün parçalardaki özgürlük mücadelesi açısından bir avantaj haline gelebilir. Bunu da böyle değerlendirmek yanlış değildir.

Kürdistan'ın her parçası bütün parçalardan savunulmaktadır

Artık doğru politika izlenirse Kürt halkının özgürlük mücadelesi hiçbir parçada o ülkenin hükümetleri, tarafından bastırılamaz. İran'ın kendi Kürt'ünü bastırma şansı kalmamıştır, Türkiye'nin kendi Kürt'ünü bastırma şansı artık yoktur, Suriye artık kendi Kürt'ünü bastırma gücüne sahip değildir. Aynı şekilde Irak devletinin ya da Irak'taki siyasi güçlerin Güney Kürdistan halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini bastırma şansı ve imkânı kalmamıştır. Bunların görülmesi gerekir. Artık her parça, bütün parçalardan savunulmaktadır. Herhangi bir parçada ortaya çıkan yaraların diğer parçaların desteğiyle sarılabilmesi mümkündür. Sömürgeci güçlerin kendi egemenlikleri altındaki Kürtleri ezme şansı günümüzde çok azalmıştır. Kürdistan halkının mücadele düzeyinin bu duru-

mu ortaya çıkarması büyük bir şans olarak değerlendirilmelidir. Bu Kürtler için büyük bir güçtür.

Bütün parçalardaki Kürtlerin özgüvenleri artmıştır

Öte yandan vurgulamak gerekir ki artık Hewler Hewlerden savunulamaz. Hewler Amed'ten savunulacaktır, Hewler Mahabat'tan savunulacaktır, Hewler Qamışlo'dan savunulacaktır. Amed sadece Amed'ten savunulamaz. Amed artık Mahabat'tan, Hewler'den, Qamışlo'dan savunulacaktır. Mahabat Amed'ten, Hewler'den ve Qamışlo'dan savunulacaktır. Güneybatı Kürdistan da tüm parçalar tarafından savunulacaktır. Kürdistan halkına yönelik saldırılar karşısında savunma stratejisini böyle görmek gerekir. Böyle bir savunma stratejisine, böyle bir mücadele yaklaşımına sahip olamamak, Kürtlerin geldiği gerçeği görmemektir. Bu gerçeği görmeyenler, Kürtlerin özgürlük mücadelesinin yarattığı bu potansiyele dayanan bir politika, bir taktik üretemezler. Bunu görmeden yapılacak bir politika ve taktiklerin de gerçekten çok dar olacağını, yerel kalacağını söylemek gerekir. Hâlbuki Kürtlerin tüm parçalardaki özgürlük duruşlarının gelişmesi tüm Kürtler için büyük bir güven kaynağı olmalıdır. Bütün parçalardaki Kürtlerin özgüvenleri artmıştır. Kürtler 19. ve 20. yüzyıldaki Kürtler değildir. Politika yaparken bunları dikkate almamak var olan büyük imkânları ve gücü görmemek olur. Politika da güç ve imkânla yapılacağından, bu gücün ve imkânın görülmemesi tutum ve taktikleri zayıf bırakır. Dolayısıyla gelinen aşamada Kürdistan genelinde politik tarzda değişiklik yapılması gerekmektedir. Kürtlerin politik tarzı eskisi gibi olamaz. Dünyanın ve bölgenin içinde bulunduğu yeni siyasal durum dikkate alınacak, ama en fazla da kendi pozisyonları ve durumları dikkate alınarak dünyanın ve bölgenin geldiği bu yeni durumdan kendileri yararlanacaklardır. Artık Kürtlerin siyaset tarzı ne olması gerekir

"Güney Kürdistan federasyonu bütün Kürtlerin desteğini ve gücünü arkasına alırsa, sadece Türkiye değil İran'dan gelecek baskılara ve Irak merkezi hükümetinin yaptığı dayatmalara göğüs gerebilir. Hem kendi konumunu güçlü tutar, hem de Kerkük konusunda Kürtlerin beklentilerini karşılayabilir"

derken, bu gerçeğin altını çizmekte fayda vardır.

Kerkük nüfus olarak da Kürt'tür coğrafi olarak da Kürt'tür

Gelinen aşamada Güney Kürdistan siyasi güçleri iki temel konu üzerinde durmalıdırlar. *Birincisi*, Kerkük için doğru politika izlenmesidir. Bu politikanın neye dayanacağı ve temel parametrelerinin ne olacağını söyledik. *İkincisi* ise, Türkiye'nin ABD politikalarına yatarak ABD'nin Türkiye'yi gözetir politikaları izlemesi ve bu temelde de Güney Kürdistanlı güçler üzerinde baskı yaparak, Güney Kürdistan federasyonuyla Kürt özgürlük hareketini karşı karşıya getirme politikalarıdır. Hem Kerkük'te yaşanacak olası gelişmeler konusunda hem Türkiye'nin Güney Kürdistan federasyonu üzerinde baskı yapması karşısında kafaların net olması, politikanın ve taktiklerin bu durumlara göre netleştirilmesi gerekir. Bu konularda en başta da Güney Kürdistan toplumunun duyarlı kılınması önemlidir. Hem Kerkük konusunda her türlü baskıya karşı direniş gücü ortaya çıkarılmalı, hem de bütün parçalardaki Kürtlerin desteğini, gücünü alarak Türkiye'nin baskılarına ya da dolaylı baskılarına karşı konulmalıdır. Eğer Kerkük konusunda duyarlı olunur doğru politika izlenir ve tüm Kürt halkının desteği alınırsa, Kerkük'te Türkiye'nin ve diğer ülkelerin dedikleri değil de Kürt halkının isteği olur. Çünkü Kerkük bir Kürt şehridir. Nüfus olarak da Kürt'tür, coğrafi olarak da Kürt'tür. Doğru politikalar izlendiğinde Kürtlerin bu haklılığı ve bu güçlü pozisyonu çerçevesinde mutlaka başarıya ulaşılacaktır. Güney Kürdistan federal oluşumu bütün Kürt halkının desteğini ve gücünü arkasına alırsa, sadece Türkiye karşısında değil İran'dan gelecek baskılara ve Irak merkezi hükümetinin yaptığı dayatmalara göğüs gerebilir. Bu temelde de hem Güney Kürdistan federasyonunun konumunu güçlü tutar, hem de Kerkük konusunda Kürtlerin beklentileri karşılanabilir.

Bu açıdan da ulusal konferans ve bu çerçevede ulusal demokratik birlik çalışması acil hale gelmiştir. Tüm parçalarda kritik bir siyasi süreçten geçtiğimiz dikkate alınırsa Kürt siyasi güçlerinin dikkat edeceği temel prensiplerin tespit edilmesi önemlidir. Kürtler bu dönemde ulusal konferans toplamayacaklar da ne zaman toplayacaklardır? Ulusal konferans böyle bir tarihi dönemde toplanmazsa, ulusal konferans anlayışı dejenerasyona uğrar. Çünkü en gerekli anda toplanamayan ulusal konferansın başka zamanlarda toplanmasının da bir ciddiyetinin kalmayacağı ve çok fazla bir öneminin olmayacağını şimdiden söyleyebiliriz. Bu açıdan ulusal birlik ve ulusal konferans politikaları konusunda Güney Kürdistanlı güçlerin daha ciddi düşünmeleri, ciddi düşünürken de dar düşünmemeleri gerekir. Dört parçayı temsil edecek bir ulusal konferans düzeyi ortaya çıkarmak ulusal birlik politikasının olmazsa olmaz koşuludur. Dört parçanın güçlü temsilini ortaya çıkarmayan bir ulusal konferans ve ulusal birlik anlayışı, Kürt halkının ulusal birlik beklentilerini, özlemlerini boşa çıkartma ve oyalama dışında başka bir anlam taşımaz. Bu nedenle Kürt halkının gerçekten birliğini sağlayacak, özlemlerine cevap olacak bir ulusal konferans çalışmasını bütün parçalardaki siyasi örgütlerin delegelerinin katılımıyla bir hazırlık komitesi oluşturulması temelinde geliştirmek ve bunu bir ulusal konferansla taçlandırmak gerekli hale gelmiştir. Çağrımız bu temeldedir.

YOLDAŞA ÖZLEM YAŞAMA SEVDA

"Onca günlük hasretten sonra yoldaşlarıma tekrar kavuşmuştum. Ömrümde hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Bir saniye bile yoldaşlardan ayrılmak istemiyordum. Kavuşmanın ilk heyecanından sonra pusu esnasında koptuğumuz arkadaşları sorup onların da iyi oldukları bilgisini aldığımda mutluluğum iki katına çıkmıştı. Yoldaşlığın bu sıcak ortamını bir daha tadamama, yaşayamama kaygısının yüreğimde yarattığı bulutlar dağılmış, yerlerini emeğin ve insana dair olan bütün güzelliklerin en yücesinin yaşandığı, yaratıldığı bu ortama kavuşmanın mutluluğu doldurmuştu"

Yıl 1994...

Savaşın katmerleştiği ve düşman yönelimlerinin hem kırsalda, hem de köylerde yoğunlaştığı bir yıl. Bir yandan imha amaçlı saldırılar, diğer yandan köylerin boşaltılması çok planlı bir şekilde yürütülüyor ve bu yolla halk ve gerillanın birbirinden kopartılarak mücadelenin daraltılması amacı güdülüyordu.

1994 yılının Eylül ayında düşmanın saldırılarını kırmak ve onları geri püskürtmek için beş arkadaş mayınlama grubu olarak görevlendirilmiştik. Mayınlayacağımız yer, Hakkari ve Van'ı birbirine bağlayan yol olarak belirlenmişti.

Bu görev için gerekli hazırlıklarımızı yaptıktan sonra, arkadaşlarla vedalaşarak eylem yerine doğru harekete geçmiş ve uzun bir yürüyüşten sonra belirlediğimiz yere varmıştık. İlk günümüzü keşif çalışmaları ve nasıl hareket edeceğimize dair planlamalarla geçirmiştik. Eylem günü, gündüz saatleri daha çok gizliliği esas alarak akşama kadar hareket etmemiş, güneşin batmasıyla birlikte harekete geçerek eylem noktasına doğru yaklaşmıştık. Görünürde her şey normaldi. Mayınımız bir arkadaşın sırtında, sessizce ilerliyorduk. Saat onu geçiyor, ay ışığı hafif bir aydınlık saçıyor ve asfalt cadde parlıyordu. Artık mayını döşeme zamanı gelmişti. Daha önce planladığımız gibi, Kahraman arkadaşla birlikte mayını döşemek için arkadaşlardan ayrılarak caddeye doğru ilerlemeye başladık. Diğer üç arkadaş ise bizim savunmamızda kalmıştı. Kahraman arkadaşla beraber çok sessiz bir şekilde hedefimize doğru yaklaşıyorduk Yaklaşık yirmi dakika devam eden sürünme boyunca mayınımızı da kendimizle beraber sürüklemiş, büyük bir dikkatle ilerledikten sonra caddenin üzerine varmış ve bir süre etrafımıza bakındıktan sonra yanımızda getirdiğimiz kasaturayla caddenin tam ortasını kazmaya başlamıştık. Mayının büyüklüğünde bir çukur açmamız gerekiyordu. Bir süre uğraştıktan sonra tam bitirdiğimiz esnada, çok yakınımızda bir mermi patlamış ve biz daha ne olduğunu anlayamadan mermiler yağmur gibi üzerimize yağmaya başlamıştı. Bir an önce oradan ayrılmamız gerekiyordu.

Yüzümden ateş fışkırıyordu çok yorulmuş nefes nefese kalmıştım

Mayınımız çok ağır olduğundan caddeden çekilirken, yanımıza alamamış, ay ışığının altında dümdüz ovada koşmaya başlamıştık. O hengamenin içinde savunmadaki arkadaşlarla da birbirimizi kaybetmiştik. Bizi takip etmeye başlayan askerlerle o kadar yakındık ki, seslerini duyabiliyordum. "Tutun onları, iki kişiler, yakalayın" diye bağırıyorlar, bu sesler bizi daha da hızlandırıyordu. Kan ter içinde kalmıştık, etrafımızdan vızır vızır geçen mermiler değil, durmadan koşmak kesmişti nefesimizi. Haykırışlarından bizi sağ ele geçirmek istediklerini anlıyorduk ve sağ ele geçme düşüncesi bizi daha da ürkütüyordu. Sonuçta sonu Faraşin yaylasına açılan bir vadinin ağzına ulaşmıştık. Kar, ay ışığında adeta vadinin içine bir yığın kristal dökülmüşçesine parlıyordu. Yıllardır yağan kar birikmiş, her yıl bir katman daha eklenmiş ve buzullaşmıştı. Vadi ay ışığındaki bu gizemliliğiyle güzel ve farklı bir görüntü oluşturuyordu. Ayrıca ovadan kaçmamız mümkün olmadığından, o an bizim için tek çıkış kapısıydı da. Bu yüzden hiç durmadan vadiden yukarı doğru çıkmaya başlamıştık. Yüzümden ateş fışkırıyordu, çok yorulmuş, nefes nefese kalmıştım. Bir buz parçasına tutunarak derin nefes alıp vermeye başladım. Elimin sıcaklığı buza değince içim serinliyor, yürümek için güç topluyordum. Öyle ki, tutunduğum buz parçası eriyordu. Bu esnada birden kendimi yerde bulmuştum. Koluma öyle bir sancı girmişti ki, kendimi yere bırakıvermiştim. Ama düşmanla aramızdaki kısa mesafe aklıma geldikçe ürperiyor, bir an önce hareket etmeye çalışıyordum

Ne olursa olsun önümde ilerleyen Kahraman arkadaşa yetişmem gerekiyordu ve artık düşmanın sesi çok daha yakındaydı. Bütün gücümü toplayıp yeniden tırmanmaya başlamıştım. Kahraman arkadaş yukarı-

dan bana sesleniyor; "Haydi Heval Sılav, haydi!" diye bağırıyor, moral vermeye çalışıyordu. O an kendimi bir maraton koşucusu gibi hissetmiştim. Kısa bir süre sonra Kahraman arkadaşa ulaşmayı başarmış, ona kolumun kırıldığını söylemiştim. Fakat o an tartışmayı bırakıp yolumuza devam etmemiz ve oradan hemen uzaklaşmamız gerekiyordu. Kolumun ağrısı sürekli artıyordu ve şişmeye de başlamıştı.

İki gün boyunca arazide arkadaşları aramış, eski noktaları tek tek kontrol etmiş, ama ne bizimle gelen arkadaşların ne de başka arkadaşların izine rastlamamıştık.

Sanki yıllardır arkadaşlardan kopmuşçasına ince bir umutsuzluk sarmıştı içimi. Ya arkadaşları bir daha göremezsem kaygısı düşüncelerimi işgal ediyor, yoldaşlığın ne anlama geldiğini çok daha iyi anlayabiliyordum. Arkadaşların kaldığı yerleri ararken, her an için bir arkadaşın, 'Ew kî ye?' diye bağırmasını ne kadar da istiyordum. Biz de 'Em in heval' diye bağıracak ve hemen arkadaşa doğru koşacaktık.

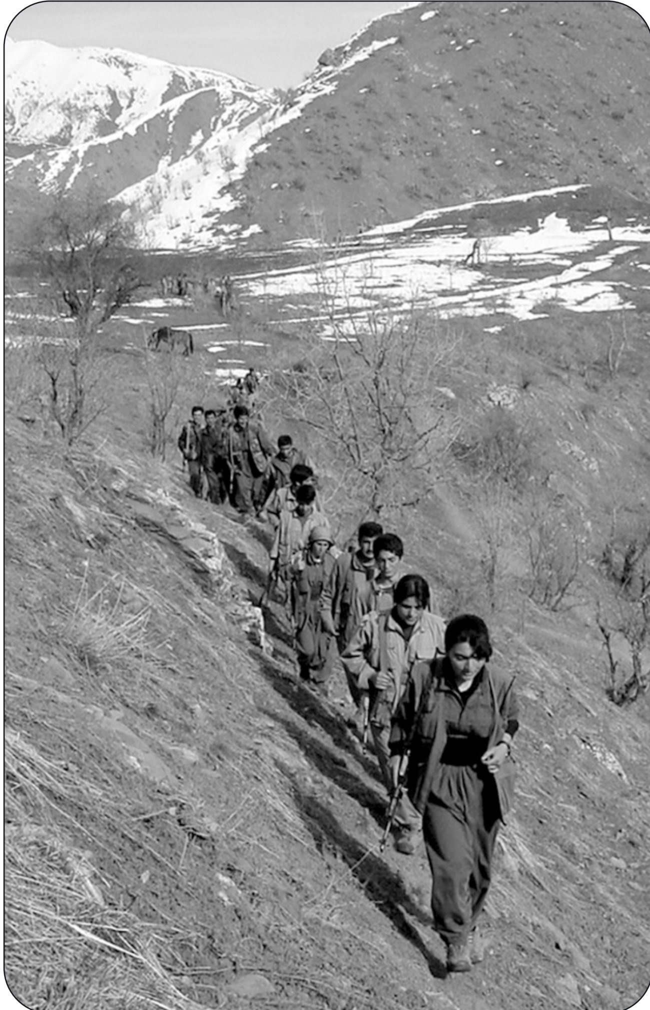
Arkadaşların izini arıyor ama bulamıyorduk

Günler geçiyordu ve artık gezmediğimiz çok az nokta kalmıştı. Gündüz, düşmana görüntü vermemek için bir yerde saklanıyor, akşam ise tanıdığımız eski noktaları dolaşıyorduk.

"Heval Kahraman sanki Kürdistan boşalmış, niye kimse yok?" diye dert yanıyordum bazen. Arkadaşları öyle özlemiştim ki, artık isyan ediyordum.

"Heval biraz sabırlı ol, arkadaşları mutlaka bulacağız." diye cevap veriyordu Kahraman arkadaş.

Beşinci günümüze girmiştik. Aç susuz arkadaşların izini arıyor, ama bulamıyorduk. Sanki yer yarılmış içine girmişlerdi. Kolum artık davul gibi olmuştu ve bu durum beni oldukça zorluyordu.

O gün de, hava kararmak üzereydi ve yeni bir umutla, yeni bir geceye giriyorduk. Yorgunluktan, açlıktan ve arkadaşları aramaktan bitap düşmüştük ama duramazdık, arkadaşları buluncaya kadar aramak zorundaydık. Bir tepenin başına vardığımızda, dinlenmek için biraz oturmuştuk. Aşağıda çok derin bir vadi alabildiğine uzanıyordu. Birden Kahraman arkadaş heyecanlı bir sesle, *"Heval Sılav ışık var, bak ışık yanıyor!"* demiş, bense *"Ya düşmansa?"* diye karşılık vermiştim, umutsuzca. Bu umutsuz sorumu Kahraman arkadaş da inatçı ve ısrarlı tavrıyla, *"Peki ya arkadaşlarsa?"* sorusuyla yanıt vermiş ve sonuçta ne olursa olsun oraya gitmemiz gerektiği kararına varmıştık. Zaten başka hiçbir seçeneğimiz de yoktu. Belirsiz de olsa küçük bir umut doğmuştu içimize.

Kahraman arkadaşa, ışığa ne kadar zamanda ulaşacağımızı sorduğumda, kendinden emin bir şekilde *"İki saatte ulaşırız"* yanıtını vermişti. Büyük bir hız ve heyecanla ışığa doğru yürümeye başlamıştık. Gözüm sürekli ışıkta olmasına rağmen, sanki biz gittikçe ışık da bizden uzaklaşıyordu.

Gerçekten de ışık bizden çok uzaktaydı, çünkü üç saat yürümemize rağmen, o bize yakın görünen ışığa ulaşamamıştık. Sonunda ara verdiğimiz bir yerde Kahraman arkadaş orada kalıp ertesi gün keşif yaparak ilerlememizin daha uygun olacağını söylemişti. Karanlığın içinde sırtımızı birer ağaca dayayarak havanın aydınlanmasını beklemeye koyulmuştuk. Karanlık geceden yavaş yavaşa mavi sabaha çıkıyorduk…

Sabahın serin rüzgarı yorgun yüzlerimizi okşayıp geçiyordu. Hava tam aydınlanınca yerimizden yavaşça hareket etmeye başladık, fakat bütün gece hareket etmeyen ayaklarımız uyuşmuştu. Eğilerek ve sessizce ilerliyorduk. Etrafımızdaki boşaltılmış köyler görünmeye başlamıştı. Ama köyler öylesine canlı ve yeşildi ki, sanki boş, sahipsiz değillerdi. Gece boyunca ateşin yandığı yeri keşfediyorduk. Yamaçta konumlanmış, etrafı yemyeşil tek başına bir evdi, ateşin yandığı yer. Kimseler görünmüyor ya da biz göremiyorduk. Gündüz gözüyle bakıyor, gerçek mesafemizi tespit etmeye çalışıyorduk. Artık gerçeğe daha yakın tahmin yürütebiliyor ve bir saat çeker diyorduk. Ama akşam olmasını beklemek zorundaydık. Daha önceki yerimize dönüp sırtımızı yine aynı ağaçlara dayamış ve akşamı beklemeye koyulmuştuk. Kısa bir süre sonra Kahraman Arkadaş, istersem uyuyabileceğimi, kendisinin nöbet tutacağını söylemiş fakat ben uykumun gelmediğini söyleyince, arkadaşları mutlaka bulacağımızı söyleyerek bana moral vermeye çalışmıştı.

Bense, daha çok duygulanıyor ve her geçen dakika kendimi daha güçsüz hissediyordum.

Hiç bitmeyecek gibi gelen o günü de bazen tartışarak, bazen farklı hayallere dalarak geçirmiş ve akşam karanlığını kucaklamıştık. Kolumu kefiyeyle iyice sabitleştirdikten sonra yola koyulmuştuk. Günlerdir hep yeşillik görüyordum ama burası farklıydı. İnsan eli, insan emeği değmişti buralara. Köye yaklaştıkça gözümüze daha fazla çarpan yeşilliklerin ortasında durarak, etrafımızı kontrol etmiştik. Işık yine yanıyordu, özellikle de ışığın geldiği yeri dinliyorduk, pür dikkat kesilmiştik. Bir ara bir çocuk sesi duyduğumu zannedip bunu hemen Kahraman arkadaşa söyleyince, bana, olduğum yerde kalmamı, kendisinin kontrol etmeye gideceğini söylemişti. Fakat ben, benim de onunla gideceğimi söyleyince, tartışmanın büyümesinden korkmuş olacak ki, sonunda birlikte gitmemize razı olmuştu. Yavaşça kapıya yanaşmış, içeriyi biraz dinledikten sonra burada gerçekten çocuk olduğuna emin olmuştuk. Tahta kapının aralığından içeriye baktığımızda fakir ve sömürge bir aile tablosu gözümüze çarpmıştı. Bu tablo bizi biraz rahatlatmıştı. Kapıyı çaldığımızda, kim olduğumuzu soran ev sahibine, "Heval" olduğumuzu söylediğimizde, hemen kapıyı açarak bizi çok sıcak bir karşılama ile içeriye almışlardı.

Kadın bizimle ilgilenirken, kocası da, aç olduğumuzu anlamış olacak ki, yemekle uğraşıyordu. Bize nasıl yardımcı olacaklarını bilemiyorlardı. Kahraman arkadaş. hemen müdahale edip her şey için teşekkür etmiş ve balon gibi şişen kolumu göstererek bu konuda yardımcı olmalarını istemişti.

Adam hemen koluma bakmış ve biraz inceledikten sonra kemiğin çıktığını söylemişti. Sıcak su ile ovaladıktan sonra, kolumu tekrar yerine yerleştirmiş fakat o ana kadar ağrımadığı kadar ağrımıştı kolum bu yerleştirme esnasında. Bu arada dışarıdan sesini duyduğumuz çocuk utangaç utangaç ortalıkta dolaşıyordu. Çocuğun isminin Jîyan olduğunu öğrendiğimde bu ailenin yurtsever olduğuna kanaat getirmiştim. Niçin geldiklerini sorduğumda, cevizlerini toplamak için geldiklerini ve geri döneceklerini söylemişlerdi.

Sonunda arkadaşlara doğru harekete geçmiştik

Bu arada Kahraman arkadaş adamla, sanki yıllardır tanışıyorlarmışçasına hoş bir sohbet geliştirmişti. Bu arada ben de uzun bir süreden sonra yaralarımı temizlemiş, rahatlamıştım.

Kahraman arkadaş, "Heval Sılav, bu arkadaş bizim eski milisimiz, geçenlerde arkadaşları görmüş, noktalarını biliyormuş." dediğinde, "Öyle mi!" diye haykırmıştım birden. Heyecandan içim içime sığmıyor, sabırsızlanıyordum.

Arkadaşları ne zaman göreceğimizi sorduğumda Kahraman arkadaş "Yarın" cevabını vermiş ve bir şeyler yazmaya başlamıştı. Milisle göndermek üzere arkadaşlara bir not yazıyordu.

Heyecandan evin içinde volta atıp duruyordum. Kadın bir ihtiyacımın olup olmadığını sormuş, olmadığını söyleyince de yatmaya gitmişti. Bense gece yürümeye, gündüz ise uyumaya alıştığım için bir türlü uyuyamıyordum. Ayrıca evin içinde rahat da değildim, kendimi zindanda hissediyordum. Bütün gece boyunca arkadaşlarla kafamda buluşma anımızı canlandırmıştım. Kahraman arkadaşsa, son birkaç günün yorgunluğu ağır basınca uykuya dalmıştı.

Artık sabah oluyordu ve sabahın durgunluğunda daha da sabırsızlanıyordum.

Sabahın o ilk saatlerinde, utangaç çocuk, çapak tutmuş gözleriyle etrafına şaşkın şaşkın bakıyor, kadın ise tabak çanakları birbirine çarpıp duruyordu ya da bana öyle geliyordu. Arkadaşları görme düşüncesi beni heyecanlandırıyor, nihayet arkadaşlara kavuşacağıma bir türlü inanamıyordum.

Sonunda arkadaşlara doğru harekete geçmiştik. Köyden nasıl ayrıldığımı, yaklaşık iki üç saat nasıl yürüdüğümü hiç fark etmemiştim bile. O an benim için tek önemli olan yoldaşlar ve onlara tekrar kavuşmaktı. Attığım her adımda arkadaşlara biraz daha yaklaştığımı hissediyordum.

Onca günlük hasretten sonra yoldaşlarıma tekrar kavuşmuştum. Ömrümde hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Bir saniye bile yoldaşlardan ayrılmak istemiyordum. Kavuşmanın ilk heyecanından sonra pusu esnasında koptuğumuz arkadaşları sorup, onların da iyi oldukları bilgisini aldığımda mutluluğum iki katına çıkmıştı.

Yoldaşlığın bu sıcak ortamını bir daha tadamama, yaşayamama kaygısının yüreğimde yarattığı bulutlar dağılmış, yerlerini emeğin ve insana dair olan bütün güzelliklerin en yücesinin yaşandığı, yaratıldığı bu ortama kavuşmanın mutluluğu doldurmuştu.

YENİ YAŞAMIN ADI

“Kürdistan’da savaş acımasız olduğu kadar yakıcıdır da. En sevdiğin insanlar yanı başında toprağa düşer. Bazen öyle olur ki göz yaşı akıtmaya fırsatın olmaz. kendi ellerinle yoldaşını gömersin. Yürek yanar, ama yandığı kadar da kendisini büyütür. Çünkü Gulan yoldaş ne ilkidir ne de sonuncusudur. Biz yapma iddia ve inancıyla yürüyeceğiz. Şehitlere verilecek en güzel cevap da bu olacaktır. Gulan Heval ve diğer tüm yoldaşların arzularını, kendi istem ve arzularımız bilerek yüzümüz güneşe dönük yürüyeceğimize ve ta ki güneşe el uzatana denk durmayacağımıza dair söz veriyoruz”

Gulan Agit (Hediye Benek)

Kod adı: **Gulan AGİT**
Adı soyadı: **Hediye BENEK**
Anne adı: **Hatun**
Baba adı: **Abdullah**
Doğum yeri ve tarihi: **1977 Uludere-Hilal**
Partiye katılış tarihi: **1991-Van**
Şahadet tarihi: **17 Ekim 1997**
Şahadet yeri: **Hakkari’nin Kutranus köyü**
Görev düzeyi: **Takım komutanı**

Sabahın erken saatleriydi. Her tarafı çiğ kaplamıştı. Saatler ilerledikçe yerden göğe doğru kümeler halinde sis bulutları yükseliyor ve yerini yavaş yavaş parlak bir güneşe devrediyordu. Güneş bulutların arasından kendisini sıyırmasını başarmıştı, sanki tüm ısısını, parlaklığını ve güzelliğini o güne atfetmişti. Doğanın tümü yeni oluşmuş gibi pırıl pırıl parlıyordu. Karnasa bu parlaklık içerisinde daha görkemli ve daha asi duruyordu. Çevresindeki tüm dağlara hakim olan Karnasa’yı kıskanmamak imkansızdı. Aşağıda bulunan Kutranus köyü ve köyden yukarıya uzanan zikzaklı yol bir başka güzellik katıyordu doğanın görünümüne. Köy büyüklüğüne ve güzelliğine rağmen boştu. Yirmi yıllık yürütülen savaştan bu köy de nasibini almıştı.

Hakkari de her zaman havalar soğuk olur. vadiye oranla yüksellerde soğuk on katına yükselir. Genel olarak Bervarsevdin’nin Başkale, Levine ve Faraşin gücümüz bir taburdan oluşmaktaydı. Genel toplantı ve düzenleme için Kutranuş köyünün yukarısında bulunan kayalıkların içerisinde konumlanmıştık. Geceleri dondurucu bir soğuk, gündüzleri ise kavurucu bir sıcaklık hakimdi. Geceleri köyün yukarısında bulunan eski ahırlarda kalıyorduk. Gündüzleri ise, güneşten korunabilmek için kayaların gölgesine sığınıyorduk. O gece arkadaşlarla ateşin çevresini çembere almış sohbet ediyorduk. Manga yerleri belirlendikten sonra uzanmak için mangaya gittim. Henüz uykuya dalmıştım ki kobra sesleri geldi. Bunun üzerine hepimiz intişara çıktık. Fakat kobralar bizim için gelmemişlerdi. Bir saate yakın aşağımızda bulunan boş köye vurduktan sonra geri gittiler, tekrar mangalarımıza geri döndük. Fakat daha tedbirli uzandık. Herkes uykuya dalmıştı. Bir tek listeci arkadaşlar, devriye ve tepecileri ayarlamak için ayaktaydılar.

Bu durumdan sonra sabahleyin her günküne oranla daha erken uyanmıştık. Çünkü akşamki kobraların gelişi boşuna değildi. Sabah kahvaltısını kayaların içerisinde yaptıktan ve tepecileri arazide her hangi bir olumsuzluğun olmadığını nöbetçi subaya tekmil verdikten sonra pratik görevlendirmeler yapılmaya başlanmıştı.

Hava oldukça güzeldi. Parlak bir güneş, hafif esen bir rüzgar bazı arkadaşları sohbette bazı arkadaşları da uykuya daldırmıştı. Çevreye bakıldığında daha önce düşman üzerinden kamulaştırılmış küçük baş hayvanlar, yine lojistik bölüğüne ait 30’a yakın at ve katır bulunuyordu. Herkes gelecek felaketten habersizdi. Takım komutanı bir arkadaş dürbü-

nünü kontrol ediyor ve temizliyordu. Çevreyi kontrol ettiğinde Karnasa'nın yukarısındaki düşman mevzilerini gördü. Önce inanmadı, sonra tekrar tekrar baktı. Yanılmamıştı, bu düşman mevzileri idi ve doluydu. Tepecilerimiz ya düşmanı fark etmemişti ya da bulundukları istikametten görünmüyordu. Bütün arkadaşlar savaş pozisyonu için harekete geçti. Derhal altı saldırı grubu ayarlandı. Düşman bizi halen fark etmemişti. Düşmanın asıl hedefi belli olmuştu. Aşağımızda bulunan Kutranıs köyü alevler içerisinde yanıyor, köyden gök yüzüne kara bulutlar yükselmeye başlamıştı. Köyü alevler içerisinde bırakan askerler; Karnasa'ya doğru uzanan yolda rahat rahat ilerliyorlardı ve halen bizi fark etmemişlerdi. Saldırı grubu hedefini ulaştı ve saldırıya geçti. Ağır ilerleyen askerler mermilerin patlamasıyla neye uğradıklarına şaşırmış, korku ve panik içerisinde mevzilenen savunmalarına doğru koşturmaya başlamışlardı. Askerler zor durumdaydılar. Fazla zaman geçmeden kobralarını yardımlarına çağırmışlardı. Biz noktada bulunan arkadaşlar kayalıkların içerisine mevzilenmiştik. Takım komutanım Heval Gulan, mevzilenmeyi sağlamlaştırdıktan sonra silahını alarak yönetim mangasının bulunduğu kayalıklara gitti.

Tek tesellim sessizce akıttığım gözyaşlarım olmuştu

Kobralar gelmeden önce bir arkadaş noktada bulunan koyunların yönünü başka bir vadiye vermişti. Silah seslerinden ürken koyunlar noktadan uzaklaştırıldı. Katır ve atları ise bir başka arkadaş götürüyordu. Fakat alan yayla olduğundan hareketlerimiz düşman tarafından çabuk fark ediliyordu. noktada sadece iki atımız kalmıştı. Onların da kaçmamaları için taşlara sağlam bağlanmıştı. Kobralar hiç gecikmeden gelmişti. Biz onların çatışma sahasına müdahale edeceğini sanırken, onlar yönünü bize doğru çevirerek direkt noktanın üzerine yöneldiler. İki kobraydı oldukça hazırlıklı gelmişlerdi. Bizim kayalar arasına mevzilenmemiz korunmamızı sağlıyordu. Fakat açıkta kalan atlarımız yerimizi hemen deşifre etmişlerdi. İlk iki kobra tüm cephanesini iki at üzerine boşalttı. Fakat bir türlü isabet ettiremedi. Kobra saldırısı altında kalan atlardan biri hiçbir şey yokmuş gibi pozisyonu hiç bozmadan otlanmaya devam ederken, diğer at ise mermilerin arasında zıplayıp duruyordu. Her iki at iplerini koparıp kaçmak, bu ateş çemberinden kurtulmak istiyorlardı, fakat yapamıyorlardı... Biz onları kayalıkların arasında izliyorduk. Ama onları kurtarmak için elimizden hiçbir şey gelmiyordu. Onlar hayvandılar belki ama bağlanmayı, esir alınmayı ret ediyorlar. bir an önce bu güzelim yaylalarda dört nala verip koşmak, coşmak istiyorlardı. Tabur komutanımız Rojhat arkadaş karşıda bulunan daha yüksek bir tepeye yanındaki iki arkadaşla beraber ilerliyordu. Tepeden arazi daha net biçimde görünüyordu. Cihazla koordine yapan takım komutanımız düşman tarafında fark edilmişti. İkinci defa gelen kobraların bu seferki hedefi hem koordine, hem de nokta tepesi olmuştu. Hiç durmadan vuruyorlardı. O kadar alçakta uçuş yapıyorlardı ki içindeki pilotu görmek mümkündü. Kobralar vururken askerler geri çekilme yapmıştı. Etrafı barut kokusu epeyce sarmıştı. Hiç kimse yerinden çıkmamış. Gelecek olan talimatı bekliyordu. Karşımızdaki koordine tepesinden bir arkadaş hem iniyor, hem de bağırıyordu. Arkadaşın bağırması hepimizi oldukça korkutmuştu. Hemen yerimizden fırladık birkaç arkadaş koordine tepesine koştu. Geri geldiklerinde tabur komutanımız ve yanındaki bir arkadaş yaralanmıştı. Akşam olmuştu, fakat ay ışığının aydınlığı gündüzü aratmıyordu. Koordine tepesinde sandığımız Gulan Heval orada yoktu. Birkaç arkadaş onu aramak için yönetim mangasının bulunduğu yere gittiler. O sırada bir kayanın üzerinde oturmuş arkadaşların getireceği haberi bekliyordum. İki grup olumsuz cevabı ile gelince artık şehit düştüğüne inanmıştım. Çünkü Gulan Heval denetimi altındaki yapıya oldukça bağlıydı ve mutlaka ne olursa olsun bunca saat yalnız bırakmazdı. Bunca saat gelmediğine göre kesin şehittir deniliyordu. Ben şahadetini bir türlü kabullenemediğim için belki yaralıdır, bir yerlerde bayılmıştır düşüncesiyle kendimi avutuyordum. Tek tesellim sessizce akıttığım gözyaşlarım olmuştu. Savaş akıcılığını ve cambazlığını bir defa daha göstermişti. İkinci grup geri döndü fakat onlar da bulamamışlardı. Bunun üzerine yeni bir grup ayarlandı. Manga komutanı arkadaş

benim de grupla gitmemi söylediğinde yerimde donup kalmıştım. Şahadetini kabullenmediğim can yoldaşımın cesedini nasıl arayacaktım. Grup aramaya başlamıştı bile. Ben de arkadaşlarımla aramaya başladım. Ay ışığı olduğundan etrafı rahatça görebiliyorduk. Ben çok farklı duygular içerisinde onu arıyordum. İlk tanıştığım an bir film şeridi gibi gözlerimin önünde geçip gidiyordu. Köyden, köy halkı ve ailesi korucu sistemini kabul etmemek için direnmiş fakat düşman sonradan köyü ateşe verince, mecburi göç etmek zorunda kalmışlardı. İlk evimize geldiklerinde akrabalarım olduklarını bile bilmiyordum. Daha sonra annem amca çocukları olduğumuzu anlatmıştı. Daha sonra gidiş-gelişler yakın, sıcak bir arkadaşlık oluşturmuştuk. İşte bunca duygu ve düşünce içerisinde Gulan'ı arıyordum. Ölüm tehlikesiyle bir çok defa karşılaşmama rağmen bu denli bir korku içimi hiçbir zaman kaplamamıştı. Bu en ufak bir hışırtı ya da bir taşın siyahlığı beni korkutmaya yetiyordu. Küçük vadinin aşağısına kadar kontrol ettiğimizde bulamadık.

Umutsuz, moralsiz bir şekilde geri döndüğümüzde yönetim mangasının aşağısındaki kayalıklara ulaşmıştık ki, nasıl olduğunu bilmiyorum, ama sanki yüzlerce ses bana sağa dönmemi söylüyordu. Hafifçe başımı çevirdiğimde karşımda Gulan'ı gördüm. Nasıl ki bir çocuk annesine sarılarak güven içinde yatıyorsa Gulan Heval de kanlı bedeni ile toprak anaya sarılmış ve bir çocuk gibi uyuyordu. Son arzularını, istemlerini ve son nefesini verirken yanında olmayı ne çok isterdim yoldaş.

Toprağa kan verdik su yerine, daha güzel günler yeşersin diye. 1982 olmaz denildi. Hakkari'yi ölüm yeri olarak nitelendirdiler. Yıl 1997 olmaza inat olur dedik. Yeni yaşam, genç bedenlerin kanıyla oluştu. Hakkari ölüm değil, yeni yaşamın adı oldu.

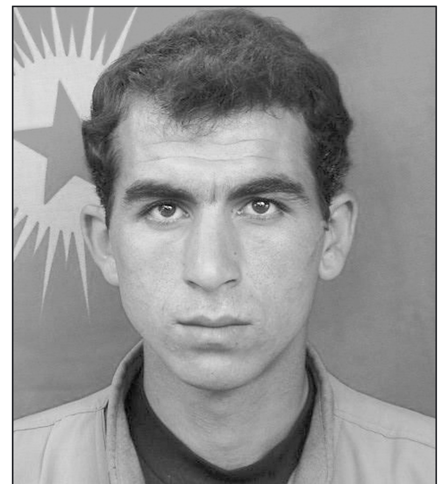
Gulan Heval 1991 yılında Van'da bir grup arkadaşıyla saflara katıldı. 1991-96 yılları arası Hakurke, Zele ve Zağros eyaletlerinde pratik faaliyet yürüttü. 96 sonbaharında Zap alanında bir devre kalıp kadro eğitimi gördü. 97 Zap operasyonunda takım komutanı olarak yer aldı. Daha sonra Hakkari'ye dayatmaları sonucunda gönderildi. Hakkari'nin Bervosevdi'ne alanında takım komutanlığı yaptı. Yeni gelmesine rağmen olgun kişiliği, fedakarlığı ve dürüstlüğü onun her arkadaş tarafından sevilmesine neden oldu. Gulan heval hiç okul okumamasına ve köylü-feodal bir aileden gelmesine rağmen parti saflarında verilen imkânları iyi değerlendirmiş ve kendisini oldukça geliştirmişti. Yazmasını ve okumasını bayağı geliştirmiş, Parti Önderliğinin çözümlemelerini kendisi okuyordu. Savaşta cesaretliydi. Zor durumlarda hiçbir zaman yoldaşını geride bırakmazdı. Onun da tüm yoldaşları gibi tek istemi Parti Önderliğini bir defa olsun görmekti. Heval Gulan'ın şahadeti hepimizi derinden üzerken intikamımızı, iddiamızı ve bağlılığımız güçlendirdi.

Kürdistan'da savaş acımasız olduğu kadar yakıcıdır da. En sevdiğin insanlar yanı başında toprağa düşer. Bazen öyle olur ki gözyaşı akıtmaya fırsatın olmaz. kendi ellerinle yoldaşını gömersin. Bu aynı çiçeğin dalından koparılması ve daha sonra solmasına benzer. Yürek yanar, ama yandığı kadar da kendisini büyütür. Çünkü Gulan yoldaş ne ilkidir ne de sonuncusudur. Biz, yapma iddia ve inancıyla yürüyeceğiz. Şehitlere verilecek en güzel cevap da bu olacaktır.

Gulan Heval ve diğer tüm yoldaşların arzularını, kendi istem ve arzularımız bilerek yüzümüz güneşe dönük yürüyeceğimize ve ta ki güneşe el uzatana denk durmayacağımıza dair söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Düzeltme

Mart 2008 sayımızda 03 Şubat Bingöl-Dallıtepe şehitlerinden Mardin 1976 doğumlu ***Hogir SEKVAN*** *kod adlı gerillanın isminde yanlışlık olmuştur. Mehmet Şimşek olarak verdiğimiz şehidimizin ismi* ***Murat Şimşek****'tir. bu yanlışlıktan dolayı okuyucularımızdan özür dileriz.*

Adı, soyadı:**Yakup Çiftçi**
Kod adı:**Dılşad Sümbül**
Doğum yeri-tarihi:**Hakkari 1986**
Şehadet tarihi:**1 Ağustos 2008**
Faraşin

Adı, soyadı:**Orhan Caner**
Kod adı:**Şoreş Hakkari**
Doğum yeri-tarihi:**Hakkari 1975**
Şehadet tarihi:**11 Ağustos 2008**
Hatay

Adı, soyadı:**Mustafa Ömer**
Kod adı:**Demhat Afrin**
Doğum yeri-tarihi:**Afrin 1977**
Şehadet tarihi:**15 Ağustos 2008**
Sason

Adı, soyadı:**Fadime Bozdemir**
Kod adı:**Çavre Mardin**
Doğum yeri-tarihi:**Kerboran 1988**
Şehadet tarihi:**16 Ağustos 2008**
Zağros

Adı, soyadı:**Kazım Yakın**
Kod adı:**Serdar Talısi**
Doğum yeri-tarihi:**Hakkari 1991**
Şehadet tarihi:**21 Ağustos 2008**
Geliye Dostki/Yüksekova

Adı, soyadı:**Adnan Donuk**
Kod adı:**Kendal Polat**
Doğum yeri-tarihi:**Suruç 1982**
Şehadet tarihi:**21 Ağustos 2008**
Geliye Dostki/Yüksekova

Adı, soyadı:**M.Mustafa Tangüner**
Kod adı:**Kawa Kalan**
Doğum yeri-tarihi:**Bismil 1978**
Şehadet tarihi:**23 Ağustos 2008**
Derik/Mardin

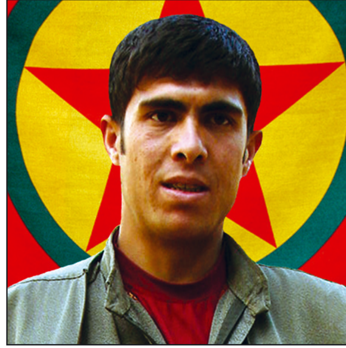
Adı, soyadı:**Mehmet Dölek**
Kod adı: **Latif Gap**
Doğum yeri-tarihi:**Mardin 1988**
Şehadet tarihi:**23 Ağustos 2008**
Derik/Mardin

Adı, soyadı:**Ümit Yakan**
Kod adı:**Şahan (Brusk) Özalp**
Doğ-yeri-tarihi:**Özalp/Van/1980**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Sadrettin Varol**
Kod adı:**Yılmaz Amed**
Doğum yeri-tarihi:**Silvan 1975**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Mesut Keser**
Kod adı:**Diren**
Doğum yeri-tarihi:**Bitlis 1986**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Hatice Aspar**
Kod adı:**Şilan Yılmaz**
Doğum yeri-tarihi:**Tatvan 1978**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Behram Mehmetlu**
Kod adı:**Pılıng (Şero) Dersim**
Doğum yeri-tarihi:**Kosk 1985**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Sait Resuli**
Kod adı:**Duran Makü**
Doğum yeri-tarihi:**Makü 1984**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Fariz Kaymaz**
Kod adı:**Andok Amed**
Doğum yeri-tarihi:**Lice 1975**
Şehadet tarihi:**26 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

Adı, soyadı:**Gülcihan Sönmez**
Kod adı:**Savuşka Adar**
Doğum yeri-tarihi:**Manisa 1979**
Şehadet tarihi:**28 Ağustos 2008**
Mutki/Bitlis

GÖÇ DER
JIYAN BI KURDÎ
XWEŞ E!
ZIMAN
ZIMANÊ
MIN HEBÛNA
MIN E!
EM PERWERDEHIYA
BI ZIMANÊ XWE
DIXWAZIN